



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تولید و آماده‌سازی گیاهان دارویی

رشتهٔ امور باغی

گروه کشاورزی

شاخهٔ فنی و حرفه‌ای

پایهٔ یازدهم دورهٔ دوم متوسطه



وزارت آموزش و پرورش
سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی



نام کتاب:

تولید و آماده‌سازی گیاهان دارویی - ۲۱۱۳۳۵

پدیدآورنده:

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

مدیریت برنامه‌ریزی درسی و تألیف:

دفتر تألیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کار دانش

شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تألیف:

جلیل تاجیک، سعیده السادات کرمانی پورباقایی، مجید ریسمانچیان، هوشنگ سرداربنده، صدیقه صادقی، داود جمشیدی، مهدی فردوسی‌زاده، محمد جهانگیری، محمد دهقانی‌پور، اراز محمد جلالی (اعضای شورای برنامه‌ریزی)

مدیریت آماده‌سازی هنری:

سیدسلام سجادی، محمدحسین میرجلیلی، میرزا حسین رشنو (اعضای گروه تألیف)

شناسه افزوده آماده‌سازی:

اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی
ایمان اوجیان (طراح یونیفورم) - ایرج جوادی (طراح آیکون) - (طراح جلد) - گاتاضیاء تبری (صفحه‌آرا)

نشانی سازمان:

تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن: ۹-۸۸۸۳۱۱۶۱، دورنگار: ۸۸۳۰۹۲۶۶، کد پستی: ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وب‌گاه: www.chap.sch.ir و www.irtextbook.ir

ناشر:

شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران: تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (دارو پخش)

تلفن: ۵-۴۴۹۸۵۱۶۱، دورنگار: ۴۴۹۸۵۱۶۰، صندوق پستی: ۱۳۹-۳۷۵۱۵

چاپخانه:

شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»

سال انتشار و نوبت چاپ:

چاپ اول ۱۳۹۶

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش است و هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن به صورت چاپی و الکترونیکی و ارائه در پایگاه‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلخیص، تبدیل، ترجمه، عکس برداری، نقاشی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع بدون کسب مجوز ممنوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.



ملت شریف ما اگر در این انقلاب بخواهد پیروز شود باید دست از آستین
برآرد و به کار بپردازد. از متن دانشگاه‌ها تا بازارها و کارخانه‌ها و مزارع و
باغستان‌ها تا آنجا که خودکفا شود و روی پای خود بایستد.
امام خمینی (قدس سره الشریف)

۱ فصل اول – آماده‌سازی زمین گیاهان دارویی

۴۳ فصل دوم – تکثیر به روش خوابانیدن

۸۷ فصل سوم – تکثیر با پاجوش

۱۲۷ فصل چهارم – تکثیر گیاهان دارویی با بذر

۱۸۷ فصل پنجم – بذرگیری گیاهان دارویی

۲۳۱ منابع



شرایط در حال تغییر دنیای کار در مشاغل گوناگون، توسعه فناوری‌ها و تحقق توسعه پایدار، ما را بر آن داشت تا برنامه‌های درسی و محتوای کتاب‌های درسی را در ادامه تغییرات پایه‌های قبلی براساس نیاز کشور و مطابق با رویکرد سند تحول بنیادین آموزش و پرورش و برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران در نظام جدید آموزشی بازطراحی و تألیف کنیم. مهم‌ترین تغییر در کتاب‌ها، آموزش و ارزشیابی مبتنی بر شایستگی است. شایستگی، توانایی انجام کار واقعی بطور استاندارد و درست تعریف شده است. توانایی شامل دانش، مهارت و نگرش می‌شود. در رشته تحصیلی حرفه‌ای شما، چهار دسته شایستگی در نظر گرفته است:

- ۱- شایستگی‌های فنی برای جذب در بازار کار مانند توانایی تولید و آماده سازی گیاهان دارویی
 - ۲- شایستگی‌های غیر فنی برای پیشرفت و موفقیت در آینده مانند نوآوری و مصرف بهینه
 - ۳- شایستگی‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات مانند کار با نرم افزارها
 - ۴- شایستگی‌های مربوط به یادگیری مادام‌العمر مانند کسب اطلاعات از منابع دیگر
- بر این اساس دفتر تألیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کاردانش مبتنی بر اسناد بالادستی و با مشارکت متخصصان برنامه‌ریزی درسی فنی و حرفه‌ای و خبرگان دنیای کار مجموعه اسناد برنامه درسی رشته‌های شاخه فنی و حرفه‌ای را تدوین نموده‌اند که مرجع اصلی و راهنمای تألیف کتاب‌های درسی هر رشته است.
- ۵- این درس، سومین درس شایستگی‌های فنی و کارگاهی است که ویژه رشته امورباغی در پایه ۱۱ تألیف شده است. کسب شایستگی‌های این کتاب برای موفقیت آینده شغلی و حرفه‌ای شما بسیار ضروری است. هنرجویان عزیز سعی نمایید؛ تمام شایستگی‌های آموزش داده شده در این کتاب را کسب و در فرآیند ارزشیابی به اثبات رسانید.
 - ۶- کتاب درسی تولید و آماده سازی گیاهان دارویی شامل پنج پودمان است و هر پودمان دارای یک یا چند واحد یادگیری است و هر واحد یادگیری از چند مرحله‌کاری تشکیل شده است. شما هنرجویان عزیز پس از یادگیری هر پودمان می‌توانید شایستگی‌های مربوط به آن را کسب نمایید. هنرآموز محترم شما برای هر پودمان یک نمره در سامانه ثبت نمرات منظور می‌نماید و نمره قبولی در هر پودمان حداقل ۱۲ می‌باشد. در صورت احراز نشدن شایستگی پس ارزشیابی اول، فرصت جبران و ارزشیابی مجدد تا آخر سال تحصیلی وجود دارد. کارنامه شما در این درس شامل ۵ پودمان و از دو بخش نمره مستمر و نمره شایستگی برای هر پودمان خواهد بود و اگر

دریکی از پودمان ها نمره قبولی را کسب نکردید، تنها در همان پودمان ها لازم است مورد ارزشیابی قرار گیرید و پودمان هایی قبول شده در مرحله اول ارزشیابی مورد تایید و لازم به ارزشیابی مجدد نمی باشد. همچنین این درس دارای ضریب ۸ است و در معدل کل شما بسیار تاثیرگذار است.

همچنین علاوه بر کتاب درسی شما امکان استفاده از سایر اجزاء بسته آموزشی که برای شما طراحی و تالیف شده است، وجود دارد. یکی از این اجزای بسته آموزشی کتاب همراه هنرجو می باشد که برای انجام فعالیت های موجود در کتاب درسی باید استفاده نمایید. کتاب همراه خود را می توانید هنگام آزمون و فرایند ارزشیابی نیز همراه داشته باشید. سایر اجزای بسته آموزشی دیگری نیز برای شما در نظر گرفته شده است که با مراجعه به وبگاه رشته خود با نشانی www.tvoccd.medu.ir می توانید از عناوین آن مطلع شوید.

فعالیت های یادگیری در ارتباط با شایستگی های غیرفنی از جمله مدیریت منابع، اخلاق حرفه ای، حفاظت از محیط زیست و شایستگی های یادگیری مادام العمر و فناوری اطلاعات و ارتباطات همراه با شایستگی های فنی طراحی و در کتاب درسی و بسته آموزشی ارائه شده است. شما هنرجویان عزیز کوشش نمایید این شایستگی ها را در کنار شایستگی های فنی آموزش ببینید، تجربه کنید و آنها را در انجام فعالیت های یادگیری به کار گیرید. رعایت نکات ایمنی، بهداشتی و حفاظتی از اصول انجام کار است لذا توصیه های هنرآموز محترمتان در خصوص رعایت مواردی که در کتاب آمده است، در انجام کارها جدی بگیرید. امیدواریم با تلاش و کوشش شما هنرجویان عزیز و هدایت هنرآموزان گرامی، گام های مؤثری در جهت سربلندی و استقلال کشور و پیشرفت اجتماعی و اقتصادی و تربیت مؤثری شایسته جوانان برومند میهن اسلامی برداشته شود.

دفتر تألیف کتاب های درسی فنی و حرفه ای و کار دانش

در راستای تحقق اهداف سند تحول بنیادین آموزش و پرورش و برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران و نیازهای متغیر دنیای کار و مشاغل، برنامه درسی رشته امور باغی طراحی و بر اساس آن محتوای آموزشی نیز تألیف گردید. کتاب حاضر از مجموعه کتاب‌های کارگاهی می باشد که برای سال دهم تدوین و تألیف گردیده است این کتاب دارای ۵ پودمان است که هر پودمان از یک یا چند واحد یادگیری تشکیل شده است. همچنین ارزشیابی مبتنی بر شایستگی از ویژگی‌های این کتاب می باشد که در پایان هر پودمان شیوه ارزشیابی آورده شده است. هنرآموزان گرامی می بایست برای هر پودمان یک نمره در سامانه ثبت نمرات برای هر هنرجو ثبت کنند. نمره قبولی در هر پودمان حداقل ۱۲ می باشد و نمره هر پودمان از دو بخش تشکیل می گردد که شامل ارزشیابی پایانی در هر پودمان و ارزشیابی مستمر برای هریک از پودمان ها است. از ویژگی‌های دیگر این کتاب طراحی فعالیت‌های یادگیری ساخت یافته در ارتباط با شایستگی‌های فنی و غیرفنی از جمله مدیریت منابع، اخلاق حرفه‌ای و مباحث زیست محیطی است. این کتاب جزئی از بسته آموزشی تدارک دیده شده برای هنرجویان است که لازم است از سایر اجزاء بسته آموزشی مانند کتاب همراه هنرجو، نرم افزار و فیلم آموزشی در فرایند یادگیری استفاده شود. کتاب همراه هنرجو در هنگام یادگیری، ارزشیابی و انجام کار واقعی مورد استفاده قرار می گیرد. شما می توانید برای آشنایی بیشتر با اجزای بسته یادگیری، روش های تدریس کتاب، شیوه ارزشیابی مبتنی بر شایستگی، مشکلات رایج در یادگیری محتوای کتاب، بودجه بندی زمانی، نکات آموزشی شایستگی های غیرفنی، آموزش ایمنی و بهداشت و دریافت راهنما و پاسخ فعالیت های یادگیری و تمرین ها به کتاب راهنمای هنرآموز این درس مراجعه کنید. لازم به یادآوری است، کارنامه صادر شده در سال تحصیلی قبل بر اساس نمره ۵ پودمان بوده است. و در هنگام آموزش و سنجش و ارزشیابی پودمان ها و شایستگی ها، می بایست به استاندارد ارزشیابی پیشرفت تحصیلی منتشر شده توسط سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی مراجعه گردد. رعایت ایمنی و بهداشت، شایستگی های غیر فنی و مراحل کلیدی بر اساس استاندارد از ملزومات کسب شایستگی می باشند. همچنین برای هنرجویان تبیین شود که این درس با ضریب ۸ در معدل کل محاسبه می شود و دارای تاثیر زیادی است.

کتاب شامل پودمان های ذیل است:

پودمان اول: با عنوان آماده سازی زمین گیاه دارویی که ابتدا مفهوم آماده سازی و سپس به عوامل مؤثر بر آماده پودمان دوم: عنوان تکثیر به روش خوابانیدن و تکثیر با قلمه دارد، که در آن مفهوم تکثیر به روش خوابانیدن و تکثیر با قلمه، کاربرد و ویژگی های گیاهان تولیدی با این روش آموزش داده شده است.

پودمان سوم: دارای عنوان تکثیر گیاهان با پا جوش و تکثیر گیاهان دارویی با غده، ریزوم و پیاز است. در این پودمان روش تکثیر گیاهان با پا جوش و تکثیر گیاهان دارویی با غده، ریزوم و پیاز آموزش داده می شود **پودمان چهارم:** پوشاندن گلخانه (موقت) و تکثیر گیاهان دارویی با بذر نام دارد که روش های پوشاندن گلخانه (موقت) و تکثیر گیاهان دارویی با بذر آموزش داده شده است.

پودمان پنجم: با عنوان بذرگیری گیاهان دارویی و برداشت گیاهان دارویی می باشد که در آن هنرجویان بذرگیری گیاهان دارویی و برداشت گیاهان دارویی آشنا می شوند

امید است که با تلاش و کوشش شما همکاران گرامی اهداف پیش بینی شده برای این درس محقق گردد.

دفتر تألیف کتاب های درسی فنی و حرفه ای و کار دانش

پودمان ۱

آماده سازی زمین گیاه دارویی



در بسیاری از موارد، زمین برای شروع عملیات تهیه بستر و کاشت حاضر و آماده نیست. ممکن است در سطح زمین ناخالصی‌های متعدد و متنوع وجود داشته باشد که مانع از یکنواختی کار با ماشین‌های کشاورزی گردد. آگاهی از وضعیت زمین در مواردی مانند شیب زمین، بقایای گیاهی کشت قبلی، پستی و بلندی‌های مزرعه، کشاورز را در آماده‌سازی مزرعه کمک می‌کند. در مواردی ممکن است مزرعه نیاز به کار اصلاحی داشته باشد. مثلاً ممکن است نفوذپذیری زمین خیلی کم یا زیاد باشد، مشکل شوری یا اسیدیته داشته باشد، از این رو قبل از هر چیز اقدام به بررسی، اندازه‌گیری، رفع و اصلاح این موارد بنماید.

واحد یادگیری ۱

آماده سازی زمین گیاهان دارویی

آیا میدانید؟



- آماده سازی زمین برای گیاهان مختلف متفاوت است
- گیاهان مختلف عمق ریشه متفاوت دارند و توسعه ریشه آنها در خاک به عمق خاک و روش آماده سازی دارد.
- عملیات آماده سازی مراحل مختلف دارد.

گیاهان دارویی معمولاً در همه جا سبز می شوند. ولی میزان تولید آنها بستگی به عوامل مختلف دارد برخی قسمت های زمین کلوخه و برخی از قسمت های دیگر سنگ و سنگریزه وجود دارد. افتادن بذرها در زیر کلوخه، سنگ و سنگریزه شرایط را برای سبز شدن بذر از بین می برد. بنابراین زمین زراعی بایستی آماده شود. آماده سازی ممکن است در زمین هایی انجام شود که قبلاً زیر کشت هیچ نوع گیاهی نبوده اند و یا زمین هایی هستند که به دلایل مختلف از حیز ارتفاع خارج شده باشند بنابراین لازم است که عوارض و پستی بلندی های زمین از بین برده شوند. زمین ممکن است قبلاً زیر کشت گیاه دیگری باشد و لازم است بقایای گیاهی مدیریت شود و در صورت امکان آنها را زیر خاک نمود و یا از مزرعه به خارج برده شوند. علاوه بر اقدامات اولیه مانند رفع عوارض زمین، مدیریت بقایا و اصلاح برخی از ویژگی های خاک لازم است زمین شخم زده شود تا عمق خاک شخم خورده با توجه به عمق نفوذ ریشه مشخص شود. دانه بندی خاک نقش مهمی در سبز شدن گیاه دارویی دارد.

استاندارد عملکرد

در شرایط مناسب آب و هوایی هنرجو بتواند با تراکتور یک هکتار زمین یا با ابزار دستی بیست متر مربع را برای کاشت گیاهان دارویی آماده نماید.

فرق گیاه دارویی با گیاهان دیگر چیست؟

کلیاتی در مورد گیاهان دارویی

کشور ایران از لحاظ آب و هوا، موقعیت جغرافیایی و زمینه رشد گیاهان دارویی، یکی از بهترین مناطق جهان محسوب می گردد و در گذشته هم منبع تولید و مصرف گیاهان دارویی بوده است.

آیا این گیاهان را در صحرا دیده اید؟



کاسنی



پنیرک



گل گندم



باریجه



بومادران

این گیاهان در تامین سلامت جوامع بشری و پر کاربرد به عنوان طعم دهنده ها، نوشیدنی ها، شیرین کننده ها، رنگ های طبیعی و حتی حشره کش ها و همچنین به عنوان ماده اولیه محصولات آرایشی و بهداشتی همه را شگفت زده کرده است. رویکرد روزافزون استفاده از گیاهان دارویی و فرآورده های حاصله از آنها نقش این گیاهان را در چرخه اقتصاد جهانی پررنگ تر کرده است.

موقعیت گیاهان دارویی در کشور ایران

کشور ایران با داشتن ۱۱ اقلیم آب و هوایی مختلف در ایران وجود دارد، در حال حاضر بیش از ۷۵۰۰ گونه گیاهی و حدود ۲۳۰۰ گونه گیاهان دارویی یکی از بهترین مناطق جهان در زمینه رشد گیاهان دارویی می باشد دانشمندان ایرانی مانند ابوریحان، ابن سینا، رازی و دیگران کتاب های مفصلی درباره گیاهان دارویی نوشته اند که مورد توجه جهانیان قرار گرفته است. با کشت گیاهان دارویی بصورت مکانیزه می توان علاوه بر اشتغال زایی و رونق بخشیدن به اقتصاد داخلی، باعث زمینه افزایش صادرات غیر نفتی و حضور در بازارهای جهانی نیز گردد.

گیاه دارویی^۱

گیاه و مواد خام گیاهی شامل برگ ها، گل ها، میوه ها، بذر، ساقه، پوست، چوب، ریشه، ریزوم و سایر بخش های گیاهی می باشد که ممکن است به صورت کامل، پودر شده و یا به صورت جزء جزء مصرف شود.

مواد گیاهی دارویی^۲

شامل گیاه کامل، شیرۀ تازه، صمغ، روغن‌های ثابت، روغن‌های فرار، رزین‌ها و پودرهای گیاهی است. این مواد ممکن است توسط برخی از تولیدکننده‌های محلی با استفاده از برخی روش‌ها مانند بخار دادن، برشته کردن، تفت دادن و مخاوط کردن با عسل و یا سایر موارد، فرآوری شوند.

تعریف گیاهان دارویی

گیاهانی هستند که بخشی یا تمام اندام‌های آن شامل گل، میوه، بذر، ساقه، برگ و ریشه دارای خواص دارویی می‌باشد. همچنین کاشت، داشت و برداشت این گیاهان به منظور استفاده از ماده موثره آن‌ها انجام می‌شود.



بذر ریحان کوهی (تخم شربتی)

تخمه کدو

آلونه ورا

اسطوخدوس

ترکیبات گیاهان دارویی

گاهی اوقات با دیدن گیاهان وحشی و زیبا در دامن طبیعت به این فکر می‌افتیم که آیا این گیاهان به جزء زیبایی چشم نوازشان استفاده دیگری هم دارند؟

آیا ترکیبات درون این گیاهان مشابه یکدیگر هستند؟

دردرون این گیاهان چه ماده موثره‌ای یافت می‌شود؟

خاصیت دارویی و خوراکی بعضی از این گیاهان به چه دلیل می‌باشد؟

به طور کلی مواد طبیعی گیاهی را به دو دسته مواد اولیه و مواد ثانویه تقسیم می‌کنند.

(۱) مواد اولیه: این مواد حاصل از سوخت و ساز اولیه و درعمل فتوسنتز بوجود می‌آیند، برای رشد گیاه ضروری بوده و در بین همه گیاهان مشترک می‌باشند. مانند: کربوهیدراتها، چربیها، اسیدهای آمینه و...

(۲) مواد ثانویه (مواد موثره): ترکیباتی هستند که تنها در گیاهان دارویی بوجود آمده و مستقیماً در رشد و نمو گیاه ضروری نمی‌باشند و در اثر شرایط نامساعد محیطی مانند انواع تنش‌ها بوجود می‌آیند. این مواد بر روی بدن موجود زنده اثرات فیزیولوژیکی بر جای گذاشته و در درمان بیماری‌ها بکار برده می‌شوند.

گیاهان دارویی برحسب نوع کاربرد

اساساً از گیاهان حاوی مواد موثر استفاده‌های مختلفی به عمل می‌آید و این گیاهان به سه گروه اصلی شامل: گیاهان طبی، گیاهان ادویه ای و گیاهان عطری طبقه بندی می‌شوند.

گیاه طبی:

مواد مؤثر موجود در این گیاهان به صورت مستقیم یا غیر مستقیم اثر درمانی دارند و به عنوان دارو مورد استفاده قرار می‌گیرند. مانند: ریشه شیرین بیان، گل بابونه، گل ختمی



ختمی



ریشه شیرین بیان



خار شتر



بابونه

گیاهان ادویه ای:

از این گیاهان بعنوان ادویه در انواع غذاها استفاده می‌شود از جمله زرد چوبه - زعفران - زنجبیل - زیره



زیره



زرد چوبه



تمر هندی



زنجبیل

گیاهان عطری و طعم دهنده:

اندامهای خاصی در این گیاهان حاوی اسانس اند و برای معطر نمودن خوراک از آنها استفاده می‌شود مانند رزماری - آویشن - نعنا - سیر



سیر



پونه کوهی



ملیس (بادرنجبویه)



رزماری

کاربرد دیگر گیاهان دارویی: استفاده از آنها در تولید سموم آلی است تهیه سموم آلی توسط گیاهان دارویی در کشت و ورزی پایدار نقش بسزایی ایفا می کند که با اکوسیستم تطابق نزدیکی دارد و کمترین خسارت را به محیط زیست وارد می کند . بطوریکه میتوان از دود یا جوشانده آنها استفاده نمود .

اندام های قابل استفاده در گیاهان دارویی

گیاهان دارویی را با توجه به بخش های قابل استفاده طبقه بندی می کنند . در این روش از اندام مشخص گیاهی مانند: ریشه، ریزوم، غده، برگ، گل، بذر، بهره برداری می شود و بر اساس اندام یا اندام های قابل مصرف، گیاهان دارویی را به شرح زیر تقسیم بندی می کنند.

۱- گیاهان دارویی دانه ای مانند: سماق، انیسون، سیاه دانه، کرچک، اسفرزه، خارمریم (ماریتیغال)، زیره و ...



زیره



خارمریم



سیاه دانه



سماق

۲- گیاهان دارویی برگي مانند: گردو، گزنه، مورد، انواع آویشن و ...



رزماري



دارچين



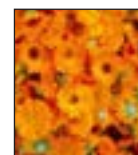
ختمي



گاوزبان



پنيرک



هميشه بهار

۳- اندام ساقه ای قابل استفاده در گیاهان دارویی مانند: بید، رزماري، دارچين و ...

۴- اندام زیر زمینی قابل استفاده در گیاهان دارویی مانند: شیرین بیان، گزنه، سنبل الطیب، زردچوبه و ...

۵- گل های گیاهان دارویی مانند: بابونه ، گاوزبان، هميشه بهار، ختمي، پنيرک و ...

انواع گیاهان دارویی بر اساس چرخه زندگی

۶- میوه‌های قابل استفاده در گیاهان دارویی مانند: گل ساعتی، زیتون تلخ، زرشک، عناب و ...

۷- صمغ ترشح شده در گیاهان دارویی: باریجه، آنگوزه، سقز، شیرخشت، ترنجبین، کتیرا و... (شکل مقابل)
گیاهان دارویی بر اساس چرخه زندگی به سه دسته تقسیم می‌شوند.

۱- گیاهان دارویی یکساله: این گیاهان دوره رویشی و زایشی خود را در یک فصل زراعی تکمیل می‌نمایند مانند: زنیان، مرزه، بابونه، اسفرزه و ...

۲- گیاهان دارویی دو ساله: گیاهانی هستند که زندگی خود را در دو فصل زراعی طی می‌کنند. این گیاهان در سال اول رشد رویشی انجام داده و بعد از گذراندن یک دوره سرما در فصل دوم زراعی همراه با طویل شدن ساقه گل‌دهنده، گل و بذر می‌دهند. مانند: بابا آدم، گل مغربی، گشنیز و ...

۳- گیاهان دارویی چند ساله: گیاهانی هستند که اغلب بوته ای و درختچه ای هستند و زندگی خود را در چند فصل زراعی سپری می‌کنند. معمولاً بیشتر این گیاهان در تمام فصل زنده و پوشیده از برگ هستند اما برخی از آنها با فرارسیدن فصل زمستان به خواب زمستانی می‌روند. مانند بادرنجبویه، نعناع، مریم گلی، به لیمو، عناب، زعفران، زیتون، زرشک.

گیاهان چند ساله به گیاهان چند ساله علفی و گیاهان چند ساله چوبی تقسیم می‌شوند. گیاهان چند ساله علفی دارای اندام‌های زمینی پایا بوده و اندام‌های هوایی آنها همه ساله تجدید می‌شود. مانند: گیاهان دارویی نعنا، پونه، زنبق و ریواس. گیاهان چوبی چند ساله نیز خود به دو گروه گیاهان چوبی خزان پذیر (مانند: سیب‌چنار، افرا و اقاقیا) و گیاهان چوبی دایم سبز (مانند: زیتون، خرما، مرکبات) تقسیم می‌شوند.

صمغ
سقز

باریجه



آنگوزه



شیر خشت



زعفران گیاه دارویی چندساله



گل مغربی گیاه دارویی دوساله



بابونه گیاه دارویی یکساله

ضرورت کشت گیاهان دارویی

روند روبه افزایش مصرف گیاهان دارویی بدون توسعه روش های مناسب کاشت و مدیریت و برنامه ریزی صحیح، پیامد نگران کننده یعنی تخریب طبیعت را در بر خواهد داشت. اگرچه قیمت گیاهان جمع آوری شده از منشا طبیعی و وحشی بسیار ارزان است، ولی به دلایلی مانند نابودی عرصه های طبیعی، و همچنین نا کافی بودن آنها در عرصه طبیعی و در بعضی موارد کیفیت پایین آنها باید، به منظور پاسخ گویی به نیاز صنایع دارویی و دیگر صنایع وابسته به گیاهان دارویی نسبت به کاشت و داشت و برداشت آنها بصورت گسترده اقدام کرد همچنین فرآوری صنعتی آنها توسط متخصصان مربوط می بایست بصورت گسترده تری صورت گیرد. البته باید از منابع طبیعی بعنوان الگو و مدل به منظور تولید انبوه مواد دارویی در کشت و صنعت بهره برداری گردد.

در این راستا بررسی عملیات زراعی مانند زمان ونحوه کاشت ، نحوه تکثیر، نحوه برداشت، تغذیه و مدیریت آن ، زمان برداشت و مراقبتهای پس از برداشت در خصوص گیاهان دارویی، نقش مهمی را در افزایش محصول و کیفیت آن خواهد داشت. توجه نکردن به هریک از موارد فوق ، خسارتهای جبران ناپذیری را متوجه تولید کننده گیاهان دارویی خواهد نمود. برای مثال برداشت گیاهان دارویی در زمان نامناسب نه تنها میزان محصول بدست آمده را کاهش می دهد ، بلکه محصول برداشت شده نیز از کیفیت مطلوبی برخوردار نخواهد بود، زیرا عملکرد اندام مورد نظر و همچنین میزان متابولیت های ثانویه یک گیاه دارویی، در مراحل مختلف رشد و نمو گیاه متفاوت است.

کدامیک از گیاهان دارویی بومی منطقه شما در اثر برداشت بی رویه در خطر انقراض و نابودی قرار دارد؟

تحقیق کنید



به یاد داشته باشید زمانی که می خواهید از یک گیاه دارویی به عنوان یک ماده درمانی استفاده کنید حتما قبل از استفاده با پزشک متخصص طب سنتی و یا متخصصان گیاهان دارویی مشورت کنید. زیرا گیاهان دارویی، حاوی ترکیبات فعالی هستند که امکان دارد روی درمان شما و داروهایی که میل می کنید تاثیر بگذارند و در نتیجه عوارض جبران ناپذیری بر روی بدن شما برجای بگذارند.

محدودیت‌های استفاده از گیاهان دارویی خودرو

- ۱- گیاهان دارویی در مناطق مختلف کشور وسیع رشد می کنند و تولید مواد موثره آنها تابع شرایط آب و هوایی منطقه ، و تشعشعات خورشیدی رسیده شده به منطقه و سایر عوامل می باشد .
- ۲- دسترسی به تعدادی از آنها مشکل است و در نتیجه جمع آوری آنها از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نیست.
- ۳- گیاهان دارویی خود رو معمولاً همراه گیاهان روییده شده در منطقه جمع آوری می شوند و امکان مخلوط شدن گیاه دارویی با گیاهان مشابه افزایش می یابد.
- ۴- ممکن است میزان گیاه مورد نظر در طبیعت کافی نباشد.
- ۵- احتمال آسیب به منابع طبیعی و محیط زیست وجود دارد و خیلی از گیاهان ممکن است به خاطر برداشت بی رویه از پوشش گیاهی حذف شوند.



مارتیغال

کشت گیاهان دارویی

کمک به اشتغال ، صیانت از مراتع و تامین نیاز صنایع وابسته به گیاهان دارویی

ضرورت کشت گیاهان دارویی

- مزایای کاشت و اهلی کردن گیاهان دارویی
- ۱- کاهش خطر انقراض تعدادی از گیاهان دارویی که برداشت آنها توسط انسان از طبیعت زیاد است.
 - ۲- تولید مقدار زیادی از گیاهان دارویی رادر یک مساحت محدود امکان پذیر می کند
 - ۳- کمیت و کیفیت مواد موثره با کشت نژادها و بذرها و اصلاح شده افزایش پیدا می کند
 - ۴- اشتغالزایی و صادرات غیر نفتی را به همراه خواهد داشت
 - ۵- حفظ استانداردهای کیفیت محصول به آسانی امکان پذیر است
 - ۶- فرآوردهای پس از برداشت قابل کنترل هستند
 - ۷- امکان کشت ارگانیک وجود دارد

عوامل موثر و کلیدی در زمینه تصمیم گیری اولیه جهت کشت گیاهان دارویی

- ۱- شناخت دقیق گیاه دارویی مورد نظر برای کاشت
 - ۲- انتخاب منطقه مورد کاشت
 - ۳- مشخصات اکولوژیکی منطقه
 - ۴- قابلیت خاک و آب
 - ۵- مساحت و تنوع بازار فروش
- ودر واقع در کشت گیاهان دارویی باید به چهار سوال زیر پاسخ داد:
- ۱- کدامیک از گیاه دارویی دارای توجیه اقتصادی بوده که باید کشت گردد.
 - ۲- چه منطقه ای مناسبترین مکان جهت کشت گیاه دارویی می باشد.
 - ۳- چه روشی جهت تکثیر ، تولید و آماده سازی گیاه دارویی بکار گرفته می شود.
 - ۴- چه کسی متقاضی خرید و بهره برداری از گیاه دارویی است.

تحقیق کنید



از گیاهان دارویی پرمصرف و نحوه استفاده و همچنین هدف از مصرف آنها در منطقه خود گزارشی را تهیه ودر کلاس درس ارائه دهید.

عوامل محیطی موثر بر رشد و مواد موثره گیاهان دارویی

با توجه به تاثیر عوامل محیطی، شرایط جغرافیایی و وضعیت اکولوژی محل رویش بر کمیت و کیفیت مواد موثر گیاهان دارویی، به طوری که عوامل محیطی سبب تغییراتی در رشد گیاهان دارویی و نیز در مقدار و کیفیت مواد موثره آنها می گردد. از مهمترین عوامل محیطی مؤثر بر رشد و نمو و تولید گیاهان دارویی نور، دما، آبیاری، ارتفاع محل رویش از سطح دریا، خاک و موجودات زنده پیرامون گیاه را می توان برشمرد. گیاهان دارویی بر خلاف عموم محصولات زراعی و باغی که در اثر تنش های محیطی که به سایر گیاهان وارد می شود باعث تاثیر بر روی ،

مقدار مواد موثره وزن خشک گیاه نیز می گردد بنابراین کشت گیاهان دارویی و کنتری عوامل موثر در تولید می تواند بازدهی این گیاهان را افزایش دهد
برپایه تحقیقات انجام شده عوامل محیطی محل رویش گیاهان دارویی در سه محور زیر بر آنها تاثیر می گذارد:

۱- تاثیر بر مقدار کلی ماده موثره ۲- تاثیر بر عناصر تشکیل دهنده مواد موثره ۳- تاثیر بر مقدار تولید وزن خشک گیاه

از موارد دیگری که باعث کاهش اثر بخشی گیاهان دارویی می گردد، عبارتند از: کشت در زمینی که از نظر مواد خاص مورد نیاز گیاه، دچار کمبود باشد، عدم مبارزه ی صحیح با آفات و بیماریهای گیاهان دارویی کشت شده، رعایت نکردن زمان مناسب برداشت، خشک کردن گیاه در شرایط نامناسب، عدم نگهداری صحیح و بسته بندی مناسب، تقلبات گیاهان دارویی و...

به منظور افزایش اثر بخشی گیاهان دارویی باید نحوه ی آماده سازی گیاهان دارویی تا تحویل آنها به مصرف کننده به روش صحیح انجام گیرد.

نگهداری و حفاظت از گیاه دارویی

ویژگی های رشد و نمو گیاهان دارویی و نیز اندام های مورد استفاده آنها باید در عملیات مدیریت زراعی مدنظر قرار گیرند. استفاده از روش هایی مانند سرزنی، حذف جوانه ها، هرس و سایه اندازی در طول زمان ممکن است برای کنترل رشد و نمو گیاه و افزایش و بهبود کیفیت و کمیت گیاهان دارویی تولید شده، لازم باشد.

استفاده از هر نوع ماده شیمیایی زراعی کنترل افات و امراض و حفاظت از گیاهان و همچنین افزایش تولید فقط زمانی مجاز است که جایگزین دیگری برای آن وجود نداشته باشد.. در صورت الزام به استفاده از آفت کش ها، فقط از آفت کش های ثبت شده طبق آخرین ویرایش «فهرست سموم مجاز کشور» در حداقل میزان مؤثر، بر اساس اطلاعات مندرج بر چسب و بسته بندی آنها یا مطابق با قوانین کشور تولیدکننده و مصرف کننده نهایی، می توان استفاده کرد. تنها کارکنان آموزش دیده با استفاده از تجهیزات مناسب اجازه استفاده از آفت کش ها را دارند. تمامی موارد کاربرد آفت کش ها باید به طور دقیق ثبت شوند. حداقل فاصله زمانی مجاز بین استفاده از آفت کش ها و برداشت محصول (دوره کارنس) باید بر اساس اطلاعات مندرج در برچسب و بسته بندی آنها رعایت شود. هر گونه استفاده از این مواد باید با نظر خریدار گیاهان دارویی انجام گیرد.

مقدمه

ویژگیهای خاک و بستر رشد گیاهان از لحاظ خواص فیزیکی (بافت، ساختمان، نفوذپذیری و...)، شیمیایی (واکنش خاک، املاح خاک) و بیولوژیکی (میکروارگانیسم ها) از عوامل مهم و تاثیر گذار بر چگونگی رشد و نمو و مقدار ماده موثره گیاهان دارویی هستند. برخی از گیاهان دارویی به خاک سنگین و برخی به خاک های نسبتا سبک نیاز دارند. عمق خاک زراعی، عناصر غذایی آن، ذرات تشکیل دهنده خاک ها و دهها عامل دیگر در کمیت و کیفیت گیاهان دارویی تاثیر گذارند. اگر خاکی دارای خصوصیات خوب برای کشت گیاهان دارویی نباشد، باید به روش صحیح و اصولی اصلاح شده و بعد مورد کشت قرار بگیرد. بدین منظور بعد از انتخاب زمین مناسب خاک آن را باید از سه جنبه مکانیکی یا فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی برای بستر گیاه آماده سازی نمود.

استاندارد عملکرد: آماده سازی یک هکتار زمین با استفاده از تراکتور برای کاشت یک گیاه دارویی یک صد متر مربع با ابزار دستی برای یک روز کاری

آیا نوع زمین و خاک برای کشت گیاه دارویی با سایر گیاهان باید تفاوت داشته باشد؟

آماده سازی زمین گیاهان دارویی

خاک از دیدگاه جهانی پس از آب و هوا، سومین جزء عمده محیط زیست تلقی می شود.، خاک مادر تولیدات گیاهی است و محل استقرار و استحکام گیاه و نیز محل تجمع و ذخیره غذا، آب و هوا برای گیاه است. خاک حاصلخیز یکی از عوامل بسیار مهم در رشد و نمو و افزایش ماده موثره در گیاهان دارویی تلقی می شود. در ضمن میکروارگانیسم های متعددی از گروه باکتریها و قارچها نیز در خاک وجود دارند که از لحاظ کشاورزی برای کشت و کار گیاهان دارویی اهمیت فراوانی دارند.

انتخاب زمین

پرورش دهندگان گیاهان دارویی باید در انتخاب زمین از نظر آلودگی دقت داشته باشند. زیرا بعضی از خاکها بر اثر فعالیتهای مختلف انسانی، دچار آلودگی می شود. آلودگی خاک عبارت است از وجود، پخش یا آمیختن یک یا چند ماده خارجی به خاک به طوری که کیفیت فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی آن را برای انسان یا سایر موجودات زنده بصورت زیان آور تغییر دهد.



آماده سازی



آب و خاک آلوده

عوامل آلودگی خاک:

عوامل متعدد و مختلفی در آلودگی خاک دخالت دارند که اهم آنها به شرح ذیل می باشد
استفاده بیش از حد مجاز سموم و کودهای شیمیایی، آبیاری مزارع با فاضلابهای آلوده از
عوامل کشاورزی مؤثر در آلودگی خاک است .

فاضلاب کارخانه های صنعتی ، شیمیایی ، پتروشیمی ، نساجی و معادن به دلیل وجود فلزات
سنگین از جمله وجود سرب ، جیوه ، نیکل و کبالت در آنها از مهم ترین آلوده کنندگان محیط
زیست و به خصوص خاک می باشند . از اثرات زیانبار فلزات سنگین در خاک باعث اختلال
فعالیت های بیولوژیک خاک می شود . این فلزات همچنین اثرات سمی بر گیاهان و اثرات
زیانبار بر انسان در اثر ورود مواد به زنجیره غذایی می باشد .

در اثر حمل و نقل یا ذخیره سازی مواد نفتی و مشتقات آنها ممکن است موجب آلودگی خاک
شود . هر قدر مواد نفتی به عمق بیشتری از خاک نفوذ کنند رفع آن آلودگی مشکل تر خواهد
بود .

یکی از مهمترین منابع آلوده سازی خاک ها زباله ها می باشند . شیرابه زباله ها می تواند
به داخل زمین نفوذ کرده و منابع آبی را نیز آلوده کند . از این نظر زباله ها را طلای کثیف
می نامند و با بازیافت و تولید کمپوست به مواد با ارزش تبدیل می شوند . پتانسیل آلودگی
زباله ها و ضایعات شهری یا روستایی زیاد بوده

و می تواند به عنوان یکی از عوامل مؤثر آلوده کننده منابع آب ، خاک و در شرایطی هوا به شمار آید.

عوامل آلودگی خاک و در نتیجه خاک آلوده برای گیاهان خطرهای عمده ای محسوب می شوند، لذا در انتخاب زمین بدون آلودگی برای کاشت گیاهان باید دقت زیادی کرد



دلایل پاک سازی را بطور کلی مورد بحث قرار دهید.

بحث کنید



پاکسازی زمین

در بسیاری از موارد ، زمین برای شروع عملیات تهیه زمین و کاشت ، حاضر و آماده نیست. ممکن است در سطح زمین موانع و عوارضی نظیر سنگ و چوب و زباله های شهری، پستی و بلندی و بقایای گیاهان قبلی باشد. این موانع ، اجرای عملیات شخم را مشکل یا غیرممکن خواهد بود. لذا باید قبل از شخم، این موانع را به شرح ذیل رفع نمود.



پستی و بلندهای سطح زمین



جمع آوری ناخالصی ها از سطح زمین زراعی

از بین بردن عوارض زمین به صورت زیر انجام می گیرد

- ۱- جمع کردن بقایای غیرگیاهی مانند سنگها، قطعات فلزی ، پلاستیکی و...
- ۲- از بین بردن بقایای محصول سال قبل با توجه به ارزش بقایای گیاهی انواع محصولات کشاورزی در بهبود خواص فیزیکی خاک، امروزه توصیه می شود از بین بردن آنها البته با (برگرداندن و دفن نمودن بقایای گیاهی همراه باشد) و در صورتیکه این بقایا مانع کشت گیاه دارویی مورد نظر باشد بایستی آنها را از مزرعه خارج کرد.
- ۳- از بین بردن نهرها و جوی و پشته ها به این منظور.



منشاء ناخالصیهای مزرعه شما از کجا است؟ چگونه می توان مانع از ورود آنها به مزرعه شد.



رفع ناخالصیهای غیر معمول از سطح زمین
وسایل مورد نیاز: بیل، کلنگ، فرغون، چهار شاخ، تریلی، تراکتور
شرح عملیات

۱- لباس کار خود را پوشیده وسایل لازم را زیر نظر هنرآموز از انبار تحویل بگیرید. ۲- زمین مورد نظر را بین اعضای گروه تقسیم کنید. ۳- با رعایت نکات ایمنی و بهداشتی همراه هنرآموز وارد زمین شوید. ۴- در صورتیکه مزرعه کوچک و ناخالصیها اندک باشد با فرغون و در سطوح وسیع از تراکتور و یدک کش استفاده کنید. ۵- ناخالصیها را به مکانی که هنرآموز تعیین نموده منتقل نمایید.



رفع عوارض ناشی از کشت قبلی

ابزار و وسایل مورد نیاز: بیل، فرغون، کلنگ، لباس کار مناسب، ماسک و زمین در حالت گاورو
مراحل انجام کار:

- ۱- همراه هنرآموز خود با ابزار و وسایل لازم به مزرعه مراجعه کنید.
- ۲- هنر جویان با هم گروه های خود مساحت معینی را تعیین نمایید .
- ۳- با نظارت هنر آموز خود پستی و بلندی های کرت را تراز نمایید.
- ۴- در صورت وجود سنگ در کرتها ، آنها را از مزرعه خارج نمایید.
- ۵- خاک داخل کرت را بیل بزنید و با شن کش اترا هموار نمایید .

اصلاح خاک و کود دهی

خصوصیات فیزیکی ، شیمیایی و بیولوژیکی خاک از مهمترین عوامل برای رشد و نمو گیاهان دارویی و ماده موثره آنها می باشد . علت اختلاف میزان ماده موثره در یک گونه که در دو منطقه با خاک یکسان کشت شده اند عوامل محیطی می باشد.



خصوصیات فیزیکی خاک شامل چه مواردی می باشد؟

خصوصیات فیزیکی خاک

هنگام کاشت گیاهان دارویی دائمی در زمین ، ابتدا باید به مطالعه بافت خاک پرداخته و گیاه دارویی مناسب را با توجه به نوع خاک انتخاب نمود. سپس به مطالعه درصد مواد الی و عناصر موجود در آن پرداخت.

نوع بافت خاک برای رشد و نمو بهتر گیاهان دارویی که اندام های زیر زمینی آنها مورد بهره برداری قرار می گیرد مانند: سنبل الطیب، شیرین بیان و زنجبیل اهمیت فراوانی دارد. به عبارتی دیگر ، خاکهای سبک شنی در مقایسه با خاکهای سنگین رسی برای رشد و تولید این گیاهان اهمیت ویژه ای دارند



خصوصیات شیمیایی خاک شامل چه مواردی می باشد؟

خصوصیات شیمیایی خاک

خصوصیات شیمیایی خاک مانند واکنش اسیدیته خاک (PH) و شوری خاک (EC) در رابطه با کشت و پرورش گیاهان دارویی همواره باید مورد نظر باشد. تعیین اسیدیته خاک در تشخیص اختلالات مربوط به رشد گیاه بسیار حائز اهمیت است و مهمترین تأثیر آن از نظر تغذیه گیاه می باشد. بیشتر گیاهان دارویی بدون هیچ گونه زیانی ، به مواد موثره و رشد خود می توانند تغییرات حدود ۱/۵ تا ۲ درجه PH را به خوبی تحمل و به رشد و نمو خود ادامه دهند. به طور مثال واکنش اسیدیته مناسب خاک از نظر کاشت برای گیاه دارویی بابونه ۷/۳ تا ۸/۱ و شیرین بیان ۵/۵ تا ۸ می باشد . از میان خاک های اسیدی ، قلیایی و خنثی می توان گفت : خاکهای خنثی برای رشد گیاهان دارویی مناسب تر هستند. شوری خاک نقش تعیین کننده ای در رشد و نمو گیاهان دارویی دارد. اکثر گیاهان به شوری حساس هستند اما گروه کوچکی از گیاهان می توانند شوری را تا حدی تحمل نمایند. خاک های با شوری کمتر از ۲ میلی موس بر سانتی متر غیر شور و خاک های با شوری بین ۴-۲ کمی شور و خاک های با شوری ۸-۴

شوری متوسط و خاک های با شوری ۱۶-۸ خاک خیلی شور گفته می شوند. شوری خاک بر میزان تجمع مواد موثره گیاهان دارویی موثر می باشد. لذا تعیین میزان شوری خاک در انتخاب گیاه دارویی نقش موثری ایفا می کند.

میلی موس بر سانیمتر: هدایت الکتریکی عصاره گرفته شده از خاک

حاصلخیزی

خاک حاصلخیز: خاکی است که بتواند کلیه نیاز های غذایی گیاه دارویی را در طول رشد تامین نماید و این در صورتی است که درجه حرارت، رطوبت و سایر عوامل مناسب باشند. عناصر غذایی با تاثیری که بر رشد رویشی و زایشی گیاهان دارند، باعث تغییراتی در عملکرد محصول می شوند و کمیت و کیفیت مواد موثره را تحت تاثیر قرار می دهند.

کمبود عناصر غذایی موجود در خاک به دو صورت اتفاق می افتد:

الف) کمبود کمی یعنی مقدار عناصر در خاک کم است. ب) کمبود کیفی: یعنی عناصر قابل استفاده گیاه نیستند.

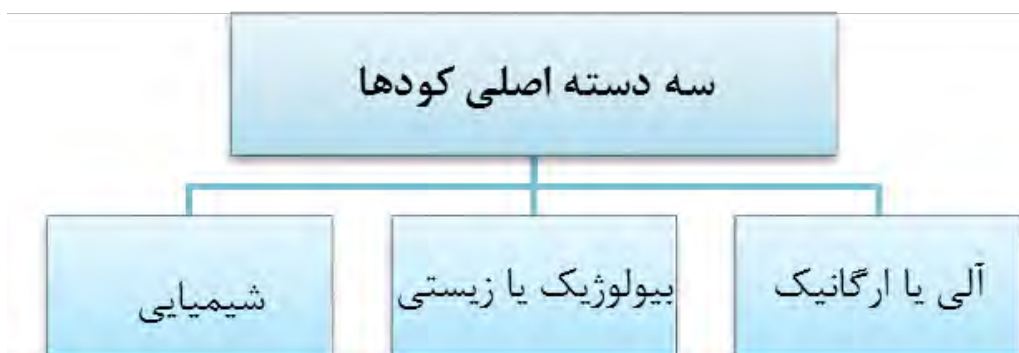
از دلایل کمبود کیفی عناصر می توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ۱- عنصر مورد نظر در خاک وجود دارد ولی به لحاظ شرایط فیزیکی و شیمیایی قابل استفاده نیست.
- ۲- رقابت بین گیاه و میکروارگانیسم ها برای ادامه حیات
- ۳- رقابت بین عناصر برای جذب توسط گیاه که بالا بودن مقدار یک عنصر مانع از جذب دیگری می شود.

توصیه کودی یکی از اساسی ترین عامل در رفع نیاز عناصر غذایی در گیاهان است. که باید با در نظر گرفتن موارد فوق صورت گیرد.

تعریف کود

هر نوع موادی که جهت تقویت خاک و بالا بردن حاصلخیزی آن که چه از نظر کیفی و چه از نظر کمی همچنین باعث افزایش عملکرد محصول می شود را کود می گویند .



کودهای آلی یا ارگانیک:

به کود هایی اطلاق میشوند که منشا طبیعی دارند. ضمن افزایش مقدار عناصر مغذی خاک ، ساختمان خاک را نیز اصلاح و پایدار نموده که به این ترتیب روی بسیاری از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک اثر مثبت دارد. کودهای آلی شامل کودهای دامی ، کمپوست و کود سبز می باشند .



کودهای سبز:

به معنای وسیع کلمه کود سبز به زیر خاک کردن محصولات زراعی مختلف جهت بالا بردن مواد آلی خاک و حفظ و افزایش فعالیت بیولوژیکی خاک اتلاق می شود. با این حال از نگاهی دیگر کود سبز محصولی است که قبل از رسیدن و در زمانی که محصول هنوز سبز است و وارد مرحله گلدهی نشده است بوسیله شخم زیر خاک می شوند. محصولات محافظ محصولاتی هستند که برای جلوگیری از فرسایش و ایشویی خاک کشت می شوند. بعد از تامین شدن این هدف محصولات محافظ برای بهبود خاک بوسیله شخم زیر خاک برده می شوند بنابراین محصولات محافظ کود سبز نیز هستند.

تاثیر کود سبز در میزان محصول

اولین تاثیر کود سبز افزایش محصول بوسیله افزودن مواد آلی و ازت یا هردو به خاک است. ازت موجود در بقولاتی که زیر خاک می شود شامل ازت گرفته شده از هوا و خاک است. مقدار ازت گرفته شده از هردو منبع با نوع بقولات کشت شده و حاصلخیزی خاک تغییر می کند. بطور کلی ثابت شده است که دو سوم ازت موجود در لگوم ها از هوا جذب شده و یک سوم باقیمانده از خاک گرفته شده است. مقدار ازت موجود در خاک بر میزان ازت تثبیت شده توسط لگوم از هوا تاثیر می گذارد. در خاک هایی که دارای مقدار زیادی ازت هستند یا مقدار کود ازت داده شده به محصول قبل زیاد بوده و مقدار زیادی از آن در خاک باقی مانده است غالباً گیاهان بقولات مقدار ازت بیشتری از خاک گرفته و مقدار ازت تثبیت شده از هوا در آنها کم می شود.

انتخاب کود سبز

گیاهانی که به عنوان کود سبز استفاده می شوند به دو دسته تقسیم می شوند: ۱- بقولات ۲- غیر بقولات. نتایج بدست آمده از تحقیقات تقریباً افزایش اساسی محصول را بدنبال کشت بقولات به عنوان کود سبز نشان داده است. با این حال وقتی از غیر بقولات بدین منظور استفاده شده است نتایج حاصله از ثبات کمتری برخوردار بوده اند. معمولاً غیر بقولات مانند گیاهان چمنی مخصوصاً در مراحل پیشرفته رشد دارای یک چهارم ازتی هستند که در بقولات یافت می شوند. برای پوسیده شدن مواد آلی خاک و ادامه رشد ، باکتریها بایستی ذخیره زیاد ازت در اختیار داشته باشند. در صورتی که این مقدار در بقایای گیاهی موجود نباشد این

باکتریها به طرف ازت ذخیره موجود در خاک روی می آورند. بنا براین ازت خاک به طور موقت به فرمی در می آید که برای گیاه قابل استفاده نیست. بنابراین وقتی غیر بقولات بخصوص در مراحل پیشرفته رشد زیر خاک می شوند میزان محصول گیاه بعدی کاهش می یابد زیرا مقدار ازت کافی در خاک در دسترس نیست. غالباً نتایج استفاده از غیر بقولات به عنوان کود سبز زمانی بهتر می شود که: الف) آنها را در مراحل جوان بودن زیر خاک نمود ب) برای پوسیدن خوب بقایای گیاهی مقدار ۲۵ تا ۴۰ کیلوگرم ازت خالص در هکتار به آنها اضافه نمود. گیاهان انتخاب شده برای کود سبز باید دارای چهار خاصیت اصلی باشند.

۱- سریع رشد کنند ۲- شاخ و برگ فراوان و آبدار داشته باشند ۳- سریع تجزیه شوند ۴- در خاک های فقیر رشد خوبی داشته باشند و بافت های آنها غنی از مواد غذایی باشند
یک هکتار کود سبز معمولاً ۵۰-۲۵ تن شاخ و برگ و بافت های گیاهی وارد خاک میکنند که معادل ۲۰-۱۰ تن کود حیوانی بوده و می تواند ۱-۲ تن هوموس به خاک اضافه کند. وقتی مسئله کمبود کود دامی وجود داشته باشد تنها راه جبران تلفات مواد آلی خاک دادن کود سبز است. انواع گیاهانی که به عنوان کود سبز کاشت می شوند در جدول زیر آمده است:

بقولات		غیر بقولات	
زمستانه	تابستانه	زمستانه	تابستانه
لوبیای زمستانه اتریشی	یونجه	جو	گندم سیاه
یونجه یکساله	انواع شبدر آلیسیک	یولاف زمستانه	چاودار
شبدر کریمسون	شبدر قرمز	چاودار	یولاف بهاره
شبدر ایرانی	باقلا	گندم زمستانه	ارزن
خلر	شبدر شیرین		جو بهاره
شبدر شیرین	سویا		ارزن
ماش	لوبیا چیتی		سودان گراس

اکثر محصولاتی که برای کود سبز استفاده می شوند برای علوفه خشک ، سیلو یا مرتع داری دارای ارزش زیادی هستند. بنا براین اغلب کشاورزان در تصمیم گیری با این مسئله روبرو می شوند که آیا این محصول را به عنوان کود سبز زیر خاک نمایند یا برای منظور علوفه ای مورد استفاده قرار دهند.

در رابطه با تفاوت های یک گیاه از تیره بقولات و از خانواده غلات را از منابع علمی بررسی نموده در کلاس ارائه دهید

فعالیت عملی



تصمیم گیری در خصوص استفاده از گیاه به عنوان کود سبز یا برای تامین علوفه خشک چگونه صورت می گیرد؟

نکات مهم در کاربرد کود سبز

- ۱- برخی از گیاهان در نواحی مرطوب کاربرد بیشتری دارند و قادر نیستند در مناطق خشک فعالیت مناسبی داشته باشند
- ۲- انتخاب دو گیاه برای کود سبز (لگو و غیر لگوم) و کاشت آنها به صورت همزمان مناسبتر است. مانند یولاف، چاودار به همراه نخود
- ۳- در نواحی خشک کاشت کود سبز بسیار گران تمام می شود.
- ۴- هزینه های کاشت گیاهان به عنوان کود سبز را بایستی بررسی نمود و در صورتی که از نظر اقتصادی به صرفه باشند کاشته شوند.
- ۵- در صورتی که از نظر اقتصادی به صرفه و منطقی باشند حتما باید آن را در تناوب زراعی گنجانید تا بتوان مقدار مواد آلی خاک را ثابت نگه داشت
- ۶- برگردانیدن گیاه به خاک بایستی زمانی صورت گیرد که گیاه به مقدار کافی شاخ و برگ تولید نموده و مواد گیاهی چوبی نشده باشد (مرحله قبل از گلدهی)

تحقیق کنید



محدودیت استفاده از کود های سبز چیست؟ آیا کود های سبز به تنهایی برای افزایش عملکرد محصولات زراعی کافی هستند؟

کودهای بیولوژیک یا زیستی:

کودهای زیستی، میکروارگانیسم‌هایی هستند که قادرند عناصر غذایی خاک را در یک فرآیند زیستی تبدیل به مواد مغذی همچون ویتامین‌ها و دیگر مواد معدنی کرده و به ریشه گیاه برسانند. مصرف کودهای زیستی کم هزینه تر هستند و در اکوسیستم آلودگی به وجود نمی‌آورد. امروزه با توجه به ایجاد آلودگی‌های زیست محیطی و بهداشتی که از مصرف کودهای شیمیایی حاصل می‌شود متخصصین را برآن داشته که هر چه بیشتر از موجودات زنده خاک در جهت تأمین نیازهای غذایی گیاه کمک بگیرند و بدین سان تولید و مصرف کودهای بیولوژیکی به عنوان مهمترین تحول در زمینه کشاورزی به شمار رفته و مورد توجه سرمایه گذاران بخش کشاورزی در سطح جهان قرار گرفته است.

کود ورمی کمپوست:

عبارت است از کود آلی بیولوژیکی که در اثر عبور مداوم مواد آلی از دستگاه گوارش کرم‌ها و دفع این مواد از بدنشان حاصل می‌شود. فناوری استفاده از انواع خاصی از کرم‌های خاکی است که این کرم‌ها با داشتن توان رشد و تکثیر بسیار سریع، انواع مواد آلی زائد، مزاحم و آلوده‌کننده محیط را به یک کود آلی و با کیفیت ممتاز تبدیل می‌کنند. این کود نسبت به سایر کودها چندین برابر غنی شده است و می‌تواند جایگزین بسیار مناسبی برای کودهای شیمیایی باشد.



کودهای شیمیایی:

به مواد معدنی که دارای یک یا چند عنصر لازم برای تغذیه گیاهان هستند کود شیمیایی گفته می شود. کود های شیمیایی را بر اساس نوع عنصر تقسیم بندی می کنند.

مهمترین کودهای شیمیایی عبارتند از:



کودهای ازته: ازت ازجمله موادی است که در تمام دوره های رشد و نمو گیاهان مورد نیاز است. کودهای ازته تاثیر عمده ای در ساقه زایی، برگ زایی، و جوانه زنی گیاهان دارند و به طور کلی رشد رویش گیاهان را سرعت می دهند. کود ازت را معمولاً در چند مرحله، یک مرحله بصورت کود پایه و دو مرحله بصورت کود سرک مصرف می کنند. ازت را به صورت کودهای اوره، نترات آمونیوم، سولفات آمونیوم در اختیار گیاهان قرار می دهند.

۲- کودهای فسفاته: فسفات در ریشه زایی و رشد زایشی (تولید گل، میوه و بذر) نقش اساسی دارد. این کوداز حلالیت کمی برخوردار است. به همین خاطر باید قبل از کاشت به زمین داده شود تا در مرحله گلدهی در اختیار گیاه قرار گیرد. همچنین وجود فسفر باعث سهولت در جذب ازت از سوی گیاهان می شود. فسفر را بصورت های سوپرفسفات معمولی، سوپرفسفات تریپلو فسفات آمونیوم در دسترس گیاهان قرار می دهند.

۳- کودهای پتاسه: پتاسیم تقریباً در تمام فرآیندهای متعدد فیزیولوژی رشد گیاه نقش دارد. این عنصر همچنین باعث افزایش مقاومت گیاهان در برابر کم آبی، سرمازدگی، آفات و بیماری ها می گردد. پتاسیم بصورت های مختلف مانند: سولفات دو پتاس و کلرو پتاس در دسترس گیاهان قرار می گیرد.

اگر یک کود همه عناصر را با هم و به نسبت متناسب داشته باشد اصطلاحاً کود کامل نامیده می شود.

مقدار مصرف کودهای شیمیایی

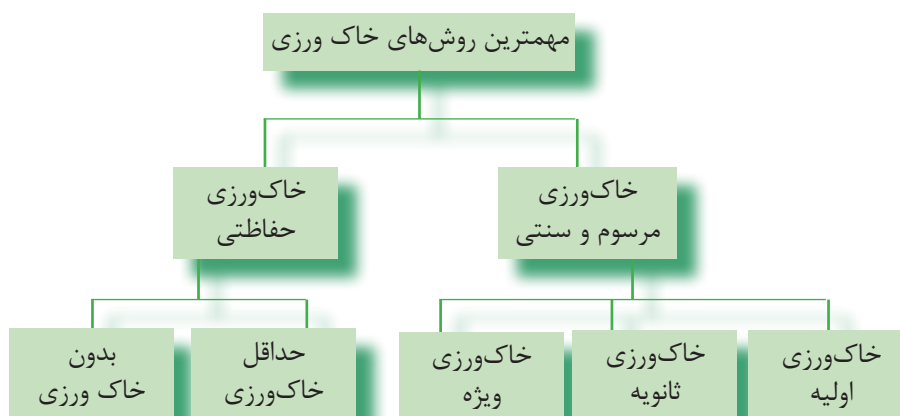
به طور کلی کودهای شیمیایی در دو زمان قبل و بعد از کاشت مصرف می گردند و عواملی از قبیل نوع کود، آب و هوا ی منطقه ، نوع گیاه دارویی و هدف از تولید آن و.... زمان دادن کود را مشخص می کند. باید دانست که مصرف کمتر از حد مطلوب کود نتیجه رضایبخش نداشته و مصرف بیش از حد آن نه تنها باعث افزایش عملکرد نمی گردد بلکه برعکس سبب بروز خسارت و گاهی از بین رفتن محصول میشود. و بعلاوه آلودگی محیط زیست و نیز هدر رفت سرمایه موجب می شود.

گزارش های بیشماری در رابطه با کاربرد کودهای بیولوژیک و دامی در مقایسه با کودهای شیمیایی برای افزایش عملکرد کمی و تا حد بسیار زیادی برروی کیفیت مواد موثره گیاهان دارویی ، گزارش شده است. از آنجایی که در گیاهان دارویی تاکید روی مقدار ماده موثره و از همه مهمتر کیفیت مواد موثره می باشد. بنابراین در به کار بردن سموم و کودهای شیمیایی ، شرط احتیاط همیشه مد نظر قرار بگیرد و تا حد امکان از سموم و کودهای بیولوژیک استفاده گردد. که این امر در گیاهان دارویی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. امروزه استفاده از گیاهان دارویی ارگانیک ، عدم کاربرد نهاده های شیمیایی بویژه در کشورهای توسعه یافته بدلیل عدم وجود بقایای سموم در آنها ، از ارزش خاصی برخوردار است.



پخش کود دامی و زیر خاک کردن کود

به آن دسته تلاش‌های مکانیکی که برای بهم زدن خاک در راستای آماده سازی بستر برای کاشت گیاهان زراعی و باغی انجام می‌گیرد. خاک‌ورزی می‌گویند. خاک‌ورزی را به منظورهای مختلفی چون تهیه بستر بذر، افزایش نفوذپذیری آب و هوا در خاک، مدفون کردن بقایای گیاهی در زیر خاک، مخلوط کردن انواع کودها با خاک، از بین بردن علفهای هرز، کنترل و کاهش جمعیت آفات و بیماریها، شکستن سله خاک، شکستن لایه های محدودکننده رشد ریشه، حفظ رطوبت خاک و ... انجام می‌دهند. عملیات خاک‌ورزی باید به طور صحیح و در زمان مناسب انجام گیرد.



خاک‌ورزی اولیه:

خاک‌ورزی اولیه عملیاتی مانند زیرورو کردن خاک است که برای شکستن مقاومت خاک در مقابل استقرار و جوانه زنی بذرسورت می‌گیرد. این نوع خاک‌ورزی، شامل عملیاتی مانند شخم است که نسبتاً عمیق و معمولاً سطح خاک پس از خاک‌ورزی اولیه ناهموار باقی می‌ماند. با اجرای شخم اهداف زیر تامین می‌شود: بریدن و متلاشی نمودن خاک، دفن بقایای گیاهی و علف‌هرز، مخلوط کردن بقایای گیاهی با خاک زراعی، افزایش نفوذپذیری خاک و ... می‌باشد. در اجرای عملیات شخم علاوه بر توجه به تناسب ماشین با نوع زمین، خاک و گیاه، زمان و نحوه انجام نیز بسیار مهم است. شخم حتماً باید در حالت گاورو بودن خاک

صورت گیرد. پس از رسیدن به رطوبت مناسب (به اصطلاح زمین گاورو شود)، به وسیله گاواهن برگردان دار شخم زده شود.

به چه زمینی گاو رو می گویند؟

بحث کنید



عملیات شخم معمولاً در سطوح کم و اراضی کوچک با ابزار و ادوات دستی و یا با استفاده از نیروی حیوانات و خیش و در سطوح وسیع تر بصورت مکانیزه با استفاده از ادوات و ماشین هایی مانند: تراکتور و انواع گاو آهن انجام می گیرد.





شخم در سطح کوچک با استفاده از بیل



شخم زدن

عمق شخم

عمق خاکی که گاو آهن زیرورو می کند بسیار مهم است و بسته به جنس زمین، عمق خاک زراعی و عمق نفوذ ریشه در یکی از چهار گروه زیر قرار می گیرد:

۱- شخم سطحی (۱۵ تا ۲۰ سانتیمتر): فقط قسمتی از سطح زمین را شخم می زنند و معمولاً برای از بین بردن علفهای هرز که ریشه های سطحی دارند و زیر خاک کردن کودهای شیمیایی استفاده می شود.

۲- متوسط (۲۰ تا ۲۵ سانتیمتر): فقط دو سوم سطح الارض را شامل شده و مکمل شخم عمیق است و برای زیر خاک کردن کودهای آلی استفاده می شود. در بهار نیز این شخم قابل اجرا می باشد.

۳- عمیق (۲۵ تا ۳۰ سانتیمتر): شخمی که تمام خاک سطح الارض را زیرورو می کند ، این شخم نیز عمده تاً در پائیز زده می شود.

۴- خیلی عمیق (بیشتر از ۳۰ سانتیمتر): در این نوع شخم علاوه بر خاک سطح الارض بخشی از خاک تحت الارض را نیز شامل می شود. این شخم هر ۲-۴ سال یکبار بر حسب نیاز انجام می شود. در این روش شش ماه قبل از کشت در فصل پائیز، شخم عمیق زده می شود تا در طول زمستان آب کافی در زمین ذخیره و خاک نشست کند و در بهار آماده کشت گردد.



اجرای شخم معمولی با بیل

وسایل مورد نیاز: لباس کار، دستکش و بیل

شرح عملیات

- ۱- لباس کار خود را پوشیده وسایل لازم را زیر نظر هنرآموز از انبار تحویل بگیرید. ۲- زمین مورد نظر را بین اعضای گروه تقسیم و با رعایت نکات ایمنی و بهداشتی همراه هنرآموز وارد زمین شوید. ۳- به جهت تابش خورشید دقت کرده و طوری بیستید که به صورت شما نتابد. ۴- پس از اطمینان از سالم بودن بیل، از نقطه واقع در ابتدای عرض قطعه زمین خود، شروع به کار کنید. ۵- بالای زانوی خود را به عنوان تکیه گاه قرار داده، با فشار به انتهای بیل، خاک را بکنید. ۶- خاک کنده شده را با چرخش ۱۸۰ درجه ای بیل حدود ۳۰ سانتی متر جلوتر بریزید. ۷- این عمل را تا پایان عرض قطعه ادامه دهید.

چیزل پیلر



گاواهن بشقابی



گاواهن برگردان دار



گاواهن قلمی



خاک ورزی ثانویه:

پس از انجام عملیات اولیه تهیه زمین، یک سری عملیات تکمیلی مانند: خرد کردن کلوخه ها، نرم کردن خاک، تسطیح زمین، ریشه کن نمودن علفهای هرز، مخلوط کردن کودهای آلی و معدنی، سله شکنی و ... بر خاک انجام می پذیرد که به آن خاک ورزی ثانویه می گویند. برای انجام این عملیات از ادواتی مانند: دیسک، هرس یا دندان، غلتک، ماله، کولتیواتور، شیار کن، نهر کن، مرز بند و ... استفاده می شود.

اهداف خاک ورزی ثانویه:

نرم کردن بیشتر خاک و اصلاح بستر بذر، تسطیح و فشردن خاک سطحی، کنترل علفهای هرز، مخلوط کردن کودهای پایه با خاک، شکل دادن سطح زمین و... می باشد.

رعایت نکات لازم در خاک ورزی ثانویه:

- ۱- از نرم کردن بیش از حد خاک جدا پرهیز کنید،
- ۲- عملیات خاک ورزی ثانویه را باید زمانی انجام داد که به محض اتمام آن، اقدام به کاشت نمود تا خطر فرسایش به حداقل برسد.
- ۳- از عملیات خاک ورزی در زمان وزش باد یا احتمال بارش شدید جداً پرهیزید.
- ۴- خاک ورزی ثانویه یک اقدام ضروری یا الزامی برای کاشت تمام گیاهان نمی باشد. لذا می توان در بسیاری از مواقع از بخشی از این عملیات صرفنظر کرد.

رایجترین ماشین های خاک ورزی ثانویه عبارتند از:

الف) دیسکها: از مهمترین و رایجترین ماشینهای نرم کننده خاک هستند. دیسکها بهترین وسیله برای تسطیح زمین شخم خورده و خرد و نرم کردن کلوخه ها می باشند.



ب)هرس ها(دندانه ها) :برای نرم کردن خاک استفاده می شود اما عمق و نیروی کار آن زیاد نیست و نمی تواند در خرد کردن کلوخه های بزرگ، خشک و مقاوم مؤثر باشد در صورتی که کلوخه های ایجاد شده پس از شخم، کوچک و ضعیف باشد می توان از آن استفاده کرد.

ج) کولتیواتورهای مزرعه: برای برای نرم کردن خاک و خراش دادن زمین ، شکستن سله ووجین علفهای هرز بین ردیفهای کاشت استفاده می شود. کولتیواتور از یک شاسی و تعدادی تیغه های فولادی به شکل ها و اندازه های مختلف (فنری، پنجه غازی و دوار) ساخته شده و تیغه ها قابل تعویض می باشند.



د) روتیواتور: برای نرم کردن خاک در کشت گیاهان علوفه ای که بذر بسیار ریزی دارند و تماس کامل ذرات خاک با بذر بسیار مهم است استفاده می شود. رتیواتور خاک را به شدت پودر می کند و به همین علت در مواقع بسیار ضروری استفاده می شود.

ه) ماله ها: از این نوع ماشین ها برای جابجایی ،نرم کردن خاک سطحی و تسطیح مزارع استفاده می شود.

خاک ورزی ویژه

به مجموعه اقداماتی که پس از آماده سازی بستر بذر، به منظور تکمیل بستر سازی و تسطیح زمین و آبیاری زمین انجام می گیرد « خاک ورزی ویژه » می گویند. از مهمترین ادوات خاک ورزی ویژه می توان از نهر کن ها، شیار کش و مرزکش ها نام برد.

نهر کن ها:



نهر کن وسیله ای است جهت احداث جوی و نهر های اصلی آبیاری در مزرعه که استفاده می شود

شیار کش ها:

از این ماشین ها به منظور ایجاد شیارهای آبیاری در کاشت محصولات ردیفی که به صورت نشتی آبیاری می شوند ، استفاده می شود.

مرزکش ها:

مرزکش یکی از ماشینهای خاک ورزی ثانویه است که برای کرت بندی زراعتهای فاریاب و یا به منظور قطعه بندی زمین زراعتی استفاده می شود.

شکل دهی به زمین با ایجاد جوی و پشته به روش دستی

فعالیت عملی



وسایل مورد نیاز: لباس کار، دستکش، بیل، مرزکش (کلدر) شن کش، فوکا (کج بیل) قطعه زمین خاک ورزی شده
شرح عملیات

۱- لباس کار خود را پوشیده وسایل لازم را زیر نظر هنرآموز از انبار تحویل بگیرید.
۲- زمین مورد نظر را بین اعضای گروه تقسیم و با رعایت نکات ایمنی و بهداشتی همراه هنرآموز وارد زمین شوید. ۳- در دوطرف زمین (بالا و پایین) قطعه ای به عرض ۱ تا ۲ متر برای احداث انهار آبیاری و زهکشی رها کنید. ۴- ابتدا و انتهای هر جوی را تعیین، چهار گوشه آن را میخ کوبی کنید. ۵- بین میخ ها طوری نخ کشی کنید که هرپشته، در داخل مستطیلی از نخ که عرض آن عرض پشته و طول آن طول پشته است قرار گیرد. ۶- خاک بخشی از زمین را که قرار است جوی شود به عمق مورد سفارش پابیل کرده، به تناوب به سمت چپ و راست بریزید. ۷- دیواره جوی را بصورت مایل با زاویه حدود ۴۵ درجه ایجاد کنید. ۸- کف جویها را بدون شیب عرض و صاف و هموار کنید. ۹- با پشت بیل به سطح دیواره جویها و سطح پشته بکوبید. و آنها را محکم کنید. ۱۰- احداث جوی و پشته را تا پایان عرض قطعه زمین، به ترتیب مذکور ادامه دهید.

اثرات نامطلوب هستند. بدین منظور استفاده از خاک ورزی حفاظتی روشی نوین و تحولی شگرف در زمینه سیستم های خاک ورزی است. از رایج ترین ماشین های بکار رفته در خاک ورزی حفاظتی انواع گاو آهن های قلمی و پنجه غازی و انواع دیسک ها می باشند.

از اهداف کلی خاکورزی حفاظتی :

کاهش مصرف انرژی و نیروی کارگری و مصرف نهاده ها، افزایش بازده مصرف آب، باقی ماندن رطوبت در خاک، افزایش باروری خاک.

مرزکش ها:

الف- کاهش تردد وسایل و ادوات کشاورزی بر روی خاک به منظور جلوگیری از فشردن شدن خاک ب- بازگرداندن بقایای گیاهی به خاک به منظور افزایش مواد آلی خاک ج- اجتناب از برگرداندن خاک به منظور حفظ رطوبت، بهبود فعالیت بیولوژیکی و جلوگیری از فرسایش خاک

فعالیت عملی



شکل دهی به زمین با ایجاد جوی و پشته به روش دستی
وسایل مورد نیاز: لباس کار، دستکش، بیل، مرز کش (کلدر) شن کش، فوکا (کج بیل)
قطعه زمین خاک ورزی شده

شرح عملیات

۱- لباس کار خود را پوشیده وسایل لازم را زیر نظر هنرآموز از انبار تحویل بگیرید. ۲- زمین مورد نظر را بین اعضای گروه تقسیم و با رعایت نکات ایمنی و بهداشتی همراه هنرآموز وارد زمین شوید. ۳- در دو طرف زمین (بالا و پایین) قطعه ای به عرض ۱ تا ۲ متر برای احداث انهار آبیاری و زهکشی رها کنید. ۴- ابتدا و انتهای هر جوی را تعیین، چهار گوشه آن را میخ کوبی کنید. ۵- بین میخ ها طوری نخ کشی کنید که هر پشته، در داخل مستطیلی از نخ که عرض آن عرض پشته و طول آن طول پشته است قرار گیرد. ۶- خاک بخشی از زمین را که قرار است جوی شود به عمق مورد سفارش پابیل کرده، به تناوب به سمت چپ و راست بریزید. ۷- دیواره جوی را بصورت مایل با زاویه حدود ۴۵ درجه ایجاد کنید. ۸- کف جویها را بدون شیب عرض و صاف و همواره کنید. ۹- با پشت بیل به سطح دیواره جویها و سطح پشته بکوبید. و آنها را محکم کنید. ۱۰- احداث جوی و پشته را تا پایان عرض قطعه زمین، به ترتیب مذکور ادامه دهید.

مهم‌ترین انواع خاک‌ورزی حفاظتی شامل:

بدون خاک‌ورزی، حداقل خاک‌ورزی و شخم حفاظتی (شخم با حضور ۳۰ درصد بقایا) است.

ماشینهای مرکب:



امروزه استفاده از ماشینهای مرکب در سیستم‌های خاک‌ورزی جدید یک ضرورت محسوب می‌شود. زیرا به منظور اجرای عملیات آماده‌سازی زمین، ماشینهای کشاورزی مجبورند چندین مرتبه وارد زمین شوند. تکرار حرکت آنها ممکن است فشردگی خاک را سبب شود که در این حالت ساختمان فیزیکی خاک آسیب دیده، ذخیره

رطوبت و هوا در خاک کاهش و در مراحل بعدی دستیابی به یک شخم یکنواخت را ناممکن می‌سازد. در بعضی موارد موجب نرمی بیش از حد خاک را بوجود و در نتیجه عوارض منفی همچون فرسایش شدید خاک، از هم پاشیدگی ساختمان خاک و بروز سله شدید بعد از آبیاری را بدنبال خواهد داشت. برای جلوگیری از این تأثیرات منفی از ماشینهای مرکب استفاده می‌شود. از خصوصیات ماشین‌های مرکب انجام همزمان چند عمل از عملیات خاک‌ورزی اولیه، ثانویه و کاشت می‌باشد.

شکل دهی زمین:

در برخی شرایط با توجه به نوع گیاه دارویی و نوع استفاده از اندام مورد نظر آن، نوع آبیاری، شرایط منطقه رسم و عادات کشاورزان عملیات دیگری برای آماده شدن زمین جهت کاشت باید انجام گیرد. برخی از این عملیات عبارتند از: ایجاد شیار، ایجاد جوی و پشته، کرت بندی و...

ایجاد شیار

در این روش تمام سطح زیر کشت به جوی های کوچک و پشته های کوچک بین جوی ها تقسیم می شود. که به آنها شیار یا فارو می گویند. از مزایای این روش مکانیزه بودن عملیات داشت و برداشت، تلفات کمتر آب، توانایی تغییر دادن شیب زمین با تغییر دادن جهت فاروها، سله نبستن زمین بخصوص موقع سبز شدن بذرو... می باشد. این روش مناسب کاشت گیاهان دارویی مانند: آویشن، نعنا فلفلی، سنبل الطیب، مریم گلی،



رزماری، رازیانه، اسطوخدوس و ... می باشد. برای ایجاد شیار ها بر روی زمین در سطوح کوچک از شیار ساز دستی و در سطوح بزرگ از ماشین شیار ساز چند ردیفه یا فاروئر استفاده می گردد. فاروئر در حقیقت نهرکن کوچکی است که برای ایجاد شیارهای لازم مورد استفاده قرار می گیرد.

ایجاد جوی و پشته:

شیارهای نسبتاً عمیقی که در خاک ایجاد می شوند و محل عبور آب هستند را جوی گویند. خاک بالا آمده در طرفین دو جوی را پشته و فاصله بین وسط دو جوی ایجاد شده را عرض



پشته می نامند. در کشت جوی و پشته، خاک ورزی پشته ای بهترین انتخاب محسوب می شود. کاشت اغلب گیاهان دارویی و زراعی که دارای بوته ای حجیم و یا گسترده هستند در بسیاری از مواقع به روش جوی و پشته انجام می گیرد. برای مثال گیاهان دارویی مانند کدو طبعی و گل همیشه بهار را با این روش می توان کشت

نمود. در این روش ممکن است در سطح مزرعه و همچنین پس از صاف و هموار کردن و یا نرم کردن، و همچنین پس از شخم و بدون نیاز به نرم و هموار کردن، اقدام به احداث جوی و پشته نمایند. عرض جوی، عمق جوی و فواصل بین دو جوی مجاور (پشته ها) برحسب نوع خاک، نوع گیاه، شرایط آب و هوایی منطقه و وسایل کاشت، داشت و برداشت و مسائل آبیاری است. متفاوت است.



شکل دهی به زمین با ایجاد جوی و پشته به روش دستی

فعالیت عملی



وسایل مورد نیاز: لباس کار، دستکش، بیل، ریسمان بنایی، متر، میخ چوبی، قطعه زمین خاک ورزی شده

شرح عملیات

۱- لباس کار خود را پوشیده وسایل لازم را زیر نظر هنرآموز از انبار تحویل بگیرید. ۲- زمین مورد نظر را بین اعضای گروه تقسیم و با رعایت نکات ایمنی و بهداشتی همراه هنرآموز وارد زمین شوید. ۳- در دو طرف زمین (بالا و پایین) قطعه ای به عرض ۱ تا ۲ متر برای احداث انهار آبیاری و زهکشی رها کنید. ۴- ابتدا و انتهای هر جوی را تعیین، چهار گوشه آن را میخ کوبی کنید. ۵- بین میخ ها طوری نخ کشی کنید که هر پشته، در داخل مستطیلی از نخ که عرض آن عرض پشته و طول آن طول پشته است قرار گیرد. ۶- خاک بخشی از زمین را که قرار است جوی شود به عمق مورد سفارش پایل کرده، به تناوب به سمت چپ و راست بریزید. ۷- دیواره جوی را بصورت مایل با زاویه حدود ۴۵ درجه ایجاد کنید. ۸- کف جویها را بدون شیب عرض و صاف و هموار کنید. ۹- با پشت بیل به سطح دیواره جویها و سطح پشته بکوبید. و آنها را محکم کنید. ۱۰- احداث جوی و پشته را تا پایان عرض قطعه زمین، به ترتیب مذکور ادامه دهید.

کرت بندی:



در این روش سطح مزرعه به قطعات معمولاً به شکل مربع و یا اغلب مستطیل به نام کرت تقسیم و به طور جداگانه تسطیح می شود. و اطراف آن توسط پشته کوچکی از خاک مزرعه به نام مرز احاطه می کند. سطح زمین در داخل کرت مسطح است یعنی فاقد شیب می باشد. به طوری که وقتی آب وارد آن شد داخل

کرت حالت غرقابی به خود می گیرد تا به تدریج آب به داخل خاک نفوذ کند. هر چه جبهه آب در داخل کرت یکنواخت تر حرکت نماید راندمان الگوی توزیع آب بیشتر خواهد شد. سیستم کرتی تقریباً برای کاشت انواع گیاهان دارویی مناسب است. زارعین به تجربه دریافته اند که اگر مقدار جریان آب کم باشد سیستم آبیاری کرتی مناسب ترین روش آبیاری زمین است.

اندازه و ابعاد کرت ها به نوع زمین ، شیب زمین ، نفوذ پذیری خاک، نوع گیاه، مقدار و جریان آب موجود و... بستگی دارد.

به طور کلی هرچه شیب زمین کمتر، بافت خاک سنگین تر و مقدار آب بیشتر باشد ابعاد کرت بزرگتر است.

وقتی خاک شنی باشد آب به سرعت در آن نفوذ می کند. این بدان معنا است که بایستی کرت ها کوچک باشند تا آب سریعاً توزیع شود، حتی زمانی که مقدار جریان زیاد است. وقتی خاک رسی باشد آب به کندی در آن نفوذ می کند و توزیع آب روی سطح خاک زمان بیشتری لازم دارد. پس کرت ها می توانند بزرگ باشند، حتی زمانی که مقدار جریان کم است. به منظور افزایش عمق نفوذ آب لازم است زمان تماس طولانی باشد، اگر اندازه کرت زیاد باشد زمان بیشتری برای توزیع آب روی سطح خاک لازم است و عمق نفوذ بیشتر خواهد شد.

در بسیاری از مزارع کوچک اغلب در یک زمان انواع محصولات کاشته می شود و تمام

مراحل شخم، کاشت و برداشت محصول با دست انجام می‌شود. برای این نوع زراعت اغلب از کرت‌های کوچک استفاده می‌کنند. کرت‌های کوچک به‌سادگی با دست و ابزارهای دستی هموار می‌شوند.



در مزارع مکانیزه بزرگ، کانال‌ها و پشته‌های خاکی اطراف کرت‌ها مانع حرکت ماشین‌ها هستند. در این موارد لازم است کرت‌ها آن قدر بزرگ باشند که ماشین بتواند به‌سادگی دور بزند و طول کرت‌ها نیز بایستی به حدی باشد که دفعات دورزدن ماشین زیاد نشود. وقتی زمین هموار است یا شیب یکنواختی دارد کرت‌ها می‌توانند مستطیل شکل باشند. اگر کرت‌ها مستطیل شکل باشند کار ایجاد کانال، زهکش و جاده‌ی اطراف مزرعه برای تردد ماشین در مزرعه آسان‌تر صورت می‌گیرد. اگر زمین ناهموار باشد کرت را می‌توان مطابق کنطور زمین می‌توان ساخت. اینگونه کرت‌ها را کرت‌های



کنتوری می‌نامند و شکل آنها بسیار نامنظم است. در بعضی از طرح‌ها زمین ناهموار را صاف می‌کنند و به‌شکل یک دشت وسیع و مسطح در می‌آورند تا در آن کرت‌های مستطیل شکل بسازند.

کرت‌های مستطیل شکل معمولاً طویل و باریک هستند و عرض آنها در امتداد کانال قرار دارد. با این کار تعداد کانال‌های مزرعه کاهش می‌یابد و در نتیجه هزینه‌های دستمزد کارگر و نگهداری نیز کم می‌شود، از طرفی راه‌یابی و سائل نقلیه به مزرعه نیز ساده‌تر صورت

می گیرد. در بعضی مزارع امکان آبیاری کرتی از دو طرف کانال نیز وجود دارد که با اینکار از تعداد کانال ها کاسته می شود. در ابعاد کوچک و در زراعت سنتی ، کرت ها با ابزارهای ساده ای به نام کلدر (نوعی بیل با پهنه عریض) ایجاد می شود و لی در روش های مکانیزه برای احداث کرت از ماشینهای مرزکش استفاده می شود.

در منطقه شما ، روش کرت بندی را در مورد کاشت کدامیک از گیاهان دارویی بکار می برند؟

تحقیق کنید



شکل دهی به زمین با ایجاد جوی و پشته به روش دستی و مکانیزه

فعالیت عملی



وسایل مورد نیاز: لباس کار، دستکش، بیل ،تراکتور ،مرز کش ،قطعه زمین خاک ورزی شده ، کلاه ، ماسک ، ادوات شکل دهی زمین

شرح عملیات

- ۱- لباس کار خود را پوشیده وسایل لازم را زیر نظر هنرآموز از انبار تحویل بگیرید
- ۲- زمین مورد نظر را بین اعضای گروه تقسیم و با رعایت نکات ایمنی و بهداشتی همراه هنرآموز وارد زمین شوید
- ۳- در دوطرف زمین (بالا و پایین) قطعه ای به عرض ۱ تا ۲ متر برای احداث انهار آبیاری و زهکشی رها کنید
- ۴- ابتدا و انتهای هرجوی را تعیین ،چهار گوشه آن را میخ کوبی کنید
- ۵- بین میخ ها طوری نخ کشی کنید که هرپشته،در داخل مستطیلی از نخ که عرض آن عرض پشته و طول آن طول پشته است قرارگیرد
- ۶- باتراکتور که کارهای اماده سازی ان توسط مربی یا هنر آموز و یا منصدی ماشین های هنرستان انجام گرفته را وارد زمین کنید
- ۷- به کمک تراکتور و دنباله بند ها زمین مورد کشت را قطعه بندی و مرزکشی نمایید .
- ۸- گزارش کار تهیه نمایید و به هنر آموز خود تحویل دهید
- ۹- در صورت امکان با واحد سمعی و بصری هنرستان هماهنگی نموده و در مراحل کار فیلم و عکس تهیه نمایید.

ارزشیابی پایانی: آماده سازی زمین گیاهان دارویی

<p>شرح کار: آماده سازی زمین شامل جمع آوری بقایای گیاهی کشت قبل، شخم، دیسک، هموارسازی، قطعه بندی هر هکتار زمین با نظارت بر کار تراکتور در شرایط مساعد جوی و گاورو بودن زمین</p>			
<p>استاندارد عملکرد:</p>			
<p>شاخص‌ها: ۱ سطح زمین مورد کار با کیفیت نداشتن کلوخه بزرگتر از فندق در حدود ۸۰٪ زمین و هموار بودن در حد سهولت آبیاری ثقلی با تולرانس سرعت کار ۲۰۰۰ متر مربع در روز و در صورت آماده سازی دستی ۱۰۰ متر مربع در روز</p>			
<p>شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:</p>			
<p>شرایط: شرایط جوی مناسب - مزرعه با شرایط استاندارد - وسایل آماده بکار ابزار و تجهیزات: تراکتور - گاواهن - دیسک - لولر - بیل - مرزکش - نه‌رکن - شن کش -</p>			
<p>معیار شایستگی:</p>			
ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	پاکسازی زمینی	۱	
۲	کوددهی	۱	
۳	شخم زدن	۲	
۴	دیسک زدن	۲	
۵	صاف و هموار کردن	۲	
۶	قطعه بندی و شکل دهی زمین	۲	
شایستگی های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت بهداشت فردی - حفظ محیط زیست			
میانگین نمرات			*
* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می باشد.			

فصل ۲

تکثیر به روش خوابانیدن



برای تکثیر گیاهان روش های مختلفی وجود دارد. اما همیشه همه روش ها برای تکثیر یک گیاه مناسب نیستند. خوابانیدن یک شاخه در زمین زمانی امکان پذیر است که شاخه از انعطاف لازم برخوردار باشد و در اثر خم شدن شکسته نشود. در این روش از یک درخت یا بوته تعداد معدودی گیاه جدید به دست می آید. این گیاهان جدید بعد از ریشه دار شدن به مکان جدیدی یا گلدان منتقل می شوند و گیاهان جدید دارای همه خصوصیات پایه ای هستند که از آن بوجود آمده اند.

واحد یادگیری ۲

تکثیر به روش خوابانیدن

- که از یک درخت یا بوته میتوان چندین بوته جدیدی تولید نمود؟
- گیاهان مختلف به روش های مختلف تکثیر می یابند؟
- ساقه ای که برای خوابانیدن انتخاب می شود باید دارای چه ویژگی هایی باشد؟

آیا می دانید



برخی از گیاهان را می توان ازطریق عمل خوابانیدن تکثیر کرد. دراین روش، ساقه جوان و سالمی را از گیاه مادری انتخاب کنید و در حالی که ساقه به پایه اصلی متصل است، آنرا به روی سطح خاک گلدان دیگری می خوابانیم. دراین روش ساقه جوان، مواد غذایی مورد نیاز خود را ازپایه مادری دریافت کرده ولی مستقلا ریشه داده و رشد می کند. تا زمان ریشه دهی کامل، ارتباط بین ساقه و گیاه مادری ادامه دارد. پس از ریشه دهی کامل، ساقه جوان را ازپایه مادری جدا می کنیم تا گیاه جوان به طورمستقل به رشد خود ادامه دهد.

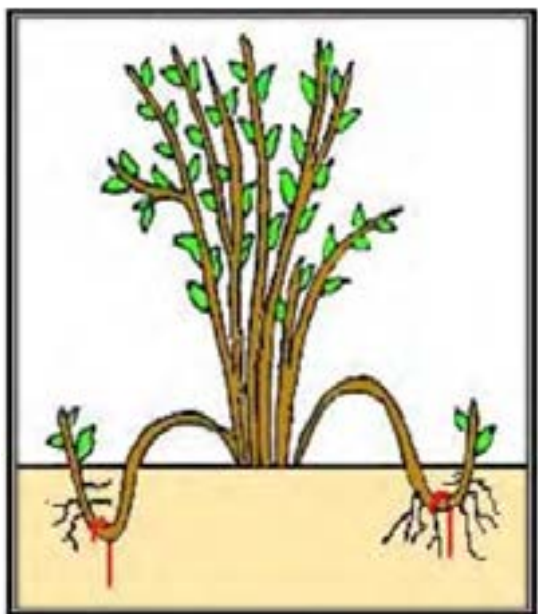
استاندارد عملکرد

یک هنر جو بتواند در شرایط مناسب از یک درخت یا بوته تعداد حداقل ۵۰ گیاه به روش خوابانیدن تکثیر نماید.



آیا تاکنون در محلی که زندگی می کنید تکثیر به روش خوابانیدن را مشاهده کرده اید؟

تکثیر به روش خوابانیدن



یکی دیگر از روش های تکثیر غیر جنسی گیاهان، روش خوابانیدن شاخه است. در این روش، بخشی از شاخه یا ساقه مورد نظر را قبل از جدا کردن از پایه مادری، در محیط کشت ریشه دار نموده، سپس ارتباط میان قسمت ریشه دار و گیاه مادری را قطع می کنند و قسمت ریشه دار شده به عنوان گیاه جدید مورد استفاده قرار می دهند.

در بعضی از مکان ها جهت ازدیاد می توان گلدان های کوچکی تهیه و در کنار گلدان مادری قرار داد و سپس ساقه های رونده را در گلدان کنار گیاه مادری کاشت نمود و پس از شروع رشد در آنها گیاهک ها را از مادر جدا کرد.



بیاد داشته باشید که تکثیر به روش خوابانیدن همیشه در سطح تجاری قابل استفاده نیست.



پایه هایی که برای تکثیر به روش خوابانیدن انتخاب می شوند بایستی دارای شرایط زیر باشند:

۱- پایه سالم و فاقد عوامل بیماریزای گیاهی باشند.

۲- پایه دارای ذخیره انرژی و مواد غذایی لازم نظیر کربوهیدراتها باشد تا شاخه خوابیده شده توان لازم برای تولید ریشه را داشته باشد.

۳- شرایط فیزیولوژیکی پایه برای انتخاب

آن اهمیت دارد. انگیزش ریشه ممکن است با شرایط خاصی در شاخه خوابانیده شده همراه باشد که مربوط به آن زمان از سال است. مثلاً در اواخر یک چرخه فصلی رشد مواد آلی از بالای پایه به سمت پایین آن حرکت می کنند و در تولید ریشه نقش دارند. عوامل مؤثر در ریشه زایی به روش خوابانیدن عبارتند از:

۱) مواد غذایی : چون در هنگام ریشه زایی، ساقه به گیاه مادری متصل است، آب و مواد غذایی کافی را از طریق آوند چوبی دریافت می کند.

۲) تیمارهای ساقه: تولید ریشه های نابجا توسط چندین عامل که روی ساقه تاثیر می گذارند، تسهیل می گردد. این عوامل باعث اختلال در حرکت مواد آلی از بالا (برگ ها) و به پایین (انتهای ساقه) می شوند. در نتیجه مواد آلی در محل مورد نظر جمع شده و باعث ریشه زایی می گردد. این تیمارها شامل برش دادن، شکافتن، پوست برداری و استفاده از هورمون های گیاهی مانند ایندول بوتیریک اسید (IBA). این مواد را می توان روی بخش های پوست برداری شده، همراه با خمیر لانولین به صورت محلول در الکل ۵۰ درصد بکار برد.

۳) حذف نور : حذف نور در محلی از ساقه که ریشه ها می بایستی در آنجا تشکیل شوند. از ویژگی های روش های مختلف خوابانیدن است.

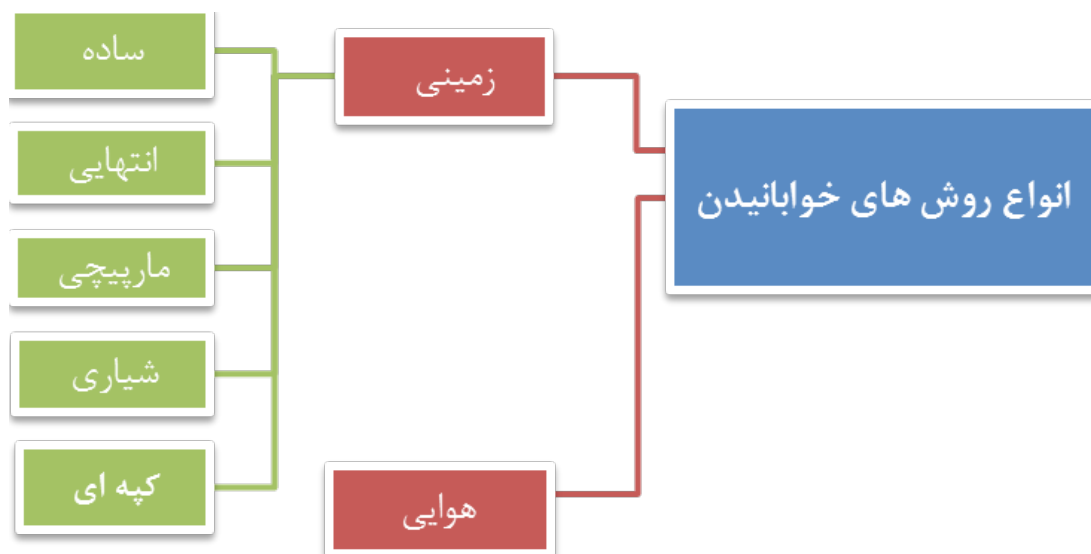
مزایا و معایب تکثیر به روش خوابانیدن را نسبت به روش قلمه زدن بیان کنید.

فکر کنید





مزایا و معایب تکثیر به روش خوابانیدن را نسبت به روش قلمه زدن بیان کنید.



خوابانیدن زمین

روش خوابانیدن زمینی اغلب برای گیاهانی مناسب است که شاخه های نرم ، آویزان وقابل انعطافی دارند، یعنی خم کردن شاخه موجب شکستن آنها نمی شود . در این روش شاخه بلند و نرمی از



گیاه را که نزدیک تر به زمین قرار گرفته است خم کرده ، یک میخ یا دوشاخه U شکل را طوری از بالای آن در زمین نصب می کنند که شاخه را در تماس با محیط کشت در زمین نگهدارد. هرگونه برگ موجود روی آن قسمت از شاخه را که در زیر محیط کشت خواهد ماند ، با قیچی یا دست جدا می کنند. برای

اینکه شاخه در محل تماس با خاک زودتر و آسان تر ریشه دهد، در آن ناحیه از شاخه، خراشی بر روی پوست شاخه می زنند و یا بخش کوچکی از پوست را بر می دارند.

انواع روش های خوابانیدن زمینی عبارتند از:

الف) خوابانیدن ساده و خوابانیدن مارپیچی

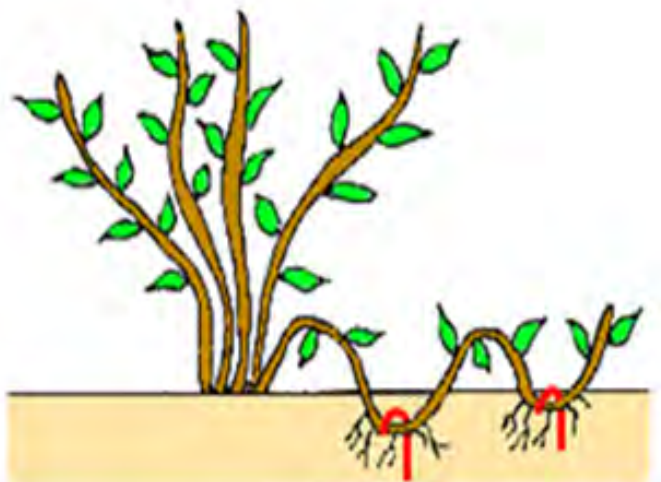
در این روش شاخه های گیاه مادری را خم می کنند تا قسمتی از آن با خاک پوشیده شود و انتهای شاخه از خاک بیرون باشد. قسمت زیر زمینی شاخه ایجاد ریشه و قسمت بیرون آمده از خاک تولید شاخه و برگ جدید می کند. اگر قسمتی از شاخه که در زیر زمین قرار دارد زخمی شود، ریشه دهی آسان خواهد بود. در خوابانیدن ساده از شاخه های یک ساله در طی دوره استراحت پایه های مادری یعنی در اواخر پاییز و یا اوایل بهار انجام می گیرد. در طی فصل رشد، جوانه های نوک شاخه بیدار شده و شاخواره های جدید حاصل می کنند. از این روش برای

تکثیر یاسمن، دافنه، نسترن، بلوط، آقطنی، سنجد، انگور و برخی از درختان میوه و زینتی استفاده خواهد شد. در روش خوابانیدن ساده، از هر شاخه خوابانیده شده فقط یک گیاه حاصل می شود. این روش می تواند برای برخی گیاهان آپارتمانی و همچنین تعدادی از گیاهان چوبی استفاده شود. روش خوابانیدن ساده به خصوص برای گیاهانی مناسب است که به سختی ریشه از قلمه ساقه و یا برگ تولید می نمایند. بر خلاف قلمه ساقه که



خوابانیدن ساده

از گیاه مادری جدا می شود، روش خوابانیدن به ساقه اجازه می دهد تا تولید و توسعه ریشه بر روی ساقه ای انجام شود که هنوز به پایه مادری متصل می باشد. در این روش فرض اساسی



خوابانیدن مرکب

این است که قسمتی از ساقه که در تماس نزدیک با خاک قرار میگیرد تولید ریشه می نماید. برخی از گیاهان چوبی مانند تمشک، رز بالا رونده و ویستریا و برخی از گیاهان آپارتمانی مانند فیلاندرون، درخت کریسمس و برخی از گیاهان زینتی بوته ای مانند یاس بنفش کارایی بالایی دارد.

خوابانیدن مارپیچی شبیه خوابانیدن ساده هست با این تفاوت که ساقه خوابانیده شده در چند نقطه زیر خاک برده می شود.

تکثیر گیاهان به روش خوابانیدن ساده

فعالیت عملی



وسایل لازم: لباس کار ، دستکش، قیچی، چاقو، بیلچه، گلدان خالی، گیاه موجود در هنرستان، ماسه ، خاک برگ، ، خاک باغچه، آبپاش، قارچ کش، هورمون ریشه زایی(ایندول بوتریک اسید) یا (IBA).

شرح عملیات

۱- به همراه هنرآموز خود لباس کار بپوشید و مواد و ساایل لازم را به محل مورد نظر منتقل نمایید.

۲- یکی از درختان یا بوته های مورد نظر در باغ را انتخاب نمایید.

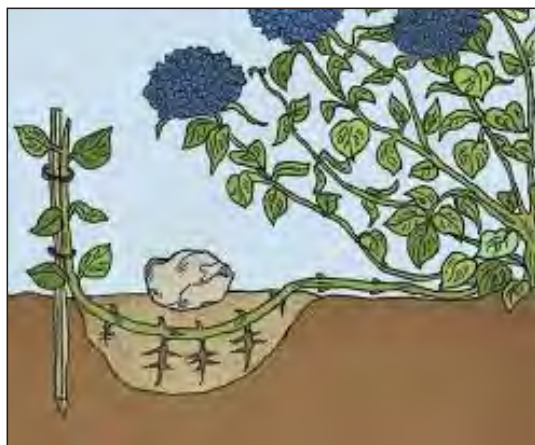
۳- یکی از شاخه های تازه سالم(عاری از بیماری) ، دارای بنیه بالا و قابل انعطاف را انتخاب نمایید.

۴- به آرامی و با دقت لازم ساقه را به سمت پایین خم نمایید تا حدود ۲۰ تا ۲۸

- سانتی متر از ساقه در تماس مستقیم با زمین قرار گیرد.
- ۵- گودالی به عمق ۷ تا ۱۰ سانتیمتر در زیر قسمتی از ساقه که می خواهد در تماس با خاک قرار گیرد ایجاد نمایید.
- ۶- زیر محل تماس ساقه را با ماسه ، پیت و یا خاک باغچه و ماسه آماده نمایید.
- ۷-b- برگ های زیر شاخه را در آن قسمتی که محل تولید ریشه هست را حذف نمایید.
- ۸- چاقو را با محلول قارچ کش ضد عفونی نمایید و در سطح زیرین ساقه زخم کم عمقی ایجاد کنید
- ۹- محل زخم شده را با هورمون ریشه زایی رقیق شده (میزان رقیق شدگی ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ پی پی ام) را تیمار نمایید.
- ۱۰- ساقه مورد نظر داخل گودال کنده شده خوابانیده شود و قاب U شکلی را در چند نقطه روی ساقه خوابانیده شده قرار دهید و نوک ساقه را به سمت بالا و بیرون از گودال قرار دهید. می توان از شاخه های V شکل درختان نیز استفاده نمود.
- ۱۱- روی ساقه را که داخل گودال جهت ریشه زایی قرار داده شده است را با خاک مناسب بپوشانید.
- ۱۲- در طول دوره ریشه زایی ساقه، خاک را مرتب خیس نمایید(از دادن آب زیاد جلوگیری کنید).
- ۱۳- شاخه در طول یک سال ریشه تولید می کند.
- ۱۴- زمانی که ریشه ها قابل رویت شدند و توسعه پیدا نمودند با چاقوی تیز و ضد عفونی شده شاخه را از بوته مادی جدا کنید و به مدت ۲ تا ۳ هفته اجازه دهید تا بوته جدید کاملاً مستقل شود.
- ۱۵- گیاه جدید به شدت نیازمند مراقبت از نظر آب، مواد غذایی و آفات و بیماریها می باشد.

محل قرار گرفته در خاک ریشه ایجاد شده و یک گیاه جدید تولید می شود. که پس از ایجاد ریشه از گیاه مادری جدا می شوند. این روش برای گیاهان رونده با رشد رویشی زیاد، شاخه های بلند و خمش پذیر مانند پیچ ها قابل استفاده است.

د) خوابانیدن شکاری



در این روش شاخه های جوانی از پایه مادری را در یک شیار طولی کم عمق قرار داده و نوک شاخه را بیرون از زمین قرار می دهند. جوانه های با جهت روبه پایین را حذف ولی جوانه هایی که سمت آنها روبه بالا است را نگه می دارند. همچنین به فواصل روی شاخه خوابیده شده ، زخم زنی می کنند تا از محل زخم ریشه های جدید حاصل شود. پس از اینکه شاخه خوابیده شده در محل جوانه ها تولید ساقه و در محل زخم تولید ریشه کردند آنها را بریده و به محل کشت جدید انتقال می دهند. از این روش در تکثیر بعضی از گونه های گل رز، اسپیره و بسیاری از درختچه های خزان دار استفاده می شود.

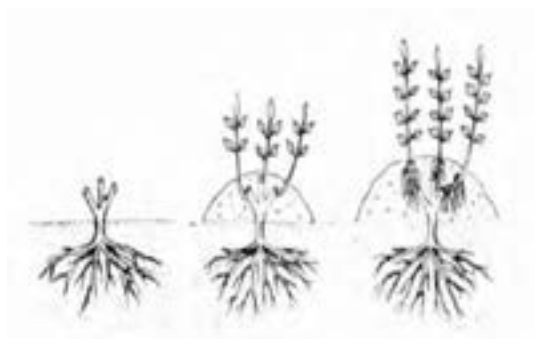


ه) خوابانیدن کپه ای



این روش هنگامی کاربرد دارد که نتوان شاخه را خم نمود یا اینکه تعداد زیادی از گیاه برای تکثیر مد نظر باشد. برای این کار در بهار و پیش از آغاز

رشد، ابتدا پایه مادری هرس شدید می شود، به طوری که فقط چند جوانه نزدیک طوقه نگهداری می شود. در طی فصل رشد، جوانه ها بیدار شده و شاخساره های جدید می دهند. بتدریج که شاخساره های جدید رشد می کنند در طی یک یا دو نوبت پای بوته خاک داده می شود؛ یعنی ارتفاع کپه به ۲۰ سانتی متر می رسد. در کشت وسیع و تولید انبوه پایه های درختان میوه، خاک بوته ها کنار زده می شود و شاخه های ریشه دار شده از محل پایین ریشه ها قطع و به عنوان نهال های جدید مورد استفاده قرار می دهند. این روش بویژه در درختان سیب، برخی درختان میوه مانند: گیلاس، به و برخی گیاهان مانند: تمشک قابل اجراست.



شکل ۱- تکثیر پایه رویشی سیب به روش خوابانیدن کپه ای



شکل ۲- پایه رویشی سیب در بستر خوابانیدن (خاک اره)

خوابانیدن هوایی



این روش در شاخه‌های یکساله در بهار و پیاپی در شاخه‌های فصل جاری در اواخر تابستان انجام می‌گیرد. برای این منظور با استفاده از یک چاقوی تیز، پوست شاخه را به فاصله ۲ تا ۲/۵ سانتی متر بصورت حلقه بر می‌دارند، روی محل زخم را باید با خز مرطوب می‌پوشانند. سپس روی خز مرطوب را با نایلون پلی اتیلن کاملاً می‌پوشانند و سر و ته نایلون محکم باید بسته شود. از شاخه‌های ضخیم نباید برای انجام عمل خوابانیدن استفاده شود، چون به آسانی ریشه

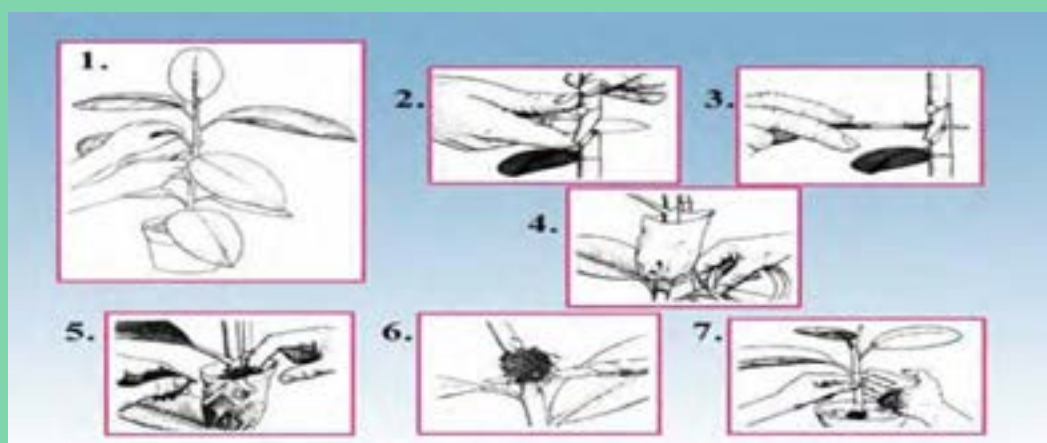
نمی‌دهند. قطر مناسب شاخه حدود ۵ سانتی متر است گاهی قسمتی را که پوستش دنده شده به هورمون ریشه‌زا آغشته می‌کنند. ریشه دار شدن شاخه حدود ۵-۲ ماه طول می‌کشد. در طی این مدت هر هفته یکبار قسمت بالای پلاستیک را باز نموده و محیط کشت را مرطوب می‌کنند. پس از ریشه دار شدن ناحیه‌ای که بسته شده، نایلون و خز را باز، آن قسمت از شاخه ریشه دار شده را به کمک قیچی تیز از بقیه گیاه مادری جدا کرده و به عنوان گیاه جدید مورد استفاده قرار می‌دهند. از این روش برای گیاهانی استفاده می‌شود که سخت ریشه داده و شاخه آنها خم نمی‌شود. این روش برای گیاهانی نظیر فیکوس، دیفن باخیا، کروتون، برگ انجیری، یاس خوشه‌ای میخک هندی و... بکار برده می‌شود.





تکثیر گیاهان به روش خوابانیدن هوایی

- ۱- شاخه های یکساله (حاوی برگ) با قطر ۰/۵ تا ۲ سانت را انتخاب کنید و محل تولید ریشه را مشخص نمایید.
- ۲- برگهای موجود در محل تولید ریشه را حذف نمایید و یک حلقه از پوست محل را به عرض تقریباً یک میلیمتر جدا کنید
- ۳- محل زخمی شده را با کمک پلاستیک روشن بپوشانید.
- ۴- داخل پلاستیک به‌ویژه بخش پایینی ساقه زخم شده را با کمک پیت یا خزه اسفانگوم پوشش دهید.
- ۵- محیط اطراف محل زخمی شده که حامل خزه اسفانگوم می باشد را مرطوب کنید
- ۶- اگر گیاه استفاده شده جزو گیاهان آپارتمانی هست آن را در مقابل نور مستقیم خورشید قرار ندهید.
- ۷- اگر گیاه خشبی هست بطور مرتب محیط خزه را مرطوب نمایید و از خشک شدن محیط اطراف و محیط اطراف ریشه اجتناب نمایید.
- ۸- برای گیاهان آپارتمانی طول دوره بوجود آمدن ریشه ۶-۸ هفته پس از شروع فعالیت می باشد. برای گیاهان خشبی نیاز به گذراندن یک سال می باشد تا ریشه های سفید رنگ توسعه یافته را ببینید.
- ۹- گیاه جدید بوجود آمده را جدا کنید و به محل مناسب منتقل نمایید. اگر گیاه آپارتمانی هست آن را به داخل گلدان منتقل کنید و اگر گیاه چوبی هست آن را به داخل منطقه حفاظت شده انتقال دهید و برای مدت ۳ تا ۴ ماه در گلدان یا ان مکان مراقبت نمایید
- ۱۰- گیاه جدید بوجود آمده نیاز به مراقبت دقیق دارد



شاخه انتخاب شده برای تکثیر به روش خوابانیدن باید دارای چه ویژگی هایی باشد؟

پرسش



کدام ساقه‌ها برای تکثیر به روش خوابانیدن مناسب ترند؟

پرسش



خوابانیدن هوایی

- ساقه هایی که برای خوابانیدن انتخاب میشوند دارای ویژگی‌های زیر هستند
- ۱- ساقه یکساله باشد و در زمان مناسب اقدام به خوابانیدن آن شود.
 - ۲- دارای بافت نرم و غیر خشبی باشند و در محل اتصال به خاک در قسمت زیرین ساقه در آن ایجاد زخم نمود و آغشته به هورمون ریشه را نمود.
 - ۳- عاری از بیماری‌های قارچی و باکتریایی باشند.
 - ۴- از طول کافی برای خوابانیدن زمینی برخوردار باشد.
 - ۵- ساقه از پایه مناسب انتخاب شده باشد.
 - ۶- ساقه از پایه‌ای انتخاب شده باشد که حساس به بیماری یا آفت خاصی نباشد.

زمان خوابانیدن ساقه

خوابانیدن ساقه به طور معمول در اواخر زمستان یا اوایل بهار انجام می شود. ولی شاخه برخی از گیاهان در اواخر تابستان یا اوایل پاییز نیز خوابانیده می شود. مدت لازم برای خوابانیدن شاخه، یک فصل رشد است. برای مثال شاخه هایی را که در اوایل بهار خوابانده شده اند در اواخر پاییز از پایه مادری جدا می نمایند. گاهی برای اینکه سرمای زمستان و یخبندان به گیاهان جدید آسیب نزند، آن را تا بهار سال بعد ، از پایه مادری جدا نمی کنند. در درختان انجیر و انار شاخه خوابانده را باید حداقل ۱۲ ماه در زمین باقی گذاشت تا ریشه کافی تولید کند و قوی شود.

خاک باید در زمان خوابانیدن ، چه کیفیتی داشته باشد؟

پرسش





محیط رشد گیاهان

محیط رشد گیاهان شامل ۳ بخش عمده خاک، هوا یا اکسیژن و تشعشعات خورشیدی می باشد. وظیفه خاک نگهداری گیاه در خاک و تامین آب و مواد غذایی مورد نیاز گیاه می باشد. برخی از عوامل محیطی برای انسان قابل تغییر و برخی نیز غیر قابل تغییر می باشند. برای مثال میتوان کمبود آب و ضعف حاصلخیزی خاک را با آبیاری و مصرف کود جبران نمود اما تنظیم دما فقط در شرایط محدود گلخانه ها امکان پذیر می باشد و خاک آمیخته ای از مواد معدنی، آلی و جانداران زنده می باشد که منبع اصلی تامین آب و مواد غذایی مورد نیاز گیاه می باشد.

خاک از اجزایی مانند مواد کانی، مواد آلی، هوا، آب و موجودات زنده خاکزی می باشد و به طور کلی خاک از دو بخش زیرین و زیرین تشکیل شده است. خاک زیرین دارای رنگ تیره تر و نرم تر می باشد و خاک زیرین دارای رنگ روشن تر و مواد معدنی بیشتری می باشد. عمل خوابانیدن ساقه در خاک زیرین انجام می شود که بایستی به ترکیبات خاک از نظر مواد آلی و تامین عناصر غذایی مورد توجه قرار گیرد.

میزان رطوبت خاک در زمان خوابانیدن ساقه در خاک در ریشه زایی ساقه نقشی اساسی دارد به طوری که می توان گفت ساقه های خوابانیده شده در خاک خشک ریشه دار نمی شوند. معمولا باغبان ها ترکیبی از پیت خزه و سایر مواد را برای ایجاد بستر مناسبی که شاخه در آن خوابانیده می شوند در محل آماده می کنند. میزان مواد آلی خاک و اندازه ذرات نقش مهمی در قدرت نگهداری آب و مواد غذایی ایفا می کنند و هرچه مواد آلی خاکی بیشتر و اندازه ذرات خاک کوچکتر باشد قدرت نگهداری آب و مواد غذایی بیشتر است.

توجه به تهویه خاک برای عمل خوابانیدن نیز اهمیت فراوان دارد. هوا برای تنفس ریشه ها گیاه مورد نیاز است. در خاک های شنی فضا های خالی و بزرگ بین ذرات بیشتر و تهویه راحت تر صورت می گیرد اما در خاک های رسی و سنگین این فضاها کمتر و تهویه به سختی انجام می شود بنابراین این خاک مناسب برای خوابانیدن بایستی ترکیبی از شن، رس و مواد آلی باشد تا بتوان هم رطوبت و مواد غذایی مورد نیاز گیاه را فراهم نماید و هم تهویه لازم برای رشد ریشه های موجود آماده راتامین نماید.

میزان اسیدیته خاک نیز نقش ویژه ای در تداوم رشد ریشه شاخه خوابانیده شده دارد. به استثنای برخی از گیاهان مانند زغال اخته، بیشتر گیاهان باغبانی بین اسیدیته ۶ تا ۷ رشد مناسبی دارند. بایستی توجه داشت که ساقه خوابانیده شده فقط مدت محدودی مهمان پایه مادری می باشد و بعد از گذشت زمان لازم برای ریشه دار شدن، از پایه مادری جدا می شود و پس از اطمینان از

استقرار آن به گلدان یا زمین اصلی منتقل می شود. اما بهتر است که گیاه جدید را به گلدان منتقل نمود و مواد غذایی، آب را برای آن تامین نمود تا رشد خوبی داشته باشد و سپس آن را به زمین اصلی منتقل نمود.

در تکثیر به روش خوابانیدن ، شاخه چگونه باید با خاک تماس داشته باشد ؟

پرسش



مدت زمان لازم برای خوابانیدن شاخه در خاک چقدر است ؟

پرسش



خوابانیدن عملی برای گسترش گیاهان است، به طوری که بخش هوایی ساقه رشد می کند و تا زمان رشد ریشه گیاه، هم چنان به گیاه مادر متصل است. پس از ریشه زدن آن را از گیاه مادر جدا می کنند و گیاه مستقلی را تشکیل می دهد. خوابانیدن برای گسترش گیاهی و هم چنین گسترش گونه های متعدد طبیعی استفاده می شود. موقعی که بر روی شاخه خاک می ریزند تولید اکتسابی ریشه به وجود می آید. پس از مرحله قطع ارتباط گیاه با پایه مادر ، گیاه جدید مستقل از مادر به وجود می آید.

چه نکاتی باید در زمان جدا کردن ساقه از پایه مادری باید رعایت گردد ؟

پرسش



مشخصات ساقه جدا شده از پایه مادری

برای تکثیر به روش خوابانیدن ابتدا پایه مادری را انتخاب می کنند گیاهان برتر و پررشد اساس کار می باشند در غیر این صورت تمامی کوشش ها بی ثمر خواهد ماند و سپس ساقه های یکساله نرم و آبدار و باریک را که از یک سمت به پایه مادری متصل است و قابلیت خم شدن دارد را انتخاب می نمایند این ساقه باید بتواند کلیه نیاز خود را مانند مواد غذایی ، هورمون و آب را از گیاه مادری دریافت نماید مدت زمان لازم معمولاً یک فصل رشد می باشد در روش خوابانیدن ساقه را در بستر مناسب قرار می دهند و ساقه انتخاب شده را از قسمت پایین که در خاک قرار داده می شود عاری از برگ مینمایند و روی آن ساقه را قاب U شکل قرار می دهند تا زمان لازم که اغلب یک سال زراعی می باشد سپری شود. در بهار یا ساقه ریشه دار شده و از محلا اتصال به خاک ساقه بالا می آید و ساقه بالا آمده بایستی شاداب دارای برگ های جوانه لازم باشد و عاری از آفات و بیماری ها باشد.

ارزشیابی پایانی: تکثیر به روش خوابانیدن

شرح کار: رعایت نکات ایمنی و بهداشتی در کار- انتخاب پایه مناسب- انتخاب شاخه مناسب (از نظر طول و قطر و قابلیت انعطاف)- عبور دادن شاخه مقدار و دفعات مناسب از زیر خاک یا پوشاندن محل شاخه با خاک- ثابت نگه داشتن شاخه در داخل خاک- رعایت رطوبت مناسب خاک- جدا کردن بموقع شاخه ریشه دار از پایه مادری- کشف گیاه جدید در عمق و فاصله مناسب
استاندارد عملکرد: خوابانیدن ۲۰۰ شاخه در هر روز
شاخص ها: مناسب بودن شرایط جوی برای کار- آماده بودن ابزار برای کار- وجود پایه مناسب- آماده بودن ظروف یا زمین اصلی برای کشت
شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:
شرایط: شرایط جوی مناسب - مزرعه با شرایط استاندارد - وسایل آماده بکار لباس کار- دستکش- بیل- بیلچه- قیچی- چاقو- ظروف کشت- فرغون- خاک گلدانی مرغوب

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	انتخاب پایه	۱	
۲	انتخاب روش خوابانیدن	۱	
۳	آماده کردن ساقه رونده	۲	
۴	آماده کردن خاک	۲	
۵	انجام عمل خوابانیدن	۲	
۶	جدا کردن ساقه از پایه مادری	۲	
شایستگی های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت بهداشت فردی - حفظ محیط زیست		۲	
میانگین نمرات			*

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می باشد.

واحد یادگیری ۳

تکثیر با قلمه

یکی از روش‌های تکثیر گیاهان روش قلمه زدن می باشد. این روش برای بسیاری از گیاهان مناسب‌تر است و می‌توان از یک گیاه تعداد زیادی قلمه تهیه نمود و در شرایط مناسب تر ریشه دار نموده و نسبت به کاشت آنها اقدام نمود. در روش قلمه زنی در مساحت ۴۰ متر مربع توانایی تولید قلمه برای یک هکتار وجود دارد.

- که از یک درخت می‌توان صدها درخت جدید تولید نمود؟
- از یک درخت مقاوم به خشکی، بیماری و آفت می‌توان صدها درخت مقاوم را تولید و تکثیر نمود؟
- قلمه‌ها در چه شرایطی ریشه دار می‌شوند؟

آیا می‌دانید



یک راه معمول برای تکثیر گیاهان، قلمه زدن آنها و قرار دادن قلمه در آب به منظور ریشه‌زایی است. این کار معمولاً به عنوان «ریشه‌زایی گیاه» و یا «رشد دادن قلمه‌ها» شناخته می‌شود. می‌توان بسیاری از گیاهان آپارتمانی، بوته‌ها و درختچه‌ها را با همین روش تکثیر نمود. در مورد بوته‌ها و درختچه‌ها، در صورتی که چوبشان نرم باشد امکان تکثیر آنها با قلمه وجود دارد. قلمه‌ها از ساقه و برگ گرفته می‌شوند. نوک دمیرگ‌ها و ساقه‌ها را در پودر **هورمون ریشه‌زایی** غوطه‌ور کنید و سپس قلمه‌ها را در گلدانی با خاک قلمه قرار دهید. در این شرایط به راحتی قلمه برگی یا قلمه ساقه ریشه‌دار می‌شود.

استاندارد عملکرد

در شرایط مناسب هنرجو بتواند تعداد ۲۰۰۰ قلمه را در خزانه کشت نماید



آیا تاکنون ازدیاد گیاه را با قلمه مشاهده نموده اید؟ آیا می‌توانید در رابطه با آن توضیح دهید؟

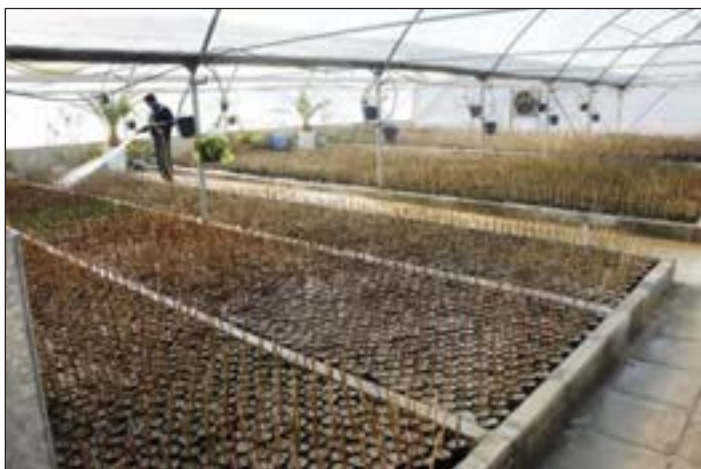


به نظر شما چرا از قلمه بجای دانه در برخی از گیاهان استفاده می‌شود؟

قبل از شرح تکثیر گیاهان دارویی به وسیله قلمه لازم است ابتدا در مورد ازدیاد غیر جنسی (رویشی) گیاهان دارویی مطالبی را بدانیم.

اهمیت و ضرورت تکثیر گیاهان دارویی

صنعت دارو سازی و گیاه درمانی در گذشته برای جدا کردن مواد موثره دارویی از گیاهان دارویی که در طبیعت وجود داشته است مورد استفاده قرار گرفته است اما امروزه به دلیل افزایش جمعیت جهان و تاثیر جانبی مضر دارو های شیمیایی استفاده از آنها افزایش یافته است و لازم است که این گیاهان در سطح وسیع کاشته شوند. بنابر این، تولید انبوه اندام تکثیری جنسی (دانه) و غیر جنسی (قلمه، پا جوش، پیاز و ...) ضرورت می‌یابد.



ازدیاد غیرجنسی (رویشی) گیاهان دارویی



برخی از گیاهان دارویی مهم با روش‌های رویشی بسیار آسان‌تر و راحت‌تر و حتی اقتصادی‌تر از ازدیاد بوسیله بذر، تکثیر می‌شوند، در این روش گیاهان حاصله مشابه گیاه مادری خواهند بود. برای تکثیر رویشی (غیرجنسی)، از روش‌های مختلفی مانند قلمه زدن، خوابانیدن، استفاده از پیاز، ریزوم و... استفاده می‌شود.

تکثیر رویشی یکی از روش‌های ازدیاد و تکثیر گیاهان می‌باشد که قادر است در مقایسه با تکثیر جنسی در مدت کوتاه‌تری به تولید گیاهانی بیانجامد که همانند پایه مادری خود می‌باشند. از این رو این روش تکثیر در حفظ واریته‌های مطلوب مادری نقش مهمی دارد. از طریق اندام‌های مختلفی از قبیل پیاز، ساقه غده‌ای، ریزوم، پاجوش و... انجام می‌گیرد.

تکثیر غیرجنسی (رویشی)

تکثیر رویشی یا غیر جنسی یعنی از یک سلول، بافت و یا اندام یک گیاه اولیه، یک گیاه جدید تولید شود. این روش درمورد برخی از گیاهان دارویی مانند: گل محمدی، مریم گلی، بادرنجبویه، گل ساعتی، بهار نارنج، زرشک، رزماری، اسطوخودوس، به‌لیمو، حنا، آویشن، صبرزرد، بادرنجبویه، زعفران، زردچوبه و... که بذر کم‌تر تولید می‌کنند و یا از تکثیر این گیاهان با بذر، گیاهان متفاوت با گونه اولیه تولید می‌شود، مطرح می‌باشد.

مزایای ازدیاد غیرجنسی (رویشی)

- ۱- حذف دوره نونهالی و زودتر به بار نشستن گیاهان حاصل از تکثیر غیر جنسی.
- ۲- امکان تولید گیاهان عاری از ویروس.

- ۳- تولید تعدادی زیادی گیاهان یکنواخت و مانند هم .
- ۴- ازدیاد تعدادی از گیاهان که به راحتی بذر تولید نمی‌کنند

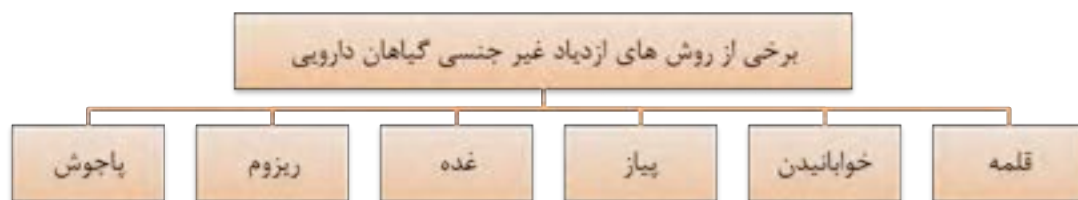
ضرورت تکثیر با قلمه

تکثیر گیاهان دارویی به دو روش جنسی و غیر جنسی انجام می‌شود. در تکثیر جنسی گیاه توسط بذر زیاد می‌شود که بذر از تلاقی گامت نر (دانه گرده درون کیسه پرچم) و گامت ماده (سلول تخم درون تخمدان) به دست می‌آید.



در تکثیر جنسی هر بذر دارای نیمی از کروموزوم‌های والد مادری و نیمی از کروموزوم‌های والد پدری می‌باشد. بنا براین، بذر ممکن است صفات یا ویژگی‌های نامطلوبی را از یکی از والدین به ارث برده باشد که مطلوب نباشد. تکثیر غیر جنسی ازدیاد گیاه از طریق اندام‌های رویشی شامل ریشه، ساقه، برگ

و می‌باشد. قلمه زدن یکی از روش‌های تکثیر غیر جنسی در گیاهان دارویی و باغی می‌باشد. در تکثیر غیر جنسی انتقال صفات مطلوب آسانتر از تکثیر جنسی می‌باشد. برخی از گیاهان دارویی مهم با روش‌های رویشی بسیار آسانتر و راحت‌تر و حتی اقتصادی‌تر از ازدیاد بوسیله بذر، تکثیر می‌شوند، در این روش گیاهان حاصله مشابه گیاه مادری خواهند بود. برای تکثیر رویشی (غیرجنسی)، از روش‌های مختلفی مانند قلمه زدن، خوابانیدن، استفاده از پیاز، ریزوم و... استفاده می‌شود. تکثیر به روش قلمه زنی در شرایط گلخانه مناسب‌تر از تکثیر در فضای آزاد می‌باشد (شکل).



عوامل موثر در ریشه زایی قلمه

عوامل موثر در ریشه زایی قلمه به دو دسته عوامل درونی (فیزیولوژیکی) و عوامل بیرونی (شرایط محیطی) تقسیم می شوند.

عوامل درونی یا عوامل فیزیولوژیکی موثر بر ریشه زایی قلمه

ماهیت ژنتیکی گیاه: برخی از گیاهان به دلیل قابلیت توارثی توان ریشه دهی در قلمه های آنها وجود ندارد.

مواد قابل حمل در گیاه

این مواد در جوانه ها و برگ های گیاه ساخته می شوند و شامل مواد قندی، هورمون های گروه اکسین، ترکیبات نیتروژن دار و برخی از ویتامین ها می باشد. این عوامل به طور کامل مشخص نیستند زیرا برخی از گیاهان دارویی مانند بلوط ریشه زایی در آن امکان پذیر نیست. بنیه گیاه: مقدار و نوع مواد ذخیره ای و توزیع مواد در شاخه ها بر قدرت ریشه دار شدن قلمه ها موثر است.

سن، نوع بافت قلمه و زمان قلمه گرفتن:

برخی از گیاهان در مرحله نو نهالی قدرت ریشه زایی بالایی دارند و زمانی که وارد مرحله گل دهی می شوند ریشه زایی آنها کاهش می یابد (عشقه و سیب). در برخی از گیاهان قلمه های نرم و در برخی از گیاهان قلمه های سخت و یا حالتی بین این دو برای ریشه دهی مناسب ترند. بافت قلمه و زمان قلمه گرفتن در ریشه دار شدن قلمه نقش مهمی دارد. هر گاه قلمه چوب نرم در اوایل بهار گرفته شود بهتر از هر زمان دیگری ریشه می دهد در حالی که در برخی دیگر از گیاهان همیشه سبز پهن برگ مناسب ترین زمان برای گرفتن قلمه اواخر بهار تا اوایل پاییز می باشد. در اکلیل کوهی (رزماري) قلمه های جوان گیاهان مسن در فصل بهار بهتر ریشه دار می شوند همچنین قلمه های نرم گیاهان خزان دار که در بهار تا تابستان گرفته می شوند بهتر از قلمه های خشبی که در زمستان گرفته می شوند ریشه می دهند.

مرحله رشد گیاه

گیاهانی مانند عشقه، سیب و بسیاری از سوزنی برگان هنگامی که در مرحله نو نهالی قرار دارند (یعنی جوان بوده و به گل دهی و میوه دهی نرسیده اند) توانایی ریشه زایی زیادی دارند ولی زمانی که گیاه به مرحله گل دهی رسید ریشه زایی آن بسیار مشکل می شود.

محل ساقه روی قلمه

محل ساقه‌ای که قلمه از آن گرفته می‌شود بر ریشه‌زایی اثر می‌گذارد. به طور کلی شاخه‌های جانبی بهتر از شاخه‌های انتهایی ریشه می‌دهند و همچنین شاخه‌های در حال رشد رویشی بهتر از شاخه‌های گلدار و حاوی میوه ریشه تولید می‌کنند.

اندازه قلمه

اندازه قلمه بر ریشه‌زایی اثر دارد. به طور معمول قلمه‌ها را از انتهای شاخه‌ها به طول ۸ تا ۱۵ سانتی متر گرفته می‌شوند و برگ‌های پایین آن برداشته می‌شوند و برگ‌های بالای قلمه را حذف نمی‌کنند تا فتوسنتز نمایند و مواد غذایی به منطقه تولید ریشه برسد. طول قلمه‌های علفی را ۷ تا ۱۲ سانتی متر انتخاب می‌کنند و آن را در شرایطی مانند آنچه برای قلمه‌های چوبی لازم هست قرار می‌دهند.

عوامل بیرونی یا محیطی

■ رطوبت:

محیط خشک سبب از دست رفتن رطوبت قلمه در اوایل کاشت می‌شود. بنابر این محیط را معمولاً زیر سیستم مه‌پاش قرار می‌دهند تا رطوبت نسبی محیط مناسب باشد. همچنین برگ‌های اضافی روی قلمه را تا حد ممکن حذف می‌نمایند اما از حذف برگ‌های جوان انتهایی قلمه خودداری می‌شود.

■ دما

دما در ریشه‌دار شدن قلمه نقش اساسی دارد. در قلمه‌ها لازم است که ریشه‌دار شدن و توسعه ریشه‌ها قبل از رشد شاخه‌ها صورت گیرد. اگر دمای محیط قلمه بالا باشد، قبل از آنکه ریشه روی قلمه تشکیل شود جوانه‌های روی شاخه رشد می‌کنند و سبب هرروی آب قلمه می‌شود. بنابر این دمای قسمت پایین قلمه بایستی بیشتر از بخش هوایی باشد. مناسب‌ترین دما برای اکثر گونه‌های گیاهی جهت قلمه زدن ۲۵-۲۰ در روز و ۲۰-۱۵ درجه سانتی‌گراد در شب می‌باشد. معمولاً دمای پایین قلمه‌ها حدود ۲۷-۲۴ درجه سانتی‌گراد داده می‌شود تا تقسیم سلولی را در محیط تولید ریشه تحریک نماید و در همین شرایط قسمت بالای قلمه بایستی در دمای پایین‌تری نسبت به پایین قلمه قرار داده شود تا تبخیر و تعرق و تنفس آن کاهش یابد.

■ نور

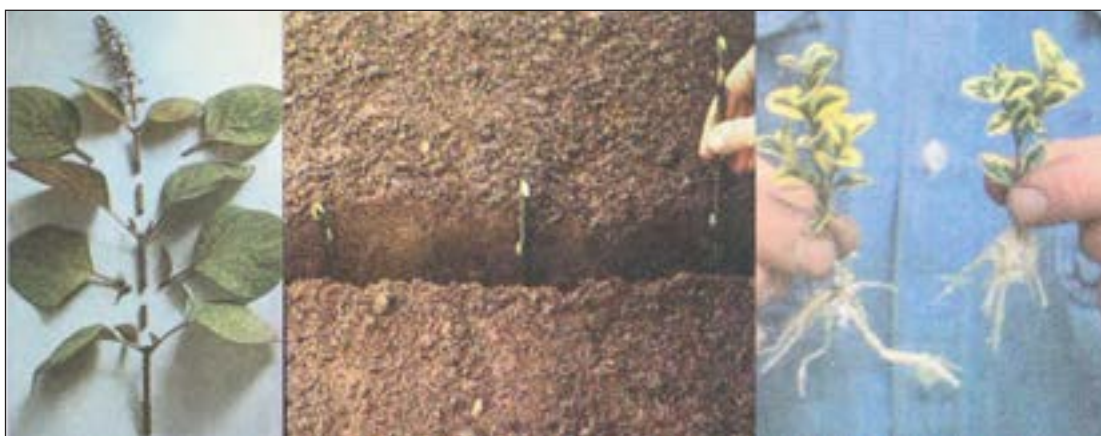
عدم حضور نور (تاریکی) در ریشه دهی قلمه موثر است. قلمه گیاهان خزان دار که دارای ذخیره کافی هستند در تاریکی بهتر رشد مینماید اما قلمه‌های علفی به واکنش نشان می‌دهند زیرا نور در فرآیند فتوسنتز و تولید کربوهیدرات‌ها نقش دارد.

■ اکسیژن

اکسیژن سبب تحریک ریشه دهی قلمه می‌شود. در اثر وجود اکسیژن قلمه‌ها زودتر ظاهر می‌شوند و سطح زخم خورده قلمه نیز زودتر التیام می‌یابد. به همین دلیل سطح قلمه را به صورت مورب برش می‌دهند تا سطح تماس بیشتری با هوا داشته باشد.

تکثیر به روش قلمه زدن

قلمه قسمتی از گیاه است که معمولاً حاوی جوانه بوده و بعد از جدا کردن از گیاه مادری در شرایط مساعد محیط کشت ریشه دار می‌گردد. قلمه زدن معمول ترین روش ازدیاد غیرجنسی بوده که آسانتر و ارزانتر از دیگر روش‌های غیر جنسی می‌باشد. گیاهان دارویی مانند اسطوخدوس، مرزنجوش، رزماری، مریم گلی، به لیمو، آویشن، گل محمدی و... را می‌توان با قلمه زدن تکثیر نمود.



تهیه قلمه از ساقه

طریقه کشت قلمه در خاک

ریشه دار شدن قلمه ساقه

پایه مادری برای گرفتن قلمه باید دارای چه مشخصاتی باشند ؟

پرسش



نحوه گزینش قلمه از گیاهان مادری

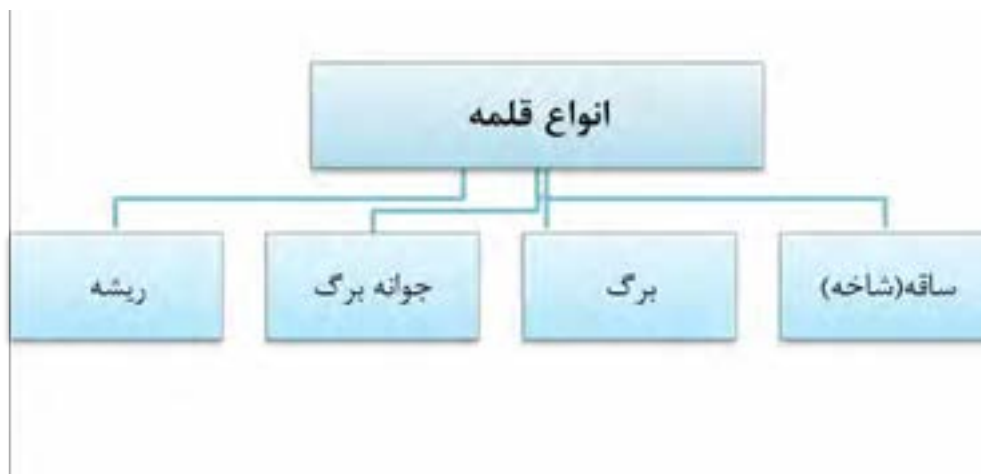
- گیاهان مادری که برای قلمه گیری در نظر گرفته شده اند می بایست دارای مشخصات زیر باشند :
- ۱- در طول دوره رشد، آب کافی در اختیار داشته باشند.
 - ۲- عاری از هر گونه آفت و بیماری باشند.
 - ۳- از خشکی یا یخبندان آسب ندیده باشند.
 - ۴- دارای رشد متعادل باشند.
 - ۵- جوان و شاداب باشند و به کفایت از نور خورشید بهره برده باشند.
 - ۶- هویت آنها معلوم و شبیه به گونه مورد نظر باشند.
 - ۷- برگ های تغییر شکل یافته نداشته باشند.
 - ۸- از تغذیه خوبی برخوردار باشند و علایم کمبود مواد غذایی در برگ های آنها مشاهده نشود.

چگونه می توان قلمه ها را تهیه کرد ؟

پرسش



انواع قلمه ها



قلمه ساقه :



متداول‌ترین نوع قلمه ساقه است. در این روش قسمتی از شاخه که جوانه جانبی یا انتهایی دارد، از گیاه مادری جدا و برای ریشه زایی در محیط مناسب قرار می‌دهند. پس از تولید ریشه، آن را به صورت مستقل می‌کارند. گیاهان دارویی مانند: گل محمدی، مریم‌گلی، بادرنجبویه، گل ساعتی، بهار نارنج، زرشک، شمعدانی معطر، رزماری، اسطوخودوس، به‌لیمو، حنا، آویشن و... توسط قلمه ساقه تکثیر می‌شود.

قلمه ساقه را بر اساس میزان رسیدگی و بلوغ چوب در چهار گروه زیر تقسیم بندی می‌کنند.

■ قلمه خشبی (قلمه چوب سخت):



قلمه قسمتی از گیاه است که معمولاً حاوی جوانه بوده و بعد از جدا کردن از گیاه مادری در شرایط مساعد محیط کشت ریشه‌دار می‌گردد. قلمه زدن معمول‌ترین روش ازدیاد غیرجنسی بوده که آسانتر و ارزانتر از دیگر روش‌های غیر جنسی می‌باشد.

گیاهان دارویی مانند اسطوخودوس، مرزنجوش، رزماری، مریم‌گلی، به‌لیمو، آویشن، گل محمدی و... را می‌توان با قلمه زدن تکثیر نمود.



در صورتی که طول چوب دو ساله که در پایین قلمه قرار دارد، خیلی کم باشد آنرا قلمه پاشنه‌دار و در صورتی که طول چوب دو ساله به چند سانتی‌متر برسد آن را قلمه قنداقه دار گویند. معمولاً گیاهان چوبی خزان‌دار بدین طریق ازدیاد می‌شوند اما برخی گونه‌های پهن

برگ همیشه سبز و درختچه‌های زینتی خزان‌دار نیز با این نوع قلمه قابل تکثیر هستند. برخی از گیاهانی که با این نوع قلمه تکثیر می‌شوند عبارتند از: گل رز مولتی فلورا، یاس زرد، پیچ‌امین‌الدوله، بید، انجیر، زیتون و انار.

به هنگام تهیه قلمه باید توجه داشت که از گیاهان مادری سالم و قوی استفاده کرد و ابزار لازم

برای این کار مانند قیچی و چاقو دارای تیغه‌های تیز و عاری از عوامل بیماری‌زا باشند. معمولاً در ابتدا، شاخه‌های با رشد متوسط و میان گره عادی انتخاب می‌شوند تا از قسمت‌های وسط و پایین آنها برای تهیه قلمه چوب سخت استفاده شود.

■ قلمه نیمه خشبی (قلمه چوب نیمه سخت):

این نوع قلمه را بیشتر از درختان خزان دار یا همیشه سبز پهن برگ، شاخه‌های که چوب آنها کمی سفت شده می‌گیرند. این نوع قلمه را در هر موقع از سال می‌توان گرفت، ولی اکثراً این عمل در اواخر بهار که برای ریشه‌دار کردن قلمه مساعد است پس از آنکه گیاهان رشد سریع خود را تمام کردند انجام می‌شود. این نوع قلمه از قسمت انتهایی شاخه و به طول ۷-۱۵ سانتی متر می‌گیرند. در قلمه‌های نیمه خشبی وجود برگ همیشه ضروری نیست و در صورت برگ‌دار بودن فقط چند برگ در انتهای شاخه نگه داشته، بقیه را حذف می‌کنند.



در این موقع بایستی آنها را در شرایطی نگهداری کرد که اتلاف آب از سطح برگ‌های قلمه به حداقل برسد که در سطح وسیع و تجارتي از سیستم مه افشانی برای این منظور استفاده می‌کنند. علاوه بر آن کاربرد موادتنظیم کننده رشد، یا گرما و محیط کاشت مخلوط پرلیت و پیت با نسبت یک به یک برای ریشه زایی بهتر در این نوع قلمه‌ها موثر است. از گیاهانی که با این نوع قلمه تکثیر می‌شوند می‌توان به زرشک، ختمی چینی، زیتون، مرکبات و ... اشاره کرد.

■ قلمه چوب نرم یا سبز:

این نوع قلمه از شاخه‌های در حال رشد، نرم و آبدار، بهاره گیاهان خزان دار یا همیشه سبز چوبی گرفته می‌شود. معمولاً قلمه چوب نرم آسان تر و سریع تر از انواع قلمه، ریشه دار می‌شوند، اما به مراقبت بیشتری نیاز دارند. قلمه چوب نرم به طول ۷-۱۲ سانتی متر بوده و حداقل دارای دو گره



است و همانند قلمه چوب نیمه سخت فقط چند برگ در انتها دارد و اگر غنچه یا گل بر روی آن وجود دارد بایستی حذف شوند. از آنجا که چوب این نوع قلمه رشد کامل نکرده است، ذخیره مواد قندی آن کم است، بنابراین باید دقت کرد که برگ‌ها شاداب بمانند تا بتوانند عمل فتوسنتز را ادامه دهند. این نوع قلمه را نمی‌توان

مدت زیادی در هوای آزاد نگه‌داشت. گیاهان دارویی مانند: خرزهره، سماق، رزماری و... را که با این نوع قلمه می‌توان تکثیر کرد. شکل زیر مراحل تکثیر گیاه دارویی رزماری را بوسیله قلمه نشان می‌دهد.

■ قلمه علفی :

این قلمه‌ها از گیاهان علفی و در حال رشد که دارای ساقه نرم و آبدار می‌باشند گرفته می‌شوند. طول قلمه‌های تهیه شده ۷ تا ۱۲ سانتیمتر می‌باشد. اکثر قلمه‌های علفی سهل ریشه‌زا می‌باشند. اگر قلمه‌های علفی از شاخه‌های انتهایی گرفته شوند یا به عبارتی دارای جوانه انتهایی باشند، درصد موفقیت و سرعت ریشه‌زایی در آنها بیشتر از قلمه‌های فاقد جوانه انتهایی خواهد بود. گیاهانی مانند: میخک، شمعدانی، حسن یوسف و... را می‌توان با قلمه علفی تکثیر می‌شوند.



■ قلمه برگ :

قلمه‌های برگ بصورت پهنک برگ همراه با دم‌برگ، پهنک برگ بدون دم‌برگ و یا قسمتی از پهنک تهیه می‌شود. ریشه‌های نابجا و شاخه‌های نابجا در پایین برگ تشکیل شده و سپس برگی که به عنوان قلمه برگ بوده است از بین می‌رود. نحوه انجام و آماده‌سازی قلمه برگ متفاوت است. مثلاً در بنفشه آفریقائی و پیرومیا که قلمه برگ با دم‌برگ می‌باشد، دم‌برگ در ماسه قرار داده می‌شود. در بگونیا رکس، ابتدا رگبرگ‌های موجود در پشت برگ را با چاقو زخمی کرده و سپس برگ را بر روی محیط کشت قرار می‌دهند برای نگه داشتن آن از سنگ ریزه و ریگ‌های درشت استفاده می‌کنند. استفاده از گلخانه و رطوبت بالا برای نگهداری این نوع قلمه‌ها ضروری است. در سانسوریا هر برگ را به قطعاتی به طول ۵-۸ سانتیمتر تقسیم کرده و در محیط کشت قرار می‌دهند و گیاهان جدید از پایین هر قطعه به وجود می‌آیند. از گیاهانی که با قلمه برگ تکثیر می‌شوند می‌توان به

روناس، سوسن، بنفشه آفریقایی، مرجان، سانسوریا و... اشاره کرد.



■ قلمه جوانه برگ :

شامل پهنک برگ، دمبرگ، و قسمت کوتاهی از ساقه همراه با جوانه جانبی متصل به آن است. این نوع قلمه زمانی اهمیت دارد که در قلمه‌های برگ، ریشه تشکیل می‌شود اما شاخه تشکیل نمی‌شود. پس در چنین مواقعی بهتر است از قلمه جوانه برگ به جای قلمه برگ استفاده کرد زیرا جوانه جانبی که در پایین دمبرگ قرار دارد شاخه جدید را تولید می‌کند. قلمه جوانه برگ را از شاخه‌های سالم، برگدار و در حال رشد تهیه می‌کنند. تیمار کردن محل بریده شده قلمه‌ها با یکی از مواد آسان‌کننده ریشه زایی، تولید ریشه را تحریک می‌کند. کاربرد پا گرما و رطوبت زیاد به منظور ازدیاد موفقیت آمیز در این طریقه توصیه می‌شود. محیط کاشت ماسه برای رسیدن به این مقصود مناسب است. برخی از قلمه‌های جوانه برگ مانند فیکوس حاوی شیرابه می‌باشد که موجب عدم ریشه زایی و ورود عوامل بیماری‌زا به ساقه می‌شوند. بهتر است قبل از کشت، محل بریده شده توسط پارچه خیس تمییز شود تا مواد ترشحاتی از بین بروند. روش انجام کار: برای این کار شاخه‌های سال جاری را که خوب رشد کرده‌اند، از حدود ۱ سانتیمتر بالا و ۱ سانتیمتر پایین برگ جدا ساخته و آن را در عمق ۱/۵ سانتیمتری در محیط کشت ریشه زایی



قرار داده به طوریکه برگ با سطح خاک در تماس باشد. به هنگام کاشت قلمه بایستی توجه داشت که قلمه بطور کامل در زیر ماسه قرار گیرد و باید مراقب بود که به جوانه قلمه برگ آسیبی نرسد. گیاهانی مانند: تمشک سیاه، سیاه توت، عشقه، کاملیا و... توسط قلمه جوانه برگ ازدیاد می‌شوند.

■ قلمه ریشه:

معمولاً گیاهانی که توانایی تولید جوانه نابجا بر روی ریشه خود دارند توسط قلمه ریشه تکثیر می‌شوند. بهترین زمان تولید قلمه ریشه اواخر پاییز و یا اوایل بهار است.



روش کار: هنگامی که هنوز ریشه دهی آغاز نشده است. ریشه‌های به قطر حدود ۵/۰ سانتی متر انتخاب کرده و بسته به نوع و ظرافت ریشه می‌توان آنها را قطعاتی با طول ۱۵-۳ سانتی متر تقسیم کرد، مسلم است که ریشه‌های کوچک با طول کمتر و ریشه‌ای بزرگ با طول بیشتری تهیه می‌شوند. سپس ریشه‌های کوچک و ظریف را باید درون جعبه کاشت و در زیر بستری از ماسه خاک اره به صورت افقی قرار داد و آنها را به گلخانه انتقال داد. باید توجه داشت که اگر قلمه‌های ریشه به صورت عمودی در بستر کاشت قرار می‌گیرند آنها را به صورت سر و ته (وارونه) قرار داد به عبارتی انتهای نزدیک به طوقه به طرف بالا باشد.



برخی گیاهان که با قلمه ریشه قابل تکثیر هستند عبارتند از: شاه بلوط هندی، عرعر، سماق، سیاه توت، تمشک قرمز و... لازم به یادآوری است که گیاهانی مانند: شقایق که استعداد پاجوش دادن را دارند امکان تکثیر با قلمه ریشه را نیز دارند.

در انتخاب قلمه چه مواردی باید در نظر گرفته شود ؟

پرسش



کدام عوامل در ریشه زایی قلمه ها موثر است ؟

پرسش



در انتخاب قلمه چه مواردی باید در نظر گرفته شود ؟

پرسش



کدام عوامل در ریشه زایی قلمه ها موثر است ؟

پرسش



قلمه گیری

مرحله بازرسی سر شاخه ها

پس از دریافت سر شاخه ابتدا کلیه سر شاخه‌های دریافتی را در مکانی که قبلاً جهت نگهداری و قلمه‌گیری انتخاب شده است (سایه و درجه حرارت پائین) قرار داده و تک تک سرشاخه‌ها را از جهت وجود آفات و بیماری‌ها مورد بررسی دقیق قرار می‌گیرد. شاخه‌هایی که نشانه و یا هر گونه علامتی دال بر وجود بیماری دارند بخصوص خشکیدگی یک یا چند شاخه و ریزش برگ، باید کل سرشاخه‌ها حذف شود.



مرحله درجه بندی سرشاخه ها

بعد از حذف سرشاخه‌های آلوده که باید به دقت صورت گیرد، لازم است سرشاخه‌ها را از نظر وارثیه گیاه مادری، منبع تهیه سرشاخه و کیفیت سرشاخه (طراوت، رنگ برگ‌ها) و کلیه شاخص‌های ظاهری بررسی شده و هر وارثیه براساس کیفیت به درجات ۱، ۲ و ۳ درجه‌بندی شود. اینکار در نتیجه نهایی در رابطه با میزان بازدهی درجات مختلف بسیار مهم می‌باشد.



جایگاه نگهداری سرشاخه و قلمه گیری

جایگاه نگهداری باید دارای سایه، رطوبت کافی و خنک باشد، از آنجائیکه در این شرایط رشد قارچ‌ها بسیار سریع است رعایت نکات زیر ضروری است.

* قلمه‌گیری باید به سرعت انجام گیرد و محل آن نیز دور از معرض باد باشد.
* سرشاخه‌های آلوده با روشی که در بند ۱ آمده است باید حذف گردند تا از افزایش بار آلودگی سرشاخه‌های دیگر جلوگیری شود.

* محل نگهداری از سرشاخه‌ها باید با مواد ضد عفونی‌کننده براساس حجم و وسعت مکان و قرار داشتن در معرض باد و ... چندین بار ضد عفونی گردد. عمل ضد عفونی توسط پاشش محلول رقیق شده بر روی سر شاخه‌ها انجام می‌گیرد تا ضمن عمل ضد عفونی کردن، رطوبت سرشاخه‌ها نیز تامین گردد. قبل از ضد عفونی باید محیط کاملاً تمیز شده و هر گونه خاک و مواد پوسیده حذف گردد.

* کف زمین بهتر است سیمان شده باشد در غیر اینصورت می‌توان به اندازه کافی از پوشش پلاستیکی استفاده و عمل ضد عفونی کردن را بروی آن انجام داد.

* محل نگهداری باید مسقف بوده و از تابش نور خورشید بدور باشد. در صورتیکه زمان نگهداری سر شاخه‌ها طولانی است می‌توان بر روی آنها یک پلاستیک ضد عفونی شده قرار داده و بروی سر شاخه آب ضد عفونی شده اسپری نمود. البته در اینصورت هر چند ساعت باید پلاستیک را جهت انجام تهویه کنار زد. در این رابطه استفاده از گونی یا کیسه به علت اینکه می‌تواند محیط مناسبی برای رشد قارچ‌ها باشد توصیه نمی‌گردد.



مرحله قلمه گیری

بعد از تحویل سرشاخه‌ها، عملکرد سریع سیستم که در واقع نیاز به یک برنامه حساب شده دارد از مهمترین موارد بشمار می‌رود و در این بین سرعت عمل در قلمه گیری از تمامی موارد دیگر دارای اهمیت بیشتری است. در همین راستا کلیه لوازم و ادوات مورد نیاز از قبیل جایگاه کار، قیچی، مواد ضد عفونی کننده و ... باید قبل از رسیدن سر شاخه‌ها تهیه و آماده شود. کلیه لوازم کار و حتی لباس کار کارگران باید کاملاً تمیز شده حتی ضد عفونی گردد. کلیه کارگران نیز قبل از کار باید دست‌های خود را کاملاً با مواد ضد عفونی کننده ضد عفونی کنند. سرشاخه‌ها باید به اندازه میزان مصرف هر چند ساعت یکبار در اختیار فرد قلمه‌گیر قرار داده شود، تا از خشک شدن و از بین رفتن سرشاخه‌ها جلوگیری گردد.

مرحله رتبه بندی قلمه ها



بهترین قلمه با قطری بین ۰/۶ تا ۱ سانتی متر است. طول قلمه نیز بین ۱۲ تا ۲۰ سانتی متر مناسب می باشد. کلیه قلمه ها بعد از مرحله تیمار بلافاصله باید در بستر کشت کاشته شوند

نکته : سرعت عمل در اجرای عملیات نشاء بلافاصله پس از قلمه گیری بسیار حائز اهمیت می باشد.

مرحله تیمار کردن قلمه ها

تیمار کردن قلمه ها شامل دو مرحله بسیار مهم می باشد

*مرحله ضد عفونی قلمه : پس از دسته بندی قلمه ها، آنها را در درون ظرفی که حاوی ماده ضد عفونی کننده می باشد غوطه ور و سپس آنها را خارج نمایید. قلمه ها را درون یک سبد ریخته تا آب آنها خارج شود. در هنگام دسته بندی جهت قرار گرفتن قلمه ها بسیار مهم است.

* مرحله هورمون زنی: قسمت تحتانی قلمه را در هورمون ریشه زایی با رقت و به مدت مناسب قرار می دهند. مهمترین ترکیبات ریشه زا اینول بوتیریک اسید و نفتالین استیک اسید هستند. شکل تجاری این ترکیبات به صورت پودر است و در صورت استفاده از آنها باید قسمت پایین قلمه ها را در گرد فرو برد تا مقداری از پودر به سطح بریده



شده ساقه بچسبد. چنانچه از تنظیم‌کنندگان رشد استفاده می‌شود باید غلظت تنظیم‌کننده بین ۲۰ تا ۲۰۰ قسمت در میلیون که پایین قلمه‌ها را به مدت ۲۴ ساعت درون آن قرار داده و سپس بی‌درنگ در محیط ریشه‌زایی قرار می‌دهند. در تنظیم‌کنندگان رش با غلظت ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ قسمت در میلیون نیز برحسب گونه‌ای که بکار می‌رود می‌توان بهره‌جست در این مورد پایین قلمه‌ها را به مدت ۵ ثانیه در محلول فرو برده و سپس در محیط ریشه‌زایی قرار می‌دهند.



مرحله انتقال قلمه به داخل بستر

بلافاصله بعد از مرحله تیمار، قلمه‌ها باید به بسترهایی که قبلاً به این منظور ضدعفونی شده است منتقل گردند. در ضمن هر فردی که وارد سوله مادر می‌شود باید از کفش و لباس ضد عفونی شده و یا حتی الامکان تمیز استفاده نماید. دستهای فرد نشاء کننده باید کاملاً تمیز باشد. فاصله قلمه‌ها



بسته به نوع و قطر آن در داخل بستر نباید کمتر از ۲ سانتی‌متر باشد. مرطوب نگه‌داشتن قلمه‌ها همراه با درجه حرارت پائین طی کلیه مراحل قبل از نشاء، در حفظ توانایی ریشه‌زائی قلمه بسیار موثر است.

آماده سازی بستر قلمه

انتخاب منبع خاک

باید منابع مناسب خاک، ماسه، کود آلی و هر گونه مواد افزودنی را جستجو نموده و پس از پیدا کردن منابع خاک با کیفیت (از نظر رنگ، بافت خاک، میزان ماسه و کلوخه موجود در آن) اقدام به انتقال آن به نهالستان نمایید.

آماده سازی خاک جهت ضد عفونی

پس از انتقال خاک و ماسه به نهالستان (لازم است خاک، ماسه و کود آلی در محلی دور از محوطه گلخانه نگهداری شود)، در صورت نیاز اقدام به سرند خاک نموده و آنرا با نسبت ۱:۱:۱ شامل خاک مرغوب+ماسه یکدست+ماده آلی (کود دامی کاملاً پوسیده یا خاک برگ کاملاً پوسیده) با یکدیگر ترکیب کرده و سپس به جایگاه ضد عفونی خاک منتقل نمائید. قطر لایه خاک در جایگاه ضد عفونی بیشتر از ۳۰ سانتی متر نباشد و نیز افزودن ترکیبات غنی شده بسته به نوع خاک صورت پذیرد.

ضد عفونی مخلوط خاک

برای ضد عفونی خاک می توان از مواد مناسب براساس توصیه سازمان حفظ نباتات یا توصیه کارخانه سازنده استفاده نمود یک ضد عفونی کننده باید ایمن برای انسان و محیط زیست باشد. ابتدا طبق دستورالعمل کاربرد، آنرا به غلظت مورد نظر رسانیده و سپس روی خاک آب پاشی کنید و خاک را به خوبی مخلوط نمائید تا زمانی که از توزیع یکواخت اطمینان حاصل شود. سپس از خاک حاصل (با کمک ابزار آلات ضد عفونی شده) جهت پر کردن گلدان ها استفاده کنید.

هنرجویان لیستی از مواد ضد عفونی کننده را از سازمان حفظ نباتات یا فروشگاههای کشاورزی منطقه تهیه و برچسب روی ظروف را به دقت مطالعه نمایند.

پژوهش





بستر مناسب برای کاشت قلمه ها باید دارای چه خصوصياتی باشد ؟

بستر مناسب برای کاشت قلمه

بستر کشت قلمه، مکانی است که برای حفظ رطوبت قلمه و ایجاد شرایط مناسب برای رشد ریشه، از آن استفاده می‌کنند. قلمه ها پس از جدا شدن از گیاه اصلی، به منظور ریشه‌دار شدن باید در بستر مناسب قرار گیرند. یک محیط کشت مناسب قلمه، باید قدرت نگهداری آب کافی، نفوذ پذیری برای اکسیژن، ایجاد یک محیط تاریک در ته قلمه و عاری از آفات و امراض باشد. نوع محیط کشت به گونه‌های گیاهی، فصل و سیستم ازدیاد بستگی دارد. قلمه های تهیه شده پایه‌های مادری که مواد غذایی کافی دارند، برای آغازیدن ریشه مناسب می‌باشند. با شروع ریشه زایی، اضافه کردن کود مایع به محیط کشت افزایش قابل توجهی در ریشه‌زایی دارد. از محیط‌های کشت مختلف مانند: خاک، ماسه، تورب، ورمیکولیت، پرلیت و آب و یا مخلوط آنها در ریشه‌زایی قلمه ها استفاده به عمل می‌آید. یکی از محیط‌های پر کاربرد، محیط کشت ماسه است که برای ریشه‌دار کردن گیاهان ارزشی خاص دارد.



مراقبت از قلمه های در حال ریشه زایی

تغذیه کافی گیاهان مادری موجب افزایش ریشه‌زایی قلمه‌های تهیه شده می‌گردد. در ضمن افزودن کود مایع به محیط کشت بعد از آغازیدن ریشه‌ها سبب تقویت ریشه‌زایی می‌گردد. قلمه‌های چوب سخت که در هوای آزاد ریشه دار شده‌اند به مراقبت های معمولی از جمله حفظ رطوبت کافی عاری بودن محیط کشت از علف‌های هرز آفات و امراض و محل افتاب گیر نیاز دارند. قلمه‌های چوب نرم و نیمه خشبی برگدار و قلمه‌های جوانه-برگ که در رطوبت زیاد ریشه‌دار شده‌اند به توجه زیاد در حین ریشه‌زایی نیاز دارند و دما باید با دقت کنترل شود. کنترل دمای تحتانی بسر نیز اهمیت فراوانی دارد و دمای بیش از حد محیط کشت منجر به خشک شدن قلمه‌ها می‌شود در صورت عدم وجود دستگاه مه فشان باید در فواصل معین به ویژه در ساعات گرم روز روی برگ‌ها آب پاشی شود. زهکش کافی محیط کشت از عوامل دیگری می‌باشد که باید انجام گیرد. برگ‌های ریخته شده از قلمه‌ها باید از روی بسر کشت جمع آوری شوند و علف‌های هرز نیز کنترل گردند.

چگونه باید قلمه‌ها را برای کاشت آماده کرد ؟

پرستش



آماده کردن قلمه برای کاشت

بعد از جدا کردن شاخه مناسب از پایه مادری، که بایستی سالم، عاری از آفت، بیماری و زخم بوده، با فاصله میان گره های یکسان و رنگ پوست براقی داشته باشد. قلمه را با توجه به نوع آن در



اندازه‌های مناسب با یک قچی تمیز، از قبل ضد عفونی شده و تیز برش می‌دهیم. برای آغاز فعالیت بهتر گیاه، لازم است برش پایینی نیم سانتیمتر پایین تر از یک جوانه قوی باشد، برش به صورت اریب زده شود تا سطح تماس بیتشری بین شاخه و بستر کاشت ایجاد شود و سر و ته قلمه به آسانی قابل تشخیص باشد و هنگام فرو کردن در بستر کاشت، به آسانی فرو رود. برش بالایی را از فاصله میانگره دو سانتیمتر بالای آخرین جوانه می‌زنیم. هنگام قرار دادن قلمه در خاک، دقت کنید آن قسمت از شاخه که روی پایه مادری به طرف جوانه انتهایی است، همچنان به طرف بالا باشد. در صورتی که قسمت انتهایی فوقانی قلمه در زیر خاک قرار داه شود و بخش تحتانی آن در بالا قرار گیرد، ریشه دار شدن قلمه دچار مشکل می‌شود.

کاشت گل محمدی به روش قلمه زدن

گیاهان متعلق به جنس رز (Rose) از قدیمی‌ترین گیاهان مورد استفاده بشر می باشند. گل محمدی یکی از قدیمی‌ترین، زیباترین و مهمترین رزهای جهان است. گل محمدی در ابتدا به صورت وحشی بوده اما کاشت آن بعد از قرن ها آغاز و هنوز ادامه و گسترش یافته است. بوعلی سینا، دانشمند ایرانی در قرن چهارم هجری، از این گیاه گلاب استخراج کرده و مورد استفاده دارویی قرار داده است. به گزارش تاریخ نگاران، گلاب یکی از اقلام تجاری ایران بوده که به کشورهای چین و هند صادر شده است. از اوایل قرن دهم میلادی صنایع مربوط به فرآوری گل محمدی در ایران متمرکز گردید. صنعت گلاب گیری به تدریج از ایران به سایر کشورهای اروپایی و آفریقایی منتقل شد.



تکثیر گل محمدی

گل محمدی را می‌توان به روش ها مختلفی از جمله خوابانیدن، پیوند، قلمه و پا جوش تکثیر نمود. ولیکن روش تکثیر با قلمه توصیه می شود. در روش تکثیر با قلمه اوخر تابستان و در طول فصل پاییز از شاخه های خشبی و یا نیمه خشبی قطعات مناسبی باید تهیه

کرد. قلمه‌ها باید از گیاهان مادری سالم، قوی و فاقد هرگونه آفات تهیه و آنها را در بسترهای مناسبی کشت و اقدام به ریشه‌دار کردن آنها نمود. و برای کشت در زمین اصلی باید ابتدا در پاییز، زمین به صورت عمیق شخم زده شده و در حدود ۸ تا ۱۰ تن در هر هکتار کود دامی پوسیده به خاک اضافه می‌گردد. و ردیف‌هایی جهت کاشت نهال گل محمدی ایجاد می‌کنیم و به فاصله ۳ متر از یکدیگر بر روی پشته‌هایی به فاصله ۴ متر و در هر چاله به تعداد ۲-۳ کاشته می‌شوند. قبل از کاشت باید نهال‌های گل محمدی هرس ریشه و هرس ساقه اولیه شوند. بوته‌ها را می‌تواند دو فصل کشت نمود. یکی در زمستان و پس از برطرف شدن سرمای زمستانه در اسفندماه است. در پاییز نیز می‌توان اقدام به کشت نموده و به این صورت گیاهان کشت شده یک فصل رشد به جلو می‌افتند. روش کشت گل محمدی به دو صورت جوی و پشته و کرتی است که وابسته به تجهیزات مورد استفاده از هر کدام از این روش‌ها می‌توان استفاده نمود. سپس اقدام به کشت آنها نمود در مکان‌های مورد نظر جهت کاشت، سنگ و سنگریزه‌ها را از کف گودال برداشته و مقداری خاک نرم نم دار زیر نهال‌ها می‌ریزیم. و در نهایت خاک سطحی گودال بر روی ریشه‌ها ریخته شده و آبیاری انجام می‌شود.



مراقبت و نگه داری

انجام برخی عملیات مانند آبیاری منظم، حذف گیاهی خشک شده، حذف پاجوش‌های نامناسب، هرس، شکل‌دهی بوته‌ها و جین علف‌های هرز و همچنین مبارزه با آفات و بیماری‌های گل محمدی ضروری است. در زمان گل‌دهی هر ۱۵ روز یکبار و بعد از برداشت هر ۳۰ روز یکبار در فصل رشد آبیاری می‌شود. مهمترین بیماری که گلستان‌ها به آن مبتلا می‌شوند سفیدک بوده و بهترین زمان مبارزه با سفیدک در اواخر تابستان و اوایل پاییز می‌باشد. علاوه بر اینها، هرس درختچه‌های گل محمدی و حذف شاخه‌های ضعیف تا اندازه زیادی بیماری‌ها و آفات به ویژه سوسک (حشره سرشاخه‌خوار) جلوگیری خواهد کرد. از سال دوم نیاز به عملیات هرس می‌باشد. از سال ششم کم کم میزان تولید گل کم می‌شود و در سال ششم تا هشتم بوته‌ها از فاصله ۱۰ سانتی متری سطح زمین کف برمی‌شوند. تا همراه با جوان سازی گیاه بتوان در سال دیگر همانند یک نهال تازه رشد و نمو نماید. این چرخه پی‌درپی تکرار می‌شود.

برداشت

گل‌ها با توجه به سن بوته و شرایط اقلیمی محل رویش معمولاً از اواسط اردیبهشت ماه به تدریج آماده برداشت می‌شوند. تاخیر در برداشت گل سبب کاهش شدید کیفیت آنها می‌شود. بهترین زمان برداشت گل بایستی از صبح زود شروع شده و حداکثر تا ساعت ۱۱ به پایان برسد. زیرا از ساعت ۱۲ به بعد معمولاً حدود ۳۰ درصد میزان اسانس موجود کاهش می‌یابد. گل‌ها پس از برداشت باید در سبدهای خاصی که اطراف آنها باز بوده و تهویه هوا در آنها به خوبی صورت می‌گیرد ریخته شده و از فشردن گل در این سبدها باید به شدت پرهیز کرد. چنانچه صنایع استخراج اسانس یا گلاب‌گیری نزدیک زمین‌های زراعی باشد، بدون نیازی به خشک



کردن گل‌ها می‌توان برای استخراج اسانس آنها اقدام کرد. در غیر این صورت باید به روش اصولی اقدام به خشک کردن آنها نمود. حداکثر بازده گل محمدی در سال‌های چهارم، پنجم و ششم است. مقدار عملکرد (وزن تر) متفاوت و بستگی به رقم، سن گیاهان و شرایط اقلیمی محل رویش داشته و بین ۳ تا ۵ تن در هکتار است.

ریشه دار کردن قلمه گل محمدی

فعالیت عملی



وسایل لازم: لباس کار، دستکش، قیچی، بیلچه، بوته گل محمدی، ماسه، جعبه کاشت

شرح عملیات

لباس کار خود را پوشیده و دست کش را دست کرده وبا رعایت نکات ایمنی و بهداشتی زیر نظر هنرآموز مربوطه، هرگروه تعدادی سرشاخه (قلمه) از بوته گل محمدی را به طول تقریبی ۲۰ سانتی متر با قیچی جدا نموده و برگ‌های انتهایی را از روی قلمه با دست به آرامی برداشته و سپس این قلمه‌ها را در عمق ۱۰ سانتی متری در جعبه کاشت یا در درون بستر مناسبی از ماسه کاشته و در محل مناسبی قرار دهید (در صورت امکان از شاسی و یا گلخانه استفاده شود بهتر خواهد بود) با آبیاری منظم آن‌ها، پس از ۲ الی ۳ ماه قلمه‌ها ریشه‌دار شده و آماده انتقال برای کاشت می‌شوند.

چگونه باید قلمه ها را منتقل کرد ؟

پرسش



در انتقال قلمه ها چه نکاتی را باید رعایت کرد ؟

پرسش



ابتدا تعداد قلمه های ریشه دار شده در داخل بستر و وضعیت استحکام ریشه ها را بررسی کرده در صورتی که نیمی از قلمه ها از استحکام ریشه ای خوبی برخوردار بودند اقدام به خروج قلمه ها از بستر و انتقال آن به گلدان نمائید. قلمه های ریشه دار شده در شرایط مطلوب و گرم ، برای انتقال به هوای آزاد باید قبلا عادت دهی شوند. اگر قلمه های ریشه دار مدت طولانی تحت تاثیر سیستم مه افشان قرار گیرند از بین می روند. از روش های مناسب انتقال ، کم کردن دوره مه افشان می باشد. در شرایط آزاد می توان اجازه داد تا ریشه ها در اثر رشد از محیط کشت عبور کرده به داخل خاک نفوذ کنند. انتقال قلمه های ریشه دار به شاسی های خنک از روش های مقاوم سازی می باشد. کشت قلمه در کیسه های پلاستیکی و انتقال آنها همراه با پلاستیک ، آسیب کمتری به ریشه وارد می کند. قلمه های تهیه شده را می توان تا زمان مناسب کاشت، در انبارهای سرد با دمای ۴ تا ۸ درجه سانتی گراد و در شرایط مرطوب نگه داری نمود. امکان نگه داری قلمه های ریشه دار در طی زمستان در دمای ۱ تا ۴ درجه سانتی گراد در کیسه های پلاستیکی وجود دارد. قلمه های گونه های خزان پذیر را می توان پس از خزان کردن برگ ها بیرون آورد و به محل اصلی انتقال داد. نگه داری قلمه ها قبل از خزان کردن، هنگامی امکان پذیر می باشد که برگ های آنها حذف شوند و روی ریشه های عریان توسط چوب رنده شده و مرطوب پوشانده شده و در مکان خنک نگه داری شوند. قلمه های ریشه دار که حاوی برگ می باشند به ویژه گیاهان همیشه سبز همراه با ریشه در داخل پلاستیک ها ، گونی یا پارچه پیچیده شده و سپس انتقال داده می شوند.

ارزشیابی پایانی: تکثیر به وسیله قلمه

<p>شرح کار:</p> <p>۱-تخاب ابزار مناسب و برنده ۲- انتخاب رقم و گیاه مورد نظر ۳- برش قلمه ۴- بسته بندی برای حفظ قطبیت ۵-انتقال به محل کاشت ۶- کاشت در بستر با رعایت فاصله مناسب</p>			
<p>استاندارد عملکرد: تهیه ۱۶۰۰ قلمه در یک روز کاری</p>			
<p>شاخص‌ها:</p> <p>۱-عت عملکرد ۲-تناسب اندازه قلمه با گیاه (قطر- طول و...) ۳-رعایت فاصله کاشت قلمه گیاه</p>			
<p>شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:</p> <p>شرایط: شرایط جوی مناسب - مزرعه با شرایط استاندارد -وسایل آماده بکار قیچی تیز - چاقو باغبانی - برچسب - ریسمان - کیسه - بیلچه - علامت گذار (مارکر) - متر</p>			
<p>معیار شایستگی:</p>			
ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	انتخاب پایه	۱	
۲	انتخاب روش قلمه زدن	۱	
۳	قلمه‌گیری	۲	
۴	آماده کردن خاک	۲	
۵	قلمه زدن	۲	
۶	انتقال قلمه	۲	
شایستگی های غیر فنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت بهداشت فردی - حفظ محیط زیست			
میانگین نمرات			*
* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می‌باشد.			

پودمان ۳

تکثیر گیاهان با پا جوش



از کناره ریشه برخی از گیاهان گیاهچه جدیدی ایجاد می شود که بسیار شبیه به پایه ای است که از آن بوجود آمده است. این گیاهچه دارای سیستم ریشه ای می باشد که در صورت جدا شدن آن از گیاه مادر می تواند به طور مستقل زندگی کند. گیاهان مانند کاکتوس و آلوئه ورا به این روش تکثیر می یابند. تعداد پاجوشها زیاد است و همه پاجوش ها قابلیت ایجاد گیاه جدید را دارند.

واحد یادگیری ۴

تکثیر گیاهان دارویی با پاجوش

آیا می دانید



- پاجوش ها چگونه بوجود می آیند؟ گیاهان مختلف به روش های مختلف تکثیر می یابند؟
- یک پاجوش توانایی ایجاد گیاه جدیدی را دارد.
- همه گیاهان پاجوش تولید نمی کنند ؟

پاجوش ها در اطراف ریشه گیاه به صورت توده ای تشکیل می گردند، که در صورت عدم جداسازی پاجوش ها از گیاه مادری، آنها به تکثیر و تولید پاجوش های جدیدتر ادامه داده مجموعه از پاجوش ها اطراف گیاه مادری را فراخواهد گرفت. برای تکثیر گیاه آلوئه ورا به روش پاجوش باید پایگاه را از گیاهان مسن در فصل بهار جدا نموده و در خاک شنی با زهکشی مطلوب قرار داد. در بسیاری از موارد، تقریباً هر بوته آلوئه ورا می تواند ده ها پاجوش تولید نماید. یکی از روش های آسان تکثیر کاکتوس، جدا کردن پاجوش آن است. پاجوش کاکتوس نسخه کوچکتتر کاکتوس است که از کنار گیاه مادر جوانه می زند. بیشتر پاجوشها در قاعده گیاه شکل می گیرند اما برخی نیز در طول ساقه یا حتی در روی برگ تشکیل می شوند. همه انواع این پاجوش ها را می توانید جدا کنید و بگذارید ریشه تولید کرده و یک گیاه جدید تشکیل بدهد. بسیاری از گونه های کاکتوس به تولید پاجوش شهرت دارند. پاجوش مشخصات مشابه گیاه مادری را بروز می دهد و تغییراتی که در کاشت بذر رخ می دهد و موجب ایجاد گیاهی با ویژگی های متفاوت از مادر می شود، را ندارد.

استاندارد عملکرد

هنر جو بتواند در شرایط مناسب ۲۰۰ پاجوش را جداسازی و کشت نماید

تکثیر با پاجوش چه تفاوتی با سایر روش های تکثیر دارد ؟

پرسش



چگونه از پاجوش در تکثیر گیاهان دارویی استفاده می شود ؟

پرسش



کدام زمان برای استفاده از پاجوش در تکثیر مناسب نمی باشد؟

پرسش



تکثیر با پاجوش :

روی ریشه بعضی گیاهان جوانه های نابجایی در درون خاک ایجاد می شود و پس از رشد، تولید شاخه هایی می کنند که از خاک بیرون آمده و پاجوش نامیده می شوند. می توان خاک را کنار زد و آنها را با مقداری ریشه خارج کرد و بطور مستقل پرورش داد. برخی از درختان، درختچه ها و گیاهان دارویی مانند: انار، انجیر، حنا، سماق، عناب، بیدمشک، رازک و آلوئه ورا طی فصل رشد از ریشه و طوقه گیاهچه های کوچکی به نام پاجوش تشکیل می شود. که تا پایان فصل رشد به اندازه کافی رشد نموده و دارای ریشه کافی می شوند، با جدا کردن این گیاهچه ها از گیاه مادری می توان آنها را به عنوان گیاه جدید در بستر آماده کشت نمود. اکثر پاجوش هایی که مستقیماً روی ریشه های سطحی تولید می شوند، خود دارای ریشه کافی هستند. اما برخی مانند درخت خرما پاجوش هایی تولید می کنند که روی تنه نزدیک طوقه تشکیل می گردد که به آنها تنه جوش یا ساقه جوش می گویند. در این موقع برای ریشه دار کردن این تنه جوش ها ابتدا با ایجاد کپه خاک نرم و مرطوب، در اطراف پایه مادر اقدام به ریشه دار کردن آنها شده و سپس از پایه مادر جدا کرده و به عنوان گیاه جدید مورد استفاده قرار می دهند. موقع جدا کردن پاجوش ها در پاییز یا بهار است. در نواحی سردسیر بهتر است در بهار انجام شود که نهال های جوان در اثر سرما آسیب نبینند. البته دقت کنید که همراه با ریشه باشند و بهتر است پاجوش های سالم و عمودی را برای تکثیر انتخاب کنید. کلید موفقیت در این روش این است که هرگز پا جوش های خیلی جوان را انتخاب نکنید و عمل تکثیر را دقیق و درست انجام دهید.



جدا ساختن پاجوش از گیاه مادری و کشت آن در محیط کشت

وسایل لازم: گلدان حاوی یک گیاه مانند آلوئه ورا همراه با پاجوش، بیلچه، گلدان خالی، خاک مناسب گلدان (ماسه و خاک برگ)، چاقوی مخصوص.

شرح عملیات

لباس کار خود را پوشیده و سرگروه‌ها زیر نظر هنرآموز مربوطه وسایل لازم را از انبار تحویل بگیرند. ابتدا زهکش‌هایی در گلدان کاشت ایجاد نموده و سپس مقداری سنگریزه در کف آن ریخته و بعد از مخلوط کردن مقداری ماسه و خاک برگ، آن را در گلدان تقریباً تا نصف بریزید. با کمک مربی خود و یک چاقو تمیز پاجوش از گیاه مادری همراه با ریشه جدا کنید و در گلدان آماده شده بکارید. گلدان را در محیط مناسب و نور غیر مستقیم قرار دهید و به فاصله هر ۱۲ تا ۱۴ روز یکبار آنرا آبیاری نمایید. بهترین حالت برای آبیاری آلوئه ورا زمانی است که خاک آن کاملاً خشک باشد.



کشت گیاه آلوئه ورا

آلوئه ورا یا صبر زرد، یکی از قدیمی‌ترین گیاهان دارویی است که در روزگاران قدیم تا امروز مورد استفاده بشر بوده است. ارسطو از مشاوران الکساندر کبیر ارزش خاصی برای صبرزرد قائل بود وی الکساندر را متقاعد کرد تا جزایر سوکوترا واقع در اقیانوس هند را تصرف کند چراکه در آن زمان از این گیاه برای معالجه زخم‌های سربازان سپاه الکساندر کبیر استفاده می‌شده و این جزیره بخاطر رویش فراوان گیاه صبرزرد از شهرت جهانی برخوردار بوده است.



گیاه شناسی آلوئه ورا

صبرزرد یا آلوئه ورا با نام علمی Aloe vera گیاهی گوشتی، چند ساله و همیشه سبز است. این گیاه متعلق به تیره لاله می باشد. ساقه این گیاه کم و بیش چوبی و ضخامت آن ۵ تا ۲۰ سانتی متر است. برگ‌ها، نیزه‌ای شکل و مقعر است که مستقیماً و بدون دم‌برگ به ساقه متصل هستند. رنگ

برگ‌ها سبز روشن ولی در فصل سرما به رنگ قرمز متمایل شده و گاهی بر اثر شدت سرما خاکستری می‌شوند. این گیاه از سیستم ریشه‌ای سطحی و ضعیفی برخوردار است. گل‌ها به رنگ زرد و یا زرد متمایل به سبز، معمولاً بدن بو دارای مقدار زیادی شهد است.



کاربرد و خواص آلوئه ورا

از این گیاه در صنایع داروسازی و پزشکی برای درمان زخم معده، در بیماری برگشت محتویات اسیدی معده به مری، در درمان بیماری‌های پوستی و در تهیه لوسیون‌ها، مواد آرایشی و شامپوها به منظور تقویت پوست و مو، استفاده می‌شود. همچنین به عنوان یک ماده مغذی، دارای انواعی از ویتامین‌ها و اسیدهای آمینه ضروری مورد نیاز بدن در صنایع غذایی هم مصرف دارد.



نیازهای اکولوژیکی

صبرزرد را در اقلیم‌های گرم و خشک و همچنین گرم و مرطوب در هوای آزاد کشت می‌کنند. گونه‌های مختلف صبر زرد، گیاهانی مقاوم به گرما خشکی و حتی شوری هستند، این گیاه به سرما بسیار حساس است به طوری که رشد آن در دمای کمتر از ۱۰ درجه سانتی گراد متوقف می‌شود، از اینرو در اقلیم‌های سرد این گیاه را در شرایط گلخانه تولید می‌کنند. اگر چه صبر زرد دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد را به خوبی تحمل می‌کند ولی دمای مناسب برای رویش این گیاه ۲۰ تا ۳۰ درجه سانتی‌گراد است. صبر زرد را در هر نوع خاکی می‌توان کشت کرد ولی خاک‌های سبک که از زهکشی مناسبی برخوردار باشند، برای کشت این گیاه توصیه می‌شود. خاک‌های هوموسی و خاک‌هایی که از مقدار فراوانی مواد آلی برخوردار باشند برای کشت صبرزرد توصیه نمی‌شوند.

آماده سازی خاک

زمین‌هایی که در آن صبرزرد کشت می‌شود باید سبک بوده و از زهکشی مناسب برخوردار باشند. این خاک ها باید کم و بیش حاصلخیز باشند. در این شرایط پس از برداشت محصول سال قبل، شخم متوسطی باید زده شود. سپس اواخر زمستان زمین را تسطیح و بستر خاک را برای کشت این گیاه آماده می‌کنند. گیاه صبرزرد به آب ایستایی بسیار حساس می‌باشد. از این رو زمین‌هایی که برای کشت این گیاه اختصاص می‌یابد، باید کاملاً صاف و فاقد هرگونه پستی و بلندی باشند. چنانچه این گیاه در اقلیم‌های گرم و مرطوب کشت شود و خاک از نظر زهکش مشکل داشته باشد، در مرحله آماده سازی زمین برای بهبود در امر زهکش خاک، احداث کانال‌های مناسب ضروری است.

آماده سازی خاک

زمین‌هایی که در آن صبرزرد کشت می‌شود باید سبک بوده و از زهکشی مناسب برخوردار باشند. این خاک‌ها باید کم و بیش حاصلخیز باشند. در این شرایط پس از برداشت محصول سال قبل، شخم متوسطی باید زده شود. سپس اواخر زمستان زمین را تسطیح و بستر خاک را برای کشت این گیاه آماده می‌کنند. گیاه صبرزرد به آب ایستایی بسیار حساس می‌باشد. از این رو زمین‌هایی که برای کشت این گیاه اختصاص می‌یابد، باید کاملاً صاف و فاقد هرگونه پستی و بلندی باشند. چنانچه این گیاه در اقلیم‌های گرم و مرطوب کشت شود و خاک از نظر زهکش مشکل داشته باشد، در مرحله آماده‌سازی زمین برای بهبود در امر زهکش خاک، احداث کانال‌های مناسب ضروری است.

کاشت

ازدیاد گیاه صبرزرد به دو روش جنسی توسط بذر و غیر جنسی از طریق پاجوش می‌باشد. کاشت این گیاه توسط بذر به دلیل دگرگرده افشان بودن شدید آن و تفرق زیاد، روش مناسبی برای ازدیاد نمی‌باشد. از این رو ازدیاد این گیاه به صورت جنسی تنها در برخی از امور تحقیقاتی استفاده می‌شود.

معمولی‌ترین روش ازدیاد غیرجنسی گیاه صبرزرد، از طریق پاجوش می‌باشد. در این روش پاجوش‌های سالم، شاداب که به رنگ سبز روشن و به ارتفاع ۵/۲ تا ۲۰ سانتی متر می‌باشند را برای تکثیر انتخاب کرده و پس از جدا کردن از پایه مادری به منظور خشک شدن شیره جاری شده از آنها، مدتی (حدود ۲۴ ساعت)، در محل کشت نگهداری می‌کنند. سپس آنها را در محیط گلخانه (پاجوش‌های



۵/۲۵ تا ۵ سانتی متری) یا در فضای آزاد (پاجوش های ۱۵ تا ۲۰ سانتی متری) به طور معمول در ردیف هایی به فاصله ۸۰ تا ۱۰۰ سانتی متر و فاصله دو بوته در طول ردیف ۵۰ تا ۸۰ سانتی متر کشت می کنند



مراقبت و نگهداری

صبر زرد به رطوبت بالا، آب ایستایی و آبیاری زیاد حساس است از این رو آبیاری گیاهان باید زمانی انجام شود که خاک کاملاً خشک باشد. اگر هدف از کشت این گیاه تولید پاجوش برای تکثیر باشد، دوره های آبیاری کوتاه تر (با توجه به شرایط اقلیمی هر ۷ تا ۱۰ روز یکبار) توصیه می شود. چنانچه هدف از کشت تولید ژل برای مصارف مختلف باشد هر ۱۴ روز و یا حتی ۲۰ تا ۳۰ روز یکبار (با توجه به شرایط اقلیمی محل رویش) گیاهان باید تحت آبیاری قرار گیرند. چنانچه این گیاه در مناطق گرم و خشک کشت گردد، باید تحت آبیاری به موقع قرار گیرد.



برداشت محصول

با توجه به شرایط اقلیمی منطقه، برگ‌ها را می‌توان از سال دوم یا سوم رویش برداشت کرد. چنانچه گیاهان در هوای آزاد کشت شده باشند از شهریورماه می‌توان به برداشت برگ‌ها اقدام نمود. اگر این گیاهان در گلخانه کشت شده باشند، از آنجایی که گیاهانی همیشه سبز هستند در تمام طول سال می‌توان برگ‌ها را برداشت کرد. برداشت برگ‌های صبرزرد باید کاملاً علمی و منطقی صورت گیرد. عده‌ای از محققین برداشت برگ‌های این گیاه را نوعی هنر می‌دانند. بی‌دقتی در برداشت سبب از بین رفتن بوته‌های صبرزرد خواهد شد. معمولاً برگ‌ها را با دست و توسط چاقوهای مخصوص برداشت می‌کنند، و در سطح وسیع نیز از ماشین‌های مخصوص برداشت برگ صبرزرد استفاده می‌کنند. برگ‌های جوان‌تر در مرکز گیاه قرار داشته که توصیه می‌شود این برگ‌ها برداشت نشوند. زیرا نه تنها امکان رشد مجدد گیاه فراهم نمی‌شود، بلکه گیاهان زیبایی خود را نیز از دست می‌دهند. برگ‌های مسن‌تر برگ‌هایی هستند که در قسمت بیرونی گیاه واقع شده و به سطح زمین نزدیک‌ترند. این برگ‌ها از کیفیت مناسب‌تری برخوردارند. زیرا حاوی ژل بیشتری بوده و با قطع آنها امکان رشد دوباره گیاه و تولید برگ‌های جدید نیز می‌شود. پس از برداشت خارهای اطراف، برگ را توسط چاقویی تمیز کرده و سپس در لفافه‌ای مناسب قرار داده و در سردخانه نگهداری می‌کنند. در طول سال، با توجه به شرایط اقلیم منطقه چها تا پنج مرتبه می‌توان برگ‌ها را برداشت کرد. معمولاً در طول دوره برداشت از هر گیاه ۱۲ برگ را می‌توان جدا کرد. چنانچه در هر هکتار ۱۰۰۰۰ بوته کشت شده باشد عملکرد برگ تازه ۱۲۰۰۰ کیلوگرم در هکتار خواهد بود.



در نقاط مختلفی از ریشه بعضی گیاهان جوانه‌هایی ایجاد می‌شود که اگر رشد کند، گیاهان کوچکی در کنار مادر سر از خاک بیرون می‌آورند. می‌توان این قسمت‌ها را در شرایطی که کمی از ریشه گیاه مادری را دارند، به گلدان جدید منتقل کرد **نحوه جدا کردن پاجوش اهمیت فراوانی دارد.**



کف بر کردن و خاک‌دهی پای بوته‌ها

وسایل لازم: گلدان حاوی یک گیاه مانند آلوئه ورا همراه با پاجوش، بیلچه، گلدان خالی، خاک مناسب گلدان (ماسه و خاک برگ)، چاقوی مخصوص.

شرح عملیات

- ۱- به همراه هنرآموز خود لباس کار پوشیده و به محل تولید آلوئه ورا بروید.
- ۲- گلدان آلوئه ورا حاوی پاجوش‌ها را جدا نمایید و پاجوش‌ها را مشخص نمایید.
- ۳- گلدان جدید را آماده نموده و بستر لازم را به گلدان اضافه نمایید.
- ۴- با چاقوی باغبانی به آرامی پاجوش را جدا نمایید.
- ۵- پاجوش را به گلدان جدید منتقل نمایید.
- ۶- به آرامی پای پاجوش خاک اضافه نمایید.
- ۷- گلدان مادر را با زسازی نمایید و روی ریشه خاک اضافه کنید و محل جوانه‌ها را بپوشانید.

اولین قدم این است که بدانید چگونه پاجوش را از گیاه مادری جدا کنید. چاقوی بسیار تیزی انتخاب کنید و تیغه آن را با الکل یا محلول ۱۰ درصد مایع سفیدکننده تمیز نمایید. با این کار میکروب‌ها وارد محل برش نمی‌شوند. پاجوش را با زاویه ۴۵ درجه ببرید. شیب دار بودن سطح برش در گیاه مادر موجب انحراف مسیر آب شده و کمک می‌کند این ناحیه پیش از این که کال ببندد، دچار پوسیدگی نشود. برخی توصیه می‌کنند که انتهای بریده شده پاجوش را پودر سولفور (گوگرد) بپاشند تا مانع از مشکلات قارچی و پوسیدگی شوند. این کار در بیشتر مواقع ضرورتی ندارد به شرطی که انتهای بریده شده قلمه، کاملاً خشک شود. ممکن است چند هفته یا حتی چند ماه این فرایند طول بکشد. در این زمان انتهای بریده شده باید خشک و سفت شده و کمی چروکیده و تا حدی مایل به سفید شود. زمان جدا کردن پاجوش از پایه مادری دارای اهمیت زیادی می‌باشد. فصل مناسب برای جداسازی پاجوش‌های گیاهی مانند آلوئه ورا فصل بهار می‌باشد.



پس از جدا کردن پاجوش از کاکتوس و تشکیل کال در انتهای بریده شده آن، زمان آن می‌رسد که پاجوش را بکارید. بهترین مکان برای کاشت پاجوش کاکتوس خاک با زهکشی خوب و ریگ‌دار است. و یا این که خودتان با ترکیب ۵۰ درصد پرلیت و ۵۰ درصد پیت یا کمپوست آن را درست کنید.

برای کاشت پاجوش کاکتوس، از گلدانی استفاده کنید که تنها کمی بزرگتر از قطر قاعده آن باشد. یک سوم یا نیمی از قاعده گیاه را با خاک بپوشانید تا گیاه نیفتد. پاجوش را در محیطی روشن با نور غیر مستقیم قرار دهید و خاک را کمی مرطوب نگه دارید.

بیشتر کاکتوس‌ها ظرف ۴-۶ هفته ریشه می‌دهند اما در برخی نیز ممکن است چند ماه فرایند ریشه‌دهی به طول انجامد.

توجه: به گیاه دقت کنید تا رشد هر گونه جوانه جدید در آن را متوجه شوید. رشد جوانه نشان دهنده تولید و رشد ریشه است. در این زمان گیاه جوان میتواند مواد مغذی و آب را دریافت کند.

ارزشیابی پایانی: تکثیر با پاجوش

شرح کار: رعایت نکات ایمنی و بهداشتی در حین تدبیر کردن، خاکدهی و سایر عملیات- استفاده از ابزار تیز و مناسب- وارد نکردن زخم به گیاه مادری و پاجوش- رعایت صحیح زمان تکثیر- انتخاب پایه مادری و پاجوش مناسب- بسته بندی صحیح پاجوش و حمل و نقل درست آن- کاشت پاجوش در عمق و فواصل مناسب			
استاندارد عملکرد: کاشت ۷۰ اصله پاجوش خرما در هر روز			
شاخص ها: ۱- دهی در چند نوبت ۲- انتخاب پایه مناسب ۳- انجام عملیات خاص مانند کف برگردن ۴- جدا کردن پاجوش ۵- بسته بندی پاجوش ۶- حمل پاجوش ۷- آماده کردن ظرف کشت یا زمین اصلی ۸- کاشت پاجوش			
شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات: شرایط: شرایط جوی مناسب - مزرعه با شرایط استاندارد - وسایل آماده بکار بیل- بیلچه- فرغون- لباس کار- دستکش- پایه مناسب و به تعداد کافی- وسایل بسته بندی (گونی، نایلون، طناب)- ظروف کشت			
معیار شایستگی:			
ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	پاکسازی زمینی	۱	
۲	کوددهی	۱	
۳	شخم زدن	۲	
۴	دیسک زدن	۲	
۵	صاف و هموار کردن	۲	
۶	قطعه بندی و شکل دهی زمین	۲	
	شایستگی های غیر فنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت بهداشت فردی - حفظ محیط زیست	۲	
میانگین نمرات			*
* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می باشد.			

واحد یادگیری ۵

تکثیر گیاهان دارویی با غده ریزوم و پیاز

غده‌ها در برخی از گیاهان دارویی اندام قابل برداشت و مورد استفاده در بخش داروهای گیاهی می‌باشد. غده‌ها دارای جوانه‌هایی هستند که هر جوانه یک گیاه جدیدی را بوجود می‌آورد. پیازها در برخی از گیاهان مانند سیر و پیاز اندام تکثیری به شمار می‌آیند و با کاشت آنها پیازهای جدیدی بوجود می‌آیند. گیاهانی دیگری مانند نعنا و زنجبیل به وسیله اندام رویشی بنام ریزوم تکثیر می‌یابند. ریزوم‌ها دارای اندوخته غذایی فراوان هستند و در گیاهان دارویی اندام قابل برداشت می‌باشند.

- ریزوم زنجبیل برای تهیه پودر زنجبیل استفاده می‌شود؟
- سیر و پیاز سبب افزایش مقاومت بدن در مقابل بیماری‌ها می‌شوند؟
- بوسيله غده، پیاز و ریزوم میتوان برخی از گیاهان را تکثیر و تولید نمود؟

آیا می‌دانید



پیازها و غده‌ها ساقه‌های تغییر شکل یافته‌ای هستند که اندام تکثیری برخی از گیاهان دارویی هستند که دارای ارزش دارویی می‌باشند و همچنین برای تکثیر و تولید گیاهان مورد استفاده واقع می‌شوند. در گیاهان دارویی که با پیاز تکثیر می‌یابند از کنار پیاز اصلی پیازهای کوچکی بوجود می‌آید که در سال بعد رشد و نمو می‌کنند و سبب تولید گیاهچه جدیدی می‌شوند. پیازها را بعد از برداشت در شرایط مناسب نگهداری می‌کنند و برای استخراج مواد موثره دارویی مورد استفاده قرار می‌دهند. پیازهای بذری نیز در شرایط مناسب نگهداری شده و در زمان مناسب برای تکثیر و کاشت استفاده می‌شوند. غده‌ها دارای اندام‌هایی بنام چشم هستند که واحد تکثیر شونده گیاهان غده‌ای می‌باشد. غده‌ها پس از برداشت در شرایط مناسب نگهداری و به عنوان غده‌های بذری و یا جهت استفاده از مواد موثره دارویی استفاده می‌شوند.

استاندارد عملکرد:

هر هنجار بتواند در شرایط آب و هوایی مناسب ۵۰ کیلوگرم پیاز زعفران را کشت نماید.

آیا گیاهی که با پیاز ، ریزوم، یا غده مورد کشت قرار می گیرد رامی شناسید؟

پرسش



به نظر شما تکثیر گیاه با پیاز ، ریزوم، یا غده آسانتر است یا با بذر؟

پرسش



از دیاد بوسیله اندام های رویشی

برخی از گیاهان نظیر گیاهان دارویی دارای ساختارهای ویژه رویشی می باشند که می توان گیاه مورد نظر را توسط این نوع ساختارها ، زیاد کرد. ساختار این نوع گیاهان اغلب منشأ ساقه و یا ریشه دارند. برخی از این ساختارها عبارتند از :

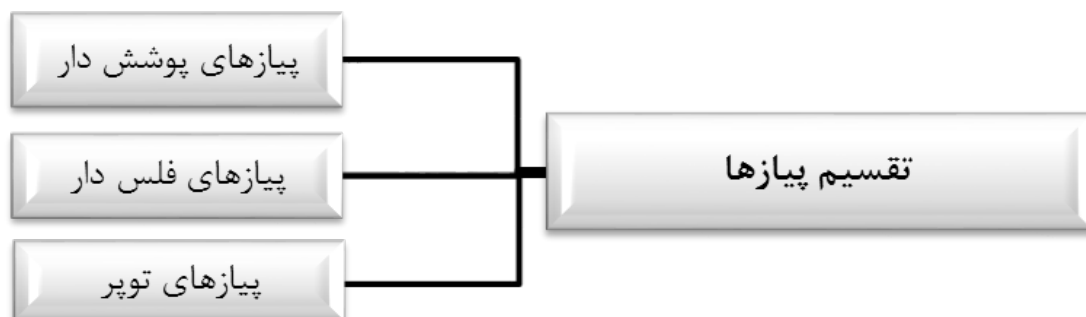
- ۱- پیاز، در گیاهان دارویی مانند: زعفران و سیر. ۲- غده، در گیاهانی مانند: سیب زمینی ترشی
- ۳- ریزوم، در گیاهان دارویی مانند: زنجبیل، زردچوبه، نعنا.

۱- پیاز

ساقه تغییر شکل یافته ای است که شامل یک محور کوتاه رشد با نقطه رویشی است که توسط فلس های گوشتی احاطه می شود. در قسمت پایین پیاز طبقی است که از زیر ریشه تولید می شود. و در قسمت بالا فلس ها و در مرکز، مریستم مرکزی وجود دارد. فلس های بیرونی پیاز خشک بوده و نقش حفاظتی بر عهده دارند. در بعضی از گیاهان پیازدار از نقاط مریستمی پایین فلس ها پیازهای کوچکی ایجاد می شود که به پیازچه موسوم است. پیازچه پس از رشد به پیاز کامل تبدیل و برای تکثیر گیاه بکار می رود. گاهی در برخی از پیاز ها ساقه گل دهنده به جای گل، پیاز هوایی تولید می کند. هر پیاز در چرخه زندگی خود دو مرحله رویشی و زایشی را سپری می کند. در مرحله رویشی پیاز به اندازه کافی رشد کرده و به حداکثر وزن خود می رسد. مرحله زایشی هم با انگیزش گل شروع شده و در پی آن اختصاصی شدن اجزای گل ، طویل شدن ساقه گل دهنده و گلدهی می باشد که در نهایت منجر به تشکیل بذر می گردد.



پیازها را به سه گروه زیر تقسیم می کنند



■ پیازهای پوشش دار:

در این نوع پیازها، فلس‌ها به صورت دوایر متحدالمرکز در اطراف محور رشد قرار می‌گیرند و فلس‌های بیرونی خشک شده و وظیفه حفاظت از قسمت‌های داخلی پیاز را به عهده می‌گیرند. همه قسمت‌های فوق روی طبق پیاز قرار می‌گیرند.
سیر و پیاز خوراکی دارای پیاز پوشش‌دار می‌باشند



■ پیازهای فلس دار:

در این نوع پیازها فلس‌های پیاز روی هم قرار نگرفته و فلس‌های خارجی خشک را ندارند، بلکه فلس‌ها به طور جداگانه به قسمت تحتانی پیاز چسپیده اند این پیازها در حین نگه داری باید دائما مرطوب نگه داشته شوند و گرنه خشک شده و صدمه می‌بینند. تکثیر در این نوع پیاز بوسیله هریک از فلس‌های ضخیم و گوشتی صورت می‌گیرد. گیاه سوسن دارای پیاز فلس دار می‌باشد.



■ پیازهای توپر (کورم یا پداژه):



این نوع پیاز ساقه تغییر شکل یافته ای است که تمام قسمتهای درونی آن پر بوده و بصورت یکنواخت از یک نوع بافت پارانشیم ذخیره ای تشکیل شده است. که دارای یک یا چند جوانه در انتها می باشد. جوانه انتهایی پیاز با رشد خود برگ و شاخه گلدهنده را حاصل می کند و اگر به دلیلی جوانه انتهایی از بین برورد ، جوانه های جانبی قادر به رشد بوده و شاخساره تولید می کنند. طی فصل رشد ، در کنار پیاز مادری ، پیازچه های کوچک حاصل می شوند که برای ازدیاد می توان آنها را جدا و کشت نمود. زعفران ، گل حسرت و گلایول دارای پیازهای توپر می باشند.

۲- غده :

غده (ژوخه) ساقه زیر زمینی و متورم شده ای است که دارای جوانه (چشمک) می باشد. این اندام محل ذخیره مواد غذایی گیاه است که برای ازدیاد گیاه از آن استفاده می شود. گیاهانی مانند غده سیب زمینی، سیب زمینی ترشی. برای ازدیاد این گیاهان کافی است که یک غده کوچک یا بخشی از غده شامل چشمک که رکود آن پایان یافته را در شرایط مساعد وبستر کشت نماییم. از هریک از این چشمک ها ابتدا ساقه هوایی و ریشه و سپس ساقه زیرزمینی تولید شده که روی آنها غده های جدیدی تشکیل می گردد. برای برطرف کردن رکود، کافی است به مدت چند هفته در شرایط تاریکی و در محیطی گرم و مرطوب قرار دهیم تا چشمک ها شروع به رشد نمایند.





وادر نمودن غده سیب زمینی به ریشه زایی

با راهنمایی هنرآموز یک غده سیب زمینی را در منزل ریشه دارنمایید و گزارش آنرا به کلاس ارائه دهید .

۳ - ریزوم (نیساگ)

ریزوم ساقه ای تغییر شکل یافته گوشتی و زیرزمینی است که معمولاً به صورت افقی در زیر زمین رشد می کند و دارای تعدادی گره، میان گره و جوانه های جانبی است. و با بریدن آن می توان ریزوم های جدید و کوچک تری را بدست آورد که با کشت آنها گیاهان جدیدی حاصل می شوند. قسمت های میان گره ریزوم ، صاف و بدون انشعاب است و همین، وجه شاخص آن از ریشه است. ریشه های نابجا در تمام طول ریزوم، بر روی سطح زیرین تشکیل می شوند. از گیاهان ریزوم دار می توان به زردچوبه، سنبل الطیب، زنجبیل، زنبق، مارچوبه، شیپوری و اختر اشاره کرد.



سنبل الطیب



اختر



زنجبیل



زرد چوبه



زنبق

دو گروه ریزوم ها

ریزوم ها را به دو گروه ضخیم و باریک ریخت تقسیم می کنند. ریزوم های ضخیم مانند زنجبیل توده ای هستند و رشد طولی آنچنانی ندارند. اما ریزوم های باریک ریخت مانند گیاه گل برف، دارای ساقه باریک و میان گره های طولانی و رشد نامحدود دارند. این نوع ریزوم ها تولید توده نمی کنند، رشد طولی در این نوع ریزوم ها بر اثر فعالیت جوانه انتهایی ریزوم تامین می شود و ساقه هوایی راجوانه های جانبی بوجود می آورند. در برخی موارد روش تکثیر با ریزوم به این ترتیب است که در بهار یا پاییز، ریزوم را از زمین بیرون آورده، آنرا به قطعات کوچک حداقل دارای یک جوانه جانبی تقسیم کرده، و مجدداً در خاک می کارند.

می توان ریزوم های طویل را به قطعات کوچکتری تقسیم و هر قطعه را به عنوان عضو ازدیاد استفاده کرد. به طور کلی گیاهان دارای این نوع ساختار، در بهار گل داده و در تابستان و پاییز رشد رویشی می کنند.



تعیین زمان رسیده بودن پیاز، ریزوم و غده



مزرعه سیر

گیاهانی مانند پیاز و سیر از نظر فصل رشد گیاهان دوساله می باشند. این گیاهان در سال اول تولید پیاز می نمایند و شاخساره یا اندام هوایی آنها خشک می شوند. یکی از نشانه های رسیده بودن پیازها خشک شدن شاخساره در سال اول می باشد. زمان برداشت سیر و پیاز وقتی است که بیش از ۵۰٪ قسمت های هوایی بوته ها شروع به افتادن و زرد شدن بنمایند. تجربه نشان داده است که وقتی ۲۵٪ بوته ها شروع به زرد شدن و افتادن ساقه نمودند، باید برداشت پیاز را شروع کنیم. البته در مناطق سرد سیر بهتر است که در زمانی که ۹۰٪ برگ ها خم شده باشند برداشت صورت گیرد.



تشخیص زمان رسیده بودن پیاز و سیر

- وسایل مورد نیاز: بیل، بیلچه، دستکش، کیسه پلاستیکی.
 ۱. به همراه هنرآموز خود با در دست داشتن وسایل مورد نیاز به مزرعه سیر یا پیاز مراجعه نمایید.
 ۲. یک ردیف از مزرعه را به تصادف انتخاب نمایید و تعداد ۲۰ گیاه پیاز را انتخاب کنید.
 ۳. تمام ۲۰ نمونه را با بیل یا بیلچه از خاک خارج نمایید.
 ۴. غده‌های پیاز و سیرچه‌های تشکیل شده را به دقت بررسی نمایید.
 ۵. گیاهان پیازی که برگ‌های آنها در حال زرد شدن هستند را جدا نمایید و به غده‌های آنها دقت کنید.
 ۶. قسمت شماره ۵ را در خصوص سیر نیز تکرار کنید و سیرچه‌های تشکیل شده را بررسی نمایید.
 ۷. به ارتباط بین برگ‌های خشک‌شده سیر و پیاز و غده‌های تشکیل شده آنها توجه نمایید.
 ۸. سیرهای رسیده و پیازهای رسیده را جدا کنید.
 ۹. درصد رسیده شدن آنها را تعیین نمایید و به هنر آموز خود گزارش کنید.
- زمان رسیدن و یا موقع برداشت سیب زمینی با پژمرده شدن برگ‌ها، سفت شدن پوست غده و به راحتی جدا شدن آن از استولون‌ها مشخص می‌شود. علاوه بر این عوامل موثر دیگر مانند رقم سیب زمینی مورد کاشت، زمان کاشت و شرایط آب و هوایی نیز در تعیین زمان برداشت دخالت دارند. به طور کلی سیب زمینی دیر رس را باید قبل از شروع به سرما برداشت کرد. در مورد ارقام زودرس و در مناطق گرم باید قبل از شروع گرما محصول را جمع‌آوری نمود. تجربه نشان داده است که اگر سیب زمینی پس از خشکیده شدن شاخ و برگ‌ها برداشت گردد، محصول دارای مرغوبیت و خاصیت انباری بیشتری خواهد بود.



تشخیص زمان رسیدن غده‌های سیب زمینی

- وسایل مورد نیاز: دستکش، بیل، بیلچه، کیسه پلاستیکی و لباس کار
۱. به مزرعه سیب زمینی مراجعه کنید و گلدهی بوته‌ها را بررسی نمایید
۲. ۳ تا ۴ هفته بعد از مرحله گل‌دهی بوته‌ها مجدداً به مزرعه مراجعه نمایید.
۳. با بیل به آرامی از ناحیه زیر بوته و با رعایت فاصله از پایین بوته، غده‌ها را بیرون آورید.
۴. غده‌های هر بوته را به آرامی از بوته جدا کنید.

۵. پوسته غده‌ها را به دقت نگاه کنید و به نازکی و ضخامت آنها توجه کنید.

۶. غده‌ها را وزن نمایید.

۷. غده‌های رسیده بایستی دارای وزنی بین ۶۰ تا ۸۰ گرم داشته باشند.

توجه: غده‌ها اندام رویشی سیب زمینی هستند اما غده‌های دارای وزن مناسب برای کاشت (سیب‌زمینی بذری) و مصرف خوراکی مناسب تر می باشند.

آماده کردن پیاز، ریزوم و غده

پیازها و ریزوم بعد از برداشت بایستی در شرایطی قرار گیرند تا آب موجود در آنها کاهش یابد. پیازها را برای مدت ۲۴ ساعت در همان شرایط روی زمین رها میکنند تا مقدار آب آنها کاهش یابد. غده‌هایی نظیر سیب زمینی نیز به منظور ضخیم شدن پوسته نازک غده، مدت ۱۲ تا ۲۴ ساعت روی سطح زمین رها شده و سپس برداشت و به انبار منتقل می شوند. شرایط انبار برای نگه داری باید به گونه ای باشد که یک دوره خواب طولانی برای آنها فراهم نماید. این شرایط با دمای کم و گاز کربنیک بیشتر فراهم می گردد. محصول سیر و پیاز که کاملاً خشک شده می‌تواند در حرارت معمولی اطاق با تهویه مطلوب برای مدتی نگهداری شود. در شرایط یادشده تقلیل وزن محصول در حدود ۲۰ تا ۲۵ درصد صورت می‌گیرد. محصول سیر را می‌توان در انبارهای سرد در درجه حرارت ۰ تا ۳ درجه سانتی گراد با ۶۰ درصد رطوبت نسبی به‌صورت مطلوب‌تر نگهداری نمود.

برای آماده سازی حبه های سیر، پیاز یا غه های سیب زمینی جهت کاشت با جعبه های مخصوص که از تهویه لازم برخوردار باشند محصول را به کنار مزرعه منتقل می نمایند و با کمک کارگر محصول را آماده می سازند. در صورت کشت مکانیزه ماشین کاشت را آماده میکنند و محصول را به وسیله ماشین کاشت می‌کارند.

آماده سازی غده‌ها و کاشت غده

فعالیت عملی



وسایل لازم: چاقوی تیز، محلول قارچ کش، غده های سیب زمینی ۱۰ کیلوگرم، سبد بزرگ، ترازو، بیل و بیلچه
۱. به همراه هنر آموز خود لباس کار بپوشید و وسایل و تجهیزات را به کنار مزرعه منتقل نمایید.

۲. غده‌های سیب زمینی را بر اساس وزن مرتب نمایید.
۳. غده‌های ۶۰ گرمی را جدا کنید.
۴. غده‌های بالای ۶۰ گرم را تعیین نمایید و چشم‌های غده را مشخص کنید.
۵. چاقو را در محلول قارچ‌کش فرو نمایید تا ضدعفونی شود و غده‌های بزرگ را را به صورتی برش دهید که هر قطعه جدا شده دارای یک چشم باشد.
۶. غده‌های ۶۰ گرمی و قطعات جدا شده دارای چشم را در فواصل ۲۰ سانتی متر داخل شیار قرار دهید.
۷. روی غده‌ها را با خاک نرم بپوشانید.
۸. ردیف بعدی را به فاصله ۵۰ سانتی متر ایجاد نمایید و به همان روش قبل کشت نمایید.
۹. ردیف‌ها را آبیاری نمایید.



کاشت مکانیزه



کاشت دستی



بستر کاشت پیاز ، غده و ریزوم باید دارای چه مشخصاتی باشند؟



چه رابطه‌ای بین آماده‌سازی و حاصلخیزی وجود دارد؟

آماده سازی بستر کاشت غده، ریزوم و پیاز

برای تهیه بستر کشت گیاهان غده ای و پیازها مانند سیب زمینی ، سیر و پیاز عمق شخم از اهمیت بالایی برخوردار است. به همین منظور ابتدا از زمین مورد نظر نمونه بردای خاک از اعماق ۰-۲۰ و ۴۰-۲۰ سانتی متر انجام می شود و برای تعیین خواص فیزیکی (بافت ، ساختمان، درصد مواد آلی خاک و ..) و خواص شیمیایی خاک نظیر(اسیدیته خاک، شوری خاک، مقدار عناصر غذایی خاک بوژه N.P.K و عناصر ریز مغذی) به آزمایشگاه خاک ارسال می شود و با توصیه کارشناس اقدام به آماده سازی شیمیایی خاک و تامین مواد آلی خاک می نماییم. اگر میزان مواد آلی خاک کمتر از ۱ درصد باشد مقدار ۲۰-۳۰ تن در هکتار کود حیوانی پوسیده به زمین اضافه میکنیم و با دیسک یا چپزل به عمق ۲۰-۲۵ سانتی متری خاک برده می‌شود.

بعد از انجام عمل شخم عمیق (۳۰ سانتیمتر عمق) زمین را تسطیح می نماییم و با توجه به توصیه کارشناسان آزمایشگاه خاک و هنر آموز خود مقدار لازم فسفر و پتاس را قبل از کاشت گیاه به زمین اضافه می‌کنیم. بعد از این مرحله با کمک ماشین کاشت مکانیزه اقدام به کاشت غده‌های سیب‌زمینی و سیر مینماییم.

برای کشت پیاز علاوه بر روش جوی پشته و کشت ردیفی آن، کشت کرتی نیز مرسوم است. به این منظور بع از آماده سازی زمین و انجام عمل شخم و عملیات تسطیح با کمک مرزبند مزرعه را کرت‌بندی میکنیم و نقشه آبیاری را مشخص نموده و نه‌رهای اصلی و فرعی که آب را به درون کرت‌ها هدایت می‌نمایند را ایجاد می‌کنیم.

بعد از این مرحله کود حیوانی پوسیده را در سطح کرت‌ها تقسیم و پخش می‌کنیم و با کمک کارگر کود حیوانی را با چنگک با خاک مخلوط می‌نماییم و پس از ان عملیات بذر پاشی به صورت ردیفی یا تصادفی روی سطح خاک انجام می‌شود و به دنبال آن روی بذر مقداری کود حیوانی پوسیده یا خاک (در کشت ردیفی داخل کرت) پاشیده می‌شود.

تهیه بستر کشت سیر

برای تهیه بستر کشت ابتدا خاک مورد کاشت بایستی کاملاً تسطیح شده و زهکش دار شود. زمین با شخم، دیسک، هرس بایستی به صورت کامل آماده کاشت شود. در دوره‌ی آماده سازی خاک، بقایای زراعت قبلی بایستی جمع‌آوری و سوزانیده شود. دو تا سه هفته قبل از کاشت، کود حیوانی پوسیده در سطح ۲۵ تا ۳۰ تن در هر هکتار در زمین زراعی استفاده شده و با خاک مخلوط می‌شود. در مناطق خشک نسبت به نوع آبیاری که جوی وپشته یا کرت بندی است آن را باید آماده نمود.

مواد و عناصر غذایی مورد نیاز

سیر در طول رویش به مواد و عناصر غذایی زیادی نیاز دارد. لذا پس از برداشت سیر، زمین تهی از مواد غذایی خواهد بود. این گیاه در طول رویش به مقدار زیادی پتاس و فسفر نیازمند است. ترکیب‌های حاوی گوگرد نقش عمده‌ای بر رشد، نمو، عملکرد سوخ و بهبود کیفیت مواد موثره آن دارد. فصل پاییز قبل از کشت ۱۰۰ تا ۱۲۰ کیلو گرم در هکتار پتاس و ۴۰ تا ۶۰ کیلو گرم در هکتار فسفر به زمین داده شود. فصل بهار هم مقدار ۳۰ تا ۵۰ کیلو گرم در هکتار ازت بصورت سرک در سه مرحله پس از سبز شدن و به ترتیب چهار و شش هفته پس از سبز شدن در اختیار گیاه قرار گیرد.

آماده نمودن زمین زعفران

قبل از کاشت زعفران و آماده سازی زمین افزودن کود حیوانی کاملاً پوسیده نقش موثری در افزایش عملکرد زعفران دارند. پس از افزودن کودهای حیوانی مورد نظر به خاک به مقدار ۳۰ تا ۵۰ تن در هکتار، در فصل پاییز زمین، شخم عمیقی زده می‌شود. در صورت نیاز به فسفر و پتاس آنها را نیز باید به خاک اضافه کرد. اوایل بهار کلوخه‌ها را بوسیله دیسک شکسته، زمین را تسطیح و برای کشت به صورت کرت بندی آماده می‌کنند.

آماده سازی خاک برای کاشت زنجبیل



نیاز غذایی زنجبیل در طول رویش بسیار زیاد است. از این رو اضافه کردن صحیح و علمی مواد و عناصر غذایی به زمین هایی که زنجبیل کشت می شود ضرورت دارد. کود های حیوانی و سایر مواد آلی مانند کود های برگ نقشی مهمی در افزایش عملکرد و همچنین بهبود کیفیت محصول دارد. لذا توصیه می شود قبل از کاشت زنجبیل مقدار

۷۵ تا ۱۲۰ تن در هکتار کود های حیوانی به زمین اضافه شود. پس از اضافه کردن کود های آلی و شیمیایی مورد نیاز، زمین باید به عمق ۲۵ تا ۳۰ سانتی متر شخم زده شود. آماده سازی زمین می بایست متناسب با روش کشت (کرتی یا جوی پشته ای) انجام شود. از آنجا که زنجبیل به آب ایستایی به شدت حساس است. لذا هنگام آماده ساختن زمین باید سطح خاک کاملاً صاف باشد تا دچار آب ایستایی نگردد.

چه روش هایی برای کاشت پیاز ، غده و ریزوم وجود دارد ؟

پرسش



مناسب ترین روش کاشت پیاز ، غده و ریزوم کدام است ؟

پرسش



کاشت

کشت این گیاه دو نوبت در سال ، در بهار و پائیز صورت می گیرد . به منظور کشت بهاره ، زمین را در پائیز آماده می سازند و کود کافی می دهند و در کشت پائیزه ، در بهار عملیات آماده سازی زمین انجام می پذیرد.



به همین دلیل هر اندازه فاصله بوته‌های پیاز با یکدیگر کمتر باشد پیازها کوچکتر و هر اندازه که فاصله آنها از یکدیگر بیشتر باشد پیازها درشت تر خواهند بود. بهترین روش کشت پیاز، نوع خطی (ردیفکاری) می باشد که فاصله بین خطوط ۲۵ تا ۳۰ سانتیمتر و فاصله بین بوته‌ها روی خطوط ۱۰ تا ۱۵ سانتیمتر باشد.

پیاز نیازمند خاک نیمه سنگین، حاصلخیز با زهکش مناسب و فاقد سله است. خاک های شنی لومی بهترین خاک برای نفوذ ریشه و توسعه غده هستند اما چنانچه خیلی سبک باشند باید با کود دامی و شیمیایی آنها را تقویت نمود و هوموس آنها را بالا برد در خاک‌هایی با دمای ملایم و نسبتاً گرم به خوبی رشد می‌کند. پیاز نسبت به اسیدی بودن خاک بسیار حساس است و اسیدیته مناسب برای پیاز ۶-۸/۶ می باشد. این گیاه نیازمند تأمین مداوم مواد غذایی است. از آنجا که پیاز دارای ریشه سطحی است، مواد غذایی مورد نیاز گیاه مثل ازت، فسفر و پتاس باید در محوطه دسترس ریشه‌ها قرار گیرد. پیازها در مقابل کمبود عناصر نیز واکنش نشان می‌دهد و این کمبود در انبار داری آنها نیز بسیار مؤثر خواهد بود. زمینی که کشت گیاه در آن صورت می‌گیرد، باید مسطح باشد. برای کشت پاز به شخم خیلی عمیق احتیاج نیست. استفاده از کود های دامی پوسیده (۲۰ تا ۳۰ تن در هکتار) در افزایش عملکرد و تولید محصول با کیفیت خوب مؤثر است. بهتر است عملیات کوددهی قبل از کاشت گیاه و بر اساس نتایج آزمایش خاک انجام گیرد.

در کاشت پیاز باید دقت شود که پیازهای خریداری شده باید رسیده، سفت و سنگین باشند. پیاز آفت زده، مریض و معیوب نباشند و حاکی که قبلاً در آن پیاز کشت شده است مورد استفاده مجدد قرار نگیرد.

جابجایی پیازها



عموما گیاهان پیازی چند ماه از سال را در حال استراحت بسر می‌برند. این موقع سوخ‌ها عاری از ریشه و ساقه و برگ می‌شوند. همین زمان برای زیاد کردن یا جابجا کردن یا انتقال پیازها به نقاط دیگر زمان مناسبی خواهد بود.



غالب سوخ‌ها و پیازها را می‌توان زمان استراحت بیرون آورده، خشک کرده و چند ماه خارج از زمین در محل هواگیر و خشک نگهداری کرده یا به نقاط دیگر منتقل کرد. ولی برای بعضی از پیازها مانند زنبق دشتی این کار عملی نیست زیرا فلس‌های سوخ آن از خشکی صدمه دیده بزودی خراب شده از بین می‌رود.

کاشت سیر

سیر از گیاهان علفی است و در بین گیاهان پیازی از لحاظ تولید جهانی پس از پیاز خوراکی قرار دارد که به آسانی انبار می‌شود و مصارف غذایی و دارویی دارد. در گذشته ایران یکی از صادر کنندگان سیر به کشورهای اروپایی بوده که متأسفانه به علت بی‌توجهی به این محصول امروز سایر کشورهای جهان مانند چین، مصر، تایلند، آرژانتین و هند با عملکرد و تولید بالای این محصول و ارائه به موقع به بازار جزء صادر کنندگان اصلی این گیاه در آمده‌اند.

سیر را در مناطقی که زمستانهای سرد و طولانی برخوردار است به صورت یک محصول بهاره کشت می‌کنند. و در مناطقی با زمستانهای ملایم‌تر به صورت یک محصول پاییزه در مهر و آبان کشت می‌کنند. عملکرد محصول در کشت پاییزه بهتر از کشت بهاره می‌باشد. معمولا از دیاد سیر به روش رویشی توسط سیرچه‌ها صورت می‌گیرد. ابتدا سیرچه را از پیاز سیر جدا کرده، معمولا سیرچه‌ها را دست‌چین کرده سیرچه‌های بزرگ، بدون علایم بیماری و سالم را برای کاشت انتخاب می‌نمایند و سپس آنها را با یک قارچ کش مناسب ضد عفونی می‌کنند. فاصله خطوط کشت در حدود ۲۵ تا ۴۰ سانتیمتر و فاصله هر سیرچه از یکدیگر ۷-۱۰ سانتیمتر و عمق مناسب سیر -۳ سانتیمتر می‌باشد سیرچه را طوری در خاک قرار می‌دهند که نوک سیر به سمت بالا و انتهای سیرچه به سمت پایین قرار گیرد. کاشت با بیل در مقیاس کوچک و کاشت با سیرچه کار در مزارع بزرگ صورت می‌گیرد.

مراقبت و نگه داری

وجین مکانیکی علف‌های هرز و در صورت نیاز مبارزه شیمیایی با آنها در مزارع سیر سبب افزایش عملکرد محصول می‌شود. با توجه به سطحی بودن ریشه گیاه سیر باید دقت نمود تا هنگام وجین مکانیکی علف‌های هرز، به ریشه سیر صدمه‌ای وارد نشود. آبیاری منظم و به موقع آن نقش عمده‌ای در افزایش محصول دارد.

کشت موسیر

فعالیت عملی



- وسایل لازم: ریسمان کار، بیلچه، بیل، شن کش، مو سیر ۱ کیلو گرم برای هر گروه، دستکش، لباس کار، ماسک و عینک
۱. لباس کار بپوشید و به همراه هنر آموز خود وسایل و تجهیزات لازم را به مزرعه منتقل نمایید
 ۲. یک قطعه زمین به عرض ۲ و به طول ۳ متر که قبلاً کود دهی در آن انجام گرفته انتخاب نمایید.
 ۳. باییل زمین را شخم‌زده و تسطیح نمایید.
 ۴. زمین را بصورت جوی و پشته در آورید (بکمک ریسمان).
 ۵. در دوسمت پشته و به فاصله ۵ سانتی متر در خاک چاله‌هایی به عمق ۵-۸ سانتی متر ایجاد کنید.
 ۶. مو سیر ها را جدا کنید و آنها را در چاله‌ها قرار دهید روی سیر چه ها خاک بریزید .
 ۷. مزرعه را آبیاری نمایید و اجازه دهید که تا پشته‌ها کاملاً خیس شوند.

کشت و کار زعفران

زعفران یکی از گیاهان ارزشمند است که با یک بار کشت چندین سال از آن بهره برداری می‌شود و به همین خاطر هزینه کاشت آن بسیار ناچیز می‌شود زعفران از جمله گیاهانی است که ازدیاد آن



از طریق پیاز صورت می‌گیرد. به لحاظ این که طول دوره بهره‌برداری از گیاه زعفران معمولاً ۶-۷ سال می‌باشد طی سال‌های بعد تنها عملیات مربوط به مراحل داشت و برداشت زعفران اجرا می‌شود. و هر سال نیز بر تعداد پیاز (کورم) ها افزوده می‌شود و همین خاطر برداشت محصول نیز سال به سال افزایش می‌یابد و همچنین افزایش پیاز زعفران در خاک به عنوان یک سرمایه برای کشاورز محسوب می‌شود.

موارد مصرف و کاربرد زعفران

زعفران علاوه بر خاصیت ادویه ای و عطر بخشی به غذا، از عطر و رنگ آن در صنایع غذایی، شیرینی پزی و نوشابه سازی استفاده می شود. از کلاله زعفران در بسیاری از منابع به عنوان یک ماده دارویی نام برده شده است، این ماده معطر فرح بخش و شادی آفرین است و به عنوان محرک اشتها، هضم کننده غذا و معالجه کننده دل درد و سرفه مورد استفاده قرار می گیرد.

نیازهای اکولوژیکی

زعفران گیاهی نیمه گرمسیری و کم توقع است. در مناطقی که دارای زمستان های ملایم و تابستان های گرم و خشک باشد به خوبی می روید. مقاومت زعفران در مقابل سرما زیاد است و لیکن چون دوران رشد آن مصادف با پائیز و زمستان و اوایل بهار است طبعاً در این ایم به هوای مناسب و معتدلی نیاز دارد. در طول رویش به آفتاب فراوان و درجه حرارت زیاد نیاز دارد. خاک های غیر شور، حاصلخیز و با بافت متوسط، از خاک های مناسب برای کشت زعفران است. از نظر مصرف آب هم گیاهی کم توقع بوده و دارای خواب تابستانه بوده و از این نظر در مدت فصل تابستان نیاز چندانی به آبیاری ندارد، به همین دلیل کاشت آن در مناطق کم آب در صورت فراهم بودن شرایط لازم مناسب می باشد. طول دوره بهره برداری از گیاه زعفران معمولاً ۶-۷ سال می باشد که سال اول پیازها کاشته می شود و پس از چند سال تعداد آنها به ۳-۴ برابر زمان کاشت می رسد. بنابراین پیاز زعفران در خاک به عنوان یک سرمایه برای کشاورز محسوب می شود.

کاشت زعفران



کاشت و تکثیر زعفران از طریق پیاز صورت می گیرد. زمان کاشت متفاوت و بستگی به شرایط اقلیمی محل کشت دارد. از اوایل خرداد تا اواسط مهرماه می توان زعفران را کشت کرد. عمق کاشت پیاز زعفران به بافت خاک، اندازه پیاز و شرایط اقلیمی محل رویش گیاه بستگی داشته و بین ۱۰ تا ۲۰ سانتی متر متفاوت است. پیازهایی که برای کاشت انتخاب می شوند، باید اندازه مناسب داشته، سالم، بدون زخم، شاداب و فاقد هرگونه آفت و بیماری باشند. از این رو توصیه می شود قبل از کاشت پیازها را با سموم قارچ کش مناسب ضد عفونی کرد. بهتر است هنگام کاشت، سر پیازها رو به بالا قرار گیرد.



در حال حاضر زعفران را به سه روش زیر کشت می کنند:
(الف) کاشت به طریق کپه ای یا سنتی: بعد از آماده سازی زمین، چاله هایی به عمق مناسب ایجاد کرده و در هر چاله چند پیاز مناسب قرار داده و روی آنها را با خاک می پوشانند.

(ب) کشت به روش شیاری: در این روش، شیاری به عمق ۱۵ تا ۲۰ سانتی متر در زمین ایجاد کرده و پیازها را با رعایت فواصل مناسب داخل شیارها قرار می دهند. و پس از آن شیاره را با خاک می پوشانند.

(ج) کاشت توسط ماشین: پس از آماده نمودن زمین برای کاشت، توسط فاروئری که به دنبال تراکتور بسته شده شیارهایی با عمق مناسب ایجاد، و سپس کارگران ماهر پیازها را در فواصل مناسب به دنبال یکدیگر در شیارها قرار می دهند. و یا با ماشینهای کارنده پیاز زعفران هم که طراحی شده اند می توان این کار را انجام داد.



آبیاری یکی از مهمترین مرحله کاشت گیاه زعفران است و بستگی به شرایط آب و هوایی منطقه دارد. گیاه زعفران در یک سال زراعی به چهار محله آبیاری نیاز داشته که هریک از آنها در زمان خاصی انجام می گیرد. آبیاری اول که بسیار مهم بوده از اواخر شهریور تا اوایل مهر ماه به زمین زعفران می دهند. آبیاری دوم بلافاصله پس از پایان مرحله گلدهی صورت می گیرد. آبیاری سوم پس از وجین مزرعه و معمولاً در آذر یا اسفند انجام می گیرد. پس از آن معمولاً تا آخر سال بسته به وضعیت آب و هوایی و در صورت عدم بارندگی ۳-۴ بار دیگر مزرعه آبیاری می گردد و اگر بارندگی خوب باشد از این طریق آبیاری مزرعه انجام می گیرد. و آبیاری چهارم بعنوان آخرین آبی که در فصل بهار و معمولاً در فروردین به زمین می دهد.

در فاصله ماه های مهر و اردیبهشت نیاز آبی زعفران مانند هر گیاه دیگر باید تامین گردد. بعد از آبیاری اول به محض گاو رو شدن زمین سطح مزرعه باید سله شکنی شود بنحوی که پیازها صدمه نبینند. سله شکنی باعث می شود که گل ها باسانی از خاک بیرون آمده و کود حیوانی با خاک مخلوط گردد.

علف های هرز از طریق رقابت با گیاه زعفران از نظر آب و مواد غذایی و نور خورشید سبب کاهش محصول می شود علاوه بر این ممکن است در مراحل کاشت و برداشت زعفران مزاحمت های ایجاد و میزبان تعدادی از بیماری ها و حشرات و بخصوص نماتد باشد وجین مزرعه در هر موقع که علف های هرز رشد کردند ضروری است در مزارع زعفران اولین وجین بعد از آبیاری دوم انجام و این وجین باعث از بین رفتن علف های هرز مزرعه زعفران می گردد.

بطور معمول اولین وجین زعفران بعد از برداشت گل ها و دومین آن در صورت لزوم به فاصله در حدود یک ماه قبل از آب سوم انجام می شود. در مورد مبارزه شیمیایی با علف های مزرعه باید توجه کرد که چون اثر این علف کش ها بر روی گیاه آزمایش نشده لذا باید حتی الامکان به هنگام رشد بوته های زعفران از مصرف علف کش های شیمیایی خودداری شود.

پیازهای زعفران هر سال در اثر رشد و زیاد شدن به سطح خاک نزدیکتر می گردند به همین دلیل اضافه نمودن کود و خاک و

خاکستر به زمین باعث می شود که سطح خاک کمی بالاتر بیاید و از آسیب دیدگی پیازها جلوگیری شود. در طول مراحل داشت زعفران همه ساله قبل از بیدار شدن پیاز زعفران عملیات سله شکنی و وجین علف هرز انجام می شود.



برداشت گل‌های زعفران

پس از آبیاری اول به فاصله ۲-۳ هفته گل‌های زیبای زعفران ظاهر می‌شود. دوره گلدهی زعفران حدود ۱۵-۲۰ روز است. هر پیاز زعفران بسته به ریز و درشت بودن آن ۱-۳ گل می‌دهد. مزرعه زعفران در سال اول محصول قابل توجهی نخواهد داد و فقط تعدادی از غده‌هایی که درشت بوده و ذخیره غذایی کافی داشته‌اند گل داده و تولید محصول می‌کند. گل‌چینی از مزرعه زعفران با دست انجام می‌گیرد. بهترین زمان گل‌چینی به منظور حفظ مرغوبیت و عطر و رنگ زعفران صبح خیلی زود قبل از باز شدن غنچه‌ها می‌باشد. غنچه‌های چیده شده را در پایان روز از قسمت پایین گل با ناخن می‌شکافند و زعفران را از درون آن بیرون می‌کشند.

پس از جدا کردن تارهای زعفران از داخل گل آنها را در یک جهت دسته‌بندی نموده داخل سبدي که درون آن را با پارچه نازکی پوشانده باشند در محل سایه‌ای قرار می‌دهند و هر چند روز یک بار دسته‌ها را بر می‌گردانند تا خشک شوند. زمانی‌که تارهای قرمز زعفران رنگ تیره به خود بگیرند و ضمناً با فشار دو انگشت خرد شوند دسته‌ها خشک شده است. باید دقت نمود که دسته‌های زعفران را از آغاز با نخ نبندیم چون در طول چند روز خشک شدن دچار کپک زدگی می‌گردند. اگر حرارت محیطی که دسته‌های زعفران را جهت خشک کردن در آن نگهداری می‌کنند زیاد باشد رنگ زیبای زعفران دچار تیرگی می‌گردد





کاشت پیاز زعفران

وسایل لازم: لباس کار ، ، بیلچه، پیاز زعفران، جعبه کاشت یا گلدان ، خاک رس، ماسه، خاک برگ
شرح عملیات

۱- لباس کار خود را پوشیده و سرگروه‌ها زیر نظر هنرآموز مربوطه وسایل لازم را از انبار تحویل بگیرند.

۲- ابتدا زهکش‌هایی در کف جعبه کاشت ایجاد نموده و سپس مقداری سنگریزه در کف آن ریخته و بعد مقداری از ترکیب خاکی با خاک رس، ماسه و خاک برگ را در جعبه کاشت بریزید.

۳- چند عدد پیاز زعفران را روبه بالا در جعبه کاشت قرار داده و روی آنها را با خاک مخلوط شده تا ۱۵ سانتی‌متر بپوشانید.

۷- جعبه را به مکانی مناسب و پر نور منتقل نمایید.

۸- دو روز پس از اولین آبیاری خاک روی جعبه کاشت را ناخنک بزنید (سله شکنی).

۹- هر ۱۰ روز یکبار آنرا آبیاری نمایید.





کاشت



زمین مناسب برای کاشت سیب زمینی ترشی خاک‌های شنی رسی می‌باشد. غده سیب زمینی ترشی را در پاییز یا بهار می‌کارند. برای کاشت غده‌ها آنها را به چند قطعه تقسیم کرده، به طوریکه هر قطعه دارای حداقل یک چشم (جوانه) باشد یا اینکه غده را به طور کامل می‌کارند. این غده‌ها مثل سیب زمینی جوانه زده و رشد می‌کنند. کاشت آن معمولا به صورت خطی با فاصله خطوط ۶۰ تا ۷۵ سانتی‌متر و فاصله بوته روی هر خط ۴۰ سانتی‌متر و عمق کاشت را حدود ۱۰ سانتی‌متر در نظر می‌گیرند. آبیاری به موقع، وجین، سله شکنی و خاک دادن اطراف ساقه از مراقبت‌های این گیاه است. برداشت غده‌های این گیاه در پاییز می‌باشد. سیب‌زمینی ترشی به اندازه کافی بزرگ است اما خیلی زود رطوبت خود را از دست داده و به سادگی چروکیده می‌شود. چون در زمان برداشت تعدادی از سیب‌زمینی‌های کوچک در خاک باقی می‌مانند، در فصل بعد خود به خود سبز شده و تولید محصول می‌کنند. به ترتیبی که سال‌های متمادی محصول خواهند داد. برای همین بهتر است بعد از چیده شدن مصرف شوند.



ریشه گوشتی

عبارت است از ریشه گوشت داری که ظاهری شبیه غده دارد با این تفاوت که گره و میان گره ندارد. جوانه فقط در انتهای آن (در نزدیکی طوقه) و ریشه‌ها در طرف دیگر آن می‌رویند. گیاهانی نظیر کوبک دارای ریشه ای دوکی شکل و گوشتی هستند که هر ساله با انجام عمل تقسیم ریشه‌ها می‌توان

آنها را ازدیاد کرد. روش تکثیر به وسیله ی ریشه‌ی گوشتی به این ترتیب است که آنرا همراه با اندکی از ساقه‌ی دارای جوانه جدا کرده، در محیط کشت قرار می‌دهند. بدین صورت است که پس از خارج کردن ریشه‌ها از زمین (آبان ماه) باید آنها را در انبار یا گلخانه خنک، زیر ماسه خشک نگهداری کرد.

باید توجه داشت که حداقل چند سانتی‌متر از ساقه با ریشه گوشتی همراه باشد. در آغاز بهار به محض متورم شدن جوانه‌های موجود بر روی ساقه باقی مانده و متصل به ریشه‌های گوشتی، باید ریشه‌ها را بطوری که هر کدام دارای تعدادی جوانه بر روی ساقه باشند تقسیم کرد.



زراعت زنجبیل

زنجبیل یکی از قدیمی‌ترین گیاهان دارویی و ادویه ای مشرق زمین است. در قرون وسطی، ریزوم‌های زنجبیل در خیابانی در شهر بازل سوئیس عرضه می‌شد و به همین دلیل نام آن خیابان را ایمبرگراس (به معنی خیابان زنجبیل) گذاشتند. گیاه زنجبیل در کشورهای هند، بنگلادش، بوتان، چین، سریلانکا، جامائیکا، نیجریه، تایلند، نپال، مالزی، اندونزی و استرالیا در سطوح وسیعی کشت می‌شود.

کاشت زنجبیل

زنجبیل به ندرت بذر تولید می‌کند، از این رو ازدیاد این گیاه رویشی بوده و توسط ریزوم صورت می‌گیرد. نوع ریزوم های بذری نقش عمده ای در رشد، نمو و عملکرد محصول دارد. ریزوم‌هایی که دارای جوانه های رویشی قوی‌تری باشند نهال‌هایی استوار و قوی تولید کرده و عملکرد محصول آنها زیادتر است. زمان کاشت زنجبیل بستگی به شرایط اقلیمی محل رویش دارد. معمولاً در اوایل فروردین تا اوایل اردیبهشت و یا اواسط آذر ماه تا اوایل فروردین ماه این گیاه را کشت می‌کنند. ریزوم‌های بذری در ردیف‌هایی به فاصله ۲۰ تا ۵۵ سانتی متر و فاصله دو بوته در طول ردیف نیز ۲۰ تا ۳۰ سانتی متر کشت می‌شوند. عمق کشت ریزوم های بذری بستگی به اندازه آنها و همچنین نوع و میزان رطوبت خاک داشته و بین ۴ تا ۱۰ سانتی متر متفاوت است. به طوری که ریزوم های بذری بزرگ‌تر و ضخیم در عمق بیشتر و ریزوم های بذری کوچک‌تر در عمق خاک کمتر کشت می‌شوند. مساعدترین درجه حرارت خاک برای جوانه زنی ریزوم‌های بذری این گیاه ۲۵ تا ۳۰ درجه سانتی‌گراد می‌باشد و در درجه حرارت‌های کمتر زمان بیشتری برای جوانه زنی لازم است.



مهمترین مراحل داشت گیاه زنجبیل مانند: سایر گیاهان خانواده زنجبیل عبارتند از: میزان سایه، مالچ‌دهی، مبارزه با علف‌های هرز، آبیاری مناسب و مبارزه با آفات و بیماری‌ها است.



زنجبیل در مراحل اولیه رویش به نور شدید بسیار حساس است که در این روش می‌توان از کاه، شاخه‌های درختان و یا تورهای مخصوص سایه‌دهی استفاده کرد. تاثیر مالچ‌دهی بر عملکرد زنجبیل در مطالعات مختلفی به اثبات رسیده است. انجام کولتیواتور بین ردیف‌ها سبب تهویه خاک و در نتیجه رشد و توسعه مناسب‌تر ریزوم‌های زنجبیل می‌گردد. وجین علف‌های هرز بصورت مکانیکی و شیمیایی نقش مهمی در از بین بردن علف‌های هرز دارد. زنجبیل

به علف کش‌های با ماده موثره سیمازین مقاوم است و می‌توان به صورت پیش‌رویشی از آنها استفاده کرد. از آنجا که زنجبیل دارای ریزوم‌های سطحی، کوتاه و گوشتی است، و قادر به جذب رطوبت از اعماق خاک نیست، لذا آبیاری مناسب گیاهان ضروری است. زنجبیل در طول رویش ممکن است تحت تاثیر بیماری‌های قارچی یا ویروسی مانند بیماری پوسیدگی ریزوم و یا زردی برگ‌ها قرار گیرد. آفات نیز می‌توانند صدمات زیادی به محصول وارد کنند. با انجام عملیات به زراعی و استفاده از سموم مناسب می‌توان این بیماری و آفات را تا حدود زیادی کنترل نمود.

برداشت زنجبیل

زمان برداشت محصول متفاوت است و بستگی به رقم و شرایط اقلیمی محل کشت دارد. معمولاً ۹ تا ۱۲ ماه پس از کشت می‌توان محصول را برداشت کرد. در زمانی که قسمت هوایی گیاه در پایان دوره رشد شروع به خشک شدن کردند ریزوم‌ها آماده برداشت هستند. ریزوم‌ها بعد از برداشت از هم جدا می‌شوند و باید شسته شوند در غیر این صورت محصول نهایی که زنجبیل سفید است بدست نمی‌آید. در صورتی که تقاضای بازار برای زنجبیل سبز زیاد باشد، زنجبیل را باید زودتر از موعد مقرر (۱۵ تا ۲۰ روز قبل از رسیدن کامل) برداشت کنند. ریزوم‌ها در زمان برداشت حالتی کم و بیش پیچ خورده دارند. لذا باید با ایجاد گودال‌های مناسبی توسط کج بیل، بیل، بیلچه یا چنگک با دقت آنها را از زمین خارج نمود. پس از شستن و تمیز کردن باید آنها را خشک کرده و در انبارهای کاملاً خشک، خنک و تاریک نگهداری نمود.

کاشت زنجبیل در گلدان

فعالیت عملی



وسایل لازم: لباس کار ، ، بیلچه، ریزوم تر زنجبیل گلدان با عمق حداقل ۳۵ سانتی متر ، ترکیب خاکی سبک با خاک رس، ماسه و کمپوست.

شرح عملیات



لباس کار خود را پوشیده و سرگروهها زیر نظر هنرآموز مربوطه وسایل لازم را از انبار تحویل بگیرند. ابتدا زهکش هایی در کف گلدان ایجاد و سپس مقداری سنگریزه در کف آن ریخته و بعد مقداری از ترکیب خاکی سبک و مغزی را در گلدان بریزید. یک روز قبل ریزوم زنجبیل تازه و سالم را که بیش از یک جوانه داشته راتهییه کرده (معمولا از سبزی فروشی ها) سپس آن را به قطعات کوچکتری که هر قطعه حاوی چند جوانه باشد تقسیم کنید آنرا در آب ولرم به مدت یک شب

قرار دهید. زنجبیل آماده شده را در گلدان در عمق ۱۰ سانتی متری از سطح خاک ریخته شده در گلدان، طوری بکارید که جوانه ها رو به بالا باشند و خاک را مرطوب نگاه دارید (بدون اینکه آن را غرق آب کنید) آن را در جای سایه در دمای ۲۳ تا ۴۰ درجه قرار دهید. دمای خنک تر باعث تعویق در رشد گیاه خواهد شد. در ابتدا به آن کم آب دهید و سپس هنگامی که جوانه زد آبیاری را بیشتر کنید. در زمستان آبیاری را بسیار کم کنید زیرا گیاه به خواب زمستانی می رود. بعد از جوانه زدن رسیدن گیاه به حدود گیاه به ۱۰۰ سانتی متر ریزومهایی که در جلوی همین گیاه به وجود می آیند را می توانید از زیر خاک برش دهید و از آن ها استفاده کنید.

ارزشیابی پایانی: تکثیر با پیاز - غده - ریزوم

<p>شرح کار:</p> <p>رعایت نکات بهداشتی در قطع و جدا کردن پیاز، غده یا ریزوم از پایه مادری - استفاده از ابزار تیز و مناسب - وارد کردن زخم در اندام های گیاه - رعایت زمان تکثیر - تهیه خاک مناسب برای کشت - تهیه ظرف کشت مناسب - در نظر گرفتن فاصله و عمق کشت مناسب</p>			
<p>استاندارد عملکرد: کاشت ۵۰۰ عدد غده، پیاز یا ریزوم در هر روز</p>			
<p>شاخص ها:</p> <p>۱- قطع پیاز، غده یا ریزوم از پایه مادری ۲- خشکانیدن و سیلو کردن اندام زایشی به مدت لازم ۳- تمیز، ضد عفونی، تیمار، شوک سرمایی و آماده کردن اندام زایشی برای کاشت ۴- آماده کردن ظرف یا زمین کشت ۵- کاشت اندام زایشی</p>			
<p>شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:</p> <p>شرایط: شرایط جوی مناسب - مزرعه با شرایط استاندارد - وسایل آماده بکار لباس کار- دستکش- پیاز- غده- ریزوم- بیل- بیلچه- قیچی- چاقو- فرغون- ظروف کشت- کود شیمیایی و دامی- خاک گلدانی مرغوب</p>			
<p>معیار شایستگی:</p>			
ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	تعیین زمان رسیده بودن پیاز، غده، ریزوم	۱	
۲	آماده کردن پیاز، غده، ریزوم	۱	
۳	آماده سازی بستر کاشت پیاز، غده، ریزوم	۲	
۴	کاشت پیاز، غده، ریزوم	۲	
	شایستگی های غیر فنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت بهداشت فردی - حفظ محیط زیست	۲	
	میانگین نمرات		*
<p>* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می باشد.</p>			

فصل ۴

تکثیر گیاهان دارویی با بذر



بذرها در تکثیر و تولید مواد موثره گیاهان دارویی اهمیت زیادی دارند. بذر برای کاشت و تولید گیاهان دارویی استفاده می شود و می توان گفت اگر بذر نباشد ممکن است نسل بسیاری از گیاهان از بین برود. برای تولید گیاهان دارویی بایستی بذر را در بستر مناسب قرار داد و بع از جوانه زنی و سبز شدن گیاهچه مراقبت های لازم را انجام داد تا بتوانیم گیاهان دارویی تولید نماییم.

واحد یادگیری ۶

تکثیر گیاهان دارویی با بذر

آیا می دانید



- بذر گیاهان دارویی منبع مواد موثره دارویی می باشند؟
- بذر اندام تکثیری گیاهان دارویی می باشد؟
- قلمه، پاجوش، ریزوم، پیاز و غده نیز نوعی بذر محسوب می شوند؟

امروزه یکی از مشکلات اساسی بشر تأمین نیازهای غذایی اش است. یکی از مهمترین مسائل کشاورزی، آسیب پذیری و پایدار نبودن تولید از سالی به سال دیگر به ویژه در گیاهان زراعی مهم مانند غلات، حبوبات، گیاهان دارویی و علوفه ای است. راهکار عملی مقابله با این عارضه، استفاده از منابع ژنتیکی بومی سازگار به شرایط منطقه به منظور ایجاد ارقام با پتانسیل و پایداری عملکرد بیشتر است، همچنین تغییرات جهانی آب و هوا با مهم تر کردن این موضوع نقش کلیدی منابع ژنتیکی را در حل این مشکل بیش از پیش روشن کرده است. یکی از مهم ترین نهادهای قابل استفاده بذر سالم و مرغوب، خلوص فیزیکی بالاست؛ بنابراین با توجه به اهمیت و ضرورت نقش بذر در کشاورزی، بایستی به شرایط تولید، نگهداری و انتقال بذر به محل کاشت توجه کافی شود.

استاندارد عملکرد

در شرایط مناسب آب و هوایی هنرجو قادر باشد یک هکتار زمین زراعی را با بذر گیاهان دارویی بذرکاری کند.



هنگام خرید بذر باید به چه ویژگی‌هایی دقت نمود ؟

بذر

در اصطلاح عام به اندام‌های تکثیرشونده گیاهی شامل دانه، حبه، قلمه، ریزوم، استولن، پاجوشو غیره بذر گفته می‌شود. اما بذر از نگاه مصرف‌کننده شامل اندام‌هایی می‌شود که توسط بشر برداشت می‌شوند و آنها منابع اصلی پروتئین، چربی و کربوهیدرات برای انسان و دام می‌باشند. در واقع هر سال حدود ۳۵۰ میلیون تن پروتئین از دانه‌های گیاهان زراعی مهم بدست می‌آید و در حالیکه این مقدار شامل بذر گیاهان زراعی دیگر و گیاهان وحشی نمی‌شود.

بذر ها ذخیره ژنتیکی گیاهان می باشند. اگر اندام تکثیر شونده دانه یا حبه باشد ذخیره ژنتیکی ترکیبی از ذخیره ژنتیکی والدین می باشد. اما در اندام‌های تکثیری غیر جنسی نظیر قلمه،



مزرعه اسطوخدوس (تکثیر با قلمه)

پاجوش یا پیاز تمام ذخایر ژنتیکی گیاهچه یا نهال مربوط به والد مادری می باشد. گیاهان به دو روش جنسی و غیر جنسی تکثیر می شوند. در روش جنسی اندام تکثیرشونده بذر می باشد. بنابراین برای کاشت گیاهان دارویی مانند کرچک، گلرنگ، بادرنجبویه، زوفا، مریم گلی، بابونه، ماریتیغال، کدوی تخم کاغذی، حنا، زنیان، سنبل طیب، رناس، مغربی، همیشه بهار، سرخارگل، انیسون، رازیانه، زیره سبز، زیره سیاه به وسیله بذر اقدام به تهیه بذر لازم می نمایند. بذر گیاهان دارویی را از مراکز کنترل و گواهی بذر یا از فروشگاه های دارای مجوز از مرکز کنترل و گواهی بذر تهیه می نمایند. بذر خریداری شده از مراکز مجاز دارای برچسب کنترل و گواهی می باشد که نشان دهنده محل تولید بذر، عمل آوری، نگهداری و چگونگی انتقال و توزیع بذر می باشد. ویژگی های بذر خریداری شده روی برچسب بذر شامل خلوص فیزیکی (میزان بذر خالص و میزان ناخاصی ها) و خلوص ژنتیکی (بذرهای خالص مربوط به یک رقم) و درصد جوانه زنی (قوه نامیه) می باشد.

در روش غیرجنسی تکثیر گیاه و کاشت آن به وسیله اندام های رویشی مانند قلمه، پاجوش، پیاز و گیاهان ناشی از روش خوابانیدن انجام می شود. برخی از گیاهان دارویی مانند اسطوخدوس به وسیله قلمه تکثیر می یا بند. در این روش در ۴۰ متر مربع حدود ۲۲۰۰۰ قلمه را ریشه دار نموده و پس از حصول اطمینان از ریشه دار شدن، آنها را به زمین اصلی که یک هکتار است منتقل می نمایند. برخی دیگر از گیاهان دیگر مانند نعنا و زردت چوبه با کمک ریزوم ها تکثیر می یابند که در این روش ریزوم ها را در بستر مناسب کاشت قرار می دهند و اقدام به آبیاری می نمایند. تعداد دیگری از گیاهان دارویی مانند پیاز خوراکی، سیر، سیب زمینی و به وسیله پیازها، غده ها تکثیر می یابند. در واقع بذر آنها پیاز، غده یا کورم می باشد.

خصوصیات و نشانه های بذر خوب برای کاشت

- ۱- بذر باید از ارقام مناسب بوده و دوره رشد گیاه آن مطابق با آب و هوای زراعی و نظام های کشت محل باشد.
- ۲- بذر باید از نظر نوع و رقم خالص باشد. (خلوص ژنتیکی داشته باشد)
- ۳- اندوخته غذایی کافی داشته باشد. (چروکیده نباشد)
- ۴- بذر باید درشت، هم اندازه و یکنواخت از نظر شکل، رنگ، ترکیب و وزن هزار دانه باشد.
- ۵- بذر باید پاک بوده و عاری از بذر علف های هرز، سنگریزه، تخم های حشرات و ... باشد.
- ۶- بذر بایستی سالم، نشکسته، له نشده باشد.
- ۷- بذر بایستی تا حد ممکن تازه بوده و یا کهنه نباشد.
- ۸- بذر بایستی حاوی مقدار مناسبی رطوبت باشد.

کاشت گیاهان دارویی

کاشت گیاهان دارویی به دو روش انجام می شود:

- ۱- کاشت گیاهان دارویی با کمک بذر انجام می شود.
- ۲- کاشت گیاهان دارویی به وسیله اندام های رویشی گیاه مانند قلمه، پیاز، غده، استولن، ریزوم ها و کورم ها انجام می شود.

کاشت گیاهان دارویی با کمک بذر

در این روش بذر به دو صورت در زمین کاشته می شود.

۱- کشت در سینی های کاشت یا خزانه:

کشت در خزانه

بذر گیاهان دارویی که بسیار ریز و دارای وزن هزار دانه کم (بابونه) حدود ۵-۲ گرم می باشند ابتدا در خزانه کاشته می شوند و پس از تولید گیاهچه در سینی های کاشت ، گیاهچه ها را در شرایط مناسب به زمین اصلی منتقل می نمایند.

آماده سازی سینی های کاشت

ابتدا بستر مناسب مانند پیت خزه ، کود حیوانی و خاک را مخلوط می نمایند و در سینی های کاشت می ریزند و با آب پاش بستر را مرطوب می نمایند (آب زیاد ریخته نشود) و در مرحله بعد بذر ها را به تعداد مناسب ۲-۳ بذر در هر خانه در عمق ۱-۲ سانتی متری قرار می دهند. در طول روز ۳-۴ نوبت با کمک آب پاش سینی ها آبیاری می شوند.



آماده سازی زمین اصلی و کاشت

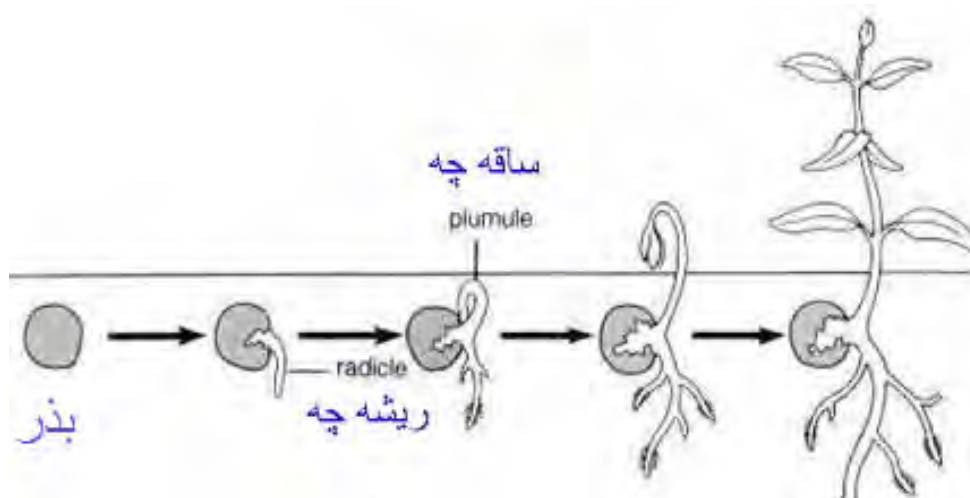
ابتدا زمین اصلی را آماده می نمایند. به همین منظور زمین اصلی با گاو آهن برگردان دار ، دیسک یا چیزل شخم زده می شود سپس زمین را با لولر یا ماله تسطیح می کنند و لوله های اصلی و فرعی را جهت آبیاری قطره ای در زمین طراحی و اجرا می کنند. فاصله قطره چکان ها روی یک ردیف ۲۰ سانتی متر و فاصله بین ردیفها ۷۵-۵۰ سانتی متر در نظر می گیرند و فلکه لوله ای اصلی و فرعی را باز میکنند تا محل نشاها مرطوب شوند. سپس نشاها را در زمین اصلی منتقل و در محل قطره چکان ها می کارند. بعد از کاشتن نشاها با توجه به بافت خاک به فاصله ۱-۲ روز آبیاری انجام می شود تا نشاها در زمین اصلی مسقر شوند. توجه: میزان زنده ماندن نشا گیاهان دارویی کم می باشد و بایستی در مراحل اولیه رشد در آبیاری نشاها دقت زیادی شود و قطره چکانها مرتب کنترل شوند.



◀ ۲- کاشت مستقیم بذر در زمین اصلی

در کاشت گیاهان دارویی با بذر، زمان مناسب کاشت اهمیت زیادی دارد. بذرها در زمان مناسب به صورت ردیفی در زمین اصلی کشت می شوند. مقدار مصرف بذر برای هر گیاه دارویی بر اساس ویژگی‌های بذر (جوانه زنی خلوص شرایط مزرعه، زمان کاشت) و توصیه کارشناسان محلی تعیین می شود. مقدار بذر در هکتار برای گیاه دارویی مریم گلی ۱۵ تا ۲۰ کیلوگرم، گلپر ۴ تا ۵ کیلوگرم، زیره سیاه ۱۲ تا ۱۵ کیلوگرم می باشند که در فواصل مشخص کاشته می شوند.

▼ مراحل سبز شدن بذر گیاه دارویی به صورت زیر است.





کاشت گیاه دارویی با بذر

آماده‌سازی زمین اصلی

- ۱- به همراه هنر آموز خود لباس کار بپوشید و به زمین زراعی هنرستان مراجعه نمایید.
- ۲- زمین اصلی را آبیاری کنید و آماده نمایید.
- ۳- به همین منظور ۲۰-۱۰ تن کود دامی در هکتار به زمین اصلی اضافه کنید و با دیسک یا چیزل زیر خاک نمایید.
- ۴- زمین را شخم زده و تسطیح کنید و با جوی پشته زن زمین را شکل دهید.
- ۵- بذر را با فواصل منظم روی پشته بکارید.
- ۶- اجازه دهید بذر با رطوبت موجود در خاک سبز شوند و گیاهچه ها مستقر شوند.
- ۷- سپس زمین را به روش غرقابی آبیاری نمایید

۳- کاشت گیاهان دارویی با اندام های رویشی مانند قلمه، پیاز، ریزوم، استولن و غده

ب) تکثیر به روش غیر جنسی یا رویشی: تکثیر غیر جنسی یعنی از یک سلول، بافت و یا اندام یک گیاه اولیه، یک گیاه جدید تولید شود و یا به بیان ساده‌تر از یک قطعه کوچک از یک گیاه دارویی نظیر برگ، ساقه، جوانه، ریشه و... گیاه جدید تولید شود. از روش های مختلف تکثیر غیر جنسی گیاهان دارویی می توان به قلمه زدن، خوابانیدن شاخه، پاجوش و.. اشاره کرد. که در فصل های بعد روش های انجام این نوع تکثیر را یاد خواهید گرفت.



آماده سازی زمین اصلی برای کشت قلمه اسطوخدوس

- وسایل و تجهیزات مورد نیاز برای یک گروه ۴ نفره:
- بیلچه ۴ عدد، لباس کارف عینک، دستکش ۴ عدد، نخ به طول ۱۰ متر ۱۳ عدد، متر ۵۰ متری، ماژیک قرمز، کاغذ و خودکار
- فعالیت: کاشت قلمه اسطوخدوس
- ۱- به همراه هنرآموز خود لباس کار بپوشید و گروه‌بندی شوید هر گروه ۴ نفره در نظر بگیرید.
 - ۲- زمین اصلی را آبیاری نمایید و پس از گاو رو شدن با گاوآهن برگردان‌دار شخم بزنید و سپس تسطیح نمایید.
 - ۳- هر قطعه زمین را به مساحت ۱۰۰ متر مربع جدا نمایید و هر گروه تحویل بگیرد.
 - ۴- نخ‌هایی به طول ۱۰ متر در نظر بگیرید و با کمک میخ چوبی با رعایت ۷۵ سانتی‌متر از حاشیه در زمین مستقر نمایید.
 - ۵- طول نخ‌ها را به فاصله ۵۰ سانتی‌متر با ماژیک قرمز مشخص نمایید تا فاصله دو بوته روی ردیف تعیین شود.
 - ۶- در محل‌های تعیین شده چاله‌ای به عمق ۲۰ سانتی‌متر حفر کنید
 - ۷- قلمه‌های ریشه‌دار شده را تا دو سوم طول قلمه، در چاله قرار دهید و اطراف آن را خاک مرطوب بریزید و آبیاری نمایید.
 - ۸- ردیف‌های بعدی را نیز با فاصله ۷۵ سانتی‌متر ایجاد نمایید و تمام مساحت تعیین شده برای گروه را قلمه بزنید.
 - ۹- محاسبه نمایید در ۱۰۰ متر مربع چند قلمه اسطوخدوس کاشته شده است.
 - ۱۰- قلمه‌ها را آبیاری نمایید و هر روز از مرطوب بودن خاک اطراف قلمه مطمئن شوید.
 - ۱۱- گزارش کار تهیه نمایید و به هنرآموز خود تحویل دهید.

روش کاشت سیر و نعنا را بررسی نمایید و در صورت امکان در فصل مناسب در هنرستان بکارید.



خرید و تهیه بذر گیاهان دارویی

بذر عامل مهمی جهت پرورش گیاهان دارویی می باشد و در کشاورزی صنعتی گیاهان دارویی تاکید بر این است که فقط از بذرهایی استاندارد و اصلاح شده، استفاده شود. توجه به ارقام و گونه بسیار مهم است زیرا ممکن است گیاه دارویی مورد نظر برای مصارف دارویی و.. باشد که میزان مواد موثر در گونه ها متفاوت است و از این دیدگاه باید بذرا انتخاب شده از گونه مورد نظر باشد. دسترسی به بذر ارقام اصلاح شده گیاهان دارویی و دارای کیفیت بالا در کنار ماشین آلات مدرن و انجام روش های درست آماده سازی زمین و مراحل کاشت، داشت و برداشت صحیح و اصولی در شرایط محیطی مناسب، محصولی با کیفیت را می تواند تضمین نماید. از اهداف اصلی گواهی بذر حفظ صفات ژنتیکی و خلوص بذر رقم های اصلاح شده محصول هایی است که مشخصات بهتری نسبت به محصول های مشابه خود دارند.



جمع آوری بذر گیاهان دارویی منطقه ای

فعالیت



به مقدار ۵ تا ۱۰ گرم از ۱۰ نمونه بذر گیاهان دارویی را در منطقه جمع آوری نمایید و به ترتیب بر حسب ریزی و درشتی در شیشه های لوله ای در آزمایشگاه قرار دهید. توجه: در صورت کمبود شیشه های لوله ای از لامپ مهتابی استفاده کنید. به آرامی درپوش یک سمت لوله مهتابی را بردارید و ابتدا بذرهایی ریزتر و سپس بذرهایی درشت تر را در لوله لامپ مهتابی بریزید و درپوش را در سر جای خود قرار دهید.



قوه نامیه بذر چه تاثیری در تولید گیاه دارویی دارد؟



به کدام اقدامات ، تیمار بذر می گویند؟

خلوص فیزیکی بذر

بذر مرغوب باید تمییز و عاری از مواد خارجی باشد. معمولاً همراه با بذر مواد خارجی از قبیل: مواد جامد (کاه، شن، خاک و...) ، بذر علف‌های هرز ، بذرهای شکسته ، بذر ارقام و گونه‌های دیگر گیاهان و... یافت می‌شود. هرچه درصد ناخالصی‌ها بیشتر باشد ارزش آن بذر از نظر تجاری و زراعی کاسته می‌شود.

وقتی درصد خلوص فیزیکی بذر کمتر از ۹۸ درصد باشد آن بذر ارزش کاشت را ندارد بذرهای انتخاب شده برای کاشت باید دارای تاییدیه مراکز کنترل و گواهی بذر باشند و در صورت استفاده از ارقام بومی عملیات بوجاری توسط زارع انجام شده باشد.





تعیین درصد خلوص فیزیکی بذر

وسایل لازم : چند نمونه بذر گیاه دارویی ، ترازو ، لوپ دستی ، بینوکولر
مراحل انجام کار:

- ۱- سرگروهها به طور تصادفی مقداری از بذر گیاه دارویی را انتخاب کرده و سپس وزن کنید.
- ۲- هرگروه مواد خارجی مانند کاه و کلش، بذر علفهای هرز، بذرهایی شکسته همان گونه و بذر سایر گونهها را جدا نمایید و وزن کنید. برای دقت بیشتر می توانید از لوپ یا بینوکولر استفاده نمایید.
- ۳- وزن ناخالصی های جدا شده در بند شماره ۲ را از وزن اولیه کم نمایید و وزن خالص را محاسبه کنید
- ۴- درصد بذور خالص را از طریق زیر محاسبه کنید:

$$\text{درصد خلوص بذور} = \frac{\text{وزن بذور خالص}}{\text{وزن کل بذرها قبل از جدا کردن ناخالصیها}} \times 100$$

۵- درصد ناخالصی را نیز محاسبه کنید.

ناخالصی درصد = ۱۰۰ - بذور خلوص درصد

اندازه ی بذر

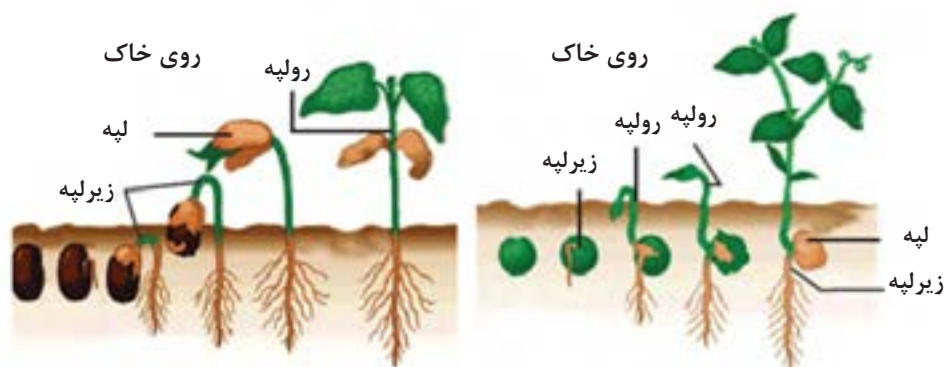
اغلب مشاهده می شود که بذرهایی ریز و ضعیف در مجموعه ای از بذر مشخص، دارای قوه نامیه کمتری است و بوته های ضعیف محصول کمتری تولید می کند. بذور ریز رویان کوچک و مواد ذخیره های کمتری دارند و گیاهچه های کوچکی تولید می کنند، در صورتی که بذور درشت تر قابلیت کاشت عمیق تر و تحمل شرایط سخت تری را داشته و گیاهچه های سالم و قوی تری تولید می کنند. بنابراین درشتی بذر یکی از عوامل مرغوبیت بذر شناخته شده است و در آزمایشگاه با شمارش هزار دانه از بذر و وزن کردن آن درشتی بذر را مشخص می کنند. درشتی بذر در یک گونه میزان ذخایر بذر را نشان می دهد و فقط در تعیین عمق کاشت بذر موثر است. در یک گونه مشخص بذورهای ریز تر نسبت به وزن خشک خود درصد آب کمتری برای شروع جوانه زنی نیاز دارند. بنابراین بذورهای ریز تر نسبت به بذورهای درشت تر در عمق مناسب و یکسان زوتر جوانه می زنند.

اما مقایسه گونه های مختلف با اندازه بذر مختلف واکنش متفاوتی نسبت به جوانه زنی و سبز شدن نشان می دهند زیرا نحوه سبز شدن بذر (برون زمینی یا درون زمینی) انداخته های بذر بر جوانه زنی و ظهور آن نقش دارند.

رشد درون زمینی و برون زمینی

در برخی از گیاهان مانند لوبیا، آفتابگردان و خیار پوسته بذر به سطح خاک رانده می‌شود و برگ‌های لپه‌ای بیرون از سطح خاک باز می‌شوند که به این نوع رشد، رشد برون زمینی گفته می‌شود. در این گیاهان گیاهچه‌ها در قسمت انتهایی ساقه چه بصورت قلاب در می‌آیند و با نیروی بیشتری خاک را می‌شکافند.

در برخی دیگر از گیاهان مانند ذرت و نخود پوسته بذر زیر خاک باقی می‌ماند و برگ‌های لپه‌ای درون خاک می‌مانند به این نوع رشد درون زمینی گفته می‌شود. گیاهان با رشد درون زمینی را نمی‌توان عمیق‌تر کاشت. تفاوت‌ها در شکل زیر نشان داده شده است.



تعیین وزن هزار دانه

فعالیت عملی



وسایل لازم: نمونه بذر خالص یک گیاه دارویی، ترازوی حساس دیجیتالی
مراحل انجام کار:

- ۱- هر یک از اعضا گروه دقیقاً ۱۰۰ عدد بذر را به روش تصادفی جدا کنند.
- ۲- هر یک از اعضا، بذره‌های خود را با ترازو بدقت وزن کنند.
- ۳- سرگروه اعداد مربوط به وزن هر یک از اعضا را یادداشت نموده و میانگین آنها را بدست آورد.
- ۴- سرگروه میانگین بدست آمده از اعضا گروه را در عدد ۱۰ ضرب نماید تا وزن هزار دانه بدست آید.
- ۵- وزن هزار دانه بدست آمده را با وزن هزار دانه جدول استاندارد بذر مورد نظر مطابقت دهید.

قهوه نامیه بذر:

قهوه نامیه درصد جوانه زنی را در تعداد معینی از بذر نشان می دهد. درصد جوانه زنی بیشتر، نشانگر کیفیت بالای بذر می باشد. معمولاً در شرایط آزمایشگاهی درصد جوانه زنی بذر بیشتر از شرایط مزرعه می باشد. زیرا در محیط کنترل شده، شرایط مطلوب موجب فراهم شدن عوامل موثر در جوانه زنی می شود. بذر را از لحاظ قوه نامیه به سه گروه زیر تقسیم می کنند:

۱- بذرهای کوتاه عمر: این نوع بذرهای قوه نامیه خود را در عرض چند روز یا چند ماه از دست می دهند مانند: بذرهای بید، افرا، قهوه، انبه و گیاهان دارویی که دارای بذر روغنی هستند.

۲- بذرهای متوسط عمر: این بذر ها بین ۲ الی ۵ سال و حداکثر تا ۱۵ سال قوه نامیه خود را حفظ می کنند. بذر اکثر گیاهان دارویی، در این دسته قرار می گیرند. به عنوان مثال: بذر گیاه دارویی مریم گلی که در شرایط مناسب قوه نامیه خود را تا ۷ سال حفظ می کند.

۳- بذرهای طویل العمر: این نوع بذر ها طول عمر زیادی دارند و قادرند به مدت ۱۵ الی ۲۰ سال قوه نامیه خود را حفظ نمایند. مانند: بذریخی از علف های هرز.

عوامل مهم برای جوانه زنی بذر گیاهان شامل درجه حرارت، رطوبت، اکسیژن و در برخی از گیاهان نور می باشد. دمای مناسب برای آزمایش جوانه زنی برای گونه های مختلف متفاوت است و براساس انجمن بین المللی بذر می باشد (ISTA).

اگر در کنار درصد جوانه زنی بذر، عامل زمان نیز همراه باشد و تعداد بذرهایی که در مدت معین جوانه می زنند مشخص شود، قدرت نامیه بدست می آید. بنابراین قدرت نامیه بذر توسط سرعت جوانه زنی تعیین می گردد. بنیه بذر شامل مجموعه ویژگی های گیاه می باشد که سبب جوانه زنی و سبز شدن گیاهچه در سطح خاک می شود. بذر به ویژه در شرایط مزرعه تحت تاثیر عوامل متعدد از جمله نوسانات رطوبت، دما، حمله قارچ ها و حشرات قرار می گیرد و هرچه جوانه زنی بذر سریع تر باشد، شانس تولید گیاهچه جدید افزایش می یابد. در مورد تعیین قوه نامیه بذر مدت معین (روز) برای پاره شدن پوسته بذر و ظاهر شدن ۲ میلی متر از ریشه چه مورد نظر می باشد، که سرعت جوانه زنی را مشخص می کند.



تعیین قوه ی نامیه بذر

وسایل لازم: پتری دیش، کاغذ صافی، آیفشان، قیچی، بذر گیاهان دارویی، لباس کار و تجهیزات ایمنی فردی (دستکش و ماسک)

توجه: انتخاب تعداد بذور برای تعیین قوه نامیه بستگی به ریزی و درشتی بذر دارد. این تعداد در بذر گیاهان دانه ریز ۱۰۰ عدد، گیاهان دانه متوسط ۵۰ عدد، گیاهان دانه درشت ۲۵ عدد می باشد. مراحل انجام کار

- ۱- چهار عدد پتری دیش انتخاب نمایید و ضد عفونی کنید.
- ۲- کاغذ صافی ها را در کف پتری دیش ها قرار داده و آن را با قارچ کش مرطوب نمایید.
- ۳- ۵۰ عدد بذر را شمارش نموده و با آب مقطر شستشو داده و ضد عفونی کنید سپس در روی کاغذ صافی ها با فاصله منظم قرار دهید.
- ۴- کاغذ صافی دیگری را روی بذر ها قرار داده و مرطوب نمایید.
- ۵- آنها را در محلی از آزمایشگاه که دمای آن حدود ۲۰ - ۳۰ درجه سانتی گراد است قرار دهید.
- ۶- مرتباً از نمونه های خود بازدید کنید و تعداد بذور جوانه زده در هر روز را بشمارید تا روزی که مطمئن شوید بقیه بذور جوانه نخواهد زد.
- ۷- حالا میانگین تعداد بذور جوانه زده از رابطه زیر حساب کرده و نتیجه را به مربی خود گزارش دهید.

$$\text{درصد جوانه زنی بذر} = \frac{\text{بذرهای تعداد جوانه زده}}{\text{تعداد بذرهای کاشته شده}} \times 100$$



محاسبه سرعت جوانه زنی بذر

تعداد بذره‌ای جوانه زده یک گیاه دارویی در هر روز را در تعداد روزهای کاشت تا جوانه زنی، ضرب کنید. سپس حاصل ضربها را جمع و به تعداد بذر تقسیم نمایید، عدد بدست آمده سرعت جوانه زدن بذر را نشان می‌دهد.

مثال:

فرض کنید ۱۰۰ عدد بذر از یک گیاه دارویی را کاشته اید.
 بعد از سه روز ۲۰ عدد بذر جوانه زده اند $20 \times 3 = 60$
 بعد از چهار روز ۵۰ عدد بذر جوانه زده اند $50 \times 4 = 200$
 بعد از پنج روز ۱۷ عدد بذر جوانه زده اند $17 \times 5 = 85$
 بعد از هفت روز ۵ عدد بذر جوانه زده اند $5 \times 7 = 35$
 بعد از ده روز ۲ عدد بذر جوانه زده اند $2 \times 10 = 20$
 جمع بذره‌ای جوانه زده ۹۴ و جمع حاصل ضربها ۴۰۰ می باشد.
 سرعت جوانه زدن بذر $400 \div 94 = 4/25$



ضد عفونی کردن بذر

وسایل لازم: بذر یک گیاه دارویی، سم ویتاواکس، مقداری آب، بشکه‌ی ضد عفونی بذر، دستکش، ماسک، روپوش، ترازوی حساس، بشر
 با رعایت نکات ایمنی و بهداشتی زیر نظر هنرآموز مربوطه یک کیلو بذر گیاه دارویی را وزن کنید و در داخل بشکه ضد عفونی بذر بریزید. مقداری آب با توجه به دستورالعمل کارخانه‌ی سازنده‌ی سم در داخل یک بشر بریزید. یک گرم از سم ویتاواکس را وزن کنید و به داخل آب بریزید. مخلوط را خوب به هم بزنید و به بذر داخل بشکه‌ی ضد عفونی اضافه کنید. درب بشکه را محکم ببندید و با استفاده از دسته آن را بچرخانید. بعد از چند دقیقه که کاملاً بذر و سم مخلوط شد درب بشکه را باز کنید و بدون دخالت دست بذور ضد عفونی شده را در داخل یک ظرف خالی کنید.

ارزش مصرفی بذر را از طریق فرمول زیر محاسبه می‌کنند.

$$\text{ارزش مصرفی بذر} = \frac{\text{فوه نامیه} \times \text{درجه خلوص بذر}}{100}$$

رکود و خواب بذر

رکود بذر حالتی است که بذر در صورت مهیا نشدن شرایطی مانند رطوبت ، دما و اکسیژن قادر به جوانه زدن نمی باشد. اما خواب بذر شرایطی است که حتی با وجود فراهم بودن شرایط جوانه زنی، بذر قادر به جوانه زدن نخواهد بود. خواب بذر دارای دلایل مختلفی مانند: پوشش سخت بذر، وجود بازدارنده‌های رشد در قسمت‌های مختلف میوه و بذر، جنین رشد نکرده و یا جنین را کد در بذر ایجاد خواب می کنند. مثلا در مورد گیاهان دارویی خانواده چتریان مانند: گلپر، کرفس وحشی و آوندول سرمادهی مرطوب در دمای ۵ درجه سانتی گراد می تواند در شکستن دوره خواب و بالا رفتن درصد جوانه زنی موثر باشد.

برای برطرف کردن خواب بذر از روش های زیر می توان استفاده کرد.

۱- خیساندن بذر در آب

خیساندن بذرها قبل از کاشت در آب که بسته به نوع بذر متفاوت می باشد. مانند: بذر گیاه گلرنگ بدلیل داشتن پوسته سخت ، باید قبل از کاشت ، ۲۴ ساعت در آب خیسانده شود .

۲- خراش دهی:

با استفاده از مواد شیمیایی (مانند :اسیدسولفوریک) در بذوری مانند: زالزالک ، خراش دهی مکانیکی با کاغذ سمباده ، نرم کردن ، شکستن و یا سوراخ کردن پوسته بذر برای بذرهایی که دارای پوسته سخت در مقابل نفوذ آب و گازها باشند.

۳- چینه سرمایی :

قراردادن بذرها در سرمای مطوب (چینه سرمایی) مانند: بذره های گیاهان دارویی روناس و باریجه . همچنین استفاده از هورمون هایی مانند جیبرلین و سایتوکینین ها. از روش های شکستن رکود بذرها می باشد.

۴- تغییرات متناوب دما

قرار دادن بذر ها در دماهای متناوب سبب تغییر در لزوجت فسفو لیپید های غشای سلول ها می شود و سلول ها را نسبت به آب و اکسیژن می شود.

محاسن و معایب کاشت گیاهان دارویی با ماشین چیست ؟

پرسش



انتخاب نوع ماشین کاشت گیاهان دارویی به کدام عوامل بستگی دارد؟

پرسش



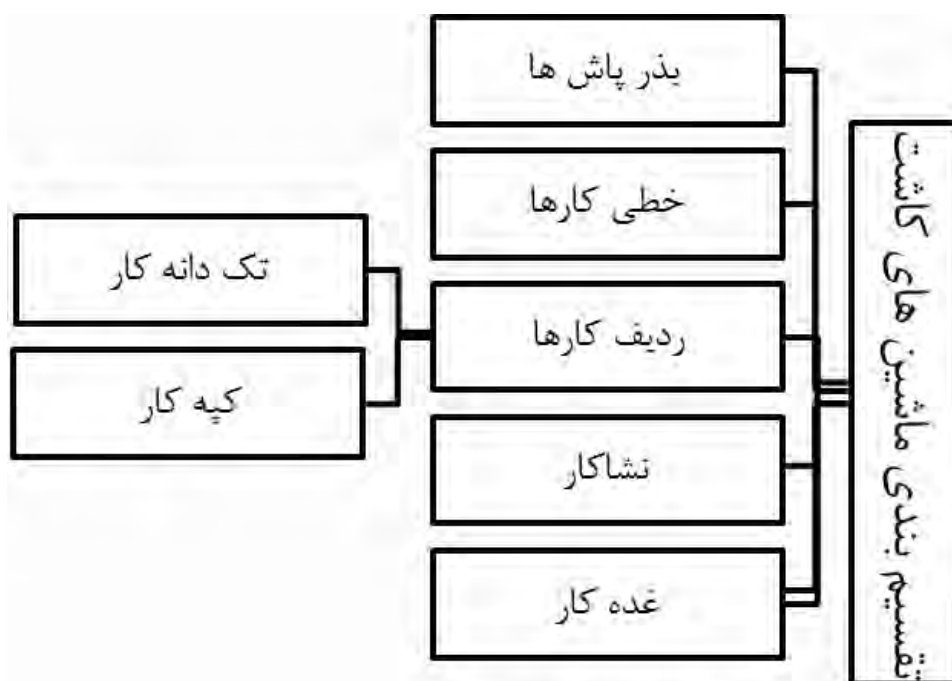
ماشین های کاشت

کشاورزان برای کشت بذور گیاهان، بسته به روش کاشت، نوع محصول خصوصیات خاک مزرعه و ابعاد مزرعه (سطح زیر کشت) از وسایل و ادوات مختلفی استفاده می کنند. در گذشته بذر به طور دستپاش بر روی زمین پاشیده می شد. این روش دارای معایبی از جمله عدم پراکندگی یکنواخت بذر در مزرعه، افزایش بذر مصرفی، عدم قرار گیری بذر در عمق مناسب بود. با استفاده از ماشین های کاشت بذرها در عمق مناسب و با فواصل معین نسبت به یکدیگر در روی ردیف قرار گرفته و روی آنها با خاک پوشانده و تثبیت می شوند در نتیجه گیاهان به خوبی رشد کرده و از نور و رطوبت کافی برخوردار خواهند شد.



محاسن ماشین های کاشت

- سرعت عمل در کاشت ۲- صرفه جویی در مقدار بذر در واحد سطح ۳- قابل تنظیم بودن عمق کاشت ۴- یکنواخت بودن کاشت ۵- یکنواخت بودن توزیع بذر ۶- یکنواخت پوشاندن بذر و میزان فشار روی آنها .



(۱) بذر پاش ها

همانطور که از نام این نوع بذر کار پیداست بذر را به طور پراکنده و درهم می پاشد معمولاً این ماشین ها از نوع دورانی بوده و بذر را در سطح مزرعه پخش می کنند. مزیت این ماشین ها نسبت به بذر افشانی با دست این است که بذر بطور یکنواخت تر و منظم تر با سرعت بیشتر و با نیرو و هزینه کمتر کاشته می شود.





شرح عملیات

- ۱- لباس کار خود را پوشیده و همراه هنرآموز خود به محل استقرار ماشین ها بروید.
- ۲- با رعایت نکات ایمنی و بهداشتی به توصیه های هنرآموز به دقت گوش دهید.
- ۲- یاز بخش های مختلف ماشین کاشت بازدید نمایند.
- ۳- با نحوه کار دستگاه آشنا شوید.
- ۴- از فعالیت خود یک گزارش تهیه کنید.

خطی کارها :

این نوع ماشین ها ابتدا شیارهایی در زمین باز نموده و بذر ها را به طور مسلسل به داخل این شیارها می ریزند و سپس روی بذر ها را می پوشانند. مهمترین حسن استفاده از خطی کارها صرفه جویی در مقدار بذر مصرفی می باشد. خطی کارها از شاسی، مخزن بذر، چرخ های حامل، سوراخ های خروج بذر، موزع، لوله سقوط، شیار باز کن، پوشاننده، اهرم شروع و خاتمه کار، وسایل تنظیم مقدار ریزش بذر و... تشکیل شده اند. بعضی از این ماشین ها مجهز به وسائلی هستند که توسط آنها می توان عمق کاشت و فاصله ردیف ها را نیز تغییر داد. همچنین مقدار بذر را هم می توان در واحد سطح تنظیم نمود.



ردیف کارها عمدتاً برای کاشت گیاهان غده‌ای و گیاهانی که برای رشد احتیاج به فضای بیش‌تری دارند. به کار می‌روند. گیاهان دارویی مانند باریجه، آنغوزه، زوفا، روناس و... را می‌توان با این ماشین‌ها کشت نمود. در این روش بذرها با فاصله یکنواخت از یکدیگر روی خطوط موازی کاشته می‌شوند. نظم و ترتیبی که در بذرکاری به این روش وجود دارد، مقدار بذر مصرفی را کاهش داده و با فراهم ساختن آبیاری به روش نشتی موجب صرفه جویی در آب هم می‌شود. علاوه بر این امکان انجام عملیات داشت مانند: سله شکنی، خاک دادن پای بوته‌ها و وجین علف‌های هرز به کمک ادوات مکانیزه نیز فراهم می‌شود. در ضمن فاصله بذرها، غده‌ها و نشاها نیز در ردیف قابل تنظیم است. کپه کاری مانند ردیف کارها می‌باشد به این معنی که بذور باید با فاصله کاشته شوند و معمولاً بذرها را روی خط ولی با فاصله معین می‌کارند که در زمان کاشت، بذرها را در شکاف ایجاد شده قرار داده و در هر محل به جای یک بذر چندین بذر ریخته می‌شود. در این ماشین‌ها به تعداد ردیف‌هایی که دستگاه می‌کارد، واحد کارنده وجود دارد. این واحدها روی تیرک دستگاه و به فواصل مساوی از هم سوار شده‌اند. هر واحد کارنده شامل مخزن، شیار بازکن، پوشاننده و موزع است.





بازدید از ردیف کاره و کپه کارها

به همراه هنرآموز خود به هانگار هنرستان مراجعه نموده و از ردیف کارها و کپه کارها بازدید نمایید و با نحوه کار آنها آشنا شوید.

غده کارها

این ماشین ها غده ها را در روی ردیف و با فواصل معین و در عمق مطلوبی در خاک قرار می دهند. این ماشین ها ممکن است دو یا چند ردیفه باشند. و به دودسته ماشین های غده کار خودکار و نیمه خودکار تقسیم می شوند. به طور کلی ساختمان غده کارها دارای یک مخزن غده با سوراخ هایی برای خروج غده است. غده ها از مخزن خارج شده و بوسیله یک چرخ یا تسمه حجره دار دریافت شده و به لوله سقوط می رسند و از آنجا روی خاک قرار می گیرند. یک جفت دیسک متقابل ضمن پوشاندن غده ها با خاک، روی آنها پشته های کوچکی ایجاد می کند.

ماشین نشاء کار



نشاکارها یکی دیگر از ماشین های مهم کاشت هستند که با این ماشین ها می توان گیاهانی را که تازه از خزانه بیرون آمده اند، در زمین اصلی کشت کرد. مانند گیاهان دارویی همیشه بهار، آویشن، به لیمو، مریم گلی و.... این ماشین ها هنگام کاشت نشاء نباید به نشاء آسیبی وارد کنند. نشاءها باید به طور عمودی و در عمق معینی از خاک قرار گیرند و قسمت های

زیر زمینی گیاهان کاشته شده باید تحت فشار قرار گیرند، تا توسط خاک احاطه شوند. ماشین های نشاکار از یک شیار بازکن، سیستم انتقال بوته، دوچرخ فشار دهنده و لوله برای آبپاشی تشکیل شده است. در فرم های ساده تر، نشاء توسط کارگر از مخزن برداشت شده و یک به یک به قسمت کارنده هدایت می شود. اما در فرم های پیشرفته تر، غیر از نفری که ماشین یا تراکتور را هدایت می کند، نیروی کارگری اضافی لازم نیست. برخی از نشاءکارها مجهز به مخزن آب هستند که پس از فرو کردن نشاء در خاک، از مخزن آب برای آبیاری نشاء یا قلمه کاشته شده استفاده می کنند.

مهمترین عامل مخرب ماشین‌های کاشت گیاهان دارویی چیست؟

پرسش



چرا باید ماشین‌های کاشت گیاهان دارویی را پس از استفاده سرویس کرد؟

پرسش



نگهداری و تعمیر ماشین‌های کاشت

مهمترین عامل مخرب کننده این ماشین‌ها رطوبت است که باعث زنگ زدگی در قسمت‌های مختلف از جمله مخرب‌ها است و چون کود شیمیایی خاصیت جذب رطوبت را دارند زودتر به فرسودگی می‌افتند لذا در پایان کار باید موزع‌ها را تمیز کرد. محورهای موزع‌ها را که در اثر کار نکردن کمی گیر می‌کنند باید با حرکات ملایم و روغن کاری مفصل‌ها رفع عیب کرد تا به آسانی کار کند. همچنین تمام قسمت‌هایی را که احتیاج به گریس دارند گریس کاری کرد توصیه می‌شود از کتابچه راهنمای ماشین هم استفاده نمود.

چنانچه کاشت بذر گیاهان دارویی در عمق مناسبی انجام نگیرد چه اتفاقاتی ممکن است صورت گیرد؟

پرسش



چنانچه کاشت بذر گیاهان دارویی در فواصل مناسبی انجام نگیرد چه اتفاقاتی ممکن است صورت گیرد؟

پرسش



روش های تکثیر بذر در گیاهان دارویی

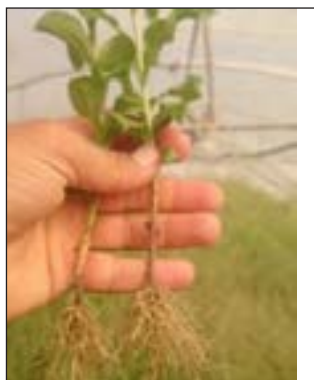
مانند دیگر گیاهان روش تکثیر با استفاده از بذر در گیاهان دارویی نیز از رایج ترین روش ها است. بذر گیاهان دارویی از نظر اندازه، شکل، رنگ، قابلیت جوانه زنی، سرعت جوانه زنی، پوشش بذر، تولید لعاب پس از جذب آب و موارد دیگر تنوع بسیار زیادی دارند. لذا تکثیر بذری این گیاهان به دو روش زیر انجام می گیرد:

۱) تکثیر مستقیم بذر: در این روش بذر گیاهان دارویی مستقیماً در زمین اصلی کاشته می شود. گیاهانی مانند کرچک، گلرنگ، بادرنجویه، زوفا، بابونه، ماریتیغال، کدوی تخم کاغذی، انیسون، رازیانه، زیره سبز، زیره سیاه و ... براحتی با این روش تکثیر می شوند.

۲) تکثیر غیر مستقیم (کاشت نشاء): در این روش گیاهانی که با قطع کلاهک ریشه حساسیتی نداشته و ریشه های فرعی زیادی ظاهر می کنند، پس از کاشت بذر آنها در خزانه، در صورتی که شرایط زمین اصلی مستعد و مهیا گردید در هوای آزاد و در فواصل مورد نظر نشاء ها را به زمین اصلی منتقل می کنند. از گیاهان دارویی نشایی می توان به آویشن، به لیمو، نعنا فلفلی، مریم گلی، استویا، علف چای، زوفا، مرزنجوش و سنبل الطیب اشاره نمود.

خصوصیات نشاء خوب جهت انتقال به زمین اصلی

۱- دارا بودن سه تا شش برگ ۲- داشتن ریشه های نسبتاً قوی ۳- کافی و شاداب، کاملاً راست و بدون خمیدگی و شکستگی ۴- فاقد هرگونه بیماری و آفات باشد.



از مزایای این روش پیش رس کردن محصول، مناسب برای بذرهایی ریز، کند رشد یا با جوانه زنی سخت، کاهش هزینه بذر، افزایش عملکرد محصول، سهولت و راحتی عملیات داشت، محدودیت دوره رشد و نمو در منطقه، امکان تولید گیاهان مطلوب با رشد یکسان، صرفه جویی در وقت و هزینه، امکان استفاده حداکثر از زمین اصلی، امکان انجام عملیات به زراعی و ... را می توان نام برد.



در منطقه شما از نشا کدامیک از گیاهان دارویی برای کاشت استفاده می کنند.

روش انتقال نشاها

وقتی بذرهای کاشته شده در خزانه حداقل ۳ تا ۶ برگی شدند، نشاها قابل برداشت می شوند. در این زمان زمین خراشه را آبیاری نموده پس از آن که رطوبت به حد گاورو رسید آن ها را از خاک بیرون می آورند. برای خارج کردن نشا از خاک، بیل یا بیلچه را به طور کمی مورب در خاک فرو کرده، بدون صدمه زدن به ریشه‌ی نشا، آن را از زمین بیرون می آورند و به زمین اصلی منتقل می کنند.



روش های کاشت بذر گیاهان دارویی از نظر پخش بذر

پس از انجام شخم و عملیات تکمیلی فیزیکی و شیمیایی خاک و تسطیح آن بذر را در بستر خاک به منظور جوانه زدن و رشد و نمو باید کاشت. بذر گیاه باید روییدن باید تحت شرایط خاصی قرار گیرد تا جوانه گیاه بتواند، رطوبت و مواد غذایی را جذب و رشد کند. بنابراین قرار گرفتن دانه در عمق معین و تماس آن با خاک برای روییدن گیاه اهمیت بسزایی دارد. چگونگی انجام کاشت بذر به عواملی مانند: جنس زمین، مقدار آب، سنتهای رایج منطقه، وسایل موجود کاشت و نوع گیاه بستگی دارد. روش های کاشت بذر گیاهان دارویی از نظر پخش به سه روش زیر تقسیم می شود:

۱- روش بذر پاشی: این روش یکی از ساده ترین و ابتدایی ترین روش های کاشت است. در این روش،

پس از تسطیح بستر مورد نظر، بذر را روی خاک می‌پاشند و با وسایلی مانند شن کش، دندانه و یا حتی ماله با خاک مخلوط و یا زیر خاک می‌کنند. پخش بذر اکثرا با دست و در صورت امکان با دستگاه بذرپاش می‌تواند صورت گیرد. در این روش مقدار مصرف بذر زیاد، سطح پاشش تقریبا غیر یکنواخت و انجام مراقبت‌های زراعی مانند وجین علف‌های هرز مشکل است.

به چه دلیلی در روش بذرپاشی، سبز شدن و رشد بوته‌ها یکنواخت نیست؟

فکر کنید



پخش بذر با روش دستپاش

فعالیت عملی



وسایل لازم: پارچه ای با ابعاد $1 \times 1/5$ ، مقداری بذر یک گیاه دارویی، لباس کار

شرح عملیات

۱- لباس کار خود را پوشیده با رعایت نکات ایمنی و بهداشتی زیر نظر هنرآموز مربوطه وارد زمین شوید.

۲- زمین مورد نظر را بین اعضای گروه به ابعاد 3×10 تقسیم کرده و با توجه به زمین تقسیم شده مقداری بذر مورد نظر را در جدا کنید.

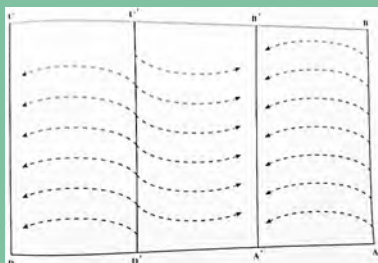
۳- پاچه را با راهنمایی‌های هنرآموز مربوطه به کمر خود بسته و بذر را داخل آن بریزید.

۴- با یک دست خود دوانتهای پیشبند را نگه دارید و با قرار گرفتن در ابتدای طول زمین تقسیم شده با دست دیگر شروع به پاشش کنید.

۵- در طول مسیر با سرعت یکنواخت حرکت کرده و با پرتاب دست خود با سرعت یکنواخت حرکت کنید.

۶- دقت کنید که پاشش شما در تمام طول قطعه یکنواخت باشد.

۷- چنانچه با پایان یافتن سطح قطعه ، موجودی کود پیش بند نیز تمام شد، پاشش شما قابل قبول بوده است.



۲- روش خطی کاری یا بذر ریزی:

در این روش بذر را با دست و یا با ماشین‌های خطی کار را در روی ردیف‌های موازی کشت



می‌کنند. فاصله ردیف‌ها از هم و فاصله بذر روی هر ردیف بستگی به نوع گیاه و اندازه بوته خواهد داشت. در روش ردیفی هر چند به کار بیشتر و زمان زیادتری نیاز است اما نسبت به کشت درهم مقدار بذر کمتری مصرف و انجام مراقبت‌های زراعی به راحتی انجام‌پذیر است. ماشین‌های کاشت بذر در این روش بسته به نوع گیاه، بذر آن و نیرویی

که ماشین بذرکار را می‌کشد، انواع مختلف دارند. مانند گیاهان دارویی رازیانه و ماریتیغالاز آنجا که بذور رازیانه از قوه رویشی مناسبی برخوردارند کشت مستقیم در زمین اصلی نتایج خوبی دربر خواهد داشت و در اکثر کشورها این از این روش استفاده می‌شود. کشت ردیفی رازیانه در روش مکانیزه با استفاده از ردیف کار غلات انجام می‌گیرد.

-روش بذر کاری یا ردیف کاری:

در روش کاشت ردیفی، فاصله ردیف‌ها از همدیگر و فاصله بذور، در روی هر ردیف کاملاً مشخص و معین است. در حالیکه در کاشت خطی فاصله بذور روی خط رعایت نمی‌شود. یکی از روش‌های کشت ردیفی روش کپه‌ای می‌باشد. بدین صورت که گودال‌ها یا حفره‌های کوچکی را به فواصل معین و به عمق متناسب با اندازه بذر ایجاد و تعدادی بذر (۲ تا ۳ عدد) را در آن ریخته و روی آن را با خاک می‌پوشانند. این روش در مواردی بیشتر معمول است که گیاه نسبت به تراکم زیاد خاک، سله بستن و تویه خاک حساس باشد. مانند گیاهان دارویی باریجه و آنگوزه کشت بذر رناس، زوفا و سداب بصورت کپه‌ای نتیجه بهتری عاید می‌کند.



روش کاشت از نظر رطوبت لازم برای جوانه زنی

کشت بذر با توجه به تأمین رطوبت برای جوانه زدن، می‌تواند به دو صورت زیر انجام شود:

۱- هیرم‌کاری یا نم‌کاری: در این روش، ابتدا زمین را آبیاری نموده و پس از گاورو شدن آن را شخم زده، بذر را می‌کارند. به دلیل سله نبستن خاک و تأمین رطوبت یکنواخت، بذور به راحتی سبز شده و به سهولت به رشد خود ادامه می‌دهند. این روش کشت در زمین‌های رسی که احتمال سله بستن خاک پس از آبیاری وجود دارد بسیار مناسب است.

۲- خشکه‌کاری: در این روش پس از عملیات کاشت، زمین را آبیاری می‌نمایند. که معمولاً پس از آبیاری، خاک سله بسته، در نتیجه سبز شدن بذر بویژه در روش کاشت درهم با آبیاری کرتی با مشکل مواجه می‌شود. اگر کشت به روش خطی یا ردیفی روی زمین صاف باشد، فاصله ردیف‌ها یا خطوط را می‌توان با استفاده از کولتیواتور سله شکنی کرد و یا با آبیاری متوالی و زود به زود، از تشکیل سله جلوگیری نمود تا خارج شدن جوانه به راحتی انجام شود. بدیهی است وقتی که کاشت بذور روی پشته باشد اثر سله موجب هدر رفتن رطوبت است و تأثیر چندانی در جوانه زنی بذور ندارد.

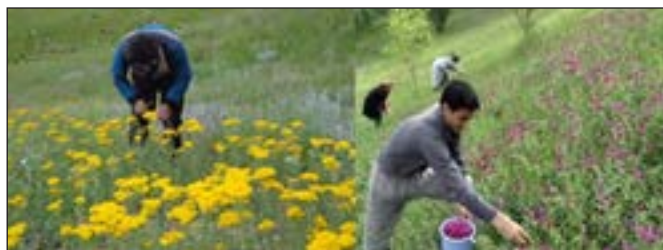
دیمکاری در گیاهان دارویی

ایران رویش‌گاه اصلی بسیاری از گونه‌هایی از گیاهان دارویی با ارزش می‌باشد. این گونه‌ها در شرایط طبیعی و یا بارندگی مختصر، با کشت اصولی آنها مواد مؤثر نسبتاً بالایی تولید می‌کنند و از این رهگذر تولیدات گیاهان دارویی، مصرف داخلی و صادرات آن افزایش می‌یابد. دیم‌کاری در واقع کشت و کار متکی به باران در مناطق نیمه خشک با بارندگی ۲۵۰ تا ۵۰۰ میلی‌متر با توزیع بارندگی مناسب



می‌باشد و در این مناطق گیاه در انتهای فصل رشد ممکن است در معرض تنش خشکی قرار گیرد. خشکی یکی از مهمترین عوامل محدود کننده رشد گیاهان در سرتاسر جهان و شایع‌ترین تنش محیطی است که تقریباً تولید ۲۵ درصد اراضی جهان را محدود ساخته است. در مقایسه با گیاهان دیم دیگر مثل گندم، جو و حبوبات، گیاهان دارویی مقاوم به خشکی، می‌توانند عملکرد قابل ملاحظه‌ای تولید نمایند که از نظر درآمد و اشتغال مقرون به صرفه باشند. ضمن اینکه گیاهان دارویی دیم بعلت عدم استفاده یا استفاده محدود از کودهای شیمیایی و سموم مختلف، یک محصول سالم خواهد بود. در این گیاهان، کم آبی و تنش خشکی به عنوان عامل محرک تولید متابولیت‌های ثانویه عمل می‌کند و از این دیدگاه خشکی می‌تواند به عنوان یک عامل مثبت در افزایش تولید مواد دارویی در گیاهان دارویی تلقی شود. تعیین و تشخیص شرایط اقلیمی ویژه مناطق مختلف کشور، شناسایی گیاهان سازگار و با ارزش، ابداع لوازم و ادوات مناسب کشاورزی و نیز ابتکار روش‌های اختصاصی کشت و پرورش گیاهان دارویی در مناطق خشک و نیمه خشک می‌تواند موجب شکوفایی در عرصه کشاورزی به ویژه دیم‌کاری در این مناطق گردد.

وجود عرصه‌های وسیع دیمزارهای کشور، گیاهان دارویی سازگار و با ارزش و نیاز صنایع مختلف و داروسازی، راه تولید انبوه گونه‌های گیاهی در دیمزارها را نشان می‌دهد. مطالعات چند دهه گذشته برای شناسایی مناطق مساعد دیمکاری گیاهان زراعی یکساله گرامینه و حبوبات و تجربیات عملی



بومادران دیم



خار مریم



گل محمدی

کشاورزان، حاکی از استعدادهای تولید کمی و کیفی محصولات دیم در کشور می باشد. انتخاب و توسعه کشت گیاهان دارویی چند ساله سازگار با شرایط دیم هر منطقه می تواند بهترین گزینه برای جایگزینی الگوی کشت فعلی باشد. استقرار گیاهان دارویی چند ساله، ضمن ایجاد پوشش گیاهی، می تواند از فرسایش خاک جلوگیری نماید. توسعه و ترویج زراعت دیم گیاهان دارویی در عرصه های شیبدار و اراضی دیم می تواند در سطح وسیعی در کشور گسترش یابد. توسعه زراعت گیاهان دارویی در داخل کشور می تواند تحولی در حفظ و احیای اکوسیستم های زراعی دیم ایجاد نماید. از این رهگذر، علاوه بر اثرات مثبت زیست محیطی و حفظ خاک و آب به دلیل ارزش افزوده گیاهان دارویی کشاورزان و بهره برداران محلی می توانند در آمد خوبی حاصل و علاوه بر آن صنایع فرآوری این گیاهان می تواند در ایجاد اشتغال تحولی عظیم ایجاد نماید. تولید گیاهان دارویی علاوه بر امکان فروش مستقیم و یا تبدیل آنها به داروهای گیاهی همچنین بسته بندی آنها به روش های ساده و فنی، ارزش افزوده بسیاری ایجاد می نماید. ایجاد اشتغال در بخش های مختلف تولید و فرآوری محصولات گیاهان دارویی به دست آمده، عامل مهمی در تغییر شرایط اقتصادی، اجتماعی زارعین دیم کار و بهره برداران مراتع می باشد.

از مهم ترین گیاهان دارویی قابل کشت بصورت دیم کاری می توان به مریم گلی، بومادران، اسطوخودوس، مرزه، اسفرزه، زیره، ماریتیغال، گل محمدی، آویشن و زوفا اشاره کرد.

ارزشیابی پایانی: کاشت گیاهان دارویی

شرح کار:

- ۱- در بستر آماده میزان بذر تعیین شده را ریخته با خاک آماده یا مالچ می پوشانیم
- ۲- استفاده از ریسمان، میخ چوبی، بیل، بیلچه، میخ نشاء، شیار بازکن
- ۳- پلاک بندی و ثبت مشخصات نوع پایه، رقم، تاریخ

استاندارد عملکرد: کاشت ۱۰۰ متر مربع خزانه (بذر- قلمه- پیازچه)

شاخص ها:

کاشت در فاصله های معین روی ردیف- رعایت فاصله بین ردیف

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

شرایط: شرایط جوی مناسب - مزرعه با شرایط استاندارد - وسایل آماده بکار
لباس کار- بذور لازم- ریسمان- میخ چوبی- بیل و بیلچه- فوکا- مالچ- سرنده- شن کش

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	تعیین روش های کاشت	۱	
۲	تهیه و آماده سازی بذر	۱	
۳	تعیین وسایل کاشت	۲	
۴	استقرار بذر	۲	
۵	پاشش بذر	۲	
۶	نصب تابلوی کاشت	۲	
	شایستگی های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت بهداشت فردی - حفظ محیط زیست	۲	
	میانگین نمرات		*

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می باشد.

واحد یادگیری ۷

پوشاندن گلخانه (موقت)

- گلخانه ها محیط مصنوعی مناسبی برای رشد و نمو گیاهان دارویی می باشند؟
- در گلخانه ها نشاهای بسیاری برای کاشت گیاهان دارویی در زمین اصلی تولید می شود؟
- گلخانه ها سبب تضمین رشد گیاه در فصل های نامناسب می شوند ؟

آیا می دانید



رشد جمعیت و افزایش مصرف سرانه که با سطح درآمد و زندگی افراد جامعه همبستگی زیادی دارد ، دو مسئله مهم در تامین نیازهای غذایی برای افراد جوامع در حال پیشرفت از جمله ایران است و در این میان نقش استفاده موثر و بهینه از منابع محدود آب و خاک از اهمیت ویژه ای برخوردار است. هر یک از گیاهان برای داشتن رشد مطلوب نیاز به شرایط خاصی از نظر شدت نور، دمای روزانه، دمای شبانه، میزان رطوبت نسبی هوا و رطوبت خاک دارند. برای تولید و پرورش تجاری گیاهان با کیفیت بالا و در تمام طول سال باید شرایط محیطی مطلوب به همراه کنترل عوامل خسارت زا نظیر باد، طوفان های ویرانگر، سرما و یخبندان و..... از طریق ساختمانی بنام گلخانه هستیم که به عنوان محیط کنترل شده مطرح می گردد و با توجه به نیاز روزافزون بازار، چه از نظر تولید گل و گیاهان زینتی و چه از نظر سبزیجات و صیفی جات خارج از فصل و همچنین تولید گیاهان دارویی این روش تولید امروزه به یکی از سود آورترین بخشهای کشاورزی تبدیل شده است که البته سرمایه گذاری اولیه فراوانی را نیز طلب می کند. با توجه به سرمایه گذاری زیادی که در این زمینه صورت می گیرد فقدان مدیریت صحیح در احداث گلخانه، انتخاب مکان، نوع گلخانه و پوشش آن باعث عدم بهره وری مناسب از سرمایه و امکانات خواهد شد.

استاندارد عملکرد

در شرایط مناسب هنر جو بتواند یک متر مربع را در زمان پنج دقیقه پوشش دهد



آیا گیاهان دارویی را هم می توان در گلخانه کشت نمود ؟



کشت گیاهان دارویی در گلخانه چه مزایایی دارد؟

تکثیر و نگهداری گیاهان دارویی در محیط های سرپوشیده

برای تولید و پرورش تجاری گیاهان با کیفیت بالا و در تمام طول سال، شرایط محیطی مطلوب به همراه کنترل عوامل خسارت زا نظیر باد، طوفان، سرما، یخبندان و ... محیط های کنترل شده مطرح می گردند و از طرفی تکنولوژی تولید محصولات در محیط های سرپوشیده گلخانه ای منجر به افزایش چشمگیر راندمان بهره وری از منابع محدود آبی و خاکی گشته و اهمیت آن با توجه به اقلیم خشک و کم باران اکثر نقاط کشور ما غیر قابل انکار است. در این میان علاوه بر تولید گل و گیاهان زینتی و سبزیجات و صیفی جات خارج از فصل، بسیاری از گیاهان دارویی و نشاهای آنها را می توان در مکان های سرپوشیده و گلخانه کشت و پرورش داد. این روش تولید، امروزه به یکی از سود آورترین بخش های کشاورزی تبدیل شده است .

بنابراین ایجاد محل های تحت کنترل و پوشیده به منظور نگهداری و پرورش گیاهان مخصوصا برای مناطقی که خطر عوامل نامساعد جوی وجود دارد، الزامی می باشد. این موضوع اهدافی



را به دنبال دارد که مهمتر از همه می توان تولید خارج از فصل یا پیش رس کردن بسیاری از محصولات و بدست آوردن محصولات در غیر از موطن اصلی را نام برد. کشت گیاهان، درچنین محل های سرپوشیده و کنترل شده ای، به آب و زمین کمتری احتیاج دارد، اما کار بیشتری می طلبد. هرچند که گیاهان دارویی در اغلب منابع علمی به گیاهان تنشی معروف بوده و در شرایط سخت نیز رویش داشته و مواد موثره تولید می کنند، اما برای پیش رس کردن، تولید

نشا، تکثیر خارج از فصل رویش انجام تحقیقات بر روی رشد و میزان مواد موثره گیاهان دارویی و همچنین پرورش برخی از گیاهان دارویی وارد شده به کشور که در آب و هوای ایران نمی‌توان اقدام به کشت اقتصادی آنها نمود، نیازمند چنین مکان‌های سر پوشیده‌ای هستیم.

دلایل افزایش کشت زیر پوشش (گلخانه‌ای) چیست؟

بررسی کنید



پوشش‌های گلخانه

پوشش گلخانه یکی از موارد مهمی می‌باشد که باید در همان آغاز طراحی گلخانه به آن توجه شود و از مهمترین تصمیمات گلخانه داران می‌باشد و بایستی به دقت انجام گیرد.

ویژگی‌های پوشش‌های مناسب گلخانه‌ای عبارتند از:

۱- درصد عبور نور موثر در فتوسنتز از آنها زیاد باشد.

۲- کمترین اتلاف را در میزان حرارت و گرما داشته باشد.

۳- وزن کمتری داشته باشد.

۴- از نظر اقتصادی مقرون به صرفه باشد.

۵- عمر طولانی داشته باشد.

رایج ترین پوشش‌های گلخانه عبارتند از:

۱- پلاستیک

امروزه برای پوشاندن گلخانه‌ها استفاده از پلاستیک در مقایسه با شیشه بسیار متداول شده است. و درصد بالایی از پوششی گلخانه‌های دنیا را به خود اختصاص داده است. معمولاً این پوشش‌ها در گلخانه‌های تونلی (نیم‌دایره)، تونل‌های پلاستیکی و بعضاً در سایبان‌ها بکار می‌روند. از مزایای پوشش‌های پلاستیکی ارزان بودن آنها و نصب آسان آنها می‌باشد. عیب پوشش‌های پلاستیکی دوام کم آنها است. چرا که اشعه ماورای بنفش خورشید باعث شکنندگی و تیرگی پلاستیک می‌شود. پوشش‌های پلاستیکی می‌تواند از جنس پلی اتیلن، پلی استر، پلی کلرید وینیل، پلی وینیل فلورید، فایبر گلاس (فیبر شیشه) باشد. اگرچه در پلاستیک‌های جدید پلی وینیل کلرید انتقال نور بیشتر و دارای عمر طولانی‌تر (ده سال) هستند ولی پلاستیک‌های پلی اتیلن بیشترین مورد استفاده را در پوشش گلخانه‌ها دارند. و اغلب پوشش‌های پلاستیکی از نوع پلی اتیلن بوده که معمولاً به ماده

مقاوم کننده در مقابل اشعه ماورای بنفش آمیخته شده اند که در این صورت طول عمر آنها تا حدود ۳ سال قابل افزایش است. و همچنین با استفاده از مواد نگهدارنده نور مادون قرمز در پوشش های پلاستیک دمای گلخانه را نیز در شب نیز کاهش می دهند. بهترین موقع کشیدن پلاستیک در روزهای



گرم و آفتابی است که پلاستیک نسبتاً نرم است و بهتر روی بدنه می ماند. در این صورت پس از سرد شدن هوا پلاستیک منقبض شده و کاملاً کشیده و محکم می گردد.

۲- شیشه

امروزه گلخانه با پوشش شیشه ای از پرهزینه ترین انواع گلخانه ها است. اگر چه این نوع گلخانه ها دارای طول عمر بالا، قابلیت بالای عبور نور و حرارت هستند ولی هزینه بالای ساخت، مشکل تر بودن احداث آنها نسبت به نایلون های گلخانه ای، مصرف سوخت بالا و... سبب شده است که اکثر

تولیدکنندگان محصولات گلخانه ای روی به استفاده از پوشش های پلاستیکی بیاورند. از جمله این پلاستیک ها که بعنوان جایگزین شیشه بکار می روند فایبر گلاس مقاوم (فیبر شیشه ای) است. این نوع پلاستیک ها دارای طول عمر ۱۰ تا ۲۰ ساله بوده و قیمت آنها از شیشه ارزانتر تمام می شود.



۳ - فایبر گلاس

فایبرگلاس مقاوم (F.R.P): طول عمر آن

بسته به کیفیت ماده بین ۲۰-۳ سال متغیر است و در انواع و درجات مختلف و در دو نوع صاف و موج دار (مقاوم به سرما و تگرگ) ساخته می شود و بیشتر برای پوشش تک لایه مورد استفاده قرار می گیرند. این پوشش مقاوم بوده و در برابر ضربات عوامل خارجی شکنندگی کمتری نسبت به شیشه دارد و باعث پراکندگی نور شده و شدت نور یکنواختی در گلخانه فراهم می کند و در نتیجه برای پرورش گیاهان گلدانی برگ زینتی مناسب می باشد. در مدت زمان کمتری خنک شده ولی از نظر گرمایی نیاز به انرژی تقریباً برابر با شیشه دارند. این پوشش معمولاً بعد از گذشت ۱۰-۸ سال تغییر رنگ داده و میزان نور عبوری از آن کاهش می یابد. از معایب دیگر فایبر گلاس قابلیت اشتعال زیاد آن می باشد.

در باغبانی چه تاسیساتی وجود دارد؟

پرسش



کدام تاسیسات در کشت گیاهان دارویی استفاده می شود؟

پرسش



تاسیسات باغبانی

نور، دما، رطوبت، گازها و بسترهای کشت از مهم‌ترین عوامل محیطی کنترل‌کننده رشد و نمو گیاهان می‌باشند. منظور از تاسیسات باغبانی فراهم کردن مکان‌هایی است که در آن عوامل فوق را با توجه به نیاز هرگونه گیاهی کنترل و تغییر داده تا گیاهانی را خارج از فصل رویش و یا در آب و هوایی غیر از آنکه در آن رشد و نمو می‌کنند، پرورش داده و همچنین برخی از گیاهان را پیش‌رس و نشاء آنها را برای انتقال به زمین اصلی تولید کرد. برخی از مهم‌ترین تاسیسات باغبانی عبارتند از: خزانه، سایبان، شاسی، تونل‌های پلاستیکی و گلخانه.

خزانه هوای آزاد

خزانه هوای آزاد عبارت است از محل محدودی مانند کرت یا باغچه‌ای به اندازه‌های مختلف که دارای خاک اصلاح شده و با زهکشی مناسب می‌باشد که ابتدا گیاهان مورد نظر به صورت متراکم کشت شده و بعد از طی مرحله‌ای از رشد به محل اصلی انتقال داده می‌شوند. از خزانه برای تولید نشاء، کشت برخی از قلمه گیاهان و... استفاده می‌شود. در انتخاب محل و بستر کشت خزانه باید دقت فراوان نمود زیرا گیاهان مورد نظر در طی ازدیاد حساس‌ترین مرحله خود را طی می‌کنند و در صورت وجود شرایط نامناسب به نشاء نهال در حال ازدیاد خسارت وارد می‌شود. شکل‌های زیر تولید نشاء گیاه دارویی گل همیشه بهار را نشان می‌دهند.



سایبان

سایبان یکی از تأسیسات ساده در باغبانی سایبان است. که از یک اسکلت چوبی یا فلزی که روی آن را با موادی مانند پلاستیک، پارچه، شاخ و برگ گیاهان و مانند آن پوشانیده‌اند تشکیل شده است. و در واقع مکانی برای حفاظت از گیاهان در مقابل تابش مستقیم نور خورشید، بارندگی، نور اضافی، حشرات و ... می باشد. سایبان در ابعاد مختلف ساخته می‌شود.



شاسی

شاسی محل یا جعبه ای است با ابعاد مشخص که عرض آن ۸۰ تا ۱۰۰ سانتی متر، ارتفاع آن ۳۰ تا ۵۰ سانتی متر و طول آن ۳۰ تا ۴۰ سانتی متر می‌باشد. از شاسی برای کشت بذر و تولید نشاء جهت انتقال به مزرعه، پیش رس کردن گیاهان، ریشه دار کردن قلمه‌ها، مقاوم کردن قلمه‌های ریشه دار شده و گیاهان تولید شده در گلخانه به سرما استفاده می شود. شاسی ها در واقع گلخانه‌های کوچک به شمار می روند و ممکن است به صورت متحرک و یا ثابت باشند. از نظر حرارت موجود در شاسی دو نوع شاسی سرد و شاسی گرم وجود دارد.

شاسی سرد:

نوعی از شاسی است که منبع حرارتی آن فقط انرژی خورشیدی می باشد و غیر از نور خورشید منبع حرارتی دیگری ندارد. باید توجه نمود که لبه های این شاسی را شیب دار ساخت تا شاسی توانایی جذب حداکثر انرژی خورشیدی را داشته باشد.

شاسی گرم:

در این نوع از شاسی، منبع حرارتی فقط خورشید نیست، بلکه از منابع آلی مانند کود یا برگ، سیستم آب گرم، جریان هوای گرم، وسایل برقی و یا کابلهای حرارتی استفاده می‌شود.



تونل پلاستیکی

امروزه با بهره‌گیری از تونل‌های پلاستیک اقدام به کشت و بدست آوردن محصولات غیر فصل می‌کنند. ساده‌ترین تونل‌ها، تونل بسیار کوتاه یا مینی‌تونل می‌باشد که ارتفاع آن در حدود ۵۰ سانتیمتر بوده و برای پوشش آن از نایلون پلی اتیلن استفاده می‌شود. از تونل‌های پلاستیکی کوتاه تا ارتفاع یک متر و تونل‌های بلند تا ارتفاع ۲ متر برای پیش‌رس کردن سبزی استفاده می‌کنند. برای برپا کردن تونل بفاصله هر ۳ متر ۲ عدد مفتول آهنی یکی در زیر و دیگری در روی پوشش نایلون در زمین فرو می‌برند و پوشش نایلونی در بین این دو کمان آهنی کشیده و محکم قرار می‌گیرد و در انتهای تونل نیز بسته می‌شود.





وسایل لازم: لباس کار ، دستکش، بیل ، بیلچه، کلنگ، فرغون ، ماسه، جعبه شاسی، مقداری خاک برگ یا کود پوسیده

شرح عملیات

لباس کار خود را پوشیده و دست کش را دست کرده وبا رعایت نکات ایمنی و بهداشتی زیر نظر هنرآموز مربوطه، در محل مناسبی از هنرستان محل تحصیل، خود ابتدا نهری به عمق ۳۰ سانتی متر و عرض ۱ تا ۱/۵ متر و با طول دلخواه ایجاد کنید، سپس برای زهکشی بهتر در ته آن کمی ماسه درشت ریخته و بر روی آن خاک مرغوب همراه با کود پوسیده یا خاک برگ ضد عفونی شده بریزید و در آخر جعبه شاسی از قبل تهیه شده بر روی آن قرار دهید. البته می توانید از جعبه کشت هم استفاده کنید. برای استفاده بیشتر از نور و گرمای آفتاب، درب شیشه‌ای جعبه شاسی از شمال به جنوب شیب داده می‌شود، به طوری که طرف جنوبی جعبه دارای دیواری کوتاه به ارتفاع ۲۰ سانتی متر و طرف شمالی آن دارای دیواره بلندی به ارتفاع ۳۵ تا ۵۵ سانتی متر باشد.

برای تولید گرما بستگی به امکانات هنرستان خود می‌توان از کوش (کودهای دائمی یا مواد گیاهی استفاده کرد که در اثر فعالیت میکرو ارگانیسم‌ها بر روی این مواد گرما تولید می‌شود) همچنین می‌توان با استفاده از بخاری برقی یا لوله های آب گرم در ته شاسی یا در دیواره‌های آن گرما تامین کرد . شاسی شما آماده است می‌توان آن را به منظور منظور ریشه‌دار کردن قلمه‌ها و یا کشت بذر برای تولید نشا ... بکار برد. هنگام کار با شاسی گرم باید به سایه دادن ، تهویه و کنترل دما و رطوبت توجه زیادی کرد

گلخانه



گلخانه عبارت است از مکانی که با مواد شفاف پوشیده شده و در آن عوامل محیطی مختلف از قبیل دما، رطوبت نسبی، نور، میزان دی اکسیدکربن و تهویه قابل کنترل می باشد. و در آن می توان گیاهان را در تمام طول سال پرورش داد.

مزایای پرورش گیاهان در گلخانه

- ۱- امکان تولید مستمر محصولات در تمام طول سال بدون تأثیر محدودیت های موجود بخصوص در مناطق سرد
- ۲- پیش رس کردن گیاهان و امکان تولید محصول در کوتاه مدت
- ۳- طولانی کردن فصل رشد گیاهان
- ۴- ازدیاد گیاهان به روش جنسی و غیر جنسی
- ۵- بهره وری صحیح از امکانات محدود آب و خاک بخصوص در قطعات و اراضی کوچک غیر اقتصادی .
- ۶ - بازدهی تثبیت شده با توجه به کنترل عوامل تولید شامل رطوبت، درجه حرارت، تهویه و نور.
- ۷ - کاهش خسارت و تأمین امنیت تولید با توجه به کنترل عوامل سوء محیطی در یک محیط بسته.
- ۸ - ایجاد اشتغال مفید و مولد در جامعه .

انواع گلخانه ها

گلخانه‌ها را معمولاً از نظر شکل و ساختار و همچنین از نظر دما به انواع زیر تقسیم بندی می‌کنند.

◀ از نظر دمایی گلخانه‌ها را به چهار گروه زیر تقسیم می‌کنند:

- ۱- گلخانه‌های سرد
 - ۲- گلخانه نیمه گرم یا معتدل
 - ۳- گلخانه گرم
 - ۴- گلخانه گرم و مرطوب
- انواع گلخانه از نظر شکل و ساختار

● ۱- گلخانه‌های یک طرفه



● ۲- گلخانه‌های دوطرفه



● ۳- گلخانه های نیمه دوطرفه



● ۴- گلخانه آ شکل (A- shaped)



● ۵- گلخانه های جوی پشته ای (به هم پیوسته)



● ۶- گلخانه های تونلی یا نیم استوانه ای :



این نوع گلخانه ها به نسبت ساخت آسان و ارزان دارند، و امروزه بسیار متداول شده است. اسکلت آن توسط لوله یا پروفیل های گالوانیزه ساخته می شود که قوس ۱۸۰ درجه دارند و توسط تیر های فرعی که در امتداد طولی گلخانه قرار دارند نگهداشته می شود. امروزه برای استحکام بیشتر و تغییرات احتمالی از پیچ و مهره بجای جوشکاری استفاده می شود.

نکات مهم در احداث گلخانه

یکی از اولین تصمیماتی که باید اتخاذ شود، این است که گلخانه به صورت یک واحد جداگانه، در تماس با ساختمان های موجود و یا بصورت بخشی از ساختمانهای جدید ساخته شود. رسیدن به این هدف زمانی حاصل می شود که مشخصات فنی گلخانه در حد استاندارد و یا حداقل نزدیک به این معیار رعایت شده باشد. به همین منظور برای احداث هر گلخانه باید موارد زیر مد نظر قرار گیرند.

۱- در انتخاب محل مناسب، فضای توسعه بایستی مورد توجه قرار گیرد. پیش بینی احداث ابنیه مورد نیاز علاوه بر اسکلت گلخانه ها، ساختمان کارگری، سرویس های بهداشتی، فضای لازم جهت ذخیره آب و سوخت از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

۲- محل گلخانه حتی الامکان نزدیک جاده های اصلی یا دارای جاده های مناسب باشد. شیب های تند، محل های بادگیر، مکان مناسبی برای احداث گلخانه نیستند. ابعاد زمین باید طوری انتخاب شود که بتوان گلخانه ها را در جهت شمال - جنوب در آن احداث نمود. بایستی محل تا حد امکان مسطح باشد تا هزینه تسطیح کاهش یابد .

۳- خاک محل احداث گلخانه باید دارای بافتی متوسط، زهکشی مناسب، فاقد شوری و ... باشد. بدلیل استفاده گسترده از آب در عملیات گلخانه ها احداث یک سیستم زهکش مناسب مخصوصا در خاک های دارای بافت سنگین ضروری است .

۴- دسترسی به منابع آب با کیفیت و کمیت مناسب باید امکان پذیر باشد.

۵- برای تامین نوع سوخت مصرفی در گلخانه در مناطقی که امکان دسترسی به گاز طبیعی وجود دارد می توان با کاربرد این سوخت ارزان، هزینه ها را به مقدار زیادی در تولید فصل سرما کاهش داد. گلخانه های دور از لوله های گاز مجبور به استفاده از سایر منابع انرژی بجای گاز می باشد که به عنوان ارزان ترین و پاک ترین منبع انرژی به شمار می رود.

۶- جایی که دائماً دارای آب و هوای نامساعد، بارانهای شدید، سایه ناشی از واقع شدن در دامنه شمالی کوههای بلند و یا درختان سربه فلک کشیده می باشد، مناسب احداث گلخانه نیست.

۷- انتخاب نوع محصولی که در برنامه تولید قرار می گیرد از دیگر نکات مهم در احداث گلخانه است، با توجه به اینکه گرایش ها به سمت تولید اختصاصی محصولات است و دستور کار تولید پس از مطالعه ابتدایی بازار داخلی و خارجی مشخص می گردد قبل از احداث، ابتدا بایستی تعیین کنند که چه محصولی تولید شود

سپس تصمیم به احداث گلخانه در منطقه و اقلیمی مناسب آن محصول بگیرد.

ساخت گلخانه خانگی

فعالیت عملی



با مصالح در دست رس مانند چوب و تخته و لوله پلاستیکی شبیه یکی از اشکال زیر یک گلخانه کوچک بسازید.





چه اقداماتی برای آماده سازی زیر پوشش گلخانه لازم است؟



چرا بسترهای خاکی را در کشت گلخانه ای و یا در کشت تونل پلاستیکی ، ضد عفونی می کنند؟

بسترهای کشت در گلخانه

آماده سازی بستر گلخانه از موارد بسیار مهم و حیاتی در کنترل رشد و باروری گیاه است. محیط کشت مطلوب باید دارای ویژگی های زیر باشد:

- ۱- قدرت نگه داری آب کافی ۲- داشتن خلل و فرج کافی برای تهویه و خروج آب های اضافی
- ۳- کم بودن میزان نمک ۵- فاقد عوامل بیماری زا و بذر علف های هرز ۶- داشتن مواد غذایی کافی.

بستر کاشت در گلخانه ها به دو صورت خاکی و یا هیدروپونیک (بدون خاک) هستند.

الف) بسترهای خاکی

خصوصیات مختلف خاک (فیزیک و شیمیایی) بر چگونگی رشد و نمو، کمیت و کیفیت مواد موثر گیاهان دارویی تاثیر دارد. برای حصول اطمینان از خاک بستر گلخانه، بهتر است اولین اقدام ، نمونه برداری از نقاط مختلف و ارسال به آزمایشگاه برای آنالیز کامل آن از لحاظ بافت، EC ، PH و عناصر غذایی موجود باشد. در این صورت اصلاح خاک و برنامه کود دهی ضمن رشد، متناسب با سن و نوع محصول را می توان به راحتی مدیریت نمود. مواد آلی خاک داخل گلخانه به علت استفاده مداوم از خاک و نیز گرم بودن، تجزیه می شود و باید با اضافه کردن مواد آلی مختلف ترمیم گردد. در ضمن رشد میکروارگانیسم های مضر خاک به دلیل گرم و مرطوب بودن محیط به گیاهان آسیب می رساند که باید به روش های مختلف عفونی شود. از مشکلات دیگر خاک کاهش عناصر معدنی خاک می باشد که در مواقع معین باید کمبودهای آن برطرف شود. در اکثر مواقع خاک گلخانه با کمبود مواد



آلی مواجهه است. برای این منظور می‌توان از مواد آلی مانند: پیت، کوکوپیت، خاک برگ، کود دامی و... استفاده نمود.

ضد عفونی کردن بستر های کشت خاکی

ضد عفونی بستر به منظور حذف عوامل بیماری زا، تخم حشرات و بذر علف های هرز انجام می‌گیرد. روش‌هایی که برای ضد عفونی بستر به کار می‌روند عبارتند از:

● ۱- ضد عفونی با بخار آب :

ین روش ارزان، سریع و موثرتر از روش های دیگر است. در این روش زه کشی وهوا دهی خاک نیز بهبود می یابد.

روش کار:

بخار توسط دیگ بخار تولید می شود و از طریق لوله‌های سوراخ‌داری در عمق ۱۵-۱۰ سانتی‌متری زیر خاک قرار دارند یا شیلنگ‌های منفذ دار کرباسی که در سطح محیط کشت قرار می‌گیرد



توزیع می شود. اگر عرض پشته‌ها یا بستر کشت ۹۰ سانتی متر باشد یک لوله بخار و در صورتی که حدود ۱۲۰ سانتی‌متر باشد دو لوله انتقال بخار آب نیاز است. برای محبوس کردن بخار، سطح بستر را با پلاستیک می‌پوشانند دمای تولید شده در این روش باید حدود ۶۰ درجه سانتی‌گراد و مدت زمان لازم برای بخار دهی ۳۰ دقیقه باشد.

● ۲- ضد عفونی با خورشید:



در این روش بستر را آبیاری نموده و مرطوب می‌کنند سپس روی آن را با پلاستیک نازک روشن با ضخامت ۲۵ الی ۱۰۰ میکرون پوشش می‌دهند این عمل حتما باید در ماه‌های گرم سال انجام گیرد. دمای بستر با این روشیوه به ۴۰ تا ۶۰ درجه سانتی‌گراد افزایش می‌یابد که برای اکثر موجودات مضر کشنده است معمولا پوشش پلاستیکی را ۴ تا ۶ هفته روی بستر نگه می‌دارند. بسترهایی که با این روش ضد عفونی می‌شوند عملکرد مناسبی نسبت به بقیه شیوه‌ها دارند عمده‌ترین عیب این کار نیاز به زمان طولانی و هوای گرم محیط می‌باشد.

● ۳- ضد عفونی بستر با مواد شیمیایی:

در صورتی که هیچ کدام از روش‌های ضد عفونی امکان پذیر نبود برای ضد عفونی بستر از مواد شیمیایی استفاده می‌شود. بستر باید شخم خورده و دارای رطوبت ۴۰ تا ۸۰ درصد ظرفیت زراعی باشد و با پلاستیک روشن برای تامین دمای ۱۸ تا ۲۴ درج سانتی‌گراد پوشانده شود. از معایب این روش می‌توان به غیره قابل کشت بودن محیط به مدت ۲-۳ هفته، ایجاد مسمومیت در برخی گیاهان و افزایش هزینه اشاره نمود. از مواد شیمیایی که برای ضد عفونی بستر به کار می‌رود می‌توان به متیل بروماید، کلروپیکرین، واپام و فرمالین را نام برد. انجام ضد عفونی با این روش با توصیه و نظارت کارشناسان مربوطه امکان پذیر است.



ریشه دار کردن قلمه اسطوخدوس و یا رزماری در شاسی یا گلخانه

وسایل لازم: لباس کار ، دستکش، قیچی ، بیلچه، بوته اسطوخدوس و یا بوته رزماری، ماسه، جعبه کاشت

شرح عملیات

لباس کار خود را پوشیده و دست کش را دست کرده وبا رعایت نکات ایمنی و بهداشتی زیر نظر هنرآموز مربوطه، هرگروه تعدادی سرشاخه (قلمه) از بوته رزماری یا اسطوخدوس را به طول ۱۲ تا ۲۰ سانتی متر با قیچی جدا نموده و برگهای انتهایی را از روی قلمه با دست به آرامی برداشته و سپس این قلمه ها را در عمق ۴ تا ۵ سانتی متری در شاسی یا گلخانه درون بستر مناسبی از ماسه بکارید. با آبیاری منظم آنها، پس از ۲ الی ۳ ماه قلمه ها ریشه دار شده و آماده انتقال برای کاشت می شوند. در هر متر مربع شاسی حدود ۶۰۰ قلمه را می توان کشت نمود.



◀ ب (بسترهای بدون خاک (هیدروپونیک)

هیدروپونیک یا کشت بدون خاک یک تکنولوژی برای پرورش گیاهان در محیط بدون خاک که تمام عناصر غذایی مورد نیاز برای رشد گیاه به صورت محلول در اختیار گیاه قرار داده می‌شود. هیدروپونیک ترکیب دو واژه یونانی هیدرو به معنی آب و پونوس به معنی کار و تلاش است. از مزایای کشت بدون خاک، عملکرد بالا، تراکم بالا در واحد سطح کشت، کوتاهی طول دوره زمانی پرورش گیاهان، حذف بیماری‌ها در نتیجه حذف خاک، کنترل علف‌های هرز و... می‌باشد. از معایب این نوع کشت می‌توان به، سرمایه‌گذاری زیاد اولیه، هزینه بالای انرژی، محدودیت در انتخاب گیاه و گسترش سریع آفات و بیماری‌ها در گلخانه در صورت آلوده شدن گیاهان اشاره کرد. کشت هیدروپونیک عملاً قابل استفاده برای رشد انواع میوه‌ها، سبزیجات، گیاهان دارویی و... است. ولی به دلیل اهمیت اقتصادی اکثراً گیاهان گران قیمت و یا کند رشد را در این روش مورد پرورش قرار می‌دهند. تعدادی از گیاهان دارویی مورد پرورش در سیستم هیدرو پونیک عبارتند از: سرخارگل، جینسینگ، مریم‌گلی، ترخون، نعنای و...



سیستم های کشت بدون خاک

سیستم های کشت بدون خاک را بر حسب نوع بستر به دو نوع زیر تقسیم می کنند:

● ۱- سیستم های هیدروپونیک مایع:

در این روش ریشه ها در داخل لایه ای از جریان محلول غذایی قرار می گیرند. و گیاه از قسمت طوقه (حد فاصل ریشه و ساقه) بیرون از مایع است.



● ۲- سیستم دانه بندی شده و متخلخل:

در این روش دارای یک بستر جامد جهت حفظ ریشه ها در خود و سرپا نگه داشتن گیاه می باشد. این بستر می تواند از انواع سنگریزه، پوکه معدنی، پرلایت، ورمیکولایت، پشم سنگ، پیت خزه، خاک اره، کوکوپیت و باشد.



به طور کلی کشت بدون خاک از دو سیستم پیروی می کند :

● ۱- سیستم غیر چرخشی یا باز:

سیستمی که در آن محلول غذایی که به ریشه‌ها رسانده شده از انتهای سیستم خارج شده و استفاده مجدد در سیستم نمی‌شود. مانند: کشت در پشم سنگ و کشت کیسه‌ای و کشت در سنگریزه.



● ۲- سیستم چرخشی یا بسته

سیستمی که در آن محلول غذایی اضافی جمع آوری، اصلاح و برای استفاده مجدد به آن بازگردانیده می‌شود. در واقع محلول غذایی حالت چرخشی دارد.



بازدید از گلخانه

فعالیت عملی



هنرجویان به همراه مربی مربوطه از یک گلخانه پرورش گیاهان دارویی بازدید به عمل آورید و از نتیجه بازدید خود گزارش کاری تهیه نموده و به مربی خود تحویل دهید.



کدام شرایط محیطی باید در گلخانه کنترل شود ؟

پرسش



عدم کنترل شرایط محیطی در گلخانه چه عواقبی می تواند داشته باشد ؟

پرسش



فعالیت‌های شیمیایی صورت گرفته در فرآیند فتوسنتز گیاهان، مستقیماً متأثر از شرایط محیطی می‌باشد. فتوسنتز به عواملی مانند دما، شدت نور و وجود آب و مواد غذایی وابسته است. بر پایه تحقیقاتی که بر روی گیاهان دارویی انجام شده عوامل محیطی بر مقدار کلی و عناصر تشکیل‌دهنده مواد موثر و مقدار تولید وزن خشک گیاه می‌تواند موثر باشد. بنابراین بدون توجه به اینکه گلخانه برای چه کاری مورد استفاده قرار می‌گیرد، باید محیط آن کنترل شده باشد. این کار برای پرورش و سلامت گیاهان گلخانه ضروری می‌باشد.

۱-دما

تنظیم درجه حرارت در گلخانه‌ها شرط اولیه برای رشد و نمو بسیاری از گیاهان است. نیاز گیاهان به درجه حرارت متفاوت است. کنترل میزان دما به نوع گیاهانی که در گلخانه پرورش داده می‌شوند، بستگی دارد. تحقیقات زیادی بر روی تاثیر دماهای مختلف بر مقدار ماده موثره و همچنین رشد گیاهان دارویی در محیط‌های گلخانه انجام گرفته است به طور مثال دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد در روز و ۱۵ درجه سانتی‌گراد در شب، باعث تولید حداکثر اسانس در گیاه دارویی بابونه می‌گردد. از این رو تاثیر دما بر روی تک تک گیاهان دارویی که ارزش اقتصادی دارند باید مورد مطالعه و تحقیق قرار گیرد. در گلخانه‌های گرم و مرطوب دما بین ۱۸ تا ۲۵ درجه سانتی‌گراد برای تولید نشا گیاهان زینتی، علفی و گیاهان فصل گرم تنظیم می‌شود در صورتیکه در گلخانه‌های خنک برای تولید نشا و پرورش گیاهان فصل خنک به دمای ۱۰ تا ۱۶ درجه سانتی‌گراد ممکن است، نیاز باشد. به منظور رشد و نمو ایده آل اکثر گیاهان و محصولات گلخانه‌ای به درجه حرارتی معادل ۲۲ تا ۲۷ درجه در روز و ۱۲ تا ۱۷ درجه در شب نیاز دارند. خروج از دامنه حرارتی ذکر شده بعضاً منجر به خسارات جبران‌ناپذیری می‌گردد. در درجه حرارتهای پایین تر از دامنه ذکر شده فرآیندهای لازم برای زنده بودن از کار می‌افتد و به دلیل تشکیل بلورهای یخ در بافتهای گیاهی آب لازم برای سلول‌ها از دسترس آنها خارج شده و آسیب مکانیکی می‌بیند. در شرایط حاد گرمایی نیز آنزیمهای کنترل کننده، فعالیتهای بیوشیمیایی گیاه غیر فعال شده و رشد گیاه مختل خواهد شد. اما چگونگی تنظیم درجه حرارت در گلخانه‌ها بستگی به سیستم گرمایی دارد. انواع بخاری‌ها یا سیستم‌های گازی و ... می‌توانند مورد استفاده قرار بگیرند. سیستم‌های حرارتی باید توان توزیع یکنواخت دما را داشته باشند و فاقد اثرات زیست محیطی باشند. در استفاده از هر گونه سیستم حرارتی گلخانه باید دقت لازم را نمود که از نفوذ دود و گاز منواکسید کربن به داخل گلخانه بطور جدی جلوگیری کرد در غیراینصورت کلیه بوته‌ها آسیب جدی خواهند دید.

۲- نور

نور عامل مهم در پدیده فتوسنتز، رشد و نمو، گل انگیزی، محصول دهی، اندام زایی، میزان مواد موثره در گیاهان دارویی می باشد. معمولا گلخانه ها را طوری می سازند که حداکثر بهره‌وری از نور را داشته و حتی الامکان از عناصر سایه انداز به دور باشد. شدت، کیفیت و مدت نور در تکثیر و پرورش گیاهان اهمیت زیادی دارد. شدت نور باید نسبت به نوع گیاه مورد نظر تنظیم گردد. به عنوان مثال شدت نور زیاد برای گل رز و میخک مناسب بوده و یا در گونه ای از گیاه گل انگشتانه باعث افزایش مواد موثره گلیکوزیدهای آن می شود ولی شدت نور زیاد برای بنفشه آفریقایی مناسب نمی باشد. کیفیت نور نیز عامل مهم رشد و نمو گیاهان می باشد. اکثر گیاهان هنگامی که تحت تاثیر نورهای آبی و قرمز قرار می گیرند، فتوسنتز بیشتری انجام می دهند. مدت روشنائی (مقدار تابش نور) اثر مستقیمی بر میزان تولید ماده موثره گیاهان دارویی دارد. به طور مثال در طول روشنائی زیاد مواد موثره گیاهان دارویی مانند نعنا، مریم گلی، بذالبنج افزایش پیدا کرده است. منبع تامین نور به صورت طبیعی خورشید است، اما در روزهای کوتاه، ابری و نامساعد از لامپها برای تامین نور کافی استفاده می شود. که در گلخانه ها بهتر است از مخلوط لامپهای مهتابی، و لامپهای معمولی استفاده کنند. لامپهای مهتابی قسمت بیشتری از انرژی برق را به نور تبدیل می کنند و معمولا طول موج های آبی پخش می کنند. اما لامپ های گرم قسمت بیشتر انرژی برق را به صورت گرما تلف و اکثرا طول موج قرمز پخش می کنند.

۳- گاز کربنیک در گلخانه ها

گاز کربنیک یا دی اکسید کربن از مواد اولیه فرآیند فتوسنتز بوده که تولید کننده مواد خشک گیاه می باشد. فتوسنتز یک فرآیند شیمیایی است که انرژی نور خورشید را برای تبدیل دی اکسید کربن و آب به مواد قندی در گیاهان سبز مورد استفاده قرار می دهد؛ سپس این مواد قندی در خلال تنفس گیاه برای رشد آن مورد استفاده قرار می گیرند. سالهای زیادی است که به منابع غنی سازی دی اکسید کربن در گلخانه ها، برای افزایش رشد و تولید گیاهان پی برده شده است. در تولید گلخانه ای، هدف همه پرورش دهندگان، افزایش ماده خشک و بهینه سازی اقتصادی محصولات می باشد. دی اکسید کربن با توجه به بهبود رشد گیاهان، باروری محصولات را افزایش می دهد. میزان دی اکسید کربن به طور طبیعی در هوا ۰/۰۳ درصد (۳۰۰ ppm) می باشد. که برای فتوسنتز گیاهان کافی است. اما در گلخانه که محل بسته می باشد. در اثر فتوسنتز گیاهان، احتمال کاهش دی اکسید کربن وجود دارد. افزایش غلظت دی اکسید کربن همراه با نور و درجه حرارت کافی تا میزان ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ ppm برای اکثر گیاهان مفید است. افزایش غلظت دی اکسید کربن برای گیاه سمی است و باعث کاهش عملکرد در گیاهان می شود. کمبود دی اکسید کربن در گلخانه ها معمولا با تزریق آن صورت

می‌گیرد. تزریق دی اکسید کربن در تمام طول روز از طلوع آفتاب تا یک ساعت قبل از غروب صورت می‌گیرد. زمان تزریق به موقعیت گلخانه و عرض جغرافیایی هم بستگی دارد و در فصل های پاییز و زمستان صورت می‌گیرد. این عمل معمولاً در اواخر شهریور یا اوایل مهر تا اواسط فروردین و یا تا اواسط اردیبهشت انجام می‌شود. در زمان تزریق باید کلیه دستگاه های تهویه و هواساز و خنک کننده خاموش باشد و دریچه تهویه کمتر از ۵ سانتی متر باز باشد.

۴-رطوبت نسبی

افزایش یک جانبه دما در گلخانه موجب افزایش تعرق گیاهان گردیده و منجر به پلاسیدن و پژمرده شدن آنها می‌گردد. برای جلوگیری از اختلاف فشار بخار آب بین گیاه و محیط اطراف آن ایجاد رطوبت کافی در گلخانه ضروری می‌باشد. رطوبت نسبی مناسب سبب طراوت و شادابی برگ‌ها می‌شود. اما افزایش بیش از حد رطوبت، تعرق گیاه کاهش داده و باعث ایجاد برگ‌های بزرگ، ساقه‌های ضخیم و کم استقامت، ریشه های ضعیف و شیوع انواع بیماریهای قارچی می‌شود. میزان رطوبت نسبی در گلخانه را می‌توان از طریق تغییر درجه حرارت، تهویه، تبادل هوایی و تنظیم مقدار آب در دسترس گیاه و تولید مه کنترل نمود. رشد طبیعی گیاهان در رطوبت نسبی بین ۲۵ تا ۸۰ درصد اتفاق می‌افتد. در صورتیکه در فصول گرم و هوای خشک درصد رطوبت نسبی کاهش یابد از میست‌های سقفی و دستگاه‌های رطوبت ساز برای تنظیم رطوبت استفاده می‌شود.



آبیاری در گلخانه

آب در فتوسنتز، جذب و انتقال مواد، تعرق و اکثر پدیده‌های بیوشیمیایی نقش اصلی را دارد. کمیت آب مورد استفاده به نوع گیاه، دما و رطوبت نسبی گلخانه و نوع محیط کشت بستگی دارد. کیفیت آب مورد استفاده در گلخانه‌ها نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. میزان وجود نمک‌های قابل حل در آب آبیاری نباید بیش از ۱۴۰۰ قسمت در میلیون (۲ میلی موس بر سانتی‌متر) باشد. بهترین PH آب نیز بین ۵/۵ تا ۷ می باشد. دمای آب در زمستان که به گیاهان گلخانه داده می‌شود نباید از ۱۰ درجه سانتی‌گراد کمتر باشد زیرا آب سرد به گیاهان آسیب می‌رساند. آبیاری گلخانه‌ها به دو دسته اصلی آبیاری سطحی و تحت فشار تقسیم می‌شوند. در آبیاری گلخانه بصورت ثقلی (به دو روش کرتی و شیاری) راندمان پایین بوده و اتلاف آب در آن بالا است. در عین حال باعث شستشوی املاح، افزایش رشد علف‌های هرز و بروز انواع بیماری‌های قارچی و انگلی و پوسیدگی می‌شود. امادر آبیاری تحت فشار که بیشتر در گلخانه‌ها استفاده می‌شود معمولا بصورت آبیاری بارانی و آبیاری قطره‌ای صورت می‌گیرد. آبیاری بارانی توزیع یکنواخت آب برای تمام گیاهان و کاهش دمای محیط و افزایش رطوبت در پی دارد، راندمان مصرف آب ۷۵ درصد است و در آبیاری قطره‌ای، آب، کودهای محلول در آب و سایر مواد مورد نیاز گیاه به صورت محلول توسط قطره چکان‌های نصب شده روی لوله‌های جانبی در اختیار گیاه قرار می‌گیرد. راندمان مصرف آب در این روش ۹۰ درصد است و چون قطره چکان‌ها در کنار بوته یا ساقه گیاه قرار می‌گیرند امکان رشد و توسعه علف‌های هرز از بین می‌رود.



منظور از تهویه، هدایت هوای تازه به داخل گلخانه می‌باشد. هوای بیرون گلخانه دارای دی‌اکسیدکربن بیشتر است. وقتی که یک گیاه در معرض جریان هوای تازه درخارج از گلخانه باشد، هوای تازه در نزدیکی برگها تأمین شده و گیاه می‌تواند اکسیژن پس داده و از دی‌اکسیدکربن تازه استفاده نماید. بنابراین با تهویه کافی می‌توان دما و رطوبت نسبی مازاد گلخانه را کاهش و میزان دی‌اکسید کربن را افزایش داد. باز کردن پنجره های جانبی گلخانه، انتقال هوای گرم و مرطوب از دریچه‌های سقف، استفاده از دستگاههای تهویه و پنکه‌های تخلیه هوا از روش‌های مختلف تهویه در گلخانه می باشد. باز کردن پنجره‌های جانبی هنگامی میسر می‌باشد که اختلاف دما بین هوای بیرون و داخل گلخانه بیشتر از ۱۰ درجه سانتی گراد نباشد. در غیراینصورت هوای خنک به گیاهان داخل گلخانه آسیب وارد می‌کند.



ارزشیابی پایانی: پوشاندن گلخانه موقت

<p>شرح کار:</p> <p>پوشاندن گلخانه با پوشش موقت در فضای باز با سرعت پنج دقیقه برای هر متر مربع به ازای یک نفر نصاب در شرایط جوی بدون بارش (یا کم بارش) به سرعت باد حداکثر ۱۵km/m</p>			
<p>استاندارد عملکرد: پنج دقیقه برای نصب پوشش به ازای هر متر مربع برای یک نفر</p>			
<p>شاخص ها:</p> <p>کشش پوشش استاندارد- پوشش بدون مرز- حداقل نفرات برای انجام کار دو نفر با سرعت ۲/۵ دقیقه به ازای هر متر مربع با تولرانس کیفیت استاندارد نصب تا ۲۰٪ با شرط بدون درز بودن و تولرانس سرعت ۲۵٪</p> <p>۱- محاسبه سطح پوشش ۲- تهیه پوشش ۳- سیم کشی و آماده سازی زیر پوشش ۴- کشیدن پوشش ۵- ثابت کردن پوشش</p>			
<p>شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:</p> <p>شرایط: شرایط جوی مناسب - مزرعه با شرایط استاندارد - وسایل آماده بکار</p> <p>متر- نوشت افزار- اینترنت- تلفن- مفتول ۲/۵ گالوانیزه- مفتول ۵٪ گالوانیزه- قالب برای بتون ریزی پایه ها- اسکلت پیش ساخته- بست و پیچ و مهره- پوشش پلاستیک از عرض تعیین شده- بیل- چسب درزبندی پوشش</p>			
<p>معیار شایستگی:</p>			
ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	محاسبه سطح پوشش	۱	
۲	تهیه پوشش	۱	
۳	سیم کشی و آماده سازی زیر پوشش	۲	
۴	کشیدن پوشش	۲	
	شایستگی های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت بهداشت فردی - حفظ محیط زیست	۲	
	میانگین نمرات		*
<p>* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می باشد.</p>			

فصل ۵

بذرگیری گیاهان دارویی



زمان برداشت در گیاهان دارویی به دلیل مقدار مواد موثره اهمیت فراوان دارد. اگر بذر گیاهان دارویی دیر برداشت شود ممکن است ریزش کند و اگر زود برداشت شود به دلیل داشتن رطوبت انبارداری آن مشکل می شود. اگر بذر به موقع برداشت نشود ممکن است توسط پرندگان خورده شود. بنابر این مدیریت برداشت بذر اهمیت فراوان دارد.



واحد یادگیری ۸

برداشت بذر گیاهان دارویی

- اگر بذر گیاهان دیر برداشت شوند ریزش می کنند؟
- برداشت زود هنگام بذر سبب کپک زدگی بذر می شود؟

بعلت تغییر عوامل محیطی نظیر درجه حرارت، نور و مانند آن طی فصل‌ها و ماه‌ها و تأثیر آن بر کمیت و کیفیت مواد مؤثره و همچنین ارتباط مراحل رشد گیاه با میزان این مواد در گیاهان دارویی زمان جمع‌آوری (در گیاهان دارویی خودرو) و برداشت (در گیاهان دارویی مزروع) از اهمیت خاصی برخوردار است. درجه حرارت بر میزان مواد مؤثره دارویی مؤثر است. در برخی از گیاهان مقدار مواد مؤثره در فصل سرد و خنک بیشتر از فصل گرم می باشد.

در اغلب گیاهان چندساله گرچه مواد مؤثره مورد نظر از همان ابتدای رشد در اندام‌ها وجود دارند اما حداقلی از رشد رویشی لازم است تا مجموع مواد مؤثره در گیاه از نظر اقتصادی قابل توجه باشد. مثلاً در سنبل‌الطیب و زردچوبه ریزوم‌های گیاه ترجیحاً در پایان سال سوم از زمین برداشت می‌شوند. در گیاه علف‌چای از سال دوم اندام هوایی گیاه برداشت می‌شوند. این امر باعث می‌شود بعد از برداشت، گیاه جهت رشد مجدد، ذخیره کافی در اندام‌های زیرزمینی و طوقه خود داشته باشد. البته واضح است گیاهانی مانند سیر، رناس که ریزوم، ریشه و غده‌های زیرزمینی آنها برداشت می‌شود معمولاً پس از برداشت، از بین می‌روند. گاهی‌مرور زمان در گیاهان چندساله تغییراتی را در مواد مؤثره ایجاد می‌کند. در گیاه شوکران هرچه سن گیاه بالاتر رود مقدار آلکالوئیدهای موجود در آن افزایش می‌یابد. در میوه‌های تانن‌دار با رسیدگی میوه، میزان تانن موجود در آن کاهش می‌یابد و یا در میوه‌های دیگر طی فرآیند رسیدگی تبدیل اسیدها به قندها روی می‌دهد. در برگ‌های اوکالپتوس با افزایش سن برگ، میزان روتن

آن کاهش می‌یابد بطوریکه میزان آن در برگهای جوان ۲۴ درصد و در برگ‌های دو ساله ۲ درصد بر اساس وزن خشک خواهد بود. در گل‌ها در حالت غنچه بالاترین میزان مواد موثره را دارند و با باز شدن گل‌ها میزان این مواد به شدت کاهش می‌یابد. در گل محمدی در ساعات اولیه باز شدن گل، بهترین اسانس از نظر کمیت و کیفیت در آن وجود دارد و تأخیر در برداشت باعث افت شدید اسانس می‌شود. بطور کلی زمان برداشت اندام‌های زیرزمینی پس از پایان فصل رشد، برگ‌ها قبل از شروع گل‌دهی تا پایان آن، گل‌ها قبل از باز شدن و یا کمی بعد از باز شدن، میوه تازه موقعی که حداکثر شیره در میوه وجود دارد، بذر موقع رسیدگی کامل، کل اندام‌های هوایی گیاه در زمان گلدهی و پوست گیاه در پائیز و یا در بهار قبل از شروع فعالیت گیاه انجام می‌شود

استاندارد عملکرد

بذرگیری از گیاهان موجود در ۱۰۰ متر مربع در کشت‌های متراکم یا پنج کیلو گرم بذر معادل بذر خارمریم را انجام دهد

بذر کدام یک از گیاهان دارویی منطقه شما برداشت می‌شود؟ نام گیاهان را بنویسید.

پرسش



مناسب ترین زمان برای درو کردن و بذرگیری از گیاهان دارویی کدام زمان است؟

پرسش



اهمیت و ضرورت بذرگیری از گیاهان دارویی

بذر مهم‌ترین و اساسی‌ترین بخش گیاه است که در بازسازی، حفظ و انتقال مواد ژنتیکی گیاه و همچنین مکانیزم‌های پراکنش، تکثیر و بقای گیاه نقش اساسی دارد. قسمت اعظم غذای انسان، حیوانات و پرندگان را بذرها تشکیل می‌دهند. علاوه بر این‌ها بذرها دارای مصارف متعدد دارویی، صنعتی و تجاری می‌باشند. کیفیت بذر، به عوامل مختلفی از جمله تغذیه پایه مادری، شرایط آب و هوایی منطقه بویژه درجه حرارت و ویژگی‌های ژنتیکی رقم بستگی دارد. به‌منظور حفظ بقای گیاهان دارویی بذرهای روی یک بوته و بذره‌های روی بوته‌های متفاوت دارای زمان رسیدگی مختلف می‌باشند بنابراین، رسیدن دانه‌های انواع گیاهان در زمانهای مختلف باعث ریزش آنها روی زمین می‌شود. به همین جهت لازم است که زمان برداشت با دقت تعیین شده تا با حداقل تلفات، پس از خشک کردن و بوجاری بذره‌های با کیفیت را برای انبار کردن آماده کرد.



ارزش بذر هم به عنوان غذا و هم به عنوان وسیله ازدیاد گیاهان معرفی می شود. هرچند اندام‌های گیاهان دارویی دارای مواد موثره مختلفی هستند ولی در بعضی مواقع بذرهای آن‌ها از خواص مهم‌تر و یا ماده موثره بیشتری برخوردار می‌باشند. مصرف خوراکی، دارویی و اسانس بذر گونه‌هایی از گیاهان دارویی مانند: رازیانه، ریحان، زیره، کتان و... از اهمیت خاص برخوردار است. بنابراین برای بدست آوردن بذر مرغوب برای ازدیاد و بکار بردن در صنایع مختلف، نحوه جمع آوری و بذرگیری از گیاهان دارویی از زمان برداشت تا خشک کردن و بسته بندی از اهمیت خاصی برخوردار است. زمان برداشت بذر موقعی خواهد بود که دارای حداکثر ارزش کیفی و کمی بوده و به عبارتی مرحله رسیدن فیزیولوژیک فرا رسیده باشد.



از کاربرد های بذر گیاهان دارویی در صنایع مختلف چند مورد را مثال بزنید.

فکر کنید



۱) در منطقه شما بذر کدامیک از گیاهان دارویی را برداشت می کنند. نام ببرید.

۲) برداشت بذر در منطقه شما بیشتر در کدام فصل صورت می گیرد.

تحقیق کنید



زمان بذر گیری از گیاهان دارویی

بذر گیاهان دارویی در زمانی که کاملاً رسیده باشند حاوی مقادیر فراوانی مواد موثره هستند، بنابراین، جمع آوری آنها در این مرحله انجام می شود که این زمان در مورد گونه های مختلف گیاهان دارویی متفاوت است. اما معمولاً از اوایل تابستان تا اواخر پاییز نسبت به جمع آوری بذر گیاهان دارویی اقدام می کنند. کاهش میزان تلفات محصول از مهمترین شاخص های برداشت موفق است. از موارد تلفات بذر قبل از برداشت از جمله پرنده گان، جوندگان، آب و هوای نامساعد و ورس می باشد. گسترده وسیعی از ابزارهای ترساننده پرنده، روشهای صوتی، آدمکهای لرزان و... برای جلوگیری از تلفات قبل از برداشت بذر وجود دارد. اگر بذرهای خیلی زود برداشت شوند، فرآیند رسیدگی دچار وقفه شده و بر کیفیت بذر ممکن است تاثیر نامطلوبی داشته باشد. عموماً برداشت دیر هنگام موجب عملکرد بالاتر می شود، اما اگر برداشت به تاخیر بیفتد، تلفات افزایش می یابد، به عنوان مثال بذر گیاه دارویی آویشن را در آغاز مرحله رسیدن بذر باید برداشت کرد. زیرا تاخیر در برداشت باعث ریزش بذرهای به اطراف و افزایش تلفات بذری می شود.



بنابراین زمان برداشت مطلوب هر محصول زمانی است که تعداد بذرهای رسیده در هر بوته بیشتر از بذرهای نابالغ باشند. میزان وقوع ریزش بذرهای رسیده طی آب و هوای خشک افزایش می یابد. گیاهانی که به ویژه مستعد ریزش طی، درو کردن هستند، می بایستی هنگامی که رطوبت نسبی هوا نسبتاً بالا است درو شوند. در

مناطق خشک، عملیات درو را می توان در اوایل روز هنگامی که اثرات شب‌نم شب‌هنگام، هنوز موثر است، بعد از باران و یا حتی بعد از آبیاری انجام داد.

ورس گیاهان دارویی همچون غلات و سایر محصولات، مشکلاتی را هنگام برداشت ایجاد می کند. چنانچه همه گیاهان در یک جهت خوابیده باشند، برداشت آنها در خلاف جهت خواب بوته‌ها می تواند با موفقیت انجام شود. در حالت خواب بوته‌ها، تلفات بیشتر می شود. برای برداشت و جمع آوری بسیاری از بذر گیاهان دارویی مانند: رازیانه، خار مقدس، گشنیز، انیسون، تاج‌ریزی، اسفرزه و... از روش برداشت قسمتی از اندام های رویشی استفاده می شود. بدین صورت که شاخه و یا سرشاخه‌ها را با روش دستی و یا ماشین برداشت می نمایند و با توجه به نوع گیاه دارویی آنها را در یک مرحله برداشت و به مدت چند روز روی زمین باقی می گذارند و سپس آنها را جمع آوری، بوجاری کرده و بذرها را جدا می کنند. در برخی گیاهان دارویی تیغ دار مانند خارمریم که دارای برگ‌های بزرگی بوده و اطراف برگ‌ها را تیغ‌های فراوانی پوشانده تلفات بذری زیاد و کار برداشت با دست بسیار مشکل‌ساز می باشد. در نتیجه برداشت چند مرحله ای بوده و در سطوح خیلی کوچک با داس و در سطوح وسیع باید با ماشین‌های مخصوص اقدام به برداشت کاپیتول ها و در نهایت بوجاری کردن بذرها می نمایند.



روش های برداشت بذر در گیاهان دارویی

روش های برداشت بذرهای خشک معمولا به دو روش دستی و مکانیزه انجام می گیرد.

۱) برداشت دستی

برداشت دستی برای بذرهای با ارزش و در سطوح کوچک کاربرد دارد. در اکثر گیاهان دارویی، قسمت بزرگی از گیاه با خوشه های بذر بوسیله نیروی دست با چاقو، داس و... بریده می شوند و سپس بر روی پارچه، توری یا روی زمین با سطوح مسطح قرار داده می شوند و برای جدا کردن بذر آماده می کنند. عمل جداسازی بذر از شاخه ها را با روش دستی از جمله غلطک زدن، کوبیدن مواد به دیوار یا زمین و یا با خرمنکوب مکانیکی انجام می دهند. معمولا بذرهایی که با دست خرمنکوبی شده اند هنوز با بقایای گیاهی مخلوط بوده و جداسازی بیشتر از طریق باد افشان کردن (خرمن) و غربال کردن انجام می شود.





برداشت دستی بذر گیاهان دارویی مانند خاکشیر، آویشن، تخم شربتی و

وسایل و لوازم مورد نیاز:

لباس گار، دستکش، عینک، پاکت مقوایی، چاقو، سطل و پارچه سفید

۱. به همراه هنر آموز خود لباس کار پوشیده و به محیط هنرستان مراجعه نمایید و یکی از گیاهان دارویی موجود در هنرستان را مشخص کنید.
۲. پاکت مقوایی را آماده نموده و به آرامی گل آذین را داخل پاکت فرو کنید.
۳. گل آذین را به خوبی تکان دهید تا بذره‌های رسیده کاملاً جدا شوند.
۴. گل آذین را مجدداً نگاه کنید و بذره‌های نابالغ را نیز جدا نمایید.
۵. بذره‌های جمع آوری شده را روی پارچه سفید بریزید تا خشک شود.
۶. بذرها را بسته بندی نمایید و در جای مناسب نگهداری کنید

توجه



در صورت نیاز همه گل آذین را با چاقو برش دهید سپس جمع آوری و خشک نموده و بذره‌های آنها را جدا نمایید.

امروزه برداشت مکانیزه گیاهان دارویی تا حد زیادی برطرف شده است. هنگام عملیات درو مکانیزه برداشت بذر گیاهان دارویی یک ماشین با تیغه برشی اندام‌های برش داده شده را در ردیف‌هایی قرار می‌دهد. امکانات ماشین‌ها در این عملیات یک تسمه پارچه ای به اضافه‌ی تیغه برشی می‌باشد و اندام‌های گیاهی قطع شده به زیر ماشین حمل می‌شوند و بر روی ردیف محصول درو شده به جا گذاشته می‌شوند. ردیف محصول درو شده را هم می‌توان به ردیف‌ها برگشت داد یا در مکان اصلی خود جهت خشک شدن براساس تراکم مواد و میزانی که آنها در مزرعه خشک خواهند شد، بر جا گذاشت. معمولاً کمباین‌های برداشت غلات با اندکی تغییر در آنها برای برداشت بذر گیاهان دارویی استفاده می‌شوند. تنظیم کمباین کاملاً به نوع گیاه دارویی و شرایط مزرعه بستگی دارد و با توجه به نوع خرمن کوب و قسمتهای تمیزکننده کمباین متفاوت است. مثلاً در مورد گیاه دارویی زیره سبز مشخصات کمباین برداشت این گیاه شبیه غلات است ولی مشکل موجود در برداشت زیره سبز، رسیده بودن غیر یکنواخت است. و یا در برداشت دانه‌های گشنیز به دلیل اتصال ضعیف دانه به خوشه،

باید قبل از رسیدن شدن کامل انجام شود که در این زمان نیز به دلیل سبز بودن ساقه‌ها کاه و کلش حاصله مرطوب بوده و ممکن است سبب گرفتگی استوانه شود.



برداشت مکانیزه گیاه دارویی خارمریم

خرمن کوبی و جداسازی

زمانی که بذرها برداشت می‌شوند، خالص نیستند و ممکن است حاوی مقدار زیادی مواد غیرگیاهی (خاک، سنگ و...)، بقایای گیاهی، بذرعلف‌های هرز، حشرات، موادی با رطوبت بالا و بذرهای شکسته و چروکیده باشند. اگر چنین محموله‌های بذری با چنین شرایطی ذخیره شوند، انبارداری آنها به خوبی انجام نمی‌شود. بوجاری بذر به عملیات حذف این مواد از بذر و افزایش خلوص و کیفیت بذر گفته می‌شود. پاک کردن بذر به اندازه، وزن ویژه و شکل بذر در مقایسه با مواد زائد و خارجی که همراه با بذر اصلی می‌باشند بستگی دارد.

در جریان بوجاری، کیفیت بذر به دو طریق زیر بهبود می‌یابد:

۱- جدا کردن بذر از سایر گیاهان، علف‌های هرز و مواد خارجی

۲- حذف بذرهای با کیفیت پایین، فاسد، آفت زده، صدمه دیده و ...

مراحل بوجاری کردن بذرو

به طور کلی ، تمییز کردن بذرهای برداشت شده از ناخالصیهای موجود در دومرحله زیرصورت می گیرد:

❖ (۱) عملیات بوجاری مقدماتی:

معمولا بذرهایی که به محل بوجاری آورده می شوند، دارای درصد بالایی از ساقه های سبز، کلش، بقایای گیاهی و حشرات می باشد. این مواد، حرکت بذر را بر روی بالابرها کند کرده و کارایی دستگاههای بوجاری را کاهش می دهند. در چنین شرایطی احتمالا به یک یا دو بار عملیات تمییز سازی و بوجاری مقدماتی نیاز است. که بدین ترتیب کارایی بوجاری و دقت جداسازی بالا رفته و از اتلاف بذر در مراحل مختلف بوجاری جلوگیری می کند. این عملیات با دستگاههای خاصی از قبیل ماشین پوست کن و دستگاه پوست کن ریشک زدا صورت می گیرد. در شرایطی که مقدار بذر کم باشد می توان با باد دادن بذر در هوای آزاد بوجاری اولیه را انجام داد.



● بوجاری مقدماتی با اهداف زیر صورت می گیرد:

- (۱) باعث تسهیل در حرکت محموله بذری در ماشین های بوجاری شده و در نتیجه توقف در طی عملیات بوجاری را به حداقل می رساند.
- (۲) در طی عملیات بوجاری اولیه مواد سبز با رطوبت بالا حذف و در نتیجه باعث کاهش زمان و هزینه خشک کردن مصنوعی محموله بذری می شود.
- (۳) بوجاری مقدماتی باعث افزایش کارایی ماشین های بوجاری گردیده و در نتیجه تلفات بذری کاهش می یابد.



بوجاری اولیه و محاسبه خلوص فیزیکی بذر

- وسایل مورد نیاز: الک مناسب، پارچه سفید، پنکه لباس کار، عینک و دستکش
- ۱- به همراه هنر آموز خود لباس کار بپوشید و به محل انبار مراجعه نموده و مقداری بذر بوجاری نشده را تحویل بگیرید و وزن نمایید (وزن اولیه W^1).
- ۲- پارچه سفید رنگ را پهن نموده و الک را روی پارچه قرار دهید و مقداری بذر بوجاری نشده را داخل الک بریزید و پنکه را روشن نمایید.
- ۳- با مهارت الک را به سمت چپ و راست تکان دهید و در جهت جریان باد قرار دهید.
- ۴- بذرهای با قطر یکسان از سوراخ های الک پایین می روند و ناخالصی ها روی الک باقی می مانند.
- ۵- ناخالصی ها را وزن نمایید (وزن ناخالصی ها W^2).
- ۶- درصد ناخالصی ها و خلوص فیزیکی بذر را نیز محاسبه نمایید.
- ۷- درصد ناخالصی $\left(\frac{W^2}{W^1} \right) \times 100$
- ۸- درصد خلوص = $100 -$ درصد
- ۹- گزارش خود را به هنر آموز تحویل نمایید.

۲) عملیات اصلی بوجاری:



اگر بذرهای از نظر بعضی خصوصیات فیزیکی با هم اختلاف داشته باشند می توان آنها را به طرق مکانیکی و طی برخی فرایندهای الکتریکی یا مکانیکی از هم جدا کرد. بنابراین دستگاه بوجاری با استفاده از اختلاف خصوصیات فیزیکی بذرهای گیاهان را از بذرعلف های هرز و مواد خارجی جدا می سازند. اصولا جداسازی مواد خارجی نظیر سنگ، کلش و ساقه گیاهان ساده است، اما جداسازی بذر سایر گیاهان و علف های هرز بسیار مشکل تر است و این مشکل وقتی که ویژگی های ظاهری و اندازه این بذرهای مشابه باشند، تشدید می شود. اندازه، طول، عرض، ضخامت، شکل، وزن، بافت، رنگ و... از جمله ویژگیهای فیزیکی هستند. که در جداسازی بذرهای مورد استفاده قرار می گیرند. در ساده ترین شکل بوجاری ابتدا بذر را الک کرده و سپس ذره های کوچک را با باددهی از هم جدا می کنند.

۱) ماشین های بوجاری هوا دهنده:

این ماشین ها از ترکیب هوا و غربال (الک ها) ساخته می شوند، اصول عملکرد این ماشین ها این است که سیستم هوا (مکش) بر مبنای وزن دانه و ذرات جداسازی می کند، در حالی که غربال ها بر مبنای اندازه (عرض و ضخامت) جداسازی می کنند.

۲) جداکننده های ثقلی:

این ماشین ها بذرها را بر اساس وزن یا تراکم از یکدیگر جدا می کنند. بذرها نامطلوب و مواد خارجی را که از نظر اندازه، شکل و خصوصیات پوسته شباهت زیادی به گیاه مورد نظر دارند و به طرق دیگر نمی توان آنها را از بذر اصلی جدا ساخت، جدا می کند. این ماشین ها بعد از بوجاری اولیه استفاده می شوند

۳) ماشین های غلطکی یا سس گیر:

در این نوع از ماشین ها عمل جداسازی بذرها بر اساس اختلافات موجود روی سطوح بذرها انجام می شود. این دستگاه قادر است بذرها بدشکل، شکسته، ترک خورده، نارس، واجد بافت ریز و مواد خارجی موجود روی بذرها صاف را از بذر گیاهان دارویی جدا کند.

۴) جداگرهای مغناطیسی:

این ماشین ها همانند جداگرهای غلطکی با استفاده از اختلافات سطوح بذر عمل می کنند و بذرها را از یکدیگر جدا می کند. در این روش بذرها با مقدار کمی آب حاوی ذرات ریز آهن ترکیب می شوند. براده های آهن جذب سطوح ناهموار بذرها بد شکل می شوند و بذر توسط آهن ربا جذب و جدا می شوند.

۵) جداکننده های مارپیچی:

این دستگاه برای جدا کردن بذرها غیر کروی یا با شکل نامنظم از گونه های بذر گرد استفاده می شود.

۶) جداکننده های رنگی:

این جداگرها، فقط ناخالصی ها و یا بذرهایی را که از نظر رنگ با بذرهایی مرغوب اختلاف کمی دارند، جدا می کنند. بنابراین، این ماشین بایستی فقط پس از اینکه بذرها توسط ماشین آلات دیگر تمییز شدند، به کار گرفته شود.

۷) جداکننده های فلوروسانس کلروفیل:

این ماشین مشابه جداگرهای رنگی عمل می کند و براساس مقدار کلروفیل موجود در بذر عمل تفکیک را انجام می دهد. به طور کلی، مقدار کلروفیل با رسیدگی بذر همبستگی دارد و هرچه بذرها به مرحله پایانی رسیدگی خود می رسند

۸) ماشین های الکترو استاتیکی:

جداگرهای الکترو استاتیکی، بذرها را با توجه به اختلافات آنها در ویژگی های الکتریکی طبیعی خود بذر و یا ویژگی های القا شده به آنها از یکدیگر جدا می سازند.

۹) جدا کننده های لرزشی:

این جداگرها دارای یک صفحه لرزان پوشش دار هستند که بذرها روی آن ریخته می شوند. جداسازی بذرها در این دستگاه به واکنش بذرها نسبت به لرزش و نوع پوشش صفحه بستگی دارد.



کار با یکی از ماشین های بوجاری کردن بذور

وسایل مورد نیاز: لباس کار، مقداری بذر بوجاری نشده، دستگاه بوجاری بذر، تراکتور، شرح عملیات

- ۱- لباس کار خود را پوشیده و همراه هنرآموز خود به محل استقرار ماشین ها بروید.
- ۲- با رعایت نکات ایمنی و بهداشتی به توصیه های هنرآموز به دقت گوش فرا دهید.
- ۲- دستگاه بوجاری بذر را به تراکتور متصل نموده و سپس بذر را داخل مخزن بریزید.
- ۴- وضعیت بذر بوجاری شده را بررسی نمایید.
- ۵- از فعالیت خود یک گزارش تهیه کنید.

خشک کردن بذر

بذر خام بدست آمده اغلب دارای رطوبت زیادی است. مقدار آب موجود در بذر را به عنوان مقدار رطوبت بیان می کنند. مقدار رطوبت بذر یکی از عوامل مؤثر بر طول عمر، قابلیت حیات بذر، قابلیت انبارداری و تجارت بذر می باشد. در انبارداری و حمل و نقل بذر زمانی که مقدار رطوبت بالا باشد امکان رشد قارچ های انباری افزایش می یابد که می تواند باعث کاهش کیفیت بذر شود. رطوبت زیاد اغلب در گیاهانی که دانه آنها سخت می باشند و قبل از رسیدن کامل به زمین می ریزند، بیشتر دیده می شود. در چنین شرایطی بذرهایی قابل انبار کردن هستند که مقدار آب آنها زیر مرز تعیین شده باشد. گرم شدن محصول خام در اثر تنفس دانه و یا بیشتر تنفس باکتری ها و قارچ ها که بر روی محصول بذر مرطوب تکثیر می کنند،

باعث می گردد. در این حالت قدرت حیاتی بذر و نیز تجزیه مواد توسط میکروارگانیسم ها تا حدود زیادی از دست رفته و به قدرت نامیه صدمه می زند. بنابراین از خطر گرم شدن بذر در هر صورت باید جلوگیری کرد. در جریان خشک کردن بذر، رطوبت مازاد از بذر گرفته می شود. که این عمل در مزرعه بوسیله عوامل طبیعی (مثل باد و نور خورشید) و یا با استفاده از خشک کن های حرارتی با جریان پیوسته هوا، خشک کن های چرخشی، خشک کن نواری و... انجام می گیرد.





خشک کردن بذر

- وسایل و مواد مورد نیاز: پلاستیک به مساحت ۲۰ متر مربع، پارو، ۱۰۰ کیلوگرم بلال ذرت و کیسه گونی
- ۱- به همراه هنر آموز خود به مزرعه ذرت مراجعه نمایید و ۱۰۰ کیلوگرم بلال ذرت را جمع آوری و به محل خشک کردن منتقل نمایید.
 - ۲- پلاستیک را در محل مناسب زیر نور خورشید پهن نمایید و چهار گوشه پلاستیک را سنگ قرار دهید تا باد آن را جابجا نکند.
 - ۳- بلال ها را روی پلاستیک بریزید.
 - ۴- هر روز با پارو بلال ها را جابجا نمایید تا تمام قسمت های بلال در معرض نور خورشید قرار گیرد.
 - ۵- پس از گذشت زمان لازم بذر را از چوب بلال جدا نمایید .
 - ۶- رطوبت بذر در زمان انبارداری باید زیر ۱۴ درصد باشد
 - ۷- بذر را بسته بندی و در جای مناسب نگهداری کنید.

بسته بندی و انبار

بسته بندی و انبارداری از فرآیندهای مهم در مرحله ی پس از برداشت گیاهان دارویی می باشند که می توانند سبب تامین پایدار مواد گیاهی مورد نیاز صنعت فرآوری گیاهان دارویی شوند. یکی از مهمترین اصول در ذخیره سازی بذر این است که ظروف ذخیره سازی شده یا مکان های قرار گیری این ظروف نسبت به رطوبت نفوذ ناپذیر باشند. تا بذور همانطور خشک بمانند. بسته بندی بذرها خشک در ظرفهای سر بسته و ضد آب روش مهمی در جابجایی و تجارت بذر می باشد. به طور کلی ظرفهایی که برای بسته بندی بذرها خشک بکار می روند باید از نظر دوام، استحکام، هزینه، مقاوم در برابر نفوذ رطوبت، جوندگان و حشرات مناسب باشند. مانند قوطی های حلبی، آلومینیومی، شیشه کیسه های پلاستیکی و.... برای داشتن حداکثر عمر سالم بذر باید آنها را در شرایط خنک و خشک نگهداری نمود.





- بذور را به دلیل مهم در در جای خشک و خنک نگهداری می نمایند:
- ۱- حفظ ذخیره بذر و جنین
 - ۲- حفظ بذر از حمله قارچ ها و باکتری ها

عوامل موثر بر انبارداری بذرها

مدت نگه داری بذر در انبار به نوع بذر و شرایط محیطی انبار بستگی دارد. به طور کلی برخی از مهمترین عواملی از قبیل کیفیت اولیه بذر، عوامل ژنتیکی بذر، ترکیبات شیمیایی بذر، رطوبت و دما بر طول مدت انبار داری بذرها تاثیر می گذارند.

۱) کیفیت اولیه بذر: تولیدکنندگان باید سعی کنند تنها بذرهای با کیفیت بالا را ذخیره کنند و از نگه داری بذرهای با کیفیت پایین در انبار خودداری نمایند. بذرهای دارای قدرت بالا نسبت به بذرهای ضعیف و زوال یافته دارای پتانسیل انبار داری بیشتری می باشند. شرایط فیزیکی و وضعیت فیزیولوژیکی بذرها بر طول مدت انبارداری آنها تاثیر می گذارد. بذرهای شکسته، ترک خورده و چروکیده نسبت به بذرهای سالم، پتانسیل انبارداری کمتری دارند. همچنین شرایط محیطی حاکم طی نمو بذر و طی رسیدگی بر قابلیت انبارداری بذرها تاثیرگذار می باشد. بذر بیشترین توان انبار داری خود را در رسیدگی فیزیولوژیکی به دست می آورد.

۲) عوامل ژنتیکی بذر: قابلیت انبارداری بذرهایی که طول عمر زیادی دارند. با کاهش دما و رطوبت، افزایش می یابد. رطوبت این بذرها را بدون اینکه صدمه ببینند به میزان ۵ درصد می توان کاهش داد و همچنین این بذرها قادر به تحمل دماهای یخ زدگی هستند.

بذر کدامیک از گیاهان دارویی دارای طول عمر زیادی هستند.

تحقیق کنید



(ترکیبات شیمیایی بذر: به طور معمول، بذر گونه هایی مانند تخم کتان که دارای مقدار بالایی روغن باشند نسبت به بذرهایی که حاوی نشاسته و پروتئین بیشتری می باشند، قابلیت انبار داری کمتری دارند. همچنین در بین ارقام نیز، رقمی که دارای درصد روغن بالاتری باشد، قابلیت انبار داری کمتری دارد. در برخی از بذره های گیاهان دارویی مانند بارهنگ، تخم ریحان و... پوسته بذر بوسیله ترکیبات موسیلاژی پوشیده شده است. این ترکیبات میل ترکیبی بالا با آب دارند. بنابراین زمانی که در طی انبارداری رطوبت نسبی انبار افزایش می یابد، موسیلاژها آب جذب کرده و در نتیجه بذر مستعد زوال پیری می شود و به دنبال آن قابلیت انبارداری آن کاهش می یابد.

۴) رطوبت: باید رطوبت بذر را بعد از برداشت و قبل از انبار کردن، در حد مناسب کاهش داد. با افزایش رطوبت در حد نامناسب میزان رشد قارچ ها، تنفس و گرما افزایش می یابد که این شرایط منجر به زوال شدیدتر بذرها در طی انبارداری می گردد. و کاهش بیش از حد رطوبت نیز با آسیب رساندن به آنزیم های موجود در بذر و تجزیه ساختار غشا سرعت پیری بذر و در نتیجه فاسد شدن بذر را تسریع می بخشد مقدار رطوبت موجود در بذر را معمولاً به صورت درصد نشان می دهند. درصد رطوبت بذر به عواملی مانند درجه رسیدگی آن و موقعیت اقلیم منطقه و زمان برداشت محصول و طریقه انبار کردن و به ویژه درصد رطوبت نسبی انبار بستگی دارد. معمولاً برای اغلب بذرها رطوبت نسبی ۷ تا ۱۴ درصد مناسب می باشد.

۵) دما: میزان دمای محیط در طول عمر بذر موثر بوده و با کاهش دمای انبار تا حد معینی طول عمر بذر افزایش می یابد. در ازای کاهش هر ۵ درجه سانتی گراد از دمای بذر بین صفر تا ۴۴/۵ درجه سانتی گراد، طول عمر بذر دو برابر می شود. دماهای زیر صفز نیز موجب افزایش عمر انبارداری می شود به شرطی که رطوبت نسبی محیط بذر از ۷۰ درصد کمتر نباشد، در غیر اینصورت بلورهای یخ در فضای بین سلولی ایجاد شده و موجب گسیختگی نظم سلولی می گردد بنابراین رطوبت نسبی موجب کاهش خسارت دمای پایین می شود. دمای مناسب انبار برای نگهداری بذرها به گونه های گیاهی وابسته بوده و معمولاً در شرایط معمولی، بذرها بین ۱ الی ۱۰ درجه سانتی گراد نگهداری می شوند.

انبارهای نگهداری بذر

از ویژگی های یک ساختار انباری می توان به حفاظت در برابر آب، پرهیز از آمیخته شدن با سایر بذرها و حفاظت در برابر جوندگان، حشرات، قارچ ها و آتش را نام برد. در این صورت با کنترل دقیق حرارت و رطوبت نسبی می توان بذر بسیاری از گونه ها را به مدت طولانی نگهداری نمود. نگهداری بذر در منطقه خشک و سرد هزینه کمتری نسبت به منطقه گرم و مرطوب دارد. برای نگهداری بذرها نسبت به نوع بذر و شرایط مورد نیاز از انبارهای مختلف استفاده می شود به طور کلی انبارهای بذر را به سه گروه زیر تقسیم م کنند.



انواع انبارهای بذر

۱) انبارهای ساده: این نوع انبارها فاقد سیستم کنترل رطوبت و دما می باشند واکثرا بذرها در بشکه، کیسه، و یا ظرف های دیگر به مدت یک سال قابل نگهداری هستند. رطوبت نسبی و دمای بذر به شرایط محیطی انبار بستگی دارد. اغلب بذرهایی کهپوسته غیر قابل نفوذ دارند بعد از خشک شدن می توان در این نوع انبارها به مدت طولانی نگهداری نمود.

۲) انبارهای خنک: در این انبارها، وسایل رطوبت زدا یا خنک کننده وجود دارد تا رطوبت و دما کاهش یابد. دما به کمتر از ۱۰ درجه سانتی گراد کاهش داده می شود. رطوبت نسبی در انبار نباید از ۵۰ درصد بیشتر باشد. در این شرایط بذرها را می توان بیشتر از یک سال نگهداری نمود. کنترل رطوبت در انبار خنک از اهمیت برخوردار است زیرا افزایش رطوبت نسبی با کاهش در دما همراه می باشد که آب را روی بذرها متراکم می کند.

۳) انبارهای سرد و مرطوب: در این نوع انبارها دما بین صفر الی ۱۰ درجه سانتی گراد و رطوبت نسبی ۸۰ الی ۹۰ درصد می باشد و برای نگهداری بذرهایی کوتاه عمر مانند: شاه بلوط، از گیل، راش، فندق، بلوط و... را که در مقابل کاهش رطوبت حساس می باشند، مناسب است.

بازدید از انبار نگهداری بذر

فعالیت عملی



هنگام بازدید از انبار نگهداری بذرها به همراه مربی مربوطه از یک انبار نگهداری بذرها بازدید به عمل آورید.

۱- شرایط محیطی لازم برای نگهداری و انبار بذر را بررسی نمایید.

۲- درجه حرارت، رطوبت نسبی و تهویه را بررسی کنید

۳- از نتیجه بازدید خود گزارش کاری تهیه نموده و به مربی خود تحویل دهید.

واحد یادگیری ۹

برداشت گیاهان دارویی



- گیاهان دارویی چند چینه دارای مقدار موثره متفاوتی هستند؟
- برخی از گیاهان دارویی در سال های دوم و سوم برداشت می شوند؟
- کیفیت مواد معطر و موثره در چین های مختلف و در زمان های مختلف متفاوت است ؟

آیا می دانید



برخی از گیاهان دارویی در یک فصل زراعی چند چین برداشت می شوند، در این گیاهان علاوه بر تغییر میزان محصول در هر برداشت، ممکن است کمیت و کیفیت مواد موثره نیز تغییراتی داشته باشد. بعنوان مثال در بابونه، گاوبان، بادرنجبویه و نعنای طی یک فصل می توان چند برداشت انجام داد. معمولا بیشترین میزان محصول در برداشت اول حاصل می شود. تغییرات کمی و کیفی مواد مؤثره ناشی از تغییر تعادل هورمونی گیاه است که در اثر تغییرات درجه حرارت، نور، سیکل حیاتی آفات و بیماریها، تغییرات فیزیولوژیکی خاک و دیگر عوامل محیطی است که در مقاطع مختلف فصل رشد همواره در تغییرند. همچنین برداشت، بویژه موقعی که کل اندام هوایی گیاه برداشت می شود، خود نوعی هرس شدید است که بشدت توازن هورمونی گیاه را به هم می زند.

استاندارد عملکرد

در شرایط مناسب آب و هوایی هنرجو بتواند ۱۰۰ مترمربع گیاه دارویی مانند اویشن را با ابزارهای دستی برداشت نماید.



۱- در کدام شرایط محیطی باید نسبت به برداشت گیاهان دارویی اقدام کرد؟

۲- شرایط گیاه دارویی در زمان برداشت باید چگونه باشد؟

۳- تفاوت زمان برداشت گیاهان دارویی با سایر گیاهان زراعی در چیست؟

زمان برداشت گیاهان دارویی

عملیات برداشت گیاهان دارویی، به جمع آوری بخش یا بخش هایی از گیاه اطلاق می شود که دارای مواد مؤثره باشد. تجهیزات مورد نیاز برداشت موفقیت آمیز گیاهان دارویی، مشابه محصولات زراعی است. با این تفاوت که در گیاهان دارویی اندام ها را زمانی باید برداشت کرد که بالاترین میزان عملکرد و مواد مؤثره را داشته باشند. تجربه نشان داده است که یک کشت پربار از گیاهان دارویی و یا جمع آوری انبوه گیاهان دارویی و صنعتی، اغلب به خاطر جمع آوری و خشک کردن نادرست با شکست مواجه شده است.



بعلت تغییر عوامل محیطی نظیر درجه حرارت، نور و مانند آن طی فصل ها و ماه ها و تأثیر آن بر کمیت و کیفیت مواد مؤثره و همچنین ارتباط مراحل رشد گیاه با میزان این مواد در گیاهان دارویی،

زمان و نحوه برداشت از اهمیت خاصی برخوردار است. چنانچه زمان مناسب و روش برداشت صحیح گیاهان دارویی، سبب رسیدن به بهترین کیفیت شود، خسارتهای محصول و ناخالصیهای اندام برداشت شده پایین و مواد موثره در اندام مورد نظر بیشتر شود، عملیات برداشت گیاهان دارویی موفقیت آمیز بوده است.

فکر کنید



به نظر شما در برداشت گیاهان دارویی خودرو از طبیعت چه نکاتی را باید رعایت کنیم.

تعیین اندام قابل برداشت

ویژگی خاص گیاهان دارویی وجود مواد موثره در یک یا چند بخش از اندام های این گیاهان است. این جمله به مفهوم آن است که برداشت اندامهایی از گیاهان دارویی سودآوری دارد که دارای مواد موثره باشند، اندامهای گیاهی فاقد مواد موثره، به عنوان مواد گیاهی نامطلوب و ناخالص در محصول برداشت شده بشمار می آیند. از طرفی دیگر با توجه مصارف گوناگون گیاهان دارویی هدف از نوع مصرف نیز می تواند، برداشت کننده اندام مورد نظر از گیاهان دارویی باشد. در زمان های گذشته بعضی از گیاهان را برای مصارف گوناگونی استفاده می کردند مثلاً گیاه کتان را برای تولید الیاف بکار می بردند، در صورتیکه امروزه این گیاه به عنوان گیاه دارویی شناخته می شود و از بذر آن در تهیه روغن در صنایع داروسازی، آرایشی و بهداشتی استفاده می شود. در گذشته دستگاه های برداشت کتان برای برداشت ساقه و به منظور تهیه الیاف طراحی و ساخته می شدند، در صورتیکه امروزه دستگاه های برداشت کتان برای جمع آوری بذرهای این گیاه به کار می روند. در نتیجه عوامل مختلفی مانند: زمان برداشت، نوع اندام مورد استفاده، سن گیاه و... در میزان مواد موثره و برداشت گیاهان دارویی تاثیر گذارند. در شکل زیر اندام قابل برداشت در گیاه زعفران (پرچم و مادگی) و در گل محمدی گلبرگ های گل می باشند که با دست جدا می شوند.



زمان مناسب برای برداشت اندام های مختلف گیاهان دارویی

وقتی از اندام های مورد نظر یک گیاه دارویی بیشترین مقدار ممکن ماده مؤثره استخراج گردد، در واقع محصول دلخواه بدست آمده است. لذا جمع آوری گیاهان دارویی در زمانی که گیاه دارای حداکثر میزان مواد مؤثره است، باید انجام گیرد زیرا میزان مواد مؤثره گیاه در طول سال و حتی در ساعات یک روز متغیر است. به عنوان مثال کورم (پیاز) سورنجان در پاییز فاقد مواد تلخ و عاری از کلشی سین است و در عوض دارای مقادیر زیادی نشاسته می باشد و می تواند مورد استفاده خوراکی بجای سیب زمینی داشته باشد، در صورتی که در فصل بهار و اوایل تابستان کورم گیاه دارای مزه تلخ و حداکثر مقدار ماده مؤثره کلشی سین بوده و جهت مصارف دارویی (رفع نفرس و...) جمع آوری می شود. در مورد اهمیت ساعات مختلف روز در امر جمع آوری گیاه، می توان برگ های گل انگشتانه را در نظر گرفت که مقدار گلیکوزید آن در بعدازظهر بیشتر از صبح می باشد و یا برگ های بید که میزان گلیکوزیدهای آن در روز بیشتر از ساعات شب می باشد. نکته مهم در مورد گیاهان اسانس دار این است که برداشت آنها باید در صبح زود انجام گیرد یعنی درست در زمانی که خورشید از روی برگ ها شبنمها را خشک می کند چون در این زمان میزان اسانس بالا می باشد. در صورتیکه در طی روز بر اثر نور خورشید واکنش های شیمیایی در گیاه انجام می گیرد و مقدار اسانس کم خواهد شد. معمولاً به استثنای عده ای از گیاهان که محصول برداری آنها تابع شرایط خاصی می باشد، بقیه اندام ها را در مواقع زیر بهره برداری می نمایند :

۱- برداشت گل



از نظر مرحله رشد گیاه، گل ها را قبل از باز شدن و یا بلافاصله بعد از باز شدن در هنگام صبح وقتی که شبنمها از روی گل برگ ها، برداشته شدند، جمع آوری می کنند. اما استثنائاتی نیز وجود دارد که می توان به بنفشه معطر و گل بهار نارنج اشاره کرد که بعد از شکفتن کامل گل ها، جمع آوری می شوند. همچنین در برخی گیاهان مانند گل سرخ، افسنطین، انواع تمشک، زالزالک بهتر است که در حالت نیمه باز یا غنچه جمع آوری شوند و سر شاخه گلدار برخی گیاهان معطر و اسانس دار مثل آویشن، زوفا و ریحان وقتی گل در شرف شکفته شدن کامل می باشد برداشت می شود. از آنجا که گل ها جزء اندام حساس گیاه محسوب می شوند، می توان آنها را با دست و شانه های مخصوص جمع آوری کرد.



۲- برداشت برگ

برگ ها معمولا صبح ها و در هوای خشک و بدون شبنم و در زمان آغاز گل دادن گیاه جمع آوری می شوند. در این هنگام آن ها سرشار از مواد موثره هستند. البته برگ های گیاهان اسانس دار در زمان گل دهی گیاه، برگ های گیاهان یک ساله قبل از پژمرده شدن گل ها، برگ های گیاهان دوساله در سال دوم جمع آوری می شوند. برگ درختان دارویی را از زمان ظاهر شدن گل ها تا رسیدن کامل میوه می چینند. و در مورد گیاهانی مانند اکالپتوس و انواع سرو برگ ها در تمام طول سال برداشت می شوند. برای این که گیاه یکباره عاری از برگ نشود و صدمه نبیند، نباید همه ی برگ های آن را چید. برگ هایی که مورد جمع آوری قرار می گیرند باید جوان، سالم، شاداب و عاری از هرگونه بیماری و آفت باشند برگ ها را نباید بعد از جمع آوری کردن در سبد یا گونی مچاله یا تلمبار کرد و در صورتی که گیاه حاوی اسانس باشد نباید بعد از جمع آوری مقابل نور مستقیم خورشید و دمای بالای ۳۵ درجه قرار گیرد.



۳- برداشت اندام های زیر زمینی



اندام های زیرزمینی به خصوص ریشه و ریزوم ها را بطور کلی در اواخر پائیز (زمان استراحت گیاه) محصول برداری می نمایند. ولی باید توجه داشت بهره برداری ریشه ها در گیاهان دارویی یکساله قبل از گل دادن گیاه و برداشت ریشه گیاهان دارویی دوساله و چند ساله بعد از پایان رشد و نمو سال اول معمولا در پائیز و یا قبل



از رشد و نمو گیاه در اواخر زمستان صورت می‌گیرد. معمولاً ریشه‌هایی که پوست آنها مصرف دارویی دارد باید زمانی که قسمت مرکزی ریشه رشد کرده و سخت شده است بهره‌برداری شود. در بهره‌برداری از ریشه گیاهان همواره باید توجه داشت که انواع سخت و چوبی شده یا تیره رنگ و فاسد و توخالی جمع‌آوری نشود. بعلاوه بایستی ریشه

گیاه در مرحله‌ای باشد که پوست آن رشد قابل ملاحظه‌ای پیدا نموده باشد تا جداکردن آن از قسمت سخت و چوبی شده به راحتی مقدور گردد. بنابراین اگر برداشت ریشه‌ها و ریزوم‌ها زودتر از موعد انجام گیرد ریشه‌ها و ریزوم‌ها، گوشتی و اسفنجی شکل بوده و در اثر خشک شدن به سرعت خرد شده و کیفیت خود را از دست می‌دهند و اگر دیرتر جمع‌آوری شوند سخت و غیر قابل استفاده خواهند شد.

۴- پوست

پوست گیاهان دارویی را هم در بهار قبل از شروع فعالیت‌های گیاهی و هم در پاییز در زمان استراحت گیاه جمع‌آوری می‌کنند. گیاهانی که دارای مواد رزینی هستند در زمان شروع جریان شیره گیاهی در بهار جمع‌آوری می‌شوند. معمولاً پوست ریشه و ساقه‌های نسبتاً مسن ارزش بیشتری دارند. پوست ریشه و ساقه گیاهان دارویی اگر دارای مواد رزینی باشد باید در بهار (یعنی هنگام شروع جریان شیره گیاهی) از قسمت میانی (چوبی) جداسازی شوند.



۵- میوه و بذر



معمولا جمع‌آوری شیره و صمغ در پاییز انجام می‌شود، هنگامیکه شیره درخت از آن فرو می‌ریزد. برای جمع‌آوری شیره و یا صمغ درختان و درختچه‌ها با ایجاد شکاف و یا سوراخ در آن شیره را جمع‌آوری می‌کنیم.

۶- شیره و صمغ

معمولا جمع‌آوری شیره و صمغ در پاییز انجام می‌شود، هنگامیکه شیره درخت از آن فرو می‌ریزد. برای جمع‌آوری شیره و یا صمغ درختان و درختچه‌ها با ایجاد شکاف و یا سوراخ در آن شیره را جمع‌آوری می‌کنیم.



بررسی کنید در منطقه زندگی یا تحصیلی شما شیره و صمغ چه نوع از گیاهان دارویی را برداشت می‌کنند؟

تحقیق کنید



چه تفاوتی بین برداشت گیاهان دارویی خودرو در طبیعت با گیاهان کشت شده توسط کشاورزان وجود دارد؟

پرسش



برداشت گیاهان دارویی

عملیات برداشت در گیاهان دارویی را می توان براساس معیارهای مختلفی طبقه بندی کرد. که یکی از آنها منشا گیاه دارویی است. طبقه بندی برای این اساس عبارتند از:

۱- برداشت گیاهان خودرو در طبیعت (۲) برداشت گیاهان کشت شده

منبع نخست از گیاهان دارویی در طبیعت بصورت خودرو یافت می شوند در گذشته اکثر گیاهان دارویی که مورد استفاده قرار می گرفت از طبیعت بدست می آمد. در جمع آوری گیاهانی که به صورت خودرو که در مراتع پراکنده اند باید به نکات زیر توجه شود :

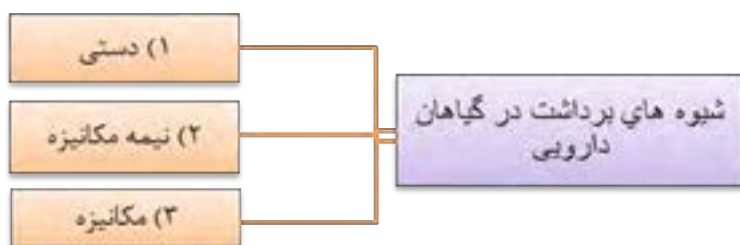
الف) مطابق قوانین حفظ محیط زیست از هر گونه گیاهی باید در هر منطقه تعداد قابل ملاحظه و مشخصی موجود باشد. لذا هنگام جمع آوری دقت شود که حتما تعدادی پایه جهت حفظ نسل گیاه در سال های آینده، باقی بماند.

ب) جمع آوری بصورت متوالی (هر سال) نباشد.

ج) از جمع آوری قسمت هایی از یک گیاه که خاصیت دارویی ندارد، باید خودداری شود.

د) در چیدن قسمت هایی از گیاهان دارویی که سرشاخه های گلدارشان خاصیت دارویی دارد، حتما باید از قیچی استفاده نمود.

طبقه بندی دیگر گیاهان دارویی، بر اساس شیوه برداشت صورت می گیرد، استفاده از روش های مناسب برداشت در جلوگیری از هدر رفتن ماده موثره گیاه نقش مهمی ایفا می کند، لذا باید متناسب با نوع گیاه و اندام مورد استفاده، از روش های خاص استفاده کرد. نحوه برداشت اندام گیاهی به نوع اندام، ظرافت و اندازه آن بستگی دارد. که بر این اساس سه نوع شیوه برداشت وجود دارد.



۱) برداشت به روش دستی

برداشت دستی گیاهان دارویی بوسیله کارگران با تجربه صورت می گیرد. گاهی این روش تنها روش برداشت ممکن است. اکثراً در مزارع کشت گیاهان دارویی در سطح کوچک و یا برای برداشت گیاهان دارویی خودرو در طبیعت که پراکنش زیادی داشته و امکان عبور و مرور ماشین آلات کشاورزی به سختی مقدور باشد. از روش دستی استفاده می شود. با این روش نیازی به نیروی کارگری زیادی دارد و در نتیجه ممکن است سودآوری آن کم باشد. همچنین تفاوت در کیفیت محصول برداشت شده در صورت استفاده از کارگران مختلف ممکن است بوجود آید. ابزارهایی مانند: داس برای درو کردن گیاهان دارویی علفی، بیل برای برداشت اندام‌های زیر زمینی و یا استفاده از شانه مخصوص برای برداشت گل‌هایی بایبونه نمونه‌های از برداشت به شیوه دستی می باشد.



۲) برداشت به روش نیمه مکانیزه

شامل استفاده از ابزارهای کمکی می شود که توسط نیروهای کارگری برای برداشت گیاهان دارویی بکار می رود، که به این ترتیب نیروی کارگری و زمان برداشت را نسبت به حالت دستی کمتر می کند و برداشت آسان تر می شود. وضعیت بدن برداشت کنندگان در هنگام انجام برخی از روش‌های برداشت سنتی بسیار نامناسب است مثلاً وضعیت بدن هنگام برداشت زعفران بسیار نامناسب و در طولانی مدت سبب ناراحتی برداشت کنندگان می شود. در این موارد نیمه مکانیزه کردن و فراهم نمودن شرایط رفاهی بیشتر در کارها را با استفاده از دستگاه مناسب می توان تامین کرد.



۳) برداشت به روش مکانیزه

برداشت مکانیزه شامل استفاده کامل از ماشین ها و ادوات در برداشت محصول گیاهان دارویی می باشد. از مهمترین پیش نیازهای موفقیت در تولید اقتصادی و سودآور گیاهان دارویی برداشت بصورت مکانیزه می باشد. گاهی ممکن است محصول حاصل از برداشت مکانیزه در مقایسه با برداشت دستی کیفیت کمتری داشته باشد، اما معمولا یکنواخت تر است و نیروی کارگر کمتری صرف و سرعت برداشت بیشتر می باشد. از مهمترین طبقه بندی های برداشت مکانیزه بر اساس نوع اندام گیاهی قابل برداشت شامل موارد زیر است:

- ۱- برداشت ریشه ها و پیازها ۲- برداشت اندام رویشی، برگ و ساقه ها ۳- برداشت گل ها یا بخشهایی از گل
- ۴- برداشت میوه ها و دانه ها ۵- انواع خاصی از برداشت.

طیف گسترده ای از دستگاهها برای برداشت اختصاصی گیاهان دارویی استفاده می شوند، که تفاوت نوع دستگاه و روش کار آن به مزارع کوچک و یا بزرگ مربوط است. علاوه بر طراحی و ساخت ماشینهای مخصوص برداشت گیاهان دارویی در این زمینه، این نظریه مطرح است که از دستگاههای برداشت دیگر محصولات زراعی به صورت تغییر یافته، کامل و یا از برخی قسمتهای آنها می توان استفاده نمود. مانند استفاده از گاو آهن های برگردان دار و دستگاه برداشت سیب زمینی برای برداشت ریشه و پیاز، تغییر در دستگاه علف چین ها (دروگرهای علوفه ای) برای برداشت برگ و ساقه در گیاهانی نظیر بادرنجبویه، نعنا، فلفلی، آویشن و... و یا از کمباین های برداشت غلات با اندکی تغییر در آنها برای برداشت دانه گیاهان دارویی استفاده می شود.





برداشت گیاه دارویی آویشن

- وسایل لازم: لباس کار، دستکش، وسیله برداشت مانند (قیچی، داس و...)، مزرعه کشت شده آویشن
- ۱- لباس کار خود را پوشیده و دست کش را دست کرده و با رعایت نکات ایمنی و بهداشتی زیر نظر هنرآموز مربوطه، وارد مزرعه شوید.
 - ۲- هرگروه سرشاخه گیاه آویشن را که در زمان آغاز مرحله گل‌دهی باشند، از فاصله ۱۰ سانتی متری سطح زمین قطع و پس از جمع آوری نمایید.
 - ۳- به آرامی ناخالصی‌ها و ساقه‌های ضخیم چوبی را در محل مناسبی بدور از نور آفتاب برای خشک کردن آماده نمایند.
- توجه: هر هنرستان بستگی به موقعیت و شرایط آب و هوایی می‌تواند از گیاهان دارویی دیگری برای کاشت و برداشت استفاده نمایند.

آماده نمودن گیاهان دارویی قبل از خشک کردن :

پس از جمع آوری اندام‌های مورد نظر در زمان مناسب، آنها را برای خشک کردن آماده می‌کنند. نحوه آماده نمودن گیاهان دارویی، نه تنها باعث سرعت بخشیدن در خشک شدن آنها می‌شود، بلکه در کیفیت خشک شدن نیز تاثیر مثبت دارد. در این مرحله اضافه‌هایی را که مد نظر نیستند جدا می‌کنند، با رعایت این نکته نه تنها انرژی کمتری برای خشک شدن اندام‌ها مصرف می‌شود، بلکه روند خشک شدن آنها را نیز سرعت می‌بخشد.

فرآوری‌های قبل از خشک کردن گیاهان دارویی

تمییز کردن

شستشو

جداسازی

درجه بندی

تمیز کردن

در این مرحله ابتدا بقایای خاک، سنگ ریزه، مواد زائد علفهای هرز، جدا کردن پوست ریشه ها با نداشتن مواد موثره، جدا کردن اندام ها مانند گل از ریشه و... را انجام می دهند. که در بعضی موارد مثلاً در جدا کردن بقایای خاک از روی ریشه ها و ریزوم ها ممکن است از برس های مخصوص، پره های دنداندار فلزی، اسفنجی یا غربال های لرزش دار استفاده شود.

شستشو

چنانچه اقدام به خشک کردن ریشه ها و یا ریزوم ها شود، باید قبل از خشک کردن آنها را کاملاً شست، به طوریکه از گل و لای پاک شود. برای اینکار بهتر است اندام های مذکور در ظروف آبکش مانند متحرکی قرار گیرند و سپس با فشار آب شستشو داده شوند. ضرورتاً پوست ریشه ها را نیز که فاقد مواد موثره است، جدا می سازند (مانند ریشه گل صابونی). تولیدکنندگان کوچک از منابع آبی دسترس و قابل اطمینان برای شستشوی گیاهان دارویی برداشت شده استفاده می کنند. و گیاه برداشت شده را با فرو بردن در آب شستشو می دهند. در سطح بزرگتر می توان از استخرهای شستشو استفاده کرد. برای این منظور برخی از مواد ضد عفونی کننده مجاز را برای نابودی آلودگی میکروبی به آب استخر استفاده می کنند. رسوبات ته نشین شده در کف استخر از جمله آلودگی و ناخالصی ها هستند که باید به طور دوره ای آن ها را حذف کرد و آب استخر را نیز عوض نمود. با توجه به نیاز، برخی از گیاهان یا برگها باید سخته شوند. این کار معمولاً با اسپری کردن آب بر روی لایه نازکی از مواد گیاهی انجام می گیرد. و سبب می شود همه گیاهان به طور کامل و به شدت تحت تاثیر آب اسپری شده قرار بگیرند. بسیاری از دستگاه های شوینده صنعتی که برای شستشوی سبزی ها طراحی شده اند را می توان برای تمییز کردن و شستشوی گیاهان دارویی بکار برد. انواعی از این دستگاه ها عبارتند از: ۱- شوینده های استوانه ای با استوانه باز یا بسته. ۲- شوینده های آب فشان دار، تونلی یا دوار. ۳- شوینده های برس دار. ۴- شوینده های شناور.

عملیات قبل از خشک کردن

در بسیاری از اوقات هدف از عملیات قبل از خشک کردن، زدودن قسمت‌های نامطلوب گیاهی است. جداسازی به منظور خشک کردن جداگانه قسمت‌های مختلف گیاه، درجه بندی برای آماده سازی گیاه برای ورود به دستگاه خشک کن است. برخی از فرایندهای دیگر مانند پوست کندن، برش هسته و... را نیز می توان جزئی از عملیات آماده سازی قبل از خشک کردن به شمار آورد. چنانچه جداسازی در طول برداشت صورت نگیرد، توصیه می شود اینکار پس از برداشت در مزرعه و قبل از خشک کردن انجام شود. خشک کردن جداگانه محصول درجه یک و دو، کیفیت بالاتر و بازده بیشتر خشک کن را در پی خواهد داشت. به طور مثال چنانچه هدف صرفاً استفاده از برگ‌های گیاهان دارویی می باشد، بویژه در مقیاس کم، بهتر است بجای خشک کردن گیاه کامل، ابتدا برگ‌های تازه آن را از سایر قسمت‌های گیاه جدا و جداگانه خشک نمود تا برگ‌ها پس از خشک شدن، بدون اضافه و دارای کیفیت بهتری باشند. فرآوری قبل از خشک کردن در برخی از گیاهان دارویی مانند جداسازی و درجه بندی را می توان با دستگاهها و روش های مختلف انجام داد. این عملیات در بسیاری مواقع برای تولیدکنندگان بزرگ و هنگامی رایج است که خشک کن های نواری یا قفسه ای را بکار می برند. ساده ترین روش، زدودن قسمت‌های نامطلوب به صورت دستی بر روی میز بازرسی محصول است. در اینحالت نواری را که به آهستگی حرکت می کند، استفاده می کنند و دو نفر در وضعیت مناسب، علف های هرز، سنگها و دیگر ناخالصیها را جدا می کنند.

خشک کردن گیاهان دارویی

اندام‌های مختلف گیاهان دارویی پس از جمع آوری از مقادیر فراوانی رطوبت برخوردارند. وجود رطوبت برای رشد قارچ‌ها و سایر عوامل بیماری زا بسیار مناسب است و به همین دلیل نگهداری اندام‌های تازه برداشت شده را حتی برای مدت کوتاه غیر ممکن می سازد و لذا چون اندام‌های جمع آوری شده می بایست برای مدت طولانی جهت



استفاده دارویی و خوراکی نگهداری شوند و از آنجایی که واکنش‌های بیوشیمیایی فاسدکننده در شرایط رطوبتی انجام می گیرد، از اینرو خشک کردن اندامها بطور صحیح و مناسب یک فرآیند بسیار مهم پس از برداشت تلقی می شود.

خشک کردن عبارت است از : کاهش مقدار رطوبت در اندام های جمع آوری شده، به طوریکه بتوان بدون هیچ خطری آنها را برای مدت ی نگهداری کرد.

هدف از خشک کردن گیاهان دارویی

- کاهش وزن محصولات گیاهی به دلیل اینکه گیاهان مختلف بین ۶۰ تا ۹۰ درصد آب دارند در نتیجه خشک کردن باعث کاهش چشمگیر وزن و سهولت در حمل و نقل می شود.
- ۲- غیر فعال شدن آنزیم های گیاهی و جلوگیری از تغییرات آنزیمی مواد موثره گیاهان دارویی که سبب انبار داری و نگهداری طولانی م شود
- ۳- خشک کردن باعث غیر فعال شدن باکتری ها و قارچ ها و جلوگیری از فساد گیاه می شود.
- ۴- سهولت آسیاب نمودن و افزایش سطح تماس در مواردی که برای استخراج مواد موثره از حلال ها استفاده می شود.
- در مجموع کاهش رطوبت باعث پایداری در گیاهان جمع آوری شده، می شود و مدت نگهداری گیاه افزایش می یابد. روش خشک کردن، به میزان و نوع رطوبت در اندام گیاه بستگی دارد.

انواع رطوبت موجود در گیاهان دارویی از نظر پیوندهای شیمیایی عبارتند از:

- رطوبت شیمیایی یا مولکولی: در این نوع رطوبت، ملکولهای آب با انرژی پیوندی قوی به ملکول های ماده مورد نظر متصل شده اند. جدا کردن این رطوبت بسیار مشکل است و مستلزم متلاشی کردن مولکول است. در خشک کردن گیاهان دارویی حذف این رطوبت مد نظر نیست و امکان پذیر نمی باشد.
- ۲) رطوبت فیزیکی شیمیایی: این نوع رطوبت بر حسب میزان انرژی پیوندهای مولکولی، به دو نوع : رطوبت چسبنده (آب هیگروسکوپیک) و رطوبت پیوسته (آغشته) که انرژی پیوند ملکول های آب در رطوبت چسبنده زیاد است و به راحتی نمی توان این رطوبت را از گیاه جدا کرد. اما در رطوبت پیوسته که مولکول های آب سطح خارجی سلول را پوشانده اند و انرژی پیوندشان کمتر است و ساده تر از سلول خارج می شود.
- ۳) رطوبت مکانیکی: رطوبتی است که به وسیله لوله های موئین از محیط اطراف جذب و در گیاه ذخیره می شود. و هر چه رطوبت محیط بیشتر باشد رطوبت مکانیکی در گیاه بیشتر است. مقدار رطوبت مکانیکی به دو عامل اختلاف غلظت بین اندام مورد نظر و محیط خارج بستگی دارد. دو عامل مذکور نقش عمده ای در کاهش رطوبت اندام ها دارند.

منظور از خشک کردن گیاهان دارویی حذف رطوبت مکانیکی و رطوبت پیوسته است. سرعت خارج شدن آب موجود در اندام ها به مقدار رطوبت محیط و میزان درجه حرارت بستگی دارد. برای خشک کردن گیاهان دارویی، گیاهان باید به صورت یکنواخت پراکنده شوند زیرا اگر پراکندگی گیاه یکنواخت نباشد رطوبت از جای پر تراکم به جای کم تراکم حرکت واز توده های گرم تر به توده های خنک تر منتقل می شود. ضمن اینکه رطوبت اضافی باعث تخریب بیوشیمیایی ماده موثره گیاه می شود. خشکاندن بیش از حد نیز ضمن تاثیر نامطلوب اقتصادی، اثر دارویی گیاه را کاهش می دهد و لذا گیاهان دارویی پس از خشکاندن می بایستی ۱۰ تا ۱۴ درصد دارای رطوبت باشند. در اکثر موارد، از روش خشک کردن گیاه زیر نور مستقیم خورشید استفاده نمی شود. چراکه نور خورشید باعث از کاهش مواد موثره گیاه شده و گیاه به سرعت زرد و قهوه ای می شود. گیاهانی که برای اسانس گیری جمع آوری می شوند، با عمل خشک کردن در نور خورشید، بخشی از مواد اولیه ی خود را از دست می دهند. هر نوع از گیاهان بایستی جداگانه خشک شوند. تا در شناسایی آنها اشکالی ایجاد نشود. به طور تقریبی برای بدست آوردن یک کیلو گرم وزن خشک از اندام های مختلف گیاهان دارویی به ترتیب ۵ تا ۸ کیلو گرم گل تازه، ۵ تا ۶ کیلو گرم برگ تازه، ۴ تا ۵ کیلو گرم سر شاخه دارای برگ و گل، ۳ تا ۴ کیلو گرم ریشه و ۱/۲ تا ۱/۵ کیلو گرم میوه تازه نیاز است.

مراحل خشک کردن گیاهان دارویی شامل دو مرحله است:

مرحله اول خشک شدن سریع که دارای یک مرحله آماده سازی مقدماتی است و شامل حذف رطوبت مکانیکی گیاه و قسمت اعظم رطوبت پیوسته بوده و با سرعت زیاد انجام می شود. مرحله دوم خشک شدن کند که در این مرحله مقداری از رطوبت پیوسته که در گیاه باقی مانده به کندی خارج می شود.

روش ها و دستگاههای خشک کردن گیاهان دارویی
برای خشک کردن اندام های مختلف گیاهان دارویی از دو روش طبیعی و مصنوعی استفاده می شود.

۱- روش طبیعی (خشک کردن در هوای آزاد):

روش طبیعی بیشتر در گذشته مرسوم بوده و براساس نوع و اندام گیاهی مورد نظر، نیاز به نور مستقیم یا غیرمستقیم خورشید دارد. اندام چوبی و سرشاخه ها، ریشه وریزوم را می توان در معرض نور آفتاب خشک کرد. به طور کلی زمانی از نور آفتاب استفاده می شود که تغییری در مواد موثره، رنگ و بوی مواد دارویی تغییر نکند. به منظور جلوگیری از زیانهای حاصل از عوامل نامناسب، اندام ها را در اتاق ها یا سالن های مخصوص خشک می کنند. در این روش، زمان مورد نیاز برای خشک کردن گیاهان

دارویی، به شرایط آب و هوایی محل بستگی دارد. در هوای خشک سریع تر و در هوای مرطوب دیرتر خشک می‌شود و حتی در شرایط مرطوب امکان جذب رطوبت از سوی گیاه نیز وجود دارد. در مقدار کم گیاه برای این که آلودگی وارد گیاه نشود باید یک پارچه یا کاغذ تمیز زیر گیاه قرار داده و گیاه را به طور یک نواخت در سطح مورد نظر پراکنده کرد تا هوا به راحتی در میان آنها جریان داشته باشد. برای اینکه همه قسمت های گیاه به طور یکنواخت خشک شود هر چند وقت باید گیاه را زیر و رو کرد و این زیر و رو کردن گیاه باید در حدی باشد که باعث خرد شدن اندام گیاهی و کاهش کیفیت محصول نشود. به طور کلی، در هر مترمربع نیم کیلوگرم گل تازه، یک تا دو کیلو گرم برگ تازه و دو تا دونیم کیلوگرم ریشه پخش کرد.



برگ‌های خشک شده گیاه دارویی به

۲- روش مصنوعی (خشک کردن با استفاده از دستگاه های خشک کن)

خشک کردن اندام های گیاهان دارویی به طور طبیعی ممکن است با تغییر اوضاع جوی معطل بماند و این کار تا چند هفته به تاخیر انجامد و یا تغییر اوضاع جوی باعث بروز زیانهایی به محصول گردد. در این صورت استفاده از روش های مصنوعی ضرورت می‌یابد.



استفاده از روش های مصنوعی در خشک کردن اندام های گیاهان دارویی چه مزایا و معایبی دارد؟

استفاده از روش های مصنوعی ممکن است از چند دقیقه تا چند ساعت به طول بیانجامد. در این روش اساس کار بر پایه وجود هوای گرم و وجود دستگاه تهویه که سبب جابجایی هوای گرم می شود، قرار دارد. استفاده از این روش، نیاز کمتری به نیروی بدنی زیاد دارد. براساس میزان درجه حرارت و میزان تهویه سه دسته خشک کن وجود دارد:

الف - خشک کن با جریان هوای خنک ب - خشک کن با جریان هوای گرم ج - خشک کن با جریان هوای داغ.

● الف - خشک کن با جریان هوای خنک

در این روش درجه حرارت مورد استفاده همان درجه حرارت محیط است. و منظور از هوای خنک نیز همان هوای معمولی است که به جریان افتاده است. تنها وجود تهویه های مناسب و قوی باعث جابجایی هوا در داخل سیستم و خنکی محیط می گردد. از این خشک کن ها فقط زمانی استفاده می شود که بقیه خشک کن ها در دسترس نباشند. استفاده از تهویه، تنها در روزهای گرم و خشک جایز است و در روزهایی که رطوبت هوا بالای ۵۰ درصد باشد، استفاده از این نوع تهویه ها به هیچ وجه مناسب نیست و رطوبت داخل خشک کن بالا می رود. طول زمان لازم برای خشک کردن اندام ها به شرایط آب و هوایی محل بستگی دارد و معمولاً بین هشت تا بیست روز است. این روش که شباهت زیادی به روش طبیعی دارد، (به جهت نیاز به زمان زیاد)، معمولاً مقرون به صرفه نیست. اگر در سیستم های هوای خنک علاوه بر تهویه مناسب، دمای مناسبی نیز (به کمک دستگاه های مخصوص) جریان داده شود، عیبی که در مورد این سیستم ذکر شد برطرف شده و خشک شدن اندام ها در این سیستم تسریع می گردد.

● ب - خشک کن با جریان هوای گرم

این نوع خشک کن ها در مقایسه با خشک کن های دارای جریان هوای خنک، کیفیت بهتر و سرعت عمل بیشتری دارند. از این رو، برای خشک کردن گیاهان دارویی اغلب از این نوع استفاده می شود. در این نوع خشک کن ها درجه حرارت (معمولاً بین ۴۰ تا ۸۰ درجه سانتی گراد) و رطوبت دستگاه قابل تنظیم است. و علاوه بر جریان مناسب هوا در داخل دستگاه، اندام های گیاهی در دستگاه نیز جابجا می شوند. از انواع خشک کن های جریان هوای گرم می توان به خشک کن کابینتی و خشک کن تسمه ای اشاره کرد.

۱) **خشک کن کابینتی:** از مزایای این خشک کن کوچک بودن آن است به طوری که جای کمی را اشغال می کند. همچنین می توان درجه حرارت داخل دستگاه و سرعت تهویه آن را تنظیم نمود.

اندامهای گیاهان نظیر گلها، برگها و ریشه‌ها در این دستگاه به نحو مطلوبی خشک می‌شوند زیرا آنها در فواصل زمانی مناسب جابجا می‌گردند. بدلیل جابجایی اندامهای مورد نظر گیاهان در این دستگاه برای خشک کردن ساقه‌ها و انشعابات شاخه‌ای مناسب نمی‌باشد زیرا بر اثر جابجایی اندامهای مذکور خرد گشته و از کیفیت مواد دارویی کاسته می‌شود. نظر به اینکه کار پر کردن ظروف مخصوص دستگاه، از اندام گیاهان مورد نظر و قرار دادن آنها در طبقات مربوطه توسط انسان انجام می‌گیرد و پس از اتمام کار باز باید به طور دستی اقدام به خارج کردن اندامهای خشک شده نمود. لذا کار با این دستگاه متضمن زحمت زیادی خواهد بود. به همین دلیل امروزه دستگاه مذکور عملاً کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد.



خشک کن کابینتی



خشک کن زعفران

۲) خشک کن تسمه‌ای: این خشک‌کن از مدرنترین خشک‌کن‌های دارای جریان هوای گرم می‌باشد که به منظور خشک کردن اندامهای گیاهان دارویی همواره مورد استفاده قرار می‌گیرد. از مزایای این نوع خشک‌کن ها این است که برای خارج کردن اندامهای خشک شده نیازی به متوقف کردن دستگاه نمی‌باشد. درجه حرارت، سرعت تهویه و میزان رطوبت داخل آن را نیز می‌توان به خوبی تنظیم نمود. از مزایای این دستگاه بازدهی زیاد و عدم نیاز به کار دائمی است و از معایب آن گران بودن و مصرف زیاد انرژی می‌باشد.



خشک کن نواری با تسمه و استیل به صورت تونلی با
هوای گرم و درجه حرارت قابل تنظیم ۵۰ تا ۹۰ درجه سانتی گراد

● ج - خشک کن دارای جریان هوای داغ

از این خشک کن ها معمولاً برای خشک کردن محصولات کشاورزی و عمدتاً علوفه دامی استفاده می شود. در خشک کردن اندام گیاهان دارویی کمتر از این دستگاه ها استفاده می شود. بجز در مورد گیاهان دارویی، مانند: تاتوره، پروانش صغیر، تاج ریزی دارویی و... که مواد موثره آنها به حرارت زیاد حساس است، برای دیگر گیاهان دارویی که به حرارت زیاد حساس نیستند، از این نوع خشک کن ها استفاده کرد. همانطور که در بالا ذکر شد، دما در سیستم های دارای جریان هوای گرم بین ۴۰ تا ۸۰ درجه سانتی گراد است در صورتی که در سیستم های دارای جریان هوای داغ بین ۲۰۰ تا ۱۰۰۰ درجه سانتی گراد است و محصول در فاصله ۲ تا ۵ دقیقه خشک می شود.

خشک کردن گیاه دارویی نعنای

فعالیت عملی



وسایل لازم: لباس کار، دستگاه خشک کن، چهار کیلو نعنای تازه

شرح عملیات

لباس کار خود را پوشیده و وبا رعایت نکات ایمنی و بهداشتی زیر نظر هنرآموز مربوطه، به چهار گروه تقسیم شده و هر گروه یک کیلو نعنای تازه را وزن کرده و پس از جداسازی ناخالصیها و جدانمودن برگ از سرشاخه ها، برگهای نعنای تازه را در دستگاه خشک کن قرارداداده و خشک نمایید (در صورت نبود دستگاه آنها را در محل مناسبی و در سایه خشک کنید) و سپس برگهای نعنای خشک شده گروه خود را از نظر کیفیت، رنگ، بو و وزن با دیگر گروهها مقایسه نموده و نتیجه کار خود را به مربی تحویل دهید.

با بررسی میدانی گزارشی از روشهای خشک کردن گیاهان دارویی در منطقه زندگی یا تحصیلی خود به همراه معایب و مزایای هر یک از روش ها تهیه و در کلاس درس ارائه دهید.

تحقیق کنید



جداسازی و درجه بندی گیاهان دارویی

جداسازی و درجه بندی عملیاتهای رایجی هستند که در مرحله اول هدف از انجام آنها زدودن قسمت های نامطلوب مواد گیاهی، و در مرحله دوم درجه بندی قسمت های مطلوب گیاه براساس ویژگی های مورد نظر است. مواد گیاهی نباید حاوی مواد خارجی یا اندام هایی از

گیاهان باشد که مواد موثره نداشته و یا غلظت مواد موثره در آنها پایین باشد. حذف همه یا بیشترین قسمت نامطلوب گیاهان دارویی مانند جداسازی براساس برخی ویژگیهای آنها، از جمله مهمترین مراحل خالص سازی و تمیز کردن مواد گیاهی است، در همه روش های تولید، زدودن قطعه‌های نامطلوب گیاهی پذیرفته شده است. از عملیات موفقیت آمیز در بوجاری کردن گیاهان دارویی خشک شده، جداسازی کامل بین اندام و قطعه های گیاهی و ناخالصیها با حداقل کاهش تلفات در مواد موثره، شکل، رنگ، طعم و... می باشد. در نتیجه عملیات بوجاری باید به نحوی انجام شود که نیازهای متفاوت کیفی محصولات و نیازهای متنوع فرآوری را تامین کند. بوجاری کردن به روش های دستی، مالش بسته های مواد گیاهی با دست و روی تورهای سیمی یا غربال و استفاده از دستگاههای بوجاری صورت می گیرد. بازرسی دستی هنوز هم در شرکتهای کوچک و متوسط کشورهای در حال توسعه به عنوان آخرین مرحله فرآوری صورت می گیرد. بدین صورت که مواد گیاهی را به صورت لایه نازکی روی میز یا نوار بازرسی می ریزند و با چشم بررسی می کنند. افراد خبره و با تجربه جدا سازی نهایی همه ناخالصیهای نامطلوب را انجام می دهند.

کاهش اندازه های قطعه های گیاهی

واژه ریز کردن یا کاهش اندازه به همه فرایندهایی اطلاق می شود که با هدف کاهش اندازه مواد گیاهی در دستیابی به اندازه مناسب برای محصولات آماده فروش مانند چای های گیاهی، پودر دانه های گیاهی و یا به عنوان یک مرحله از فرآوری اضافی انجام می شوند. روش های مختلف برای کاهش اندازه مواد گیاهی عبارتند از: ۱- برش ۲- خرد کردن و شکستن ۳- آسیاب کردن.

چرا گیاهان دارویی را بسته بندی می کنند؟

پرسش



شرایطی انبار گیاهان دارویی باید چگونه باشد؟

پرسش



چرا بسته بندی گیاهان دارویی در مواد پلاستیکی مناسب نمی باشد؟

پرسش



بسته بندی گیاهان دارویی یکی از فرآیندهای مهم در مرحله‌ی پس از برداشت محصولات کشاورزی می‌باشد که سبب حفظ کمیت و کیفیت آنها در طول مدت انبارداری می‌گردد. مهم‌ترین مزایای بسته‌بندی گیاهان دارویی عبارتند از: افزایش زمان نگهداری محصولات، کند شدن سرعت کاهش کیفیت مواد مؤثره گیاهان دارویی در طول زمان، جلوگیری از جذب رطوبت محصولات خشک شده، کاهش خطر فساد درونی، بیرونی و اکسایشی، حمل و نقل آسان‌تر و سریع‌تر بسته بندی نامناسب گیاهان دارویی می‌تواند سبب تغییراتی در مواد مؤثره آنها شود که در نهایت باعث افت کیفیت فرآورده‌های دارویی و نارضایتی مصرف کنندگان خواهد شد. همچنین بسته بندی به عنوان عامل مهمی در جذب مشتری در بازارهای رقابتی داخلی و خارجی مطرح می‌باشد. اندازه، استحکام، جنس مواد، زیبایی و هزینه از جنبه‌های مورد توجه در صنعت بسته‌بندی است. انتخاب جعبه‌های چوبی، مقوایی، فلزی، گونی‌های نخی و کنفی، ظروف شیشه‌ای و پلی‌اتیلنی، هر کدام مزایا و معایبی دارد. معمولاً برای بسته بندی واحدهای کم وزن و کوچک از کارتن و برای بسته بندی واحدهای بزرگ از گونی‌های کنفی و جعبه‌های چوبی استفاده می‌شود. بسته بندی در مواد پلاستیکی مانند پلی اتیلن، مناسب نمی‌باشد زیرا درون این مواد بیش از حد گرم شده و اگر گیاهی کاملاً خشک نشده باشد، در این نوع بسته بندی ها تعرق کرده و باعث فساد در گیاه می‌شود. در بعضی موارد آن دسته از لوازم بسته بندی که تا حدودی هوا را از خود عبور می‌دهند، مناسب‌تر به نظر می‌رسند، ولی در مورد گیاهانی مانند گل انگشتانه که در اثر جذب رطوبت تمایل به فساد دارند باید در بسته بندی های غیر قابل نفوذ در برابر رطوبت نگه داری شوند. برای بسته بندی گیاهان دارویی بجهت انبار کردن و یا حمل و نقل معمولاً از کیسه های ساخته شده از الیاف طبیعی یا مصنوعی استفاده می‌کنند. اکثر اندام‌های گیاهی را معمولاً در گونی‌های کنفی بسته بندی و ارسال می‌کنند، بسته‌بندی باید دارای برچسب مشخصات شامل، نوع جنس، وزن و حجم، تاریخ بسته‌بندی، تاریخ انقضاء، شرایط نگهداری، توصیه‌های ایمنی، نام گیاه، نام و آدرس و شماره ثبت شرکت تولیدکننده باشد. گیاهان دارویی خشک شده را اغلب به سه صورت گیاه دست نخورده یا کامل، گیاه قطعه قطعه شده و گیاه پودر شده وارد بازار تجارت می‌کنند.

انبار کردن گیاهان دارویی

حفظ و نگهداری صحیح مواد گیاهی دارویی یکی از عوامل مهم و تأثیرگذار بر خواص درمانی آنها است. انبارهای مواد گیاهی دارویی باید نسبت به نفوذ حشرات و گرما نفوذناپذیر بوده و کاملاً ضدحریق (فولادی، بتونی یا آجری) باشند. گله‌ها، برگ‌ها، میوه‌ها، بذور، غده‌ها، ریشه‌ها و غیره اگر کاملاً خشک نشده و انبار گردند در مدت کوتاهی فاسد می‌شوند. زیرا رطوبت زیاد سبب کم شدن مقدار درصد ترکیبات موجود در گیاه دارویی شده و باعث فعال شدن آنزیم‌ها گردیده و رشد قارچ‌ها را تسریع می‌نماید. گلوکوزیدهای موجود در گل انگشتانه هنگامی که رطوبت موجود در آن به ۸ درصد یا بیشتر برسد شروع به خراب شدن می‌کند. بطور کلی، مواد خام گیاهان دارویی را به شرط آن که کاملاً خشک شده باشند می‌توان برای مدتی کوتاه یا بلند (با رطوبت کمتر از ۸ درصد) انبار کرد. در مواد گیاهی علیرغم ظاهر خشک آنها هنوز درون ساقه‌ها و رگبرگ‌ها مقداری رطوبت باقی خواهد ماند که در صورت عدم دقت در انبار کردن، کالا فاسد خواهد شد. نور روی اکثر مواد رنگی گیاهان دارویی خشک شده و مواد مؤثره آنها تأثیر می‌گذارد و سبب تغییر رنگ ظاهری آنها و تا اندازه‌ای فساد مواد مؤثره می‌گردد. اکسیژن هوا و آنزیم‌ها (اکسیدازها) سبب اکسیده شدن مواد مؤثره در گیاهان دارویی می‌شوند، قابلیت دارویی مواد مؤثره بر اثر نگهداری نامناسب و طولانی مدت، کاهش تدریجی پیدا می‌نماید و با گذشت زمان خراب می‌شوند. انواع مواد خام معطر و گیاهان بودار و بدون بو را بایستی بطور جداگانه قرار داد. گیاهانی که دارای مواد مؤثره آلکالوئیددار و سمی هستند مانند تاتوره، بذرالبنج و شایبک (بلادون) و... و سایر گیاهان سمی باید جدا از سایر مواد خام گیاهی بسته‌بندی و انبار شوند. با گیاهان دارویی غیر سمی در کنار هم و در یک مکان نگهداری نشوند. ممکن است در اثر انتقال و مخلوط شدن مواد سمی، مواد غیر سمی هم مسمومیت‌زا شوند. از انبار کردن مواد دارویی حاوی بوی تند و نامطبوع مانند ریشه سنبل الطیب در کنار گیاهان دیگر خودداری شود. از این جهت لازم است که انبار نگه داری گیاهان دارویی خشک شده تاریک، خشک، خنک، در دمای کمتر از ۱۸ درجه سانتیگراد و عمل تهویه با هوای خشک در آنها بخوبی انجام گیرد. تا از آلودگی و فساد آنها جلوگیری شود.

ارزشیابی پایانی: برداشت گیاهان دارویی

<p>شرح کار: برداشت برگ و ساقه گیاه دارویی به صورت همراه بارگیری به میزان ۷۵۰ کیلوگرم به کمک داس و حمل با سبد همراه با بارگیری</p>			
<p>استاندارد عملکرد: برداشت دستی ۷۵۰ کیلو در روز همراه با بارگیری</p>			
<p>شاخص ها: بسته نوع گیاه می تواند برداشت سربرگ های اول تا سوم و یا کل ساقه و برگ صورت گیرد تولرانس وزن برداشت ۱۰٪</p>			
<p>شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:</p>			
<p>شرایط: شرایط جوی مناسب -مزرعه با شرایط استاندارد - وسایل آماده بکار خط کش - پاکت پلاستیک- دستگاه تشخیص درصد اسانس- داس- سبد- حوضچه شستشو- چنگک- مواد ضد عفونی- شلنگ- برزنت- دستگاه اسانس گیری- دستگاه شستشوی سبزیجات برگی- خشک کن- وانت- دستگاه های بسته بندی</p>			
<p>معیار شایستگی:</p>			
ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	تعیین زمان برداشت	۱	
۲	برداشت	۱	
۳	شستشو	۲	
۴	خشک کردن	۲	
۵	بوجاری	۲	
۶	بسته بندی	۲	
	شایستگی های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت بهداشت فردی - حفظ محیط زیست	۲	
	میانگین نمرات		*
<p>* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می باشد.</p>			

- ۱- برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران.
- ۲- تاجیک، جلیل و همکاران، استاندارد شایستگی حرفه باغبانی، سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی، دفتر تألیف کتاب های . درسی فنی و حرفه ای و کار دانش، ۱۳۹۲
- ۳- تاجیک، جلیل و همکاران، استاندارد ارزشیابی حرفه باغبانی، سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی، دفتر تألیف کتاب های درسی فنی و حرفه ای و کار دانش، ۱۳۹۳
- ۴- تاجیک، جلیل و همکاران، برنامه درسی رشته باغبانی، سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی، دفتر تألیف کتاب های درسی فنی و حرفه ای و کار دانش ۱۳۹۴
- ۵- امید بیگی، رضا تولید و فرآوری گیاهان دارویی، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۸۸.
- ۶- جلیلی مرندی، رسول، ازدیاد نباتات، انتشارات جهاد دانشگاهی ارومیه، ۱۳۸۶.
- ۷- ازتکین، سردار و مارتینو، میلان، ترجمه نجفی، فرزاد و همکاران، فرایندهای برداشت، خشک کردن و فرآوری گیاهان دارویی و معطر، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۹۰.
- ۸- هارتمن، هادسون و دیویس، فردتی، ترجمه خوشخوی، مرتضی، گیاه افزایی، انتشارات دانشگاه شیراز، ۱۳۹۲.
- ۹- قادری فرو، فرشید و سلطانی، افشین، کنترل و گواهی بذر، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ۱۳۸۹.
- ۱۰- لامپتر، ویلهلم، ترجمه حجازی، اسداله، تکنولوژی بذر، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۶.
- ۱۱- مراقبی، فرهنگ، کاشت و پرورش گیاهان دارویی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری، ۱۳۸۵.
- ۱۲- مبلی، مصطفی و همکاران، تکنولوژی پرورش سبزی های گلخانه ای، ۱۳۹۰
- ۱۳- صمصام شریعت، سید هادی، تکثیر و پرورش گیاهان دارویی، انتشارات مانی، ۱۳۸۹.
- ۱۴- میر جلیلی، سید عباس، شناخت گیاهان دارویی و معطر، انتشارات موسسه آموزش عالی علمی - کاربردی جهاد کشاورزی، ۱۳۸۷.
- ۱۵- پیرخضری، محی الدین و گردکانه، محمد، روش های ازدیاد گیاهان باغی، انتشارات آموزش و ترویج کشاورزی، ۱۳۹۲.
- ۱۶- سجادی، سید سلام، پایان نامه کارشناسی ارشد اثرات سالیسیل هیدروگزامیک اسید و کینتین بر شاخص های جوانه زنی و بیوشیمیایی بذر گل راعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه، ۱۳۹۱.



سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی جهت ایفای نقش خطیر خود در اجرای سند تحول بنیادین در آموزش و پرورش و برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران، مشارکت معلمان را به‌عنوان یک سیاست اجرایی مهم دنبال می‌کند. برای تحقق این امر در اقدامی نوآورانه سامانه تعاملی بر خط اعتبارسنجی کتاب‌های درسی راه‌اندازی شد تا با دریافت نظرات معلمان درباره کتاب‌های درسی نونگاشت، کتاب‌های درسی را در اولین سال چاپ، با کمترین اشکال به دانش‌آموزان و معلمان ارجمند تقدیم نماید. در انجام مطلوب این فرایند، همکاران گروه تحلیل محتوای آموزشی و پرورشی استان‌ها، گروه‌های آموزشی و دبیرخانه راهبری دروس و مدیریت محترم پروژه آقای محسن باهو نقش سازنده‌ای را بر عهده داشتند. ضمن ارج نهادن به تلاش تمامی این همکاران، اسامی دبیران و هنرآموزانی که تلاش مضاعفی را در این زمینه داشته و با ارائه نظرات خود سازمان را در بهبود محتوای این کتاب یاری کرده‌اند به شرح زیر اعلام می‌شود.

کتاب تولید و آماده‌سازی گیاهان دارویی - کد ۲۱۱۳۳۵

ردیف	نام کاربر	استان
۱	کاظم حشمتی - ابراهیم رضاییان	آذربایجان شرقی
۲	بابک سلمانی - مرتضی نوبهار	آذربایجان غربی
۳	معصومه خلیلی - سمیه غایی	اصفهان
۴	محمد صفاری - مهدی قاسمی	خراسان شمالی
۵	هادی رضایی - هادی نصرتی	خراسان جنوبی
۶	علی شریفی - محسن رضائزاد - سید احمد پور جمشید - علیرضا بنی نعمة	خوزستان
۷	عنایت محمدی - احمد باقری	زنجان
۸	مهدی عاشوری - محمدعلی حسین پور	سمنان
۹	عباسعلی زارعی	شهر تهران
۱۰	سید منصور موسوی - حامد مرشدی	تهران (شهرستان‌ها)
۱۱	یزدان دشتیان - مهدی زارع قشلاقی	فارس
۱۲	علیرضا اسدی الموتی - علی مرادی کیا	قزوین
۱۳	ساسان رحمانی - ادریس شافعی	کردستان
۱۴	سعید جالوندی - عادل سلیمانی	کرمانشاه
۱۵	علیرضا بزی - رضا حجگذار	گلستان
۱۶	علی کریمی راد - سیداکبر موسوی	مرکزی
۱۷	ناصر سالاری - جمال الدین ضیایی	هرمزگان
۱۸	عباد بختیاری - رضا روزبهانی	همدان
۱۹	رضا دادآفرین	یزد
۲۰	ناصر تسلیمیان - جابر مهدی نیا افرا	مازندران
۲۱	مراد گنجوی پور - رامتین آنیتا	البرز
۲۲	حمید میری - عزیز اله کرد	سیستان و بلوچستان
۲۳	محسن امیری بیدشکی - الهام السادات گوهری اصل - مریم برائی نژاد - معصومه سهیلا اتقائی - عرفان خطیبی بردسیری	کرمان
۲۴	تکتم اورعی - نازلی سیدانزایی نژاد - منصوره کشوری	خراسان رضوی
۲۵	رضا شعبانی - مجید صابر	گیلان

همراه آموزان محترم، همکاران عزیز و اولیای آنان می توانند نظریات اصلاحی خود را درباره مطالب این کتاب از طریق نامه به نشانی تهران - صندوق پستی ۴۸۷۴ / ۱۵۸۷۵ - گروه درسی مربوط و یا پیام نگار tvoccd@roshd.ir ارسال نمایند.

وبگاه: www.tvoccd.medu.ir

دفترتالیف کتاب های درسی فنی و حرفه ای و کار دانش